

พลเอกหญิง สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี

เสด็จพระราชดำเนินมาในพิธี ถวายพระพรชัยมงคล เนื่องในโอกาสวันคล้ายวันพระราชสมภพ และงานเลี้ยง
ปิดภาคการศึกษาของนักเรียนนายร้อย ประจำปี ๒๕๕๙ ณ โรงเรียนนักเรียนนายร้อย โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า
เมื่อวันพฤหัสบดีที่ ๓๑ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๕๙

มหากษัตริยาธิราชเจ้า

- สยามเป็นปีกแผ่นได้
เกริกพระเกียรติบารมี
ปฐมบรมราชจักรี-
อริราชแผ่นดินต้น
- เทิดพระมหากษัตริย์เจ้า
ทรงอุทิศพระราชหฤทัย
ดลสยามสุขสราญสมัย
พระอริคุณปกเกล้า
- จงดี
ยิ่งล้น
วงศ์ลลิต
พลิกพื้न्द्रา
จอมไผท
รักษ์เหย้า
ทุกเมื่อ
ไพร่ฟ้าประชากร

นิตยสารเสนาศึกษา

กำเนิดครั้งแรก มกราคม ๒๕๕๘

กำเนิดครั้งหลัง สิงหาคม ๒๕๕๓

นิตยสารราย ๒ เดือน ของโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า

วัตถุประสงค์ : เพื่อเผยแพร่เพิ่มพูนความรู้ทางด้านวิชาการ ผลงานวิจัย การพัฒนาทางทหาร ศิลปะ สารคดี ความคิดเห็น ความรู้ทั่วไป และส่งเสริมความสัมพันธ์อันดี ระหว่างโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้ากับมวลสมาชิกนิตยสารเสนาศึกษา

พลเอกหญิง สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ที่ปรึกษาภคิตติมศักดิ์

กองอำนวยการ

ผู้อำนวยการ

พล.ท.สิทธิพล ชินสำราญ

รองผู้อำนวยการ

พล.ท.ไพโรจน์ ทองมาเอง

พล.ท.ธีระชัย เกตุศรีภรณ์

พล.ท.อรุณนิวัช ช้างใหญ่

ผู้ช่วยผู้อำนวยการ

พล.ท.วินัฐ อินทรสุวรรณ

พล.ท.สันต์ชัย เกิดสวัสดิ์

ที่ปรึกษา

พล.อ.วรวิทย์ พรรณสมัย

พล.อ.พอล มณีรินทร์

พล.อ.ชาวนัย ยศสุนทร

พล.ท.ประเสริฐ หวานฉ่ำ

พล.ท.กานต์ พันยนิติกาศศร

พล.ท.ศ.สมชาย สิงห์โต

พล.ท.หญิง ศิริรัตน์ บุญรอด

พล.ท.วัลลภ ไชยลาโก

พล.อ.หญิง วันดี ปาลกะวงศ์ ณ อยุธยา

พล.อ.สุภูมิ สุขศรี

พล.อ.วีระพล ไครสิงห์

พล.อ.อำนวยการ เข้มผกา

พล.อ.เชิงชาย กระตุกฤษ์

พล.อ.สุรัชย์ รัตมีจิวานนท์

พล.อ.กิตติพงษ์ ระมาศ

เลขานุการ

พล.อ.เรวัต ถนอมศักดิ์

ผู้ช่วยเลขานุการ

พล.ท.ทวีพัฒน์ เรืองศิริภู

กองบรรณาธิการ

บรรณาธิการ

พล.ท.ธัชพล ไม้รอด

ผู้ช่วยบรรณาธิการ

พล.อ.จิระ เหล่าจิริอังกูร

พล.อ.หญิง กฤตยา ไม้รอด

ประจำกองบรรณาธิการ

พล.อ.หญิง อนินมา คงตะแบก

พล.อ.หญิง ศิริวรรณ กาญจนโหด

พล.อ.หญิง บุญยมาศ ทรรทรานนท์

พล.อ.หญิง จิรัชยา ประสิทธิ์ผล

พล.ท.หญิง ชื่นหทัย สุริยโสภานพินธุ์

ร.อ.หญิง อนันพร ยอดเพชร

ฝ่ายศิลป์

พล.อ.ศึกษา วรวัช

ฝ่ายกฎหมาย

พล.ท.สุวัฒน์ กฤษณะสมิต

ช่างภาพ

จ.ส.อ.สุรัชชัย พงษ์ปฏิเมศร์

จ.ส.อ.อาทิตย์ รัตนจงงาม

กองจัดการ

ผู้จัดการ

พล.อ.สมบัติ พิมพ์

ผู้ช่วยผู้จัดการ

พล.ท.วิชัย ม่วงประเสริฐ

ผู้พิมพ์และโฆษณา

พล.ท.ธัชพล ไม้รอด

เหรียญฉีก

พล.อ.สุพัฒน์ สุปี

ผู้ช่วยเหรียญฉีก

พล.ท.โชคชัย ชิงชนะกุล

พล.ท.พงษ์ชัย มณีโชติ

ฝ่ายจัดส่ง

พล.ท.วิชัย ม่วงประเสริฐ

ส.อ.เกียรติพล พงศ์ทองกุล

นางพรมพิพรรณ ยอดชมพู

นางนันทวี ชุนสะอาดศรี

น.ส.กนกนันทน์ ปาจันทร์

น.ส.วราภรณ์ ไวยภาส

ฝ่ายธุรการ

ร.ท.พิสิษฐ์ เเงะเศษ

จ.ส.อ.สมหมาย พุทธา

จ.ส.อ.หญิง พจมาลย์ ยังขวัญ

ส.อ.อัศววัฒน์ มุระคา

นายปฐม กอบแก้ว

สำนักงานนิตยสารเสนาศึกษา : โรงพิมพ์ ส่วนบริการ โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า ต.พรหมณี อ.เมือง จ.นครนายก ๒๖๐๐๑ โทร. ๐ ๒๒๕๑ ๒๖๕๑ - ๕, ๐ ๓๗๓๙ ๓๐๑๐ - ๕ ต่อ ๖๒๕๒๑ - ๓ โทรสาร ๖๒๕๒๑, ๐ ๒๒๕๗ ๕๕๑๐ e-mail : senacma@gmail.com

- ✿ การติดต่อแผนกการเงิน เพื่อชำระเงินค่าสมาชิก เหรียญฉีกนิตยสารเสนาศึกษา โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า อ.เมือง จ.นครนายก ๒๖๐๐๑ โดยธนาคารตั้งจ่าย ปณ.ร.ร.จปร. ในนาม เหรียญฉีก โทร. ๐ ๒๒๕๑ ๒๖๕๑ - ๕ ต่อ ๖๒๑๐๔, ๖๒๗๕๓ และกรุณาส่งยศชื่อ - สกุล สมาชิกฯ พร้อมหลักฐานการชำระเงิน มาที่เหรียญฉีก
- ✿ การติดต่อกองบรรณาธิการ กองบรรณาธิการนิตยสารเสนาศึกษา โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า อ.เมือง จ.นครนายก ๒๖๐๐๑ โทร. ๐ ๒๒๕๑ ๒๖๕๑ - ๕, ๐ ๓๗๓๙ ๓๐๑๐ - ๕ ต่อ ๖๒๕๒๑ - ๓ การย้ายที่อยู่ ทวงถามหรือสมัครเป็นสมาชิก ติดต่อสำนักงานนิตยสารเสนาศึกษา โทร. ๐ ๒๒๕๑ ๒๖๕๑ - ๕ ต่อ ๖๒๕๒๑ - ๓
- ✿ อัตราค่าบำรุง ๑ ปี (๑ เล่ม ๖ ตอน) ๒๕๐ บาท สำหรับข้าราชการ(ศิษย์เก่า รร.จปร.) ประจำการสังกัดกระทรวงกลาโหม หักจาก ผงก.ของหน่วย

บรรณาธิการ ผู้พิมพ์และโฆษณา พล.ท.ธัชพล ไม้รอด

เสนาศึกษา

บรรณาธิการแถลง

เสนาศึกษา

เล่มที่ ๘๒ ตอนที่ ๒ เดือนมีนาคม - เมษายน ๒๕๕๙

สวัสดีครับท่านสมาชิก และท่านผู้อ่านเสนาศึกษาทุกท่าน

การทำงานอะไรก็แล้วแต่จะสำเร็จได้ก็ต้องอาศัย เครื่องมือ และกลไกที่เหมาะสม ลงตัว เราจึงต้องศึกษาวิธีการใช้เครื่องมือ และการทำงานของกลไกต่าง ๆ ให้เข้าใจและ ปฏิบัติได้อย่างถูกต้อง แต่เมื่อเราพยายามปฏิบัติตามวิธีการใช้เครื่องมือ นั้น ๆ แล้ว เข้าใจ กลไกต่าง ๆ เป็นอย่างดีแล้ว แต่งานก็ยังไม่สำเร็จอีก ถ้าท่านต้องเป็นผู้รับผิดชอบ ท่านจะ ทำอย่างไรเพื่อให้งานสำเร็จ จะแก้ไขตรงไหน แก้ที่คนใช้เครื่องมือ แก้ที่เครื่องมือ หรือแก้ที่ กลไก ต้องแก้บางอย่างหรือแก้ทั้งหมด แต่สุดท้ายก็ต้องอาศัยปัจจัยหลายอย่างประกอบ การพิจารณา เพื่อให้ถึงจุดที่เราคิดว่าเหมาะสมที่สุด คือ ลดหรือขจัดอุปสรรคและเพิ่มขีด ความสามารถจากเดิมให้ได้มากที่สุด ทำให้ได้อะไรออกมาก็ไม่รู้ คนใช้เครื่องมือก็หน้าใหม่ เครื่องมือก็ใหม่แต่รู้สึกว่าจะเอนกประสงค์ทำได้หลายอย่างเรียกว่าหาที่อื่นไม่ได้เลย ส่วน กลไกก็มีเพียงข้อเคลือบที่มีประสิทธิภาพทั้งเพื่องใหญ่เพื่องเล็กสอดคล้องเกื้อกูลซึ่งกันและ กัน แถมยังมีน้ำมันหล่อลื่นชั้นเทพ ทำงานได้อย่างมั่นใจว่าราบรื่นไม่ติดขัด น่าสนมัยครับ? คนใหม่ เครื่องมือใหม่ กลไกใหม่ แต่ทั้งหมดนี้ได้มาจากการรวมหัวกันคิดและถกเถียงกัน จนได้ข้อยุติของคนส่วนมากที่เกี่ยวข้องกับงานที่ต้องทำ ด้วยเวลาที่มากพอสมควร

การพัฒนาชาติไทยของเราตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันเมื่อเทียบกับนานาอารยประเทศ แล้วเป็นอย่างไร ยังล้าหลัง ดีแล้วหรือควรจะดีกว่านี้ ทุกท่านต้องคิดวิเคราะห์ด้วยความ เป็นธรรม นะครับ ว่าเราอยู่ตรงไหน ถามตัวเองว่าเราต้องมีส่วนร่วมรับผิดชอบต่อการสร้างความ เจริญก้าวหน้าของชาติไทยของเราหรือไม่ ซึ่งผมจะขอเอาคำปฏิญาณของทหารก่อนนอน เป็นเครื่องเตือนใจไว้ดังนี้

“ชาติของเรา เป็นไทยอยู่ได้จนถึงตัวเราทุกวันนี้ เพราะบรรพบุรุษของเรา เอา เลือด เอาเนื้อ เอาชีวิต และความลำบากยากเข็ญเข้าแลกไว้ เราต้องรักษาชาติ เรา ต้องบำรุงชาติ เราต้องสละชีพเพื่อชาติ”

ต้องคิดนะครับ แต่อย่าเครียด

สวัสดีครับ

พล.ต. รัชพล ไหมรอด

พล.ต. รัชพล ไหมรอด

บรรณาธิการนิตยสารเสนาศึกษา

สารบัญ

เสนาศึกษา เล่มที่ ๘๒ ตอนที่ ๒ เดือนมีนาคม - เมษายน ๒๕๕๙

UAV

๕๗

★ อากาศยานไร้คนขับ (UAV)
ปฏิบัติการทางทหารในสมรรถภูมิอัฟกานิสถาน

๑๑

★ อินจันรี

- ★ ปวงประชาเป็นสุขสานต์ ๒๑
- ★ ด้วยสัจย์ปฏิญาณทหารกล้า..... ๒๔
- ★ ผลงานรัฐบาล..... ๓๒
- ★ ย้อนตำนานการสร้างคลอง
เชื่อมสองฝั่งทะเลของโลก ๓๘
- ★ นักเรียนนายร้อยอ่านตรงนี้..... ๔๕
- ★ คดีปกครองบางประเภทที่เกี่ยวข้องกับวินัยทางทหาร
สมควรจะอยู่ในอำนาจของศาลใด ๔๙

- ★ มองญี่ปุ่นไทยในสงครามโลกครั้งที่ ๒..... ๕๓
- ★ รากไทย : สุโขทัย ๖๒
- ★ ทหารของพระราชา..... ๖๘
- ★ เปิดโลกความรู้เทคโนโลยี..... ๗๒
- ★ ศิลปการปกครองคนในสามก๊ก ๗๔
- ★ ภาษาอังกฤษร่วมสมัย ๘๑
- ★ ไปที่ไหนได้เรื่องมาแล้ว ๘๖
- ★ ไฟรัก ไฟสงคราม ๙๑
- ★ มีของดีมาฝาก ๙๘
- ★ เงา ๑๐๑
- ★ เคล็ดลับเกร็ดความรู้..... ๑๐๒
- ★ ใครอะไรที่ไหน ๑๐๓
- ★ พุทธวจน ๑๐๔

๘๓

★ ๗ อาการผิดปกติ
ที่ควรมาพบแพทย์

๑๐๗

★ **The Warrior**
กับภารกิจ สร้างความสุขด้วยเสียงดนตรี

ความคิดเห็นของผู้เขียนในหนังสือฉบับนี้ ไม่มีส่วนผูกพันกับทางราชการแต่ประการใด

พระราชกิจ ทูลกระหม่อมอาจารย์

พล.อ.หญิง สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เสด็จฯ มาในพิธีถวายพระพรชัยมงคล เนื่องในโอกาสวันคล้ายวันพระราชสมภพ และงานเลี้ยงปิดภาคการศึกษาของ นนร. ประจำปี ๒๕๕๙ โดยมี พล.อ.ธีรชัย นาควานิช ผบ.ทบ. และคณะนายทหารชั้นผู้ใหญ่ของทบ. นายสุจินต์ ไชยชุมศักดิ์ ผวจ.น.ย. พล.ท. ถกกลเกียรติ นวลยง ผบ.รร.จปร. ข้าราชการและนนร. ร่วมเฝ้าฯ รับเสด็จ ณ โรงเลี้ยงนักเรียนนายร้อย รร.จปร. เมื่อ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๙

๑ - ๒ รร.จปร. โดย พ.อ.อำนาจ แยมผกา ผบ.กรม นนร.รอ. รร.จปร. เป็นผู้แทนฯ รับ นตท. (ทบ.)ชั้นปีที่ ๓ จาก รร.ตท.สปท. เข้าเป็น นนร.ชั้นปีที่ ๑ (ใหม่) เมื่อ ๑ มีนาคม ๒๕๕๙

๓ - ๕ พล.ท.ถกลเกียรติ นวลยง ผบ.รร.จปร. นำคณะข้าราชการและ นนร. ชมการสาธิตการฝึกกรมทหารราบเฉพาะกิจ (กรม ร.ฉก.) ณ พื้นที่ฝึกทางยุทธวิธี ทภ.๓ อ.บ้านด่านลานหอย จว.ส.ท. เมื่อ ๒๒ - ๒๓ มีนาคม ๒๕๕๙

๖ - ๗ พล.ท.ถกลเกียรติ นวลยง ผบ.รร.จปร. เป็นประธานพิธีเลื่อนชั้นการศึกษา นนร.มอบรางวัลเครื่องหมายเชิดชูเกียรติ และประกาศนียบัตรทางการกีฬา ประจำปีการศึกษา ๒๕๕๘ ณ หอประชุม รร.จปร. เมื่อ ๒๙ มีนาคม ๒๕๕๙

๘ - ๙ พล.ท.ถกกลเกียรติ นวลยง ผบ.รร.จปร. เป็นประธานพิธีขอมาลาอุปสมบท นนร. ประจำปี ๒๕๕๙ ณ หอประชุม รร.จปร. เมื่อ ๒๙ มีนาคม ๒๕๕๙

๑๐ - ๑๓ พิธีรับ - ส่งหน้าที่ ผบ.รร.จปร. โดย พล.ท.ถกกลเกียรติ นวลยง จก.ยศ.ทบ. (ผบ.รร.จปร. ท่านเดิม) ส่งมอบหน้าที่การบังคับบัญชาให้กับ พล.ท.สิทธิพล ชินสำราญ ผบ.รร.จปร. (ท่านใหม่) โดยมี นายทหารชั้นผู้ใหญ่ รร.จปร. ข้าราชการ ลูกจ้างประจำ พนักงานราชการ นนร. และ พลทหาร ร่วมพิธี ฯ ณ หอประชุม รร.จปร. เมื่อ ๑ เมษายน ๒๕๕๙

**ตามสัมพันธ
กิจกรรมทั่วไป**

๑๔ - ๑๕ พล.ท.สิทธิพล ชินสำราญ ผบ.รร.จปร. เป็นประธานพิธีถวายตัว ขลิบผม และปลงผม นนร. ผู้ขอบรรพชาอุปสมบท ประจำปี ๒๕๕๙ เพื่อถวายเป็นพระราชกุศล แต่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชมหาราช และเฉลิมพระเกียรติแต่ พล.อ.หญิง สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ณ ตึก สว.ธรรมนิเวศ วัดบวรนิเวศวิหาร กทม. เมื่อ ๕ เมษายน ๒๕๕๙

๑๖ - ๑๘ สมเด็จพระวันรัต เจ้าอาวาสวัดบวรนิเวศวิหาร เป็นพระอุปัชฌาย์ พิธีบรรพชาอุปสมบท นนร. ประจำปี ๒๕๕๙ และ พล.อ.วลิต โรจนภักดี รอง ผบ.ทบ. เป็นประธานพิธี ฯ โดยมี พล.ท.สิทธิพล ชินสำราญ ผบ.รร.จปร. และคณะผู้บังคับบัญชา ร่วมพิธี ฯ ณ พระอุโบสถวัดบวรนิเวศวิหาร กทม. เมื่อ ๖ เมษายน ๒๕๕๙

๑๙ - ๒๑ พล.ท.สิทธิพล ชินสำราญ ผบ.รร.จปร. เป็นประธานกิจกรรมสงฆ์น้ำพระพุทธรูป และขอพร เนื่องในเทศกาลสงกรานต์ ประจำปี ๒๕๕๙ โดยมี นายทหารชั้นผู้ใหญ่ ข้าราชการ และครอบครัว ร่วมกิจกรรม ฯ ณ บก.รร.จปร. เมื่อ ๑๒ เมษายน ๒๕๕๙

เสนาศึกษา

พ.ต.รณีส มานวงศ์
เรียบเรียงและประพันธ์

ตราราชวงศ์จักรี

หลังจากการสถาปนากรุงรัตนโกสินทร์เป็นราชธานีสืบต่อจากกรุงธนบุรี โดยการเสด็จเถลิงถวัลย์ราชสมบัติด้วยการปราบดาภิเษกในวันที่ ๖ เมษายน ปีพุทธศักราช ๒๓๒๕ “พระเจ้าแผ่นดินต้น” หรือ “พระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราช” ได้ทรงสถาปนา “ราชวงศ์จักรี” ขึ้นเป็นปฐม ทั้งนี้พระนาม “จักรี” สืบมาจากบรรดาศักดิ์ “เจ้าพระยาจักรีศรีอครักษ์” ตำแหน่งสมุหนายก อันเป็นตำแหน่งอัครเสนาบดีที่สำคัญ ตั้งแต่ครั้งพระองค์ยังทรงดำรงตำแหน่งในสมัยกรุงธนบุรี

สถาปนาเป็นปฐมบรมรัฐ
เจ้าพิภพแผ่นดินต้น ๘ ทรงความ
เดชอาวุธเทพเจ้าโลกนาถ
“จักรี” เกริกเบิกนภาแลนาค

คำว่า “จักรี” พ้องเสียงกับคำว่า “จักร” และ “ตรี” ซึ่งเป็นอาวุธของพระนารายณ์และพระอิศวร ในการขจัดศัตรู และสิ่งชั่วร้าย อันถือเป็นสัญลักษณ์ที่มีสิริสวัสดิ์พิพัฒนามงคลในการบำบัดทุกข์บำรุงสุขให้แก่ปวงพสกนิกรไว้ตามความเชื่อสำคัญของศาสนาพราหมณ์-ฮินดู ดังนั้น พระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราช จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้สร้างพระแสงจักรและพระแสงตรีไว้ ๑ สำหรับ พร้อมกับการกำหนดให้ใช้เป็นสัญลักษณ์ประจำราชวงศ์สืบมาจนปัจจุบัน

วงศ์กษัตริย์ขัตติยะจอมสยาม
มงคลนามตามตำแหน่งสถาพร
“จักร” และ “ตรี” เทวราช่มเหศวร
ภินิกรเกษมชาติบาราศรัย

พระปรมาภิไธยและพระราชลัญจกรประจำรัชกาล

ด้วยความเป็นมงคลแห่งพระมหากษัตริย์ในราชวงศ์จักรี พระมหากษัตริย์แต่ละพระองค์จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ มีการเฉลิมพระปรมาภิไธย หรือ พระนามของสมเด็จพระมหากษัตริย์ราชาเจ้าที่จารึกในพระสุพรรณบัฏ พร้อมด้วยการตราพระราชลัญจกรเพื่อทูลเกล้าฯ ถวายในพระราชพิธีบรมราชาภิเษก อันถือเป็นการเริ่มต้นรัชกาล พระปรมาภิไธยและพระราชลัญจกรประจำรัชกาลนี้ ใช้กำกับประทับในเอกสารต่างๆ ที่สำคัญของประเทศชาติอันว่าด้วยเรื่องการบริหารราชการแผ่นดิน พร้อมด้วยเอกสารสำคัญเป็นการส่วนพระองค์ที่เกี่ยวข้องกัน โดยพระปรมาภิไธยและพระราชลัญจกรนี้มีสืบมาครั้นแต่สมัยกรุงศรีอยุธยาเป็นราชธานี อันเป็นประจักษ์พยานแห่งเดชพระบารมีและพระบรมเดชานุภาพของพระเจ้าแผ่นดินสืบตามความหมายที่เป็นมหามงคลยิ่งในแต่ละพระองค์ ทั้งยังเป็นการแสดงถึงวัฒนธรรมแห่งการเป็นอารยประเทศที่สำคัญตราบมาจนทุกวันนี้

พระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราช รัชกาลที่ ๑

พระปรมาภิไธย “มหากัจจิบรมนาถ ปรมราชาธิราช” ใช้อักษรย่อว่า “จปร”

พระนามตามจารึกในพระสุพรรณบัฏ ว่า “พระบาทสมเด็จพระบรมราชาธิราชรามาธิบดี ศรีสินทรมหามาจักรพรรดิราชาธิบดินทร์ ธรณินทราชาธิราช รัตนากาศภาษากรวงษ์ องค์บรมนาถิเบศตริภูวเนตรวรนายก ดิลกรัตนราชาชาติอาชาวไศรยสมุหทัยดโรมนต์ สกลจักรวาฬาทิเบนทร์ สุริเยนทราชา

ภดินทร์ หรือนรินทราชาธาติบดี ศรีวิบูลยคุณอัคนิษฐฤทธิราเมศวรมหันท์ บรมธรรมิกราชาธิราชเดโชไชยพรหมเทพาติเทพนฤบดินทร ภูมินทรบรมนาถิเบศโลกเชษฐวิสุทธิ รัตนมกุฎประเทศศดา มหาพุทธางกูรบรมบพิตร

พระราชลัญจกร เป็นตรา “มหาอุณาโลม” ประดิษฐานล้อมรอบด้วยรูปดอกบัว (ปทุมอุณาโลม) ซึ่งตรามหาอุณาโลมนั้นเป็นอักษร “อุ” มีลักษณะเป็นม้วนกลม คล้ายลักษณะความหมายของพระนามเดิมว่า “ดั่ง” ตรามหาอุณาโลมนี้ หมายถึงตาที่สามของพระอิศวร ซึ่งถือเป็นปฐมฤกษ์ในการตั้งพระบรมราชจักรีวงศ์ ล้อมด้วยกลีบบัว ซึ่งเป็นพฤกษชาติที่เป็นสิริมงคล ทางพระพุทธศาสนา จึงนำมาประกอบเป็นพระราชลัญจกรเพื่อสื่อความหมายสำคัญนี้

อวไศยรจาทราชลัดดี ‘บรมราชจักรีจอมสยาม’

พระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราช รัชกาลที่ ๑

เอกปฐมจักรีวงศ์องค์สยาม
สถาปนา “รัตนโกสินทร์” ราชธานี
ทรงเสกสร้างขอบขัณฑสีมา
ศิลปะวิทยาการจรุงใจ
ยอดปราสาทราชวังตั้งแดนสรรค์
ตั้งกฎหมายตราสามดวงปวงบาปบุญ
ด้วยเดชามังมหาครรดองธรรม
สุขสวัสดิ์เย็นร่มแต่สืบมา

ทั่วเขตคามเจ็ดจากรูญจรัสศรี
ปราบไพร่กัณฑ์พาราศภัย
ตั้งกรุงศรีอยุธยาธิบดีชัย
ธ โปรดให้สังคายนาทูตาคณ
เทียมสวรรค์ตำนานำหนุน
ทรงค้ำจุนบทกวีศรีพารา
จึงน้อมนำพสกราษฎรศิลารักษา
มังมหานพระกรุณาเป็นหลักชัย

พระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย รัชกาลที่ ๒

พระปรมาภิไธย “มหาอิศรสุนทร ปรม
ราชาธิราช” ใช้อักษรย่อว่า “อปร”

พระนามตามจารึกในพระสุพรรณบัฏ
ว่า พระบาทสมเด็จพระบรมราชาธิราชรามาธิบดี
ศรีสินทรมหจักรพรวติราชาธิบดี ธรณิน
ทราชาธิราช รัตนากาศภาสกรวงศ์ องค์ปรมาธิเบศ
ตรีภูวเนตรวรนายก ดิลกรัตนราชชาติอาชาวศรัย
สมุทัยดิโรมนต์ สากลจักรวาลาธิเบนทร สุริเยนทรา

พระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย รัชกาลที่ ๒

พระศรีศาสตร์ศิลปินถิ่นสยาม
บำเรอกรุงเลิศหล้านภาลัย
พุทธปรารงค์เสียดฟ้าสง่าเมือง
ดุริยางค์ขอไสตตริงตระการ
ลายจำรัสจำหลักไม้ลายลงรัก
ดุจแสงทองวรรณกรรมแห่งแผ่นดิน
การปกครองปรองดองด้านหัวเมือง
บทกวีกล่อมเกล้าตามนิยม

ธิบดินทร์ หริหรินทรา ธาธาธิบดี ศรีวิบูลยคุณ
อกนิษฐ ฤทธิราเมศวรมหันต บรมธรรมิกราชาธิราช
เดโชชัย พรหมเทพาติเทพนฤบดีนทร์ ภูมิทรปรมา
ธิเบศ โลกเชษฐวิสุทธิ รัตนมกุฎประกาศ คตามหา
พุทธานุกรมบพิตร พระพุทธเจ้าอยู่หัว

พระราชลัญจกร เป็นตรา “ครุฑจับนาค”
เนื่องจากพระนามเดิมของรัชกาลที่ ๒ มีพระนามว่า
“ฉิม” อันสืบตามความหมายของวรรณคดีไทย ว่า
ด้วยเรื่องของพญาครุฑในเทพปกรณัม ซึ่งพญาครุฑ
มีกำเนิดเป็นเทพที่ทรงมหิธานุภาพ แต่ยอมเป็น
เทพพานะสำหรับพระนารายณ์มหาเทพผู้เป็นใหญ่
โดยปกติพญาครุฑประทับอยู่ในนิมิตาน “ฉิมพลี” ซึ่ง
พ้องกับพระนามเดิม จึงนำมาประกอบเป็นพระ
ราชลัญจกรเพื่อสื่อความหมายสำคัญนี้

วิจิตรงามพิลาสภพสุขสมัย
จรดไว้เป็นศรีศักดิ์ประจักษ์พยาน
ฟุ้งฟูเฟื่องวัฒนธรรมส่องสถาน
เสนาะจารบุหลันลอยนครินทร์
ธ พิทักษ์พุทธศาสน์สง่าศิลป์
ให้ลือเลื่องยลยนิเวศคาม
ล้วนรุ่งเรืองเป็นระเบียบแจกปฐม
ค้อมผคมกษัตริย์แก้วแพรวปัญญา

พระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๓

พระปรมาภิไธย คือ “มหาเจษฎาบดินทร
ปรมราชาธิราช” ใช้อักษรย่อว่า “จปร”

พระนามตามจารึกในพระสุพรรณบัฏ
ว่า “พระบาทสมเด็จพระบรมราชาธิราชรามาธิบดี
ศรีสินทรมหจักรพรวติราชาธิบดี ธรณิน
ทราชาธิราช รัตนากาศภาสกรวงศ์ องค์ปรมาธิเบศ
ตรีภูวเนตรวรนายก ดิลกรัตนราชชาติอาชาวไสย
สมุทัยดิโรมน สากลจักรวาลาธิเบนทร์ สุริเยนทราธิ
บดินทร์ หริหรินทราธาธิบดี ศรีวิบูลย คุณอดพิษฐ
ฤทธิราเมศวร ธรรมิกราชาธิราช เดโชชัย พรหม
เทพาติเทพนฤบดีนทร์ ภูมิทรปรมาธิเบศร โลก
เชษฐวิสุทธิ มงกุฎประเทศคตา มหาพุทธานุกรม
บพิตร พระพุทธเจ้าอยู่หัว”

พระราชลัญจกร เป็นตรา “มหาปราสาท” เนื่องจากพระนามเดิมของรัชกาลที่ ๓ มีพระนามว่า “ทับ” อันหมายถึง “ที่อยู่” หรือ “เรือน” จึงโปรด

เกล้าฯ ให้สร้างพระลัญจกรเป็นรูปปราสาท จึงนำมาประกอบเป็นพระราชลัญจกรเพื่อสื่อความหมายสำคัญนี้

พระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๓

เจริญรุ่งเรืองครองบูรินทร์
การพาณิชย์ประสิทธิ์เทศเขตพารา
ทรงรวบรวมพระราชสินทรัพย์
ไถ่ประเทศช่วยชาติราษฎรพ้นภัย
ศึกสงครามอนันต์สยามยุทธ
ทรงเตือนตั้งระวางตนไม่ซำนาน
พระก่อเกื้อบวรวัดรัตน
ศิลปะเงินจึงผสานไทย

ด้วยภูมินทร์ทรงปราชญ์สืบรักษา
องค์เจ้าภูผาดินทร์เกล้าเจ้าสัวไทย
คณานับเป็นถุงแดงแกลงไช
สายพระเนตรยาวไกลนัยลูกกาล
ได้ยั้งหยุดปัจฉิมอภินิหาร
จักรอนรณอันสดตรงเภทภัย
สมอุราตามพระราชวินิจจัย
สถิตไว้เป็นไมตรีอภิบาล

พระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๔

พระปรมาภิไธย “มหามงกุฏ ปรมราชาธิราช” ใช้อักษรย่อว่า “มปร”

พระนามตามจารึกในพระสุพรรณบัฏ ว่า “พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรมหามงกุฎสุทธิ สมมุติเทพยพงศวงศาติศรภษัตริย์ วรชัตติยราชินิกโรดม จาตุรันตบรมมหาจักรพรรดิราชสังกาศอุภโตสุชาติสังสุทธิโคระหณี จักรีบรมนาถ อดิศวราชรามวรัญกูร สุจริตมูลสุสาธิตอุกฤษฐวิบูลย บุรพาดุลยกฤษฏาภินิหารสุภาธิการรังสฤษติ ธิญญลักษณ์ วิจิตรโสภาคสรพวงค์ มหาชนินตมางคประนตบาทบงกชยุคคล ประสิทธิสรรพสุภผลอุดม บรมสุขุมาลยมหาบุรุษยรัตน ศึกษาพิพัฒนสรรพโกศล สุวิสุทธิวิมลศุภศีลสมาจารย์ เพ็ชรญาณประภาไพโรจน์ อเนกโกฐิสาสถุ คุณวิบูลยสันดาน ทิพยเทพวตาร

ไพศาลเกียรติคุณอดุลยพิเศษ สรรพเทเวศรานุรักษ์ เอกอัครมหาบุรุษ สุตพุทธมหากะวี ตริปิฎกาภิโกศล วิมลปรีชามหาอุดมบัณฑิต สุนทรวิจิตรปฏิภาณ บริบูรณ์คุณสาร สัสยามาติโลกยดิลก มหาปรีวาร นายกอนันต์ มหันตวรฤทธิเดช สรรพพิเศษ สิรินคร มหาชนนิกรสโมสรสมมติ ประสิทธิวรยศมโหดมบรมราชสมบัติ นพปดลเศวตฉัตรราชฉัตร สิริรัตโนปลักษณมหาบรมราชาภิเศกาภิษิต สรรพทศทิศวิชิตวิไชย สกลมไหศวรรินมหาสยามินทร มหเศรษฐรมหินทร มหาราชาวโรดม บรมนารถชาติอาชาวศรัย พุทธาภิไทร รัตนสรณารักษ์ อุกฤษฐศักดิ์อัครนเรศราชิปดี เมตตา กรุณาสถิตลหฤทัย อโนปมัยบุญการสกลไพศาลมหา รัชฎาธิเบนทร ปรมนทรธรรมมิกมหาราชาธิราช บรมนารถบรมบพิตร พระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว”

พระราชลัญจกร เป็นตรา “พระมหาพิชัยมงกุฎ” เนื่องจากพระนามเดิมของรัชกาลที่ ๔ มีพระนามว่า “เจ้าฟ้ามงกุฎ” จึงโปรดเกล้าฯ ให้สร้างพระลัญจกรเป็นรูปพระมหามงกุฎ ประดิษฐานในเครื่องเบญจราชกกุธภัณฑ์มีฉัตรบริวาร ๒ ชั้น มีพานทอง ๒ ชั้น วางพระแว่นสุริยกานต์ หรือเพชรข้างหนึ่ง (พระแว่นสุริยกานต์ หรือ เพชร หมายถึง

“พระฉายา” ครั้นเมื่อทรงผนวชว่าวชิรญาณ) อีกข้างหนึ่ง วางสมุดตำรา (หมายถึง ทรงศึกษาเชี่ยวชาญใน

ทางอักษรศาสตร์ และดาราศาสตร์) จึงนำมาประกอบเป็นพระราชลัญจกรเพื่อสื่อความหมายสำคัญนี้

พระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๔

นฤนาถบาทเบื้องพระจอมเกล้า
ทรงศึกษารอบรู้กิจการ

พระบรมราชาบายคล้ายเงื่อนไข
สานสัมพันธ์ราชทูตเปิดธานีินทร์

ปรับธรรมเนียมให้เป็นอารยะ
สนธิสัญญา นำเปลี่ยนเพียรต่อกร

ทรงเป็นเลิศวิทยาดาราศาสตร์
ต่างประเทศถวายช้องในสากล

เสด็จดำผ่านพิภพบนสถาน
เพื่อปกป้องภัยพาลผลาญแผ่นดิน

ด้วยเดชะภูวนัยใช้ศาสตร์ศิลป์
เปลี่ยนบุรินทร์วัฒนาสถาพร

ใช้วาทีหนักเบาเข้าถ้ายถอน
บูรณะหลักบวรให้สอนชน

สุริยันเข้าคราสประกาศผล
บันดาลดลเอกราชบารมี

พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว พระปิยมหาราช รัชกาลที่ ๕

พระปรมาภิไธย “มหาจุฬาลงกรณ ปรม
ราชาธิราช” ใช้อักษรย่อว่า “จุปร”

พระนามตามจารึกในพระสุพรรณบัฏ
ว่า “พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาจุฬาลงกรณ์
บดินทรเทพยมหามงกุฏ บุรุษรัตนราชรวิวงศ วรุตม
พงศบริพัตร วรชติยราชนิกรโธดม จาตุรันบรม
มหาจักรพรรดิราชสังกาศ อุภโตสุชาติสังสุทธเคราะ
หณี จักรีบรมนาถ อดิศวรราชรามวรัญกูร สุภาธิการ
รังสฤษดิ์ ธิญลักษณ์วิจิตรโสภาคยสรรพางค์ มหา
ชนโนตมางคประนตบาทภกชยุคล ประสิทธิสรรพ
ศุภผลอุดม บรมสุขุมมालย์ ทิพยเทพาวตารไพศาล
เกียรติคุณอดุลยวิเศษ สรรพเทพเวदानุรักษ์ วิศิษฐ
ศักดิ์สมญาพินิตประชานาถ เปรมกระมลชติยราช
ประยูร มูลมุขราชดิลก มหาปรีวารนายกองนั้นต

มหันตวรฤทธิเดช สรรพวิเศษสิรินทร อเนกชนนิกร
สมโสมสมมติ ประสิทธิวรยศมโหดมบรมราชสมบัติ
นพดลเศวตฉัตรราติฉัตร สิริรัตโนปลักษณมหาบรม
ราชาภิเศกาภิลิต สรรพทศทิศวิศิษย์ สกลมไหสว
ริยมหาสวามินทร์ มหาศรมหินทร มหารามาริราช
วโรดม บรมนาถชาติอาชาวศรัย พุทธาทีไดยรัตน
สรณารักษ์ อดุลยศักดิ์อรรคนเรศราธิบดี เมตตา
กรอุณาสิตลหฤทัย อโนปมัยบุญการสกลไพศาล มหา
รัชฎาธิบดินทร ปรมินทรธรรมิกหาราชาธิราช บรม
นาถบพิตร พระจุฬาลงกรณ์เกล้าเจ้าอยู่หัว”

พระราชลัญจกร เป็นตรา “พระจุลมงกุฏ
หรือพระเกี้ยว” โดยรูปพระเกี้ยวยอดเปล่งรัศมี
ประดิษฐานบนพานทอง ๒ ชั้น (หมายถึง พระเกี้ยว
เจ้าฟ้าในคราวโสกันต์) เคียงด้วยฉัตรบริวาร ๒ ข้าง
ที่ริมขอบทั้ง ๒ ข้าง มีพานทอง ๒ ชั้น วางพระแว่น
สุริยกานต์ หรือเพชรข้างหนึ่ง อีกข้างหนึ่ง วางสมุด
ตำรา (เป็นการเจริญรอยจำลอง พระราชลัญจกร
ประจำพระองค์พระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้า
อยู่หัว (รัชกาลที่ ๔) ซึ่งเป็นสมเด็จพระบรมชนกนาถ)
จึงนำมาประกอบเป็นพระราชลัญจกรเพื่อสื่อความ
หมายสำคัญนี้

พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว พระปิยมหาราช รัชกาลที่ ๕

ปิยราชราชันย์กษัตรา
ปลดใช้ตรึงตรวนตอกทุกขทัวิ
ปฏิรูปรงานเมืองเรื่องปกครอง
เสด็จประพาสเป็นยุทธศาสตร์สู่แดนไกล
๕ สร้างชนวางกรอการศึกษา
ทั้งนายร้อยนายเรือจึงเกิดมี
ทรงโอบเอื้อเกื้อกูลกรณียกิจ
คมนาคนมสือสารบทจร

เปี่ยมมหาพระกรุณาพระทรงศรี
ทรงเลืกทาสท้าวธรมิให้เป็นไท
แจ้จครครองบริหารยุคสมัย
ประสานใจดุลงอำนาจชาติวิถี
เพื่อประชาแลทหารตามวิถี
เสริมฤทธินคราพลากร
เสกประสิทธิ์หลากหล้าสโมสร
รัฐบวรเกษมช้องสดุดี

พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว พระมหากษัตริราชเจ้า รัชกาลที่ ๖

พระปรมาภิไธย “มหาวชิราวุธ ปรมราชา
ธิราช” ใช้อักษรย่อว่า “วปร”

พระบรมนามาภิไธย “วชิราวุธ”

พระนามตามจารึกในพระสุพรรณบัฏ
ว่า “พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรมหาวชิราวุธ เอก
อรรคมหาบุรุษบรมนราธิราช พินิตประชานาถมหา
สมมตวงศ์ อติศัยพงศวิมลรัตนวัชรชาติราชันนิโรดม
จาตุรันตบรมมหาจักรพรรดิราชสังกาศ อุภโตสุชาติ
สังสุทธเคราะห์ณีจักรีบรมนาถ จุฬาลงกรณราช
วรางกูร บรมมกุฏนเรนทร์สูรสันตติวงศวิสิฐ สุสาธิต
บุรพาธิการ อุดลยภษญาภินินหาร อติเรกบุญฤทธิ
ธัญลักษณ์วิจิตรโสภาคยสรรพางค์ มหาชโนตมางค
ประณตบาทบงกชยุคล ประสิทธิสรรพศุภผลอุดม
บรมสุขุมालย์ทิพยเทพาวตาร ไพศาลเกียรติคุณ
อดุลยวิเศษสรรพเทเวศรานุรักษ์ ปุริมศักดิ์สมญาเทพ
วาราวดี ศรีมหาบุรุษสุทสมบัติ เสนางคนิกรรัตน

อศวกโศล ประพนธปรีชา มัทวมมาจาร บปริบูรณคุณ
สารสยามาทินคร วรุตเมกราชดิกล มหาปรีวารนายก
อนันต์มหันตวรฤทธิเดช สรรพวิเศษศิรินทร บรมชน
กาดิศรสมมต ประสิทธิวรยศมโหดมบรมราชสมบัติ
นพภูลเศวตฉัตรราชดิฉัตร สิริรัตโนปลักษณมหาบรม
ราชาภิษญาภิสิต สรรพทศทิศวิชาติไชย สกลมไหศ
วริยมหาสวามินทร์ มเหศวรมหินทรมหารามาทิราช
วโรดม บรมนาถชาติอาชาวศรัยพุทธาธิไตรรัตนสรณ
ารักษ์ อดุลยศักดิ์ อรรคนเรศราชิปติ เมตตากฤษ
ชาติลหุทัย อนโนมัยบุญการสกลไพศาล มหารัษฎา
ภดินทร์ ปรมนทรธรรมิกมหาราชาธิราช บรมนาถ
บพิตร พระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว”

พระราชลัญจกร เป็นตรา “มหาวชิราวุธ”
เนื่องจากพระนามเดิมของรัชกาลที่ ๖ มีพระนามว่า
“วชิราวุธ” ซึ่งหมายความถึงศัตราวุธของพระอินทร์
จึงโปรดเกล้าฯ ให้สร้างพระลัญจกรเป็นรูปวชิราวุธ
เปล่งรัศมี ประดิษฐานบนพานทอง ๒ ชั้น ตั้งอยู่
เหนือตั่ง มีฉัตรบริวาร ๒ ข้าง (เป็นการเจริญรอย
จำลองตามแบบพระราชลัญจกร ประจำพระองค์
พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว (รัชกาล
ที่ ๕) ซึ่งเป็นสมเด็จพระบรมชนกนาถ) จึงนำมา
ประกอบเป็นพระราชลัญจกรเพื่อสื่อความหมาย
สำคัญนี้

พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว พระมหาธีรราชเจ้า รัชกาลที่ ๖

วชิระรัตนาลักษณ์ประเทศ
วารากฐานระบอบรัฐจัดวิถี
ธงไตรรงค์สะบัดพลิวเทียมสากล
สงครามโลกร่วมรบเร่งบีทา
กิจการงานลูกเสือเพื่อรักษชาติ
บัญญัติกฎศึกษาเป็นธงนำ
ธีรราชปรารถประเืองเรื่องนิพนธ์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยสถาปนา

สายพระเนตรสืบบัญชาพาสุขี
สร้างดุสิตธานีเปรียบตำรา
ศึกผจญเป็นผลกู้รักษา
เลิกสนธิสัญญาตามขอขบธรรม
บรมนาถหยั่งรู้ดูลำ
ตั้งสายกรรมนามสกุลญาติกา
อักษรกลกาพย์ฉันท์เกริกภาษา
องค์ราชาจอมปราชญ์ศิลปิน

พระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๗

พระปรมาภิไธย “มหาประชาธิปก บรม
ราชาธิราช” ใช้อักษรย่อว่า “ปก”

พระบรมนามาภิไธย “ประชาธิปกศักดิ์เดชนันท์”

พระนามตามจารึกในพระสุพรรณบัฏ ว่า
“พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก
มหันตเดชนดิกรามาธิบดี เทพยปรียามหาราช
รวีวงศ์ อัสสัมภินพงศพีระกษัตริย์บุรุษรัตนราชนิกรโธม
จาตุรันตบรมมหาจักรพรรดิราชสังกาศ อุกโตสุชาติ
สังสุทธเคราะหณี จักรีบรมนาถจุฬาลงกรณราช
วรางกูร มหมกุฎวงศวีรสุรชัชวีร์ ราชธรรมทศพิศ
อู่ต์กฤษฏาณินุณย์อดุลยฤษฏาภินินหาร บวรพาธิการ
สุสาธิต ธันยลักษณ์วิจิตรเสาวภาคยสรพวงค์ มหา
ชนโธมมาคมานท สนธิมตสมันตสมาคม บรมราช
สมภาร ทิพยเทพวตารไพศาลเกียรติคุณ อดุลยศักดิ์
เดช สรรพเทพเวศปริยานุรักษ์ มงคผลคนเนมาห้วย
สุโขทัยธรรมราชา อภินาวศิลป์ศึกษาเดชาวุธ วิชัย
ยุทธศาสตร์โกศล วิมลนรยพินิต สุจริตสมาจาร
ภัทรภิชญาณประติภาณสุนทร ประเวศศาสนโป

สุดมภก มุลมุขมาตยวรนายกมหาเสนาณี สราชนาวี
พยุหโยธโทยมจร บรมเชษฐโสทรสมมต เอกราชย
ยศ สติคมบรมราชสมบัติ นพปฎลเศวตฉัตรชาติฉัตร
ศรีรัตนโปลักษณ์มหาบรมราชาภิเศกาศึกดิ์ สรรพ
ทศทิศวิชิตเดโชไชย สกลมไหศวрымมหาสยามินทร
มเหศวรมหินทรมหารามาธิราชวโรดม บรมนาถชาติ
อาชาวศรัย พุทธาธิไตรรัตนวิชิษฐศักดิ์อัศวรนครศวร
าธิบดี เมตตากรุณาคีตลหฤทัย อโนปไมยบุญนการ
สกลไพศาลมหารัษฎุวาริบดีดิษฐ์ ปรมินทรธรรมิก
มหาราชาธิราช บรมนาถบพิตร พระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว”

พระราชลัญจกร เป็นตรา “พระไตรศร”
เนื่องจากพระบรมนามาภิไธยของรัชกาลที่ ๗ มี
พระนามว่า “ประชาธิปกศักดิ์เดชนันท์” ซึ่งมาจากความ
หมายของคำศัพท์ท้ายของพระนามที่ว่า “เดชนันท์”
อันแปลว่า “ลูกศร” จึงโปรดเกล้าฯ ให้สร้างพระ
ลัญจกรเป็นรูปราวพาดพระแสงศรสามคำศร ๓ องค์
ได้แก่ พระแสงศรพรมศาสตร์ พระแสงศรอัคนีวาท
และพระแสงศรประลัยวาท (เป็นศรของพระพรม
พระนารายณ์ และของพระอิศวร) เบื้องบนมีรูป
พระแสงจักรและพระแสงตรีศูร อยู่ภายใต้พระ
มหาพิชัยมงกุฎ มีบังแทรกตั้งอยู่ ๒ ข้าง มีลายกนก
แทรกอยู่ระหว่างพื้น จึงนำมาประกอบเป็นพระ
ราชลัญจกรเพื่อสื่อความหมายสำคัญนี้

พระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๗

๕ เสด็จปักตัวเดชนั้ประชา
สละราชย์เพื่อพสกยกแผ่นดิน
ดำเนินการตามรอยพระชนก
เสด็จเยือนทั่วทิศประสิทธิงาน
ทรงต่อเสริมเติมสายทางรถไฟ
สะพานพุทธยอดฟ้าข้ามสายชล
ประโคนตั้งกรมศิลปากร
ภาพยนตร์กำเนิดเชิดตำนาน

พระมหากษัตริย์ระแสดสินธุ์
องค์ภูมินทร์มอบอำนาจพระราชทาน
สร้างตึกสุพสกแผ่ไพศาล
ถิ่นหัวเมืองอภิบาลประชาชน
สัญญาจรไปได้ทั่วทุกแห่งหน
ระบือกลเปิดปิดปฏิภาน
พิพิธภัณฑ์พระนครแหล่งสถาน
ในรัชกาลพระปกเกล้าเจ้าแผ่นดิน

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว อานันทมหิดล รัชกาลที่ ๘

ปรมาภิไธย “มหาอานันทมหิดล ปรมา
ราชาธิราช” ใช้อักษรย่อว่า “อปร”

พระบรมนามาภิไธย “หม่อมเจ้าอานันท
มหิดล มหิดล”

พระนามตามจารึกในพระสุพรรณบัฏ
ว่า “พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรมหาอานันท
มหิดล อุดลยเดชมวิมลรามาริบัติ จุฬาลงกรณราช
ปริยวรนัดดา มหิตลานเรศวรางกูร ไอศุรยสันตติวง
ศวิสุทท์ วุฒมชัตติยศักดิ์อรรคอุดม จักรีบรมราชวง
ศนิวิฐุ ทศพิธราชธรรมอุกฤษฏนิบุณ อุดลยกฤษฏา
ภินิหารรังสฤษฏ์ สุสาธิตบูรพาธิการ ไพศาล
เกียรติคุณอดุลยพิเศษ สรรพเทเวศรานุรักษ์ รัฎ
อรรคลักษณวิจิตรโสภาคยสรรพางค์ มหาชโนตมค
ประณตบาทบงกชยุคล อเนกนิกรชนสมิสรสมมต
ประสิทธิวรยศมโหดมบรมราชสมบัตินพปฎลเศวต

ฉัตรราดิฉัตร สรรพรัฐทศทิศวิชาติไชย สกกลมไหศุวริยม
หาสวามินทร์ มเหศวรมหินทรมหารามาริราชวโรดม
บรมนาถชาติอาชาวไศรย พุทธาภิไธยรัตน สรรนา
รักษวิศิษฏศักดิ์อัครนเรศรามาริบัติ พระอัฐมรามาริ
บดีนทร สยามินทราริราชบรมนาถบพิตร”

พระราชลัญจกร เป็นตรา “พระโพธิสัตว์”
เนื่องจากพระบรมนามาภิไธยของรัชกาลที่ ๘ มี
พระนามว่า “อานันทมหิดล” อันแปลความหมายได้
ว่า “เป็นที่ยินดีของแผ่นดิน” ด้วยพระองค์เสด็จเถลิง
ถวัลย์ราชสมบัติ เป็นพระมหากษัตริย์ภายใต้การ
ปกครองในระบอบประชาธิปไตย โดยความเหตุทูน
ยินดีของพสกนิกรทั่วราชอาณาจักร ประหนึ่งว่าพระ
โพธิสัตว์เสด็จมาประทานความร่วมมือเป็นสุขแก่
ประชากรราษฎรทั้งปวง จึงโปรดเกล้าฯ ให้สร้างพระ
ลัญจกรเป็นรูปพระโพธิสัตว์ประทับบน บัลลังก์
ดอกบัวห้อยพระบาทขวาเหยียบบัวบาน หมายถึง
แผ่นดิน พระหัตถ์ซ้ายถือดอกบัวตูม มีเรือนแก้วด้าน
หลังแทนรัศมีมีแท่น รองรับตั้งฉัตร บริวาร ๒ ข้าง
(ทั้งนี้รูปพระโพธิสัตว์แต่เดิมเป็นตราประจำใน
พระราชวังดุสิตอันเปรียบเช่นสรวงสวรรค์อยู่แล้ว
ด้วย) จึงนำมาประกอบเป็นพระราชลัญจกรเพื่อสื่อ
ความหมายสำคัญนี้

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล รัชกาลที่ ๘

องค์สมเด็จพระอัฐมพระรามามา
งามสง่าพระจริยาจอมบดินทร์
เสด็จดำเนินตามรอยวงศ์จักรี
ขึ้นกมลเกศแก้วราชฎกร
๕ ดำเนินตรวจพลพันธมิตร
เยือนสำเพ็งสัมพันธ์ให้ยืนยง
ดูจความหวังแห่งชาติมิขาดสาย
พระโพธิสัตว์อุปมาองค์ภูวนัย

เอกราชชาขวัญราษฎร์สมถวิล
องค์ภูมินทร์ยุวกษัตริย์ของนิกร
ประพาสถิ่นทั่วธานีมิถอดถอน
सानไมตรีเก๋าก่อนให้มันคง
ประกอบกิจทัศน์นาตามประสงค์
เยี่ยม “โรงเรียนนายร้อย” ให้ดำรงความเป็นไทย
ทรงเป็นหลักกนิรันดรราชพิสุทธีใส
เป็นศูนย์รวมสถิตใจเหล่าประชา

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพล

อดุลยเดชมหาราช รัชกาลที่ ๙

ปรมาภิไธย “มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร” ใช้อักษรย่อว่า “อปร”

พระบรมนามาภิไธย “พระวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าภูมิพลอดุลยเดช”

พระนามตามจารึกในพระสุพรรณบัฏ ว่า “พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มหิตลาธิเบศรามหามุนี จักรีนฤพดินทรสยามมินทราราช บรมนาถบพิตร”

พระราชลัญจกร เป็นตรา “พระแท่นอัญมิต”

อัญมิตพรราชาสนธิ” รูปพระที่นั่งอัญมิต ประกอบด้วยวงจักร กลางวงจักรมีอักษร “อ” หรือเลข ๙ ซึ่งตรงกับสมัยของรัชกาล และรอบวงจักรมีรัศมีเปล่งโดยรอบ อันแปลความหมายว่า ทรงมีพระบรมเดชานุภาพในแผ่นดิน ทั้งนี้ สืบเนื่องจากในวันพระราชพิธีบรมราชาภิเษกตามโบราณราชประเพณี พระองค์ได้เสด็จประทับเหนือพระที่นั่งอัญมิต และโปรดเกล้าฯ ให้สมาชิกวุฒิสภาอันเป็นตัวแทนของประชาชนถวายน้ำอภิเษกจากทิศทั้งแปด นับเป็นครั้งแรกในประวัติศาสตร์ที่พระมหากษัตริย์ในระบอบประชาธิปไตย ทรงรับน้ำอภิเษกจากสมาชิกวุฒิสภา แทนที่จะทรงรับจากราชบัณฑิตและพราหมณ์ดังในรัชกาลก่อน ด้วยเหตุการณ์สำคัญดังกล่าว จึงโปรดเกล้าฯ ให้สร้างพระลัญจกรเป็นรูปพระที่นั่งอัญมิตแวดล้อมด้วยสัญลักษณ์สืบความหมายมงคล จึงนำมาประกอบเป็นพระราชลัญจกรเพื่อสื่อความหมายสำคัญนี้

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชมหาราช รัชกาลที่ ๙

องค์สมเด็จพระภัทรมหาราช
๕ ทรงเป็นราชันย์แห่งราชา
บรมศาสตร์ปรัชญาภูมิแผ่นดิน
ด้วยพอเพียงสำนึกเสริมสร้างกลไก
อัครเดชาศิลปิน
พระปัญญาเลิศล้ำยิ่งยรรยง
เจกปฐมบรมราชาบาท
ด้วยครครลงครองธรรมสวัสดิ์ชัย

ประชาชาติแซ่ซ้องทุกทิศา
ทรงกิจจาเพื่อพัฒนาเป็นหลักชัย
ปรมินทร์สัประยุทธ์ตามเงื่อนไข
ด้วยภูมิธรรมนำไทยให้มันคง
เป็นพลังแห่งแผ่นดินถิ่นประสงค์
พระกรุณาเอื้ออำนวยการราษฎร์ไทย
ก้องประกาศครองพิภพนิวัติชัย
เพื่อประโยชน์พสกไทยนิจนิรันดร

แผนภูมิลำดับการสืบสันตติวงศ์พระมหากษัตริย์สมัยรัตนโกสินทร์ในราชวงศ์จักรี

สมเด็จพระปฐมบรมมหาชนก (พระอักษรสุนทรทองดี)

พระอัครชายา (ดาวเรือง) ธิดาคหบดีเชื้อสายเจ้าพระยาโกษาธิบดี

รัชกาลที่ ๑

พระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราช
๖ เมษายน ๒๓๒๕ ถึง ๗ กันยายน ๒๓๕๒ (๒๗ ปี)

สมเด็จพระอมรินทราบรมราชินี

รัชกาลที่ ๒

พระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย

๗ กันยายน ๒๓๕๒ ถึง ๒๑ กรกฎาคม ๒๓๖๗ (๑๕ ปี)

กรมสมเด็จพระศรีสุลาลัย (เจ้าจอมมารดาเรียม)

สมเด็จพระศรีสุริเยนทราบรมราชินี

รัชกาลที่ ๓

พระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว

๒๑ กรกฎาคม ๒๓๖๗ ถึง ๒ เมษายน ๒๓๙๔ (๒๗ ปี)

รัชกาลที่ ๔

พระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว

๒ เมษายน ๒๓๙๔ ถึง ๑ ตุลาคม ๒๔๑๑ (๑๗ ปี)

สมเด็จพระเทพศิรินทราบรมราชินี

รัชกาลที่ ๕

พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว

๑ ตุลาคม ๒๔๑๑ ถึง ๒๓ ตุลาคม ๒๔๕๓ (๔๒ ปี)

สมเด็จพระศรีพัชรินทราบรมราชินีนาถ

รัชกาลที่ ๖

พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว

๒๓ ตุลาคม ๒๔๕๓ ถึง ๒๖ พฤศจิกายน ๒๔๖๘ (๑๕ ปี)

รัชกาลที่ ๗

พระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว

๒๖ พฤศจิกายน ๒๔๖๘ ถึง ๒ มีนาคม ๒๔๗๗

สละราชสมบัติ (๙ ปี)

สมเด็จพระมหิตลาธิเบศรทูลยศเดขวิกรมพระบรมราชชนก (สมเด็จพระเจ้าพี่ยาเธอ เจ้าฟ้ามหิตลอดุลยเดช)

สมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี (หม่อมสังวาล มหิตล ณ อยุธยา)

รัชกาลที่ ๘

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล

๒ มีนาคม ๒๔๗๗ ถึง ๙ มิถุนายน ๒๔๘๙ (๑๑ ปี)

รัชกาลที่ ๙

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชมหาราช

๙ มิถุนายน ๒๔๘๙ ถึงปัจจุบัน

เสนาศึกษา

ปวงประชาเป็นสุกसानต์

แล้งหนักเกือบทุกพื้นที่ แต่จังหวัดนี้ยังมีน้ำอุดมสมบูรณ์ “สุโขทัยโมเดล”

พ.ต.หญิง ชื่นหทัย สุริยโสภานันท์

ฤดูร้อนปี ๒๕๕๙ นี้ หลายพื้นที่ในประเทศไทยประสบภาวะแล้งน้ำอย่างหนัก รัฐบาลต้องออกมาประกาศให้ประชาชนงดใช้น้ำเพื่อการเกษตร เพราะต้องเก็บน้ำไว้ใช้สำหรับอุปโภคและบริโภค แต่ก็ยังต้องใช้กันแบบประหยัด แม้เทศกาลสงกรานต์ไทยซึ่งเป็นประเพณีที่ยิ่งใหญ่ของคนไทย ทุกปีที่ผ่านมาคนไทยเคยได้เล่นน้ำกันอย่างสนุกสนานเต็มที ชาวต่างชาติก็หลังไหลเข้ามาเพื่อสัมผัสกับความสนุกสนานและสัมผัสบรรยากาศประเพณีนี้ แต่ปีนี้ทั้งรัฐบาลและเอกชนต่างก็ออกมารณรงค์ให้เล่นน้ำสงกรานต์กันแบบประหยัด ถึงขั้นต้องใช้ขวดน้ำสเปรย์เพื่อฉีดเล่นกันแต่เบา ๆ เท่านั้น

ปัญหาภัยแล้งขนาดหนักนี้เกิดจากผลของปรากฏการณ์ทางธรรมชาติที่เรียกว่า “เอลนีโญ” แต่ปี ๒๕๕๙ ไม่ใช่เอลนีโญที่มาแบบปกติ แต่องค์การบริหารการบินและอวกาศแห่งชาติ หรือ

นาซา (National Aeronautics and Space Administration – NASA) เรียกปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นในปี นี้ว่า “ซูเปอร์เอลนีโญ”

องค์การนาซาเตือนชาวโลกล่วงหน้าตั้งแต่ปี ๒๕๕๘ ว่า กำลังจะเผชิญภัยแล้งอย่างไม่เคยเป็นมาก่อนในปี ๒๕๕๙ ผู้คนกว่าสิบล้านจะหิวโหยเนื่องจากภาวะ “เอลนีโญ” และไม่ใช่ เอลนีโญ แบบธรรมดาแต่เป็น... “ซูเปอร์เอลนีโญ” !!!

“โนอา” หรือองค์การบริหารจัดการด้านมหาสมุทรและชั้นบรรยากาศแห่งสหรัฐอเมริกา (NOAA) ตอกย้ำภัยพิบัติแล้งที่กำลังกระจายไปทั่วโลก ด้วยรายงานวิเคราะห์สภาพอากาศเมื่อเดือนตุลาคม ๒๐๑๕ ว่า อุณหภูมิผิวดินและผิวน้ำทะเลวัดได้สูงสุดในรอบ ๑๓๖ ปี เป็นเหตุให้อุณหภูมิเฉลี่ยทั่วโลกสูงจนทำลายสถิติที่เคยบันทึกไว้

ที่มา : <http://www.komchadluek.net/detail/20160118/220729.html> เข้าถึงเมื่อวันที่ ๑๗ เม.ย. ๕๙

ข้อขัดแย้งดังกล่าวทำให้เกิดความตระหนักชัดเจนกันแล้วว่า ปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นมีสาเหตุมาจากอะไร ซึ่งปัจจุบันนี้หลายพื้นที่ถูกประกาศให้เป็นพื้นที่ประสบปัญหาภัยแล้ง หน่วยงานของรัฐต้องระดมเจ้าหน้าที่เข้าไปช่วยขุดเจาะน้ำบาดาลเพื่อใช้อุปโภคบริโภค แต่บางแห่งไม่สามารถขุดเจาะได้ ต้องใช้เพียงการช่วยลำเลียงน้ำไปบรรเทาความเดือดร้อน นอกจากนี้ยังมีชาวอื่น ๆ ที่ทำให้ต้องตระหนักกันอย่างมากรวม เช่น

“ไทยร้อนจัด พบอุณหภูมิ ๑๖ มีนาคม สูงติดอันดับโลกถึง ๔ พื้นที่!!!”

“เขื่อนอุบลรัตน์วิกฤตหนัก เหลือน้ำใช้การได้อีก ๒๓ วัน วอนช่วยกันประหยัดน้ำ”

“ร้อนจัด! ปลานับหมื่นตัวนอนน้ำตายเกลื่อนบ่อเทศบาลกระบี่”

“วิกฤตภัยแล้ง เขื่อนเจ้าพระยาเหลือน้ำใช้ ๑๒๖ วัน กระทบฝูงลิงอดอาหาร”

ที่มา : <http://news.kapook.com/topics/> เข้าถึงเมื่อวันที่ ๑๓ เม.ย. ๕๙

ในขณะที่หลายพื้นที่กำลังประสบปัญหาภัยแล้งอย่างหนัก แต่ที่ จังหวัดสุโขทัย ในส่วนของพื้นที่ที่เรียกว่า “สุโขทัยโมเดล” มีการบริหารจัดการน้ำใหม่แนวพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทำให้ปีนี้ สุโขทัยโมเดลสวนกระแสของค่าขาดแคลนนํ้า กลายเป็นพื้นที่ที่ยังมีน้ำอุดมสมบูรณ์และพลิกฟื้นจากผืนดินที่เคยถูกกล่าวขานว่า “เวลาที่พื้นที่ื่อน้ำท่วม แต่สุโขทัยก็ยังแล้งอยู่ดี” เกี่ยวกับเรื่องนี้ ดร.รอยยล จิตรดอน กรรมการและเลขาธิการมูลนิธิอุทกพัฒน์ ให้สัมภาษณ์รายการวิทยุ คลื่น ๙๗.๐๐ MHz รายการรู้ทันเศรษฐกิจ ช่วงรู้ทันภัยแล้ง ออกอากาศเมื่อวันที่ ๑๙ มี.ค. ๕๙ เวลา ๑๐.๐๐-๑๑.๐๐ น. ความตอนหนึ่งว่า

ที่มา : <https://th-th.facebook.com/Utokapat.F> เข้าถึงเมื่อวันที่ ๑๖ เม.ย. ๕๙

พิธีกร - โมเดลสุโขทัย พื้นที่ที่เคยชื่อว่าแล้งซ้ำซาก น้ำท่วมซ้ำซาก เป็นอย่างไรครับ

ดร.รอยยล - ชาวบ้านได้มาพบ ดร.สุเมธ ตันติเวชกุล ตั้งแต่ปี ๒๕๕๓ และได้ร่วมวางแผนกันมา และเริ่มทำงานกับกองทัพกในการที่จะพัฒนาแหล่งน้ำกับชุมชน ตั้งแต่ปี ๒๕๕๕ พื้นที่น้ำท่วมถึงเปลี่ยนเรื่องประตูน้ำและคูคลองต่าง ๆ เสร็จก็รู้ว่ายังไม่พอก็ไม่พอ จึงต้องปรับเปลี่ยนการใช้น้ำด้วย ก็ทำทฤษฎีใหม่กันบางส่วน บางส่วนก็นำมาทำ

ประมงเลย เพราะว่าในเมื่อเราพัฒนาแก้มลิงแล้ว เรามีแหล่งน้ำแล้วก็ทำประมงเสริมเข้าไป และ ประมงก็รายได้ดีกว่าทำนามากครับ ก็ประสบความสำเร็จค่อนข้างดีครับ โดยเฉพาะในพื้นที่บริเวณตอนเหนือแถวศรีสะเกษนั่นแหละ ตรงนั้นมีพื้นที่ที่เขาเข้าไปฟื้นฟูป่าได้ ๒-๓ พันไร่ ก็แบ่งออกมาทำเป็นแหล่งน้ำ ประมาณ ผมจำตัวเลขไม่ได้หมด ประมาณสักสองร้อยหรือร้อยกว่าไร่ และบริเวณรอบนอกแทนที่จะทำนาปีนาปรังก็หันมาทำพันธุ์ข้าวครับ ออกมาได้ดีครับ

พิธีกร - แสดงว่าสุขุขทัยก็ไม่ได้แล้งจริงตามที่ มีข่าวออกมาบ้างนะครับ เพราะยังมีบางจุดบางพื้นที่ที่อุดมสมบูรณ์

ดร. รอยยล - ครับ เพราะมีการบริหารจัดการใหม่ เริ่มพินลำน้ำ ที่สำคัญที่สุด เราพบว่า บางพื้นที่ที่เป็นหนองน้ำ แหล่งน้ำ ที่ขุดกันไว้นะครับ เสรีแล้วแผนที่ตกหล่นสองถึงสามแห่ง แห่งหนึ่งมี เจ็ดร้อยไร่ เชื้อใหม่ครับว่าไม่ได้ใช้การ ทางทหารทาง ชาวบ้านก็ไปฟื้นขึ้นมา อีกที่หนึ่งสี่ร้อย ก็นำมากลับมาใช้งาน

พิธีกร - ถือว่าเป็นชาวดีนะ สุขุขทัยไม่แล้ง อย่างที่หลายคนเข้าใจนะ มีบางจุดบางที่ยังช่วยให้ ประชาชนอยู่เย็นเป็นสุข ไม่แล้ง ไม่น้ำท่วม

ดร. รอยยล - ขนาดเวลาเขาน้ำท่วมกันเนี่ย สุขุขทัยยังบอกว่าแล้งเลยครับ จะได้ยืนยาวตลอดถึง แม้เป็นปีที่น้ำท่วมนะครับ

พิธีกร - ก็เรียกว่าสบายใจขึ้นนะครับ ทาง การก็ลงไปช่วยแล้ว ประเด็นเป็นอย่างไรครับอาจารย์ ครับ มันแล้งก็แล้งไป เพราะว่าเป็นเรื่องธรรมชาติ ครับ ประเด็นก็คือเมื่อแล้งแล้วจะทำอย่างไรครับ อาจารย์

นอกจากนี้ ดร.รอยยล ยังเสริมให้เข้าใจถึง กระบวนการบริหารจัดการน้ำของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวว่า ทรงแนะนำให้เริ่มต้นที่การดูปริมาณ น้ำฝนในปีนั้น ๆ จุดตัวเลขแต่ละพื้นที่ไว้ แล้วทำเป็น แผนที่น้ำว่ามีอยู่ตรงไหนบ้าง จากนั้นจึงจะบริหารจัดการ ได้ว่า ควรเก็บไว้เพื่อการใดเท่าไร และสามารถ วางแผนได้ว่า ปีนั้นควรทำการเกษตรแบบใด หาก มีน้ำน้อยก็ควรปลูกพืชที่ใช้น้ำน้อย เป็นต้น

ตลอดระยะเวลาของการครองราชย์ พระบาท สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงงานหนักและตรากตรำ อย่างไม่เคยหยุดหย่อน ทรงให้ความสำคัญกับ เรื่องน้ำ เพราะน้ำคือชีวิตและหล่อเลี้ยงให้ดำรง อยู่ได้ พระองค์ทรงเป็นผู้ที่เข้าถึงในทุกพื้นที่ของ ประเทศไทย ทรงจดและวาดแผนที่น้ำด้วยพระองค์ เอง อาจนับได้ว่า พระองค์ทรงมีข้อมูลแหล่งน้ำมาก ที่สุดและดีที่สุดในประเทศไทย และพระองค์ทรงเป็น “ธ จอมราชาธิราชแห่งน้ำ” โดยแท้จริง

ด้วยสัตย์ปฏิญาณทหารกล้า

ตอน เกษนิคทหารบก : สุภาพบุรุษผู้กล้าหาญ

พ.อ.หญิง วันดี ปาลกะวงศ์ ณ อยุธยา

- (ต่อจากเล่มที่แล้ว) -

โรงเรียน เกษนิคทหารบกเปิดสอนหลักสูตรทางทหาร ๕ ปี โดยรับคัดเลือกจากนักเรียนที่สำเร็จการศึกษาชั้นมัธยมปีที่ ๘ และมาใช้ชีวิตร่วมกับนักเรียนนายร้อยที่โรงเรียนนายร้อยทหารบก นักเรียนเกษนิคทหารบกถือกันว่า โรงเรียนเกษนิคทหารบกคือ มหาวิทยาลัยทหารแห่งแรกของประเทศไทย

โรงเรียนเกษนิคทหารบก เกิดจากความคิดของร้อยโท บุศรินทร์ ภัคดีกุล พันตรี หลวงวิจิตสงคราม และพันตรี หลวงพิบูลสงคราม ที่ว่า วิทยาการสมัยใหม่เข้ามาเกี่ยวข้องกับอาหารในเหล่าทหารปืนใหญ่ เหล่าทหารช่าง เหล่าทหารสื่อสาร และเหล่าทหารช่างแสง (สรรพาวุธ)

พลโท บุศรินทร์ ภัคดีกุล
นักเรียนนายร้อยโพลีเทคนิค
กองทัพบก ประเทศเบลเยียม
เมื่อ พ.ศ. ๒๔๗๒

พลเอก จิตร วิจิตสงคราม

จอมพล ป. พิบูลสงคราม
(ร.ท.แปลก ชิตตะสังคะ)
เป็นนายทหารไทยคนแรกสำเร็จวิชา
ทหารปืนใหญ่จากประเทศฝรั่งเศส

ความตอนหนึ่งในจดหมายฉบับลงวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๙๐ ของ จอมพล ป. พิบูลสงคราม ผู้ให้กำเนิดโรงเรียนเทคนิคทหารบก มีถึงคณะนายทหารที่สำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนเทคนิคทหารบก ผู้เขียนขอคัดลอกโดยรักษาวินัยสะกดการันต์ตามต้นฉบับ

ผมเห็นว่า ในอนาคตประเทศไทยชาติใดจะใหญ่ได้ ขึ้นอยู่แก่ความชัดเจนในทางวิทยาศาสตร์เป็นหลัก เราอยู่ด้วยกำลังแรงมาแล้วแต่ติดำบรรพต่อมากก็เข้าลำดับ ใหญ่ด้วยวิทยาศาสตร์เป็นหลัก เป็นโซคอันประเสริฐมาแล้วในกรมยุทธศึกษาทหารบกนี้ ในสมัยจอมพลกรมหลวงพิษณุโลกประชานารถ พระองค์ได้ซึ่งเริ่มเผยแพร่วิทยาศาสตร์ ถึงกับออกหนังสือพิมพ์ **เสนาศึกษาและแควีทยาาสตร์** ขึ้นหวังว่าท่านคงจำได้ดี พระดำหริชอบของทูลกระหม่อมพระองค์นี้ ได้ประทานแนวไว้หย่างที่ว่านี้ ผมจึงได้ถูกจงให้มีโรงเรียนเทคนิคขึ้น ดังที่คุณทั้งหลายได้ผ่านการศึกษามาแล้ว...

ต่อไปนี้โรงเรียนเทคนิคจะใหญ่หรือจะเล็กไปตามกาลและตามการณ์ก็ตาม แต่ชื่อของโรงเรียนเทคนิคทหารบก จะสูญญไปหาได้ไม่ ...นักเรียนเทคนิคไม่มีอะไรพิเศสในน่าที่ยิ่งกว่านักเรียนนายร้อยทหารบก นักเรียนนายร้อยสำรอง นักเรียนอื่น ๆ ต้องผูกมิตรสามัคคีทั่วกัน เราเรียนคนละหย่าง เรียนเพื่อช่วยกัน คนละความรู้ แต่ก็เพื่อสนามรบอันเดียวกัน...

พล.ท.บุศรินทร์ ภัคดีกุล เล่าถึงเบื้องหลังการจัดตั้งโรงเรียนเทคนิคทหารบกไว้ในหนังสือ **“เทคนิค ๙๑”** ความตอนหนึ่ง กล่าวถึงขณะที่ท่านรับราชการในกองบังคับการทหารปืนใหญ่ได้ปรารภกับ พันตรี หลวงพิบูลสงครามซึ่งเป็นผู้บังคับการทหารปืนใหญ่ และพันตรี หลวงวิชิตสงคราม ว่า

ท่าไมเมืองไทยจึงไม่คิดสร้างโรงเรียนทหารในทำนองโปลิเทคนิคของฝรั่งเศสหรือเบลเยียม เครื่องมือเครื่องใช้ของ ปตอ. นั้น ยุ่งยากแก่การเข้าใจทั้งในด้านเมคคานิกส์ด้านไฟฟ้า และเครื่อง

ยนต์กลไก ตลอดจนยานยนต์ก็จะเข้ามาแทนที่ม้าเป็นจำนวนมาก หากให้นายทหารมีความรู้เท่า ๆ เดิมแล้ว จะลำบากมาก เรื่องนี้ที่เมืองนอกเขาก็เรียนกันเป็นพิเศษแยกจากเหล่าทหารราบและทหารม้า

ผู้บังคับการปืนใหญ่ตอบทันทีว่า “เข้าใจดี และเห็นด้วย ทั้งอยากจะให้มีเร็ว ๆ ด้วยซ้ำ”

หลังจาก พันเอก หลวงวิภาควรรณกิจ ได้รับแต่งตั้งเป็นเจ้ากรมยุทธศึกษาทหารบก ก็มีคำสั่งแต่งตั้งกรรมการพิจารณาหลักสูตรโรงเรียนเทคนิคทหารบก โดยดัดแปลงจากหลักสูตรและแนวการศึกษาของโรงเรียนนายร้อยทหารบกเบลเยียม และโรงเรียน Poly Technique ของฝรั่งเศส ให้เหมาะสมกับระบบการศึกษาของไทย นอกจากนี้ผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านทหารแล้ว ยังมีอาจารย์จากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และข้าราชการฝ่ายพลเรือนผู้เชี่ยวชาญในวิชาต่าง ๆ ร่วมเป็นกรรมการด้วย

อุดมคติในการคิดจัดตั้งโรงเรียนนี้ มีอยู่ในสมองของ ฯพณฯ ท่านจอมพล ป. พิบูลสงคราม แล้วตั้งแต่ก่อนที่ข้าพเจ้า (บุศรินทร์ ภัคดีกุล) จะพบท่านเป็นครั้งแรก

พันเอก พระเจนภูมิศาสตร์ (สด เจนภูมิศาสตร์) อดีตหัวหน้าวิชาเทคนิค “แม่ของนัก

เรียนเทศนิค” เล่าว่า

...เรามีแต่นิสัยอันเป็นสันดานสืบเนื่องต่อกันมาในระหว่างทหารอยู่อย่างหนึ่งว่า เมื่อได้รับคำสั่งแล้ว ไม่มีอะไรที่เราจะทำไม่ได้ ด้วยเหตุนี้นักเรียนเทศนิคจึงได้เกิดขึ้นตั้งแต่ พ.ศ. นั้น (๒๔๗๗) ทั้ง ๆ ที่ยังไม่มีความรู้เลย

วันที่ ๑๖ ธันวาคม พ.ศ. ๒๔๗๖ กองทัพบกจัดตั้งโรงเรียนเทศนิคทหารบกขึ้นตรงต่อกรมยุทธศึกษาทหารบก และเปิดการศึกษาหลักสูตร ๕ ปี ในวันที่ ๑ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๔๗๗ มีนักเรียนเทศนิคทหารบก ทั้งหมด ๑๓ รุ่น (พ.ศ. ๒๔๗๗-๒๔๘๙) รวมทั้งหมด ๖๓๖ นาย สถาบันแห่งนี้ได้ให้การอบรมทั้งวิชาการ ความเป็นลูกผู้ชาย และความเป็นทหารที่ดี มีวินัยแก่นักเรียนเทศนิคทหารบกทุกนาย

การคัดเลือกนักเรียนเทศนิคทหารบก

การเข้าศึกษาต่อในอุดมศึกษาสำหรับนักเรียนที่สำเร็จการศึกษาชั้นมัธยมปีที่ ๔ สมัยนั้นมี ๓ สถาบันคือ โรงเรียนนายร้อย โรงเรียนนายเรือ และจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย แต่ละสถาบันต้องสอบคัดเลือกกันเองเพราะไม่มีสภากาการศึกษา โรงเรียนนายร้อยมี ๒ หลักสูตร คือ โรงเรียนนายร้อยทหารบก หลักสูตร ๓ ปี เหล่าทหารราบ และเหล่าทหารม้า ส่วนโรงเรียนเทศนิคทหารบก หลักสูตร ๕ ปี มีเหล่าทหารปืนใหญ่ เหล่าทหารช่าง เหล่าทหารสื่อสาร เหล่าทหารแผนที่ เหล่าทหารช่างแสง (สรรพาวุธ) และเหล่าทหารอากาศ

การสอบคัดเลือกเป็นนักเรียนนายร้อยและนักเรียนเทศนิคทหารบก ใช้ข้อสอบเดียวกัน วันแรกสอบวิชาคณิตศาสตร์อย่างเดียว และประกาศผลสอบวันรุ่งขึ้นตามลำดับคะแนนเพื่อสอบวันที่ ๒ คือ วิทยาศาสตร์ มีทั้งเคมีและเมคคานิกส์ ประกาศผลวันที่ ๓ เพื่อสอบพลศึกษา ให้ไต่เชือก ลอยคอในสระน้ำ เป็นต้น

โรงเรียนนายร้อยทหารบกและโรงเรียนเทศนิคทหารบก ขึ้นตรงต่อ กรมยุทธศึกษาทหารบก

โดยมีระเบียบ ข้อบังคับต่าง ๆ ตลอดจนการแต่งกายเหมือนกัน

โรงเรียนเทศนิคทหารบก เป็นสถาบันการศึกษาในสังกัดกรมยุทธศึกษาทหารบกเช่นเดียวกับโรงเรียนนายร้อยทหารบก แต่โรงเรียนเทศนิคทหารบกมีหน้าที่ผลิตนายทหารให้มีความรู้ ทั้งในด้านการทหารและความรู้ทางวิทยาการสมัยใหม่ ให้ทันกับความก้าวหน้าของวิทยาการทางเทศนิคทั้งหลายที่จะมาเกี่ยวข้องกับกิจการทหาร นั่นคือการศึกษาหนักไปทางคณิตศาสตร์ขั้นสูงและวิทยาศาสตร์กายภาพ โรงเรียนเทศนิคทหารบกเริ่มเปิดการศึกษาเมื่อวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๔๗๗ ระยะเวลาการศึกษา ๕ ปี นักเรียนเทศนิคชั้นปี ๑-๓ ศึกษาวิชาเหมือนกัน เมื่อสอบผ่านมีสิทธิ์เรียนชั้นปีที่ ๔ และ ๕ จึงแยกเรียนตามเหล่า ซึ่งระยะแรกมี ๔ เหล่า คือ เหล่าทหารปืนใหญ่ ทหารช่าง ทหารสื่อสาร และทหารช่างแสง (สรรพาวุธ) ภายหลังเพิ่มเหล่าทหารอากาศ เหล่าทหารแผนที่ เหล่าทหารยานเกราะ และเหล่าทหารขนส่ง ส่วนการฝึกวิชาทหารนั้น นักเรียนเทศนิคทหารบกชั้นปีที่ ๑ และ ๒ ไม่ฝึกภาคสนามปลายปี มีแต่เรียนและฝึกระหว่างปี การฝึกภาคสนามปลายปีมีเฉพาะนักเรียนชั้นปีที่ ๓-๕ โดยเฉพาะชั้นปีที่ ๔-๕ แยกฝึกตามเหล่าต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับวิชาที่เรียน

นักเรียนเทศนิคทหารบก รุ่นที่ ๑-๖ รับจากนักเรียนที่สำเร็จการศึกษามัธยมปีที่ ๔ ของกระทรวงธรรมการหรือกระทรวงศึกษา ส่วนรุ่นที่ ๗-๑๓ (รุ่นสุดท้าย) รับจากนักเรียนเตรียมทหารบกโรงเรียนเตรียมทหารบก (เปิดสอนเมื่อ พ.ศ. ๒๔๘๑ รับจากนักเรียนชั้นมัธยมปีที่ ๖) นักเรียนเทศนิคทหารบกที่สำเร็จศึกษาตามหลักสูตร ๕ ปี จะได้รับพระราชทานยศว่าที่ร้อยตรี รับพระราชทานเงินเดือน ๘๐ บาท และเงินเพิ่มค่าวิชาอีกเดือนละ ๖๐ บาท นักเรียนเทศนิครุ่นแรกสำเร็จการศึกษาและออกรับราชการเมื่อวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๔๘๒

รังสรรค์) ตรงข้ามกระทรวงศึกษาธิการ ต่อมาใช้เป็น
ที่ตั้งถาวรของโรงเรียนเทษมนิคมหารบก

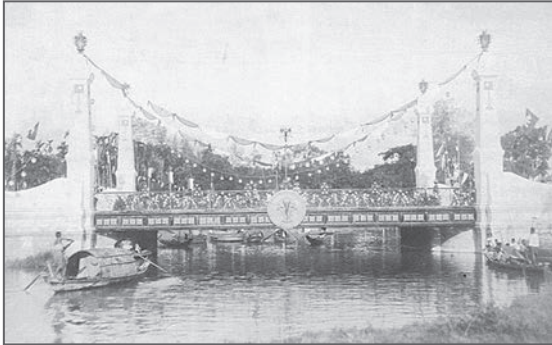
ตึกแดงนี้เดิมเป็นอาคารของกรมทหารราบที่
๑ สร้างในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้า
เจ้าอยู่หัวเมื่อ พ.ศ. ๒๔๕๒ (รัตนโกสินศก ๑๒๘) ต่อ
มาใช้เป็นอาคารเรียนของนักเรียนเทษมนิคมหารบก
ชั้นปีที่ ๔-๕ และนักเรียนเตรียมทหารบก ตั้งแต่
พ.ศ. ๒๔๘๑ รวมทั้งเป็นอาคารเรียนของนักเรียน
นายร้อยหญิง พ.ศ. ๒๔๘๖ ภายหลังเปลี่ยนเป็น
อาคารของแผนกการศึกษา (พ.ศ. ๒๔๙๐) กอง
บังคับการกองการศึกษา โรงเรียนนายร้อยพระ
จุลจอมเกล้า (พ.ศ. ๒๔๙๒) และกองบังคับการส่วน
การศึกษาโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า ตั้งแต่
พ.ศ. ๒๕๒๑-๒๕๒๙ ปัจจุบันเป็นอาคารสำนักงาน
กปร. ทำเนียบรัฐบาล

จากประวัติย่อของโรงเรียนเทษมนิคมหารบก
ทำให้ทราบว่า กรมยุทธศึกษาทหารบกได้เปิดโรง
เรียนเทษมนิคมหารบก เมื่อวันที่ ๑ พฤษภาคม
๒๔๗๗ โดยใช้สถานที่โรงเรียนนายร้อยทหารบก
นักเรียนเทษมนิคม รุ่นแรก ๓๐ นาย จัดเป็นหนึ่งหมวด
ปีต่อมา (พ.ศ. ๒๔๗๘) มีนักเรียนเทษมนิคม รุ่น ๒
จำนวน ๕๗ นาย จึงขยายเป็นกองร้อย ใน พ.ศ.
๒๔๘๑ มีนักเรียนเทษมนิคมครบ ๕ ชั้นปี จัดเป็น ๔
กองร้อย นักเรียนเทษมนิคมชั้นปีที่ ๔ และ ๕ อยู่รวม
กันในกองร้อยที่ ๔ ซึ่งต้องย้ายสถานศึกษาและการ
ฝึกไปอยู่โรงทหารเก่า **นักเรียนเรียกว่า ตึกแดง**
เชิงสะพานม้ฆวนาฝรั่งเศส (ปัจจุบันคือ ม้ฆวาน

นักเรียนเทษมนิคมหารบก รุ่น ๓ (พ.ศ.
๒๔๗๙) ใช้เวลาเรียนเพียง ๔ ปีครึ่ง เนื่องจากกรณี
พิพาทชายแดนอินโดจีนของฝรั่งเศส กองทัพบกจึง
ให้ออกรับราชการ เมื่อวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๔๘๓

สะพานมัจฉาวนรังสรรค์ สร้างขึ้นในสมัยรัชกาลที่ ๕ เพื่อข้ามคลองผดุงกรุงเกษม เป็นสะพานโครงสร้างคานเหล็ก พื้นคอนกรีต ราวสะพานเป็นเหล็กหล่อ มีดวงตรา เป็นรูปช้างเอราวัณ เสาหินอ่อนเชิงสะพานรองรับโคมไฟลampion ผังเชิงลาดสะพานประดับด้วยหินอ่อน พิธีเปิดเมื่อวันที่ ๑ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๔๔๖

นักเรียนเทคนิคมหารบก รุ่น ๔ (พ.ศ. ๒๔๔๐) ใช้เวลาศึกษา ๔ ปี และได้เป็นนักเรียนเทคนิควาไรซ์ขณะอยู่ชั้นปีที่ ๔ จึงต้องกลับไปดูแลนักเรียนเทคนิควาไรซ์ชั้นปีที่ ๑ (รุ่น ๗ พ.ศ. ๒๔๔๓) ซึ่งศึกษาและฝึกอยู่ที่โรงเรียนนายร้อยทหารบกตรงข้ามสนามมวยราชดำเนิน ทำให้นักเรียนเทคนิควาไรซ์รุ่นนี้ต้องเดินแถวในตอนเช้าจากโรงเรียนนายร้อยทหารบก ผ่านถนนราชดำเนินนอกและสะพานมัจฉาวนรังสรรค์ มาเรียนที่โรงเรียนเทคนิคมหารบกและเดินกลับไปโรงเรียนนายร้อยทหารบกในตอนบ่าย ถือเป็นการเดินทางครั้งแรก และเป็นการออกกำลังกายด้วยการเดินยี่ดเส้น ยี่ดสายตามถนนราชดำเนินนอกวันละ ๒ เที่ยว

นักเรียนเทคนิคมหารบก รุ่น ๗ (พ.ศ. ๒๔๔๓) เป็นรุ่นแรกที่คัดเลือกจากนักเรียนเตรียมทหารบกที่จบชั้นปีที่ ๒ จากโรงเรียนเตรียมทหารบก

นักเรียนเทคนิควาไรซ์ในเวลานั้น ไม่มีเครื่องหมายแสดงชั้นปีที่ศึกษา จนถึง พ.ศ. ๒๔๔๔ นักเรียนเทคนิควาไรซ์ได้ติดป้ายแข็ง ซึ่งมีอักษร “ทน” และเลขแสดงชั้นปีที่ศึกษาตั้งแต่นั้นมา

โรงเรียนเทคนิคมหารบกเริ่มใช้ระบบอาวุโส (seniority) กับนักเรียนเทคนิควาไรซ์ รุ่น ๑๑ (พ.ศ. ๒๔๔๗) ซึ่งเป็นนักเรียนชั้นปีที่ ๑ ขณะอพยพไป

อยู่ป่าแดง จังหวัดเพชรบูรณ์ ต่อมาได้ย้ายไปอยู่วัดท่ากา ร้อง จังหวัดอยุธยา เมื่อเดือนกรกฎาคม ๒๔๔๘ เมื่อสงครามโลกครั้งที่ ๒ ยุติ ญี่ปุ่นประกาศยอมแพ้สงครามเมื่อเดือนกันยายน ๒๔๔๘ โรงเรียนเทคนิคมหารบกจึงย้ายกลับมาอยู่ที่ตึกแดงเชิงสะพานมัจฉาวนรังสรรค์ตามเดิม

เมื่อกระทรวงกลาโหมจัดอัตรากองทัพบกใหม่โดยตราข้อบังคับทหารในวันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๔๔๙ กำหนดกำลังเจ้าหน้าที่ของกองทัพบกในเวลาปกติ ๘๙ ที่สำคัญคือ

กรมยุทธศึกษาทหารบก ได้เปลี่ยนชื่อเป็นโรงเรียนนายร้อยทหารบก เป็นหน่วยขึ้นตรงกองทัพบก ตำแหน่งเจ้ากรมยุทธศึกษาทหารบก เปลี่ยนเป็นผู้อำนวยการโรงเรียนนายร้อยทหารบก

โรงเรียนนายร้อยทหารบกเดิมเปลี่ยนเป็นกองที่ ๑ โรงเรียนนายร้อยทหารบก หลักสูตรการศึกษาศึกษา ๓ ปี

โรงเรียนเทคนิคมหารบก เปลี่ยนเป็นกองที่ ๒ โรงเรียนนายร้อยทหารบก หลักสูตรการศึกษาศึกษา ๕ ปี

ต่อมา ตามคำสั่งพิเศษกระทรวงกลาโหมเรื่องแก้ไขอัตรากองทัพบก ๘๙ (ครั้งที่ ๘) ที่ ๗/๑๐๖๙ ลง ๒๒ มกราคม ๒๔๕๐ มีการจัดหน่วยใหม่ โดยยุบรวมกองที่ ๑ และกองที่ ๒ เป็นหน่วยเดียวกัน ย้ายนักเรียนกองที่ ๒ มารวมกับกองที่ ๑ ตั้งเป็นแผนกปกครอง (พันเอก ขุนเสนาทิพ เป็นหัวหน้าแผนกปกครอง) มี ๔ กองร้อย นักเรียนนายร้อยหลักสูตร ๕ ปี อยู่กองร้อยที่ ๑ และที่ ๒ เรียกใหม่ว่า นักเรียนนายร้อยประเภท ก. และนักเรียนนายร้อยหลักสูตร ๓ ปี อยู่กองร้อยที่ ๓ และที่ ๔ เรียกใหม่ว่า นักเรียนนายร้อยประเภท ข.

นักเรียนเทคนิคมหารบก รุ่นที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๔๔๙) เป็นรุ่นสุดท้ายที่ได้ติดอักษร “ทน” บนบ่า และมีคำนำหน้าว่า “นักเรียนเทคนิควาไรซ์” เพียงปีเดียว เพราะใน พ.ศ. ๒๔๕๐ นักเรียนเทคนิคมหารบก เปลี่ยนเป็น นักเรียนนายร้อยประเภท ก. มี

อักษร “นร” แทน “ทน” บนบ่า และใช้คำนำหน้าว่า “นร” นอกจากนั้น ต้องย้ายที่นอนจากโรงเรียนเทคนิคทหารบก มาอยู่โรงเรียนนายร้อยทหารบก สถานที่ตั้งเดิมของโรงเรียนเทคนิคทหารบกแปรสภาพเป็นแผนกศึกษา ซึ่งรวมแผนกวิชาทหารอยู่ในแผนกศึกษาด้วย เมื่อเปิดภาคการศึกษาประจำปี ๒๔๙๐ นักเรียนนายร้อยประเภท ก. และประเภท ข. จึงต้องเดินแถวไปกลับระหว่างแผนกปกครอง (ฝั่งตรงข้ามสนามมวยราชดำเนิน) กับแผนกศึกษา (ฝั่งตรงข้ามกระทรวงศึกษาธิการ) ตั้งแต่วันพฤหัสบดีที่ ๑ พฤษภาคม ๒๔๙๐ เป็นต้นมา

ตลอดระยะเวลาของการศึกษาในโรงเรียนเทคนิคทหารบกนั้น นักเรียนเทคนิคทหารบก ทั้ง ๕ ชั้นปี ไม่เคยมีโอกาสได้อยู่เรียนพร้อมกัน ณ ที่ตั้งของโรงเรียนเทคนิคทหารบกเลย จนถึง พ.ศ. ๒๔๘๙ ซึ่งเป็นปีที่ทางราชการให้ยุบโรงเรียนเทคนิคทหารบก นักเรียนเทคนิคทหารบก ทั้ง ๕ รุ่น ได้ใช้ชื่อใหม่ว่า

นักเรียนนายร้อยประเภท ก. จึงได้อยู่พร้อมหน้ากัน หลังจากรัฐประหาร (วันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๔๙๐) จอมพล ป. พิบูลสงคราม ผู้บัญชาการทหารบก ได้ตรวจเยี่ยมกิจการโรงเรียนนายร้อยทหารบก เมื่อวันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๔๙๐ จึงได้ขอให้เปลี่ยนชื่อเรียกนักเรียนนายร้อยประเภท ก. และประเภท ข. เป็น นักเรียนนายร้อยหลักสูตร ๕ ปี และหลักสูตร ๓ ปี ต่อมาท่านมีหนังสือถึงโรงเรียนฯ ให้พิจารณาปรับปรุงหลักสูตรให้เข้ากับหลักสูตรของสหรัฐอเมริกาและให้พิจารณาชื่อใหม่ของโรงเรียนด้วย

วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๔๙๑ โรงเรียนนายร้อยทหารบกเปลี่ยนชื่อเป็น โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า และตั้งคณะกรรมการพิจารณาปรับปรุงระบบการศึกษาโดยเร่งด่วน สำหรับนักเรียนนายร้อยหลักสูตร ๕ ปี คงให้ศึกษาต่อจนหมดรุ่นสุดท้ายปลาย พ.ศ. ๒๔๙๔

**หลักสูตรการศึกษาของนักเรียนเทคนิคทหารบก ๕ ชั้นปี มีดังนี้
หลักสูตรชั้นปีที่ ๑-๓ เรียนร่วมกันทุกเหล่า**

ชั้นปีที่ ๑	ชั้นปีที่ ๒	ชั้นปีที่ ๓
ศีลธรรม ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ ภาษาฝรั่งเศส ประวัติศาสตร์ ทหารราบ ทหารม้า ทหารปืนใหญ่ ทหารช่าง ทหารสื่อสาร ทหารอากาศ แผนที่ Higher Algebra Spherical Trigonometry Analytic Geometry Calculus	ศีลธรรม ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ ภาษาฝรั่งเศส ประวัติศาสตร์ ทหารราบ ทหารม้า ทหารปืนใหญ่ ทหารช่าง ทหารอากาศ แผนที่ Analytic Geometry Descriptive Geometry Calculus Electricity Theoretical Mechanics	ศีลธรรม ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ ภาษาฝรั่งเศส ประวัติศาสตร์ ทหารราบ ทหารปืนใหญ่ ทหารช่าง ทหารสื่อสาร ทหารอากาศ ระเบียบทหาร ศาสตราจารย์วิทยา สรีรศาสตร์และการปฏิบัติบำรุงม้า Theoretical Mechanics Applied Mechanics Mechanical Drawing Electrical Engineering Topography Strength of Materials Materials of Construction Materials Testing Laboratory
ชั้นปีที่ ๑	ชั้นปีที่ ๒	ชั้นปีที่ ๓
Chemistry Physics	Mechanical Drawing Chemistry	Chemistry

วิชาสามัญ ประกอบด้วย วิชาภาษาไทย ภาษาอังกฤษ ภาษาฝรั่งเศส ประวัติศาสตร์ ภูมิศาสตร์ โดยครูอาจารย์ที่มีราชทินนามความหมายดี เช่น พระวิเศษพจนกิจ หลวงบรรหารศุภวาท ขุนวชิสุนทรภักษ์ หลวงบรรณวิทย์วรนาท หลวงฉลาดสุนทรวาทที่ หม่อมราชวงศ์ สุนนชาติ สวัสดิ์กุล

วิชาศีลธรรมสอนโดย ขุนจรรยาธรรมประกาศ และอาจารย์จันทร์ วงศ์วิเศษ วิชานี้ถ้านักเรียนเทคนิค ทหารบกสอบได้คะแนนต่ำกว่า ๓๐% ถือว่าสอบตก

วิชาคำนวณจะมีครูอาจารย์หลายท่าน เช่น

พ.อ.พระเจนภูมิศาสตร์	สอน	Higher Algebra
พ.อ.พระฉันทพาทไพเราะ	สอน	Analytic Geometry
พ.อ.หลวงโสภภาพจน์ประพันธ์	สอน	Calculus
พ.อ.พระนิมิตสุวรรณเรขา	สอน	Spherical Trigonometry
พ.อ.พระวิทยาสารณยุต	สอน	Inorganic, Chemistry, Physics and Mechanics

วิชาทหาร ประกอบด้วยวิชาทหารปืนใหญ่ วิชาทหารราบ วิชาทหารม้า วิชาทหารช่าง วิชาทหารสื่อสาร วิชาทหารแผนที่ และวิชาทหารอากาศ

หลวงรณกรรมโกวิท	บรรยาย	วิชาทหารปืนใหญ่
หลวงเกรียงเดชพิชัย	บรรยาย	วิชาทหารราบ
หลวงวิสิษฐยุทธศาสตร์	บรรยาย	วิชาแผนที่
ขุนใจจรรยา	บรรยาย	วิชาทหารช่าง
หลวงเดชประดิษฐ	บรรยาย	วิชาทหารม้าและวิชาทหารอากาศ

นักเรียนเทคนิคทหารบกชั้นปีที่ ๓ เรียนเพิ่มวิชาศาสตราวุธวิทยา (อาวุธชนิดต่าง ๆ ดินระเบิด) รวมทั้งวิชาเครื่องยนต์เพื่อฝึกขับรถจักรยานยนต์ และวิชาสรีรศาสตร์และการปฏิบัติบำรุงม้าในเวลาฝึก ที่ม้าที่โรงเรียนทหารม้า

วิชาเทคนิค

พ.ต.บุศรินทร์ ภัคดีกุล	สอนวิชาทหารปืนใหญ่ รวมทั้งวิชา Theoretical Mechanics และ Mechanical Drawing แก่นักเรียนเทคนิคทหารบกชั้นปีที่ ๒ ซึ่งเป็นวิชาเขียนแบบเครื่องจักรกลที่เรียกว่า เขียนแปลท
พ.ท.วิเชียร สุตันตานนท์	สอนวิชาสรรพาวุธ วัตถุระเบิด
พ.อ.พระพิศาลศีลยากรณ์	สอนวิชาการสรรพาวุธ
ขุนมงคลคำนวณเขตต์	สอนวิชาภูมิมาปนะวิทยา

นักเรียนเทคนิคทหารบกชั้นปีที่ ๓ ต้องเรียน เทคนิคการทำแผนที่ (Topography) หรือเรียกง่าย ๆ ว่า **วิชาโตโป** คือ เรียนการใช้กล้องเครื่องมือในการทำแผนที่ สำหรับวิชาที่ต้องไปใช้ห้องทดลองของ คณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย คือ วิชาวัสดุที่ใช้ในการก่อสร้าง (Materials of Con-

struction) วิชาความแข็งแรงของวัตถุ (Strength of Materials) และวิชา Materials Testing Laboratory

นักเรียนเทคนิคทหารบกชั้นปีที่ ๓ ต้องเรียนหนักสุดและตกซ้ำชั้นมากที่สุด เพราะถือเป็นชั้นสูง จึงต้องฝึกทำหน้าที่ผู้บังคับหมู่และผู้บังคับหมวด นักเรียนเทคนิคทหารบกชั้นปีที่ ๔ และ ๕ จะแยก

เรียนวิชาประจำเหล่าที่ตนเลือก คือ เหล่าทหารปืนใหญ่ เหล่าทหารช่าง เหล่าช่างแสง (สรรพาวุธ) และเหล่าทหารสื่อสาร จะเรียนที่โรงเรียนเทคนิคมหารบก ส่วนเหล่าช่างอากาศ และเหล่าทหารอากาศ (นักบิน) จะแยกไปเรียนที่ดอนเมือง

ในด้านเครื่องมืออุปกรณ์และโรงงานต่าง ๆ สำหรับประกอบการศึกษาทางปฏิบัตินั้น เดิมมีหอวิทยาศาสตร์ฝ่ายฟิสิกส์ จึงสร้างหอวิทยาศาสตร์อีก ๑ แห่ง เป็นหอปฏิบัติการเคมี นอกจากนี้มีโรงงานสำหรับทำการฝึกและทดลองอีกหลายแห่ง ในพระนคร เช่น โรงงานช่างแสงของกองทัพบก ห้องทดลองไฟฟ้าของกองทัพเรือ โรงงานมักกะสันของรถไฟ โรงงานช่างของโยธาเทศบาล โรงงานของกรมชลประทาน เป็นต้น

นักเรียนเทคนิคมหารบก รุ่น ๘ ขณะอยู่ชั้นปีที่ ๔ ถูกบังคับเลือกเหล่าทหารสื่อสาร เหล่าทหารพาหนะ และเหล่าทหารแผนที่ แทนเหล่าทหารปืนใหญ่ เหล่าทหารช่างสื่อสาร และเหล่าทหารสรรพาวุธ

ส่วนนักเรียนเทคนิคมหารบก รุ่น ๑๑ ขณะเป็นน้องใหม่ต้องพบกับ**ระบบซ่อมหรือระบบการปกครองแผนใหม่** และเป็นรุ่นแรกที่มีเหล่าให้เลือกมากที่สุด ในชั้นปีที่ ๔ ได้แก่ เหล่าทหารปืนใหญ่ เหล่าทหารช่าง เหล่าทหารสื่อสาร เหล่าทหารช่างแสง (สรรพาวุธ) เหล่าทหารพาหนะ (ขนส่ง) เหล่าทหารช่างอากาศ และเหล่าทหารอากาศ (นักบิน)

- (อ่านต่อเล่มหน้า) -

ผลงานรัฐบาลครบรอบ ๑ ปี

พลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา

๑๒ กันยายน ๒๕๕๗ - ๑๒ กันยายน ๒๕๕๘

การปฏิรูปการเมืองด้วยรัฐธรรมนูญ ฉบับ คสช.

พล.ต.ดร.เจนวิทย์ ยามะรัตน์

- ผู้เชี่ยวชาญประจำประธานศาลรัฐธรรมนูญ
- อาจารย์พิเศษโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า
- อาจารย์ประจำหลักสูตรปริญญาโท
- สาขาการจัดการความปลอดภัย โรงเรียนนายร้อยตำรวจสามพราน

- (ต่อจากเล่มที่แล้ว) -

จากสภาพของสังคมการเมืองไทยที่เต็มไปด้วยความขัดแย้งอย่างต่อเนื่องและยาวนาน ได้มีแนวทางในการปฏิรูปประเทศหลายครั้ง เช่น คณะกรรมการอิสระตรวจสอบและค้นหาความจริงเพื่อการปรองดองแห่งชาติ (คอป.) คณะกรรมการปฏิรูปประเทศ (คปร.) คณะกรรมการพัฒนาประชาธิปไตย (คพป.) เป็นต้น แต่การปฏิรูปที่ผ่านมาถือว่าไม่ประสบความสำเร็จอย่างที่มุ่งหวังนัก สังคมไทยยังประสบกับความขัดแย้งอย่างต่อเนื่อง ด้วยเหตุนี้อาจจะถึงเวลาที่สังคมไทยต้องหันกลับมาทบทวนเกี่ยวกับแนวทางการปฏิรูปของสังคมไทยว่าเพราะเหตุใดจึงไม่สามารถจะนำไปสู่การแก้ไขปัญหาได้

การปฏิรูปของสังคมไทยเกือบทุกครั้งเป็นแนวทางการปฏิรูปผ่านการแก้ไขรัฐธรรมนูญ ซึ่งแนวทางการปฏิรูปด้วยกฎหมายดังกล่าวได้มีความเชื่อพื้นฐานว่า การแก้ไขรัฐธรรมนูญจะเปลี่ยนแปลงโครงสร้างและพฤติกรรมของคนในสังคม

กรณีศึกษา : รัฐธรรมนูญฯ ๒๕๔๐

จากสภาพปัญหาของสังคมการเมืองไทยขณะกำลังร่างรัฐธรรมนูญฯ ๒๕๔๐ สภาร่างรัฐธรรมนูญได้สรุปปัญหาการเมืองไทยออกเป็น ๓ ด้าน คือ

๑. ประชาชนขาดสิทธิเสรีภาพและการมีส่วนร่วมทางการเมือง เพราะปัญหาในช่วงเวลานั้นประชาชนไม่เคยมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายต่างๆ ของรัฐ รัฐเป็นผู้กำหนดให้ประชาชนแต่เพียงฝ่ายเดียว

๒. ระบบการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐไม่สามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ กล่าวคือกลไกตรวจสอบอำนาจรัฐที่เคยมีอยู่เดิมถูกรวบงำจากข้าราชการประจำหรือข้าราชการทางการเมือง ทำให้ไม่สามารถตรวจสอบและลงโทษผู้กระทำผิดได้จริง

๓. ระบบเลือกตั้งและระบบพรรคการเมือง มีลักษณะเป็นธุรกิจการเมืองมากขึ้นไป จนคนดี และมีความสามารถไม่สามารถจะเข้าสู่ระบบการเมืองที่เป็นอยู่ได้

ดังนั้น รัฐธรรมนูญ ๒๕๕๐ จึงได้ถูกออกแบบมาให้กำหนดสิทธิและเสรีภาพของประชาชนไว้เป็นจำนวนมาก มากยิ่งกว่ารัฐธรรมนูญก่อนหน้านี้ทั้งหมด มีกลไกตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐต่างๆ มากมาย โดยเฉพาะการเกิดขึ้นขององค์กรอิสระต่างๆ ซึ่งนักวิชาการบางคนยกให้องค์กรอิสระเสมือนเป็นฐานอำนาจที่ ๔ ของโครงสร้างทางการเมืองไทย นอกจากอำนาจฝ่ายนิติบัญญัติ ฝ่ายบริหาร และฝ่ายตุลาการ รวมถึงแก้ไขระบบพรรคการเมืองให้มีความเข้มแข็ง และกำหนดให้มีระบบการเลือกตั้งแบบบัญชีรายชื่อเป็นครั้งแรกในสังคมไทย รวมถึงการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาที่ห้ามการหาเสียง ด้วยมุ่งหวังจะให้คนดีมีความสามารถที่มีที่มาจากแตกต่างจากสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเข้าสู่ระบบการเมืองได้

ภายหลังจากการประกาศใช้รัฐธรรมนูญ ๒๕๕๐ สิ่งที่เกิดขึ้นในสังคมไทยไม่ได้บรรลุความมุ่งหวังของผู้ร่างรัฐธรรมนูญนัก เพราะรัฐธรรมนูญเมื่อปฏิบัติใช้ต้องเผชิญกับบริบทสังคมเฉพาะของสังคมไทย ทำให้เกิดปัญหาต่างๆ ดังนี้

๑. แม้อิทธิพลและเสรีภาพของประชาชนจะได้รับการรับรองในรัฐธรรมนูญ ๒๕๕๐ อย่างที่ไม่ปรากฏในรัฐธรรมนูญก่อนหน้า แต่สิ่งที่เกิดขึ้นสังคมไทยยังประสบปัญหาเกี่ยวกับสิทธิและเสรีภาพของประชาชน ในระดับการปฏิบัติ กล่าวคือ ประชาชนไม่สามารถจะอ้างข้อบัญญัติในรัฐธรรมนูญ ในการพิทักษ์สิทธิและเสรีภาพของตน ถ้าไม่มีกฎหมายในระดับรองลงมาบัญญัติให้อำนาจไว้

๒. จากการกำหนดให้รัฐธรรมนูญเอื้อประโยชน์แก่พรรคที่มีขนาดใหญ่ และรัฐบาลที่เข้มแข็ง ผ่านการกำหนดให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

ต้องสังกัดพรรคการเมือง ส่งผลให้รัฐบาล พ.ต.ท. ทักษิณ ชินวัตร ที่เกิดขึ้นหลังรัฐธรรมนูญ ๒๕๕๐ เป็นรัฐบาลที่มีความเข้มแข็ง การตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐโดยองค์กรอิสระที่จัดตั้งขึ้นหลังรัฐธรรมนูญ ๒๕๕๐ เป็นจำนวนมาก ไม่มีอำนาจตรวจสอบและส่งผลให้เกิดการยับยั้งการทุจริตคอร์รัปชันได้อย่างแท้จริง เพราะอำนาจฝ่ายบริหารเข้าไปมีส่วนต่อการกำหนดบุคลากรขององค์กรตรวจสอบต่าง ๆ จนท้ายที่สุดองค์กรอิสระต่างๆ กลายเป็นส่วนหนึ่งของความขัดแย้งในสังคมการเมืองไทย เนื่องจากไม่สามารถมีส่วนร่วมต่อการแก้ไขปัญหาด้วยแนวทางที่รัฐธรรมนูญกำหนดไว้จนประชาชนไม่เชื่อมั่นกับระบบการเมืองที่ดำรงอยู่

๓. ภายหลังจากการใช้รัฐธรรมนูญ ๒๕๕๐ ที่มุ่งหวังจะให้คนดีเข้าสู่สภาผู้แทนราษฎรก็ไม่ได้เป็นผลสำเร็จ ความคาดหวังที่จะให้สมาชิกวุฒิสภาเป็นสภาตรวจสอบที่เป็นอิสระจากสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกลับกลายเป็นสภาที่มาจากเครือข่ายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ส่วนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ได้รับเลือกก็เป็นนักการเมือง อดีตข้าราชการ และนักธุรกิจกลุ่มเดิมเป็นส่วนมาก

กรณีศึกษา : รัฐธรรมนูญ ๒๕๕๐

ภายหลังจากการประกาศใช้รัฐธรรมนูญ ๒๕๕๐ ได้นำไปสู่รัฐบาล พ.ต.ท. ทักษิณ ชินวัตร ซึ่งเป็นผู้นำฝ่ายบริหารที่มีความเข้มแข็ง และบริหารงานโดยไม่มีกลไกที่จะสามารถตรวจสอบและลงโทษผู้กระทำการทุจริตคอร์รัปชันได้ จนท้ายที่สุดได้นำไปสู่วิกฤตการณ์ความขัดแย้งทางการเมืองไทย เกิดการชุมนุมของกลุ่มพันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตยเพื่อเรียกร้องให้ พ.ต.ท. ทักษิณ ชินวัตร ยุติบทบาททางการเมือง จนกระทั่งนำไปสู่การรัฐประหาร เมื่อวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๕๙ และเป็นก้าวใหม่ของความพยายามของ นักกฎหมายที่จะออกแบบรัฐธรรมนูญ เพื่อแก้ไขวิกฤตการณ์ทางการเมืองที่เกิดขึ้นในช่วงเวลานั้นอีกครั้งหนึ่ง

จากสภาพปัญหาของสังคมการเมืองไทย ขณะกำลังร่างรัฐธรรมนูญ ๒๕๕๐ สภาร่างรัฐธรรมนูญได้สรุปปัญหาการเมืองไทยที่เกิดขึ้นจาก ๒ สาเหตุใหญ่ และพยายามจะออกแบบเพื่อป้องกันปัญหาดังกล่าว คือ

๑. รัฐธรรมนูญ ๒๕๕๐ ออกแบบมาป้องกันไม่ให้ได้ พ.ต.ท. ทักษิณ ชินวัตร เป็นนายกรัฐมนตรีหรือรัฐบาลที่มีลักษณะเข้มแข็งเหมือนรัฐบาล พ.ต.ท. ทักษิณ ชินวัตร คือต้องการจะกีดกันไม่ให้ พ.ต.ท. ทักษิณ ชินวัตร กลับเข้าสู่การเมือง รวมถึงไม่ต้องการให้พรรคไทยรักไทย ชนะการเลือกตั้งและกลับมาเป็นรัฐบาลอีกครั้ง ซึ่งคณะรัฐประหาร ๒๕๔๙ จึงดำเนินแผน ๔ ขั้นตอน คือ ๑) การรัฐประหารรัฐบาล พ.ต.ท. ทักษิณ ระหว่างที่ พ.ต.ท. ทักษิณ เดินทางออกนอกประเทศ ๒) ยุบพรรคไทยรักไทย และตัดสิทธิทางการเมืองของกรรมการบริหารพรรคไทยรักไทย ๓) แก้ไขบุคลากรในองค์กรอิสระต่างๆ ได้แก่ คณะกรรมการการเลือกตั้ง ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ เป็นต้น ซึ่งแต่เดิมไม่มีบทบาทในการตรวจสอบการบริหารของฝ่ายบริหาร คณะมนตรีความมั่นคงแห่งชาติ (คมช.) ผู้ทำการรัฐประหาร ๒๕๔๙ จึงได้แก้ไขบุคลากรขององค์กรอิสระดังกล่าว โดยได้คัดสรรและแต่งตั้งบุคลากรชุดใหม่เข้าไปทำหน้าที่แทนคณะกรรมาการชุดเดิมในองค์กรอิสระต่างๆ และให้บุคลากรดังกล่าวทำหน้าที่ต่อไป ตามรัฐธรรมนูญ ๒๕๕๐ มาตรา ๒๙๙ เพื่อมุ่งหวังให้เกิดการตรวจสอบรัฐบาลให้มากขึ้น และ ๔) การจัดทำร่างรัฐธรรมนูญ ๒๕๕๐ สร้างฝ่ายบริหารที่อ่อนแอ และระบบตรวจสอบที่เข้มแข็ง เพื่อให้ภายหลังการเลือกตั้งจะไม่เกิดรัฐบาลที่เข้มแข็งแบบรัฐบาล พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร

๒. ประชาชนยังไม่มีความรู้ความเข้าใจต่อประชาธิปไตยที่เพียงพอในการปกครองตนเอง จึง

จำเป็นต้องลดบทบาทของประชาชนในการมีส่วนร่วมทางการเมือง ให้อำนาจของผู้แทนที่มาจากประชาชนมีอำนาจลดลง และเพิ่มอำนาจให้แก่สถาบันการเมือง องค์กรอิสระและข้าราชการประจำที่ไม่ได้มาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชน เช่น ฝ่ายนิติบัญญัติในส่วนของวุฒิสภาให้มาจากการเลือกตั้งและสรรหา พร้อมกับเพิ่มอำนาจของวุฒิสภาในการตรวจสอบฝ่ายบริหาร และกำหนดให้ฝ่ายตุลาการมีอำนาจเพิ่มขึ้นในการแก้ไขวิกฤตการณ์ทางการเมืองและควบคุมระบบการเมืองและนักการเมือง เป็นต้น

ภายหลังจากการประกาศใช้รัฐธรรมนูญ ๒๕๕๐ สิ่งที่เกิดขึ้นในสังคมไทยไม่ได้บรรลุความมุ่งหวังของผู้ร่างรัฐธรรมนูญนัก เพราะรัฐธรรมนูญเมื่อปฏิบัติใช้ต้องเผชิญกับบริบทสังคมเฉพาะของสังคมไทย ทำให้เกิดปัญหาต่างๆ ดังนี้

๑. แม้จะออกแบบเพื่อกีดกันการเข้าสู่อำนาจของพรรคไทยรักไทย แต่ภายหลังการประกาศใช้รัฐธรรมนูญ ๒๕๕๐ และกำหนดให้มีการเลือกตั้ง พรรคพลังประชาชนที่เป็นพรรคที่สืบทอดต่อจากพรรคไทยรักไทยก็ยังคงเป็นผู้ชนะการเลือกตั้งอีกครั้ง และแม้จะถอดถอน นายสมัคร สุนทรเวช ออกจากตำแหน่งนายกรัฐมนตรีได้สำเร็จก็นำไปสู่การก้าวขึ้นมาของนายกรัฐมนตรีสมชาย วงศ์สวัสดิ์ และหลังจากนั้นแม้ว่าจะยุบพรรคพลังประชาชนและตัดสิทธิคณะกรรมการบริหารพรรคพลังประชาชนได้สำเร็จ และนำไปสู่การจัดตั้งรัฐบาลที่อาศัยความร่วมมือของฝ่ายทหารของนายกรัฐมนตรีอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ หัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ ในช่วง ๒๕๕๑ - ๒๕๕๔ แต่ภายหลังการเลือกตั้งปี ๒๕๕๔ ประชาชนก็หันกลับไปเลือกนายกรัฐมนตรียิ่งลักษณ์ ชินวัตร แห่งพรรคเพื่อไทย ซึ่งเป็นพรรคที่สืบทอดต่อจากพรรคไทยรักไทย และพรรคพลังประชาชนนั่นเอง

๒. ความพยายามลดอำนาจของประชาชน

ในการมีส่วนร่วมในการปกครองตามรัฐธรรมนูญฯ ๒๕๕๐ สะท้อนกลับมาสู่การชุมนุมเรียกร้องให้เกิดการแก้ไขรัฐธรรมนูญในช่วงมีนาคม - เมษายน ๒๕๕๒ และมีนาคม - พฤษภาคม ๒๕๕๓ ของกลุ่มแนวร่วมประชาธิปไตยต่อต้านเผด็จการแห่งชาติ (นปช.) เพื่อให้เกิดการแก้ไขรัฐธรรมนูญฯ ๒๕๕๐ แม้จะไม่สำเร็จก็ตาม

จากความพยายามทั้งสองครั้งในช่วงเกือบ ๒๐ ปี ที่มุ่งหวังจะแก้ไขรัฐธรรมนูญเพื่อปฏิรูปทางการเมือง กลับประสบกับความล้มเหลวทั้งสองครั้ง ดังเห็นได้จากสิ่งที่คาดหวังกับสิ่งที่เกิดขึ้นจริงภายหลังการประกาศใช้รัฐธรรมนูญฯ ๒๕๕๐ และรัฐธรรมนูญฯ ๒๕๕๐ ข้างต้น ซึ่งจากข้อสรุปข้างต้นแสดงให้เห็นว่า การปฏิรูปทางการเมืองไม่สามารถจะสำเร็จได้ด้วยกรปฏิรูปผ่านการแก้ไขรัฐธรรมนูญเท่านั้น เพราะผู้ร่างรัฐธรรมนูญต่างๆ มีจุดมุ่งหมายของตนแต่นั้นอาจจะไม่ใช่จุดมุ่งหมายของสังคมโดยรวม ทำให้เมื่อรัฐธรรมนูญที่ได้ออกขึ้นบังคับใช้ในสังคมไทย ที่มีบริบทเฉพาะของสังคมรูปแบบหนึ่ง ต้องเผชิญและปฏิสัมพันธ์กับอำนาจต่างๆ ที่ดำรงอยู่ในสังคม จึงไม่น่าไปสู่การปฏิรูปทางการเมืองดังที่พึงปรารถนาได้

กรณีศึกษารัฐธรรมนูญฉบับ คสช.

รัฐธรรมนูญที่ได้สมญาว่าเป็นฉบับปราบโกง ซึ่งยกร่างโดยคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ (กรธ.) ที่มีนายมีชัย ฤชุพันธ์ เป็นประธานได้พิจารณาเสร็จสมบูรณ์แล้ว ซึ่งจากนี้ไปก็เข้าสู่กระบวนการเสนอไปยังคณะกรรมการการเลือกตั้ง (กกต.) เพื่อทำประชามติจากประชาชนทั่วประเทศซึ่งคาดว่าจะมีขึ้นในวันที่ ๗ สิงหาคม ที่จะถึงนี้ท่ามกลางกระแสวิพากษ์วิจารณ์ทั้งฝ่ายที่คัดค้านและสนับสนุนร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้

ทั้งนี้ต้องยอมรับว่านับตั้งแต่เปลี่ยนแปลงการปกครองจากระบบสมบูรณาญาสิทธิราชย์มาเป็นการปกครองระบบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตั้งแต่เมื่อ ๘๔ ปีที่แล้ว

ประชาธิปไตยไทยล้มลุกคลุกคลานมาตลอด และมีรัฐธรรมนูญมาแล้วเกือบ ๒๐ ฉบับ แต่ก็ไม่มีรัฐธรรมนูญฉบับใดที่สมบูรณ์แบบและประชาธิปไตยที่แท้จริงก็ยังไม่เกิดขึ้น เพราะพรรคและนักธุรกิจการเมืองในครอบประชาธิปไตยยังคงอาศัยช่องโหว่ของรัฐธรรมนูญแสวงหาผลประโยชน์โกงชาติปล้นแผ่นดิน แทรกแซงครอบงำองค์กรอิสระ บิดเบือนหลักธรรมาภิบาลและใช้อำนาจตามอำเภอใจเพื่อตัวเองและพวกพ้อง

สำหรับร่างรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันมุ่งที่จะปฏิรูปประเทศในช่วงเปลี่ยนผ่านเพื่อขจัดสิ่งเลวร้ายต่างๆ ในอดีตอันเป็นต้นเหตุสำคัญที่ทำให้เกิดวิกฤติชาติสร้างความบอบช้ำแก่ประเทศตลอด ๑๐ ปีที่ผ่านมา โดยเฉพาะการมุ่งจัดการทุจริตคอร์รัปชันทุกรูปแบบ อันเป็นมะเร็งร้ายบ่อนทำลายชาติบ้านเมืองและเป็นสาเหตุของสิ่งชั่วร้ายทั้งปวง

ทั้งนี้ไม่ว่ารัฐธรรมนูญจะดีสักเพียงใด แต่ตราบใดที่นักการเมืองยังเลวประชาธิปไตยแบบไทยๆ ก็คงเป็นแค่ธุรกิจการเมืองทุนสามัญในครอบประชาธิปไตยจอมปลอม ด้วยเหตุนี้หนึ่งในภารกิจสำคัญในการเดินหน้าปฏิรูปประเทศครั้งสำคัญเพื่อให้เป็นประชาธิปไตยอย่างแท้จริงและยั่งยืนก็คือการออกแบบร่างรัฐธรรมนูญเพื่อจัดการทุจริตคอร์รัปชันทุกรูปแบบอันเป็นต้นตอแห่งปัญหาและวิกฤติชาติทั้งปวง

ร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้มีจุดแข็งที่มุ่งเข้าแทรกแซงในการป้องกันและจัดการทุจริตคอร์รัปชันอย่างเข้มข้นจริงจังโดยเฉพาะในหมู่นักการเมืองจนได้สมญาว่าเป็นรัฐธรรมนูญฉบับปราบโกง อาทิ บทบัญญัติห้ามผู้เคยกระทำความผิดหน้าที่ ฝ่าฝืนจริยธรรมร้ายแรงหรือคนที่มีประวัติ แม้ศาลยังไม่มีความพิพากษาถึงที่สุด โดยถือว่าแสวงหาผลประโยชน์ในการมิชอบลงสมัคร สส.ตลอดชีวิต

นอกจากนี้ร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้ยังออกแบบ

มาเพื่อป้องกันรัฐบาลที่มาจากการเลือกตั้งใช้อำนาจรัฐผลาญงบประมาณแผ่นดินอย่างไร้ความรับผิดชอบโดยไม่คำนึงถึงผลกระทบและความเสียหายร้ายแรงที่จะเกิดกับประเทศ โดยกำหนดให้ ๓ องค์กรอิสระ คือ คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.) คณะกรรมการการเลือกตั้ง (กกต.) และสำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน (สตง.) มีอำนาจร่วมกันเสนอความเห็นไปยังคณะรัฐมนตรีเพื่อให้ยับยั้งนโยบายบางประการที่อาจก่อให้เกิดความเสียหายต่อประเทศ

นอกจากนี้ยังกำหนดกลไกที่จะเข้ามาคลี่คลายวิกฤติของบ้านเมืองเพื่อเป็นทางออกผ่านทางตันป้องกันไม่ให้เกิดข้อพิพาทต้องเข้ายึดอำนาจจากรัฐบาลที่มาจากการเลือกตั้งเหมือนที่ผ่านมา

แต่จุดอ่อนของร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้ที่ถูกต้องคิดค้นโดยเฉพาะจากบรรดาพรรคการเมืองก็คือ การกำหนดให้มีกลไกประชาธิปไตยแบบครึ่งใบช่วงเปลี่ยนผ่าน ๕ ปี หลังการเลือกตั้งที่กำหนดไว้ในบทเฉพาะกาลเพื่อเป็นหลักประกันในการเดินหน้าปฏิรูปประเทศให้สำเร็จ แต่ฝ่ายการเมืองอ้างว่าเป็นความพยายามสืบทอดอำนาจของคณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.)

ประเทศกำลังเดินมาถูกทางในการปฏิรูปประเทศเพื่อจัดการทุจริตคอร์รัปชันอย่างเข้มข้นจริงจังผ่านร่างรัฐธรรมนูญ (กรธ.) ที่มีนายมีชัย ฤชุพันธุ์ เป็นประธาน ทั้งนี้ เพราะการทุจริตคอร์รัปชันโดยรัฐบาลพรรคธุรกิจการเมืองในคราบประชาธิปไตยจอมปลอมถือเป็นมะเร็งร้ายที่บ่อนทำลายชาติและเป็นต้นตอแห่งความชั่วร้ายทั้งปวง

ในการเสวนา “รัฐธรรมนูญกับการต่อต้านคอร์รัปชัน จริงใจหรือไถ่ก่า?” เมื่อวันก่อนซึ่งจัดโดยองค์การต่อต้านคอร์รัปชัน (ประเทศไทย) โดยมีผู้เข้าร่วมประกอบด้วย นายประมนต์ สุธีวงศ์ ประธานองค์กรต่อต้านคอร์รัปชัน (ประเทศไทย) นพ.ชูชัย ศุภวงศ์ อธิบดีรองประธานคณะกรรมการการยกเว้น

รัฐธรรมนูญ (กมธ.) พล.ต.อ.วัชรพล ประสานราชกิจ ประธานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.) และตัวแทนภาคเอกชน โดย นายประมนต์ กล่าวว่าร่างรัฐธรรมนูญฉบับปราบโกง ที่มีนายมีชัย เป็นประธานหากมีผลบังคับใช้จะถือเป็นรัฐธรรมนูญที่ดีที่สุดในการปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชัน เพราะกำหนดมาตรการปราบปรามการทุจริตที่เข้มข้นไว้ในรัฐธรรมนูญตามที่องค์กรต่อต้านคอร์รัปชัน (ประเทศไทย) เสนอไป

อย่างไรก็ตาม นายประมนต์ แสดงความหวังวิตกว่ารัฐธรรมนูญฉบับปราบโกงอาจจะถูกรื้อแก้ไข หากมีรัฐบาลจากการเลือกตั้งที่ไร้ธรรมาภิบาลพร้อมให้ข้อคิดว่าการต่อต้านการทุจริตคอร์รัปชัน สิ่งสำคัญที่สุดอยู่ที่ผู้นำประเทศต้องมีจิตสำนึก และมีความตั้งใจจริงที่จะจัดการทุจริต เพราะแม้รัฐธรรมนูญจะมีมาตรการจัดการทุจริตดีสักเพียงใดก็ตาม แต่หากมีผู้นำประเทศที่ไม่ดีรัฐธรรมนูญก็ไร้ประโยชน์

ด้าน นพ.ชูชัย เห็นว่า ร่างรัฐธรรมนูญฉบับปราบโกงของ นายมีชัย มีความเข้มข้นด้วยการกำหนดคุณสมบัติของนักการเมืองเพราะใครที่มีประวัติทุจริต เคยถูกศาลตัดสินว่าประพฤตินิชอบโกงเลือกตั้ง โดนยึดทรัพย์ เคยถูกปลดหรือไล่ออกหมดสิทธิ์ลงสมัครเลือกตั้ง อย่างไรก็ตาม อยากเสนอให้เพิ่มเติมให้กำหนดด้วยว่า ตอนสมัครรับเลือกตั้ง ผู้สมัครต้องยื่นแบบสำเนาเอกสารแสดงภาษีเงินได้ ควบคุมเวลายื่นแสดงบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สินด้วย ซึ่งจะทำให้ให้นักการเมืองที่ไม่ดีไม่กล้าสมัครเลือกตั้งเพราะหากถูกตรวจสอบพบความผิดต้องหมดอนาคตทางการเมือง

ความจริงสาระในร่างรัฐธรรมนูญฉบับปราบโกงเมืองยังมีรายละเอียดอีกหลายประเด็น โดยกำหนดมาตรการลงโทษที่เข้มข้น อาทิ หากพบว่ารัฐบาลทุจริต หรือดำเนินนโยบายประชานิยมที่สร้างความเสียหายแก่ชาติบ้านเมืองอย่างร้ายแรงต้องพ้น

จากตำแหน่งทันทีและต้องชดใช้ค่าเสียหายแก่แผ่นดิน

เพราะฉะนั้นจะเป็นเรื่องน่าเสียดายอย่างยิ่งหากร่างรัฐธรรมนูญฉบับปราบนักโกงเมืองถูกคว่ำในขั้นทำประชามติหรือถูกรื้อโดยรัฐบาลหลังการเลือกตั้ง ซึ่งเท่ากับความพยายามที่จะปฏิรูปประเทศ ขจัดสิ่งชั่วร้ายต้องเสียของ และประเทศต้องกลับไปสู่วังวนแห่งวงจรรูปาทวีเหมือนที่ผ่านมา

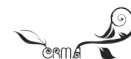
ส่วนข้อดีของร่างรัฐธรรมนูญอื่นๆ ที่มีอยู่ไม่ว่าจะเป็นประเด็นการปราบโกง แม้จะเป็นประเด็นสำคัญต่อการตัดสินใจรับร่าง แต่ก็ไม่ใช่ใหญ่เท่ากับความสุขความพอใจที่ได้รับจาก คสช. และรัฐบาล

ก็อย่างที่บอก นานี่นี้ คสช. และรัฐบาลจะต้องเร่งทำงานงานไหนที่ทำได้คืออยู่แล้ว ก็เดินหน้าต่อ เช่น การรักษาความสงบเรียบร้อย การจัดระเบียบสังคม ปราบปรามผู้มีอิทธิพล การทวงคืนผืนป่า การปราบโกง งานไหนที่ยังทำได้ไม่ดีก็ต้องรีบทบทวนแก้ไขโดยเร็ว โดยเฉพาะงานด้านการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจเฉพาะหน้า ซึ่งถือเป็นปัจจัยชี้ขาดความพอใจของประชาชนที่สำคัญที่สุด

กับอีกเรื่องหนึ่งคือการปฏิรูป ที่ทุกฝ่ายลงความเห็นว่ามีลัทธิ คสช. และรัฐบาลควรตั้งโต๊ะชี้แจงเรื่องนี้เป็นการเฉพาะทุกเดือนต่อประชาชนว่า คสช. และรัฐบาลปฏิรูปอะไรไปบ้าง

จากนี้ไปจนกระทั่งถึงวันลงประชามติจึงเป็นหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งหลายจะต้องเร่งรณรงค์เผยแพร่สื่อสารร่างรัฐธรรมนูญฉบับย่อยที่สรุปสาระสำคัญของร่างรัฐธรรมนูญที่มีความยาว ๒๗๙ มาตราให้สั้น กระชับ และเข้าใจง่ายผ่านสื่อประเภทต่างๆ ทั้งระดับชาติและระดับท้องถิ่นให้สามารถเข้าถึงประชาชนทั้งประเทศให้ได้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้

ขณะเดียวกันในส่วนของประชาชนผู้มีสิทธิออกเสียงประชามติทั้งหลายต้องติดตามศึกษาทำความเข้าใจกับร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่อย่างถ่องแท้ และรู้เท่าทันไม่เชื่อตามกระแสปลุกปั่นที่มีเป้าหมายทางการเมืองแอบแฝง ขณะเดียวกันต้องซึ้นน้ำหนักและพินิจพิจารณาภาพรวมร่างรัฐธรรมนูญทั้งฉบับเพราะแน่นอนว่าไม่มีรัฐธรรมนูญฉบับไหนสมบูรณ์แบบ โดยต้องซึ้นน้ำหนักว่าส่วนไหนมีมากกว่ากันระหว่างข้อดีและข้อเสียของร่างรัฐธรรมนูญ ทั้งนี้ ประชาชนผู้เป็นเสียงสวรรค์ทั้งหลายต้องตระหนักว่าท่านคือผู้ที่ชี้ชะตาว่ารัฐธรรมนูญอันเป็นกฎหมายสูงสุดและอนาคตของประเทศอยู่ใน กำมือของท่านแล้ว

บรรณานุกรม

- ธนัย เกตวังกต "การปฏิรูปการเมืองด้านรัฐธรรมนูญ" รัฐสภาสาร ปีที่ ๖๓ ฉบับที่ ๖ เดือนมิถุนายน พ.ศ.๒๕๕๘
- หนังสือพิมพ์แนวหน้า ฉบับวันอังคารที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๕๙ หน้า ๓ คอลัมน์บรรณาธิการ
- หนังสือพิมพ์แนวหน้า ฉบับวันอังคารที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๕๙ หน้า ๓ คอลัมน์บรรณาธิการ
- หนังสือพิมพ์แนวหน้า ฉบับวันศุกร์ที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๕๙ หน้า ๒ คอลัมน์ข่าวประเด็นร้อน
- หนังสือพิมพ์สยามรัฐ สัปดาห์วิจารณ์ ปีที่ ๖๓ ฉบับที่ ๒๙ ศุกร์ที่ ๑ - พุธสัปดาห์ที่ ๒ เมษายน ๒๕๕๙ หน้า ๑๗ คอลัมน์ลมฟ้าการเมือง

เสนาบดีเกษ

พลอากาศตรี ณ์ภูธรอรจนัน ถวิลหวัง
กรรมการและผู้ช่วยเลขาธิการคณะกรรมการแห่งชาติ
ศึกษาความเป็นไปได้ในการขุดคลองกระงะ

ย้อนตำนาน

การสร้างคลองเชื่อม ๒ ฝั่งทะเลของโลก ประจักษ์แจ้งเห็นจริงว่า นำมาซึ่งความเจริญด้านเศรษฐกิจและสังคม

ก้าวข้ามความกลัวในอดีต สู่การตัดสินใจในปัจจุบัน
คลองเชื่อม ๒ ฝั่งทะเลไทย คือ ความยิ่งใหญ่ของโลกในศตวรรษที่ ๒๑

ผู้นำในภาวะวิกฤติ

อับบราฮัม ลินคอล์น (Abraham Lincoln)
ผู้ได้รับการยกย่องว่าเป็นผู้นำที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของ
สหรัฐฯ นิยามความหมายของ “ผู้นำ” คือ เป็น
ผู้ที่ยืนหยัดอยู่ได้ในภาวะวิกฤติสืบสน แต่ถ้า
ต้องการทดสอบว่า มีบุคลิกลักษณะอย่างไร จง
ให้อำนาจเขา (ภาวะผู้นำ, พลังขับเคลื่อนองค์กร,
ประเวศน์ มหารัตนสกุล, สถาบันมาตริวิทยาแห่งชาติ)

**อำนาจ “รัฐธำธิปัตย์” คือ บททดสอบ
ภาวะผู้นำของคนระรักษาความสงบ
แห่งชาติ (คสช.)**

ตามประวัติศาสตร์การเมืองไทย ที่มีการยึด
อำนาจ และปฏิวัติรัฐประหารมาตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๗๕
ถึงปัจจุบัน รวม ๑๘ ครั้งนั้น หากไม่มีเลือดตกยาง
ออก อนุমানได้ในขั้นต้นว่ามวลมหาประชาชน
ชาวไทยหมุ่มมาก ยอมรับและสนับสนุน “รัฐ
ธำธิปัตย์” ของ คสช. ทำหน้าที่เป็นศูนย์กลาง
อำนาจรัฐ

ขณะนี้ถือว่ารัฐบาล พลเอก ประยุทธ์ จันทร์
โอชา ผู้ถ่วงชวคร่อมทั้งนายกรัฐมนตรี และหัวหน้า

คสช. ได้มาซึ่งอำนาจในการปกครองบ้านเมือง
เรียบร้อยแล้ว เหตุการณ์ในวันหน้าอัน ได้แก่ การ
ปฏิรูปประเทศด้านต่างๆ โดยเฉพาะด้านเศรษฐกิจ
และปากท้องของประชาชน เป็นเรื่องเร่งด่วน ที่จะ
พิสูจน์ทราบ ภาวะความเป็นผู้นำหรือกั้น ของ
ฯพณฯ ว่าจะรักษาอำนาจแห่ง “รัฐธำธิปัตย์” ให้
ยืนหยัดอยู่ได้ในภาวะวิกฤติสืบสน ดุจนิยาม
ความเป็น (ผู้นำ) ในทัศนะ อับบราฮัม ลินคอล์น
อย่างราบรื่นและยาวนานหรือไม่?

เศรษฐกิจไทยโตรั้งบ๊วย เป็นคนป่วย อาเซียน

จากการที่ธนาคารโลก ได้คาดการณ์
เศรษฐกิจไทยว่า จะเติบโตต่ำสุดในกลุ่มภูมิภาค
เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ คือ โตร้อยละ ๒.๕ ในปี
๒๕๕๙, โตร้อยละ ๒.๖ ในปี ๒๕๖๐ และโตเพิ่ม
เป็น ร้อยละ ๓.๐ ในปี ๒๕๖๑ นั้น เมื่อเปรียบ
เทียบกับประเทศต่างๆ ในภูมิภาคเห็นได้ว่า
ประเทศไทย “โตรั้งบ๊วย” โดยมีปัจจัยสำคัญ ก็คือ
การส่งออกอ่อนแอ หนี้ครัวเรือนสูงทำให้กำลังซื้อ

และการบริโภคลดลง ทั้งนี้ สถาบันคินันแห่งเอเชีย วิจัยเชิงลึกว่า ระหว่าง พ.ศ. ๒๕๕๗-๒๕๕๙ พบ ภาพรวมหนี้ครัวเรือนไทยเพิ่มสูงอย่างต่อเนื่อง กระทั่ง พ.ศ. ๒๕๕๗ เพิ่มขึ้น ๘๕% ของ จีดีพี (GDP) รวมจำนวนเงินเป็น ๑๒ ล้านล้านบาท หากรวมหนี้นอกระบบเข้าไป จะมีระดับเกิน ๑๐๐% ของ จีดีพี (GDP)

ความยากจนของคนไทย คือ รากหญ้าปัญหาใหญ่ของชาติ

คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจฯ รายงานสถานการณ์ความยากจน และความเหลื่อมล้ำในประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๕๕ กำหนดใช้เส้นความยากจน (Poverty Line) เป็นเกณฑ์ประเมิน โดยบุคคลที่มีรายจ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภค ต่ำกว่าเส้นความยากจน ถือว่าบุคคลนั้น เป็นคนจน พร้อมกับได้กำหนดเป็นตัวเลขทางคณิตศาสตร์ไว้ว่า ผู้มีรายได้น้อยกว่า ๒,๔๙๒ บาทต่อเดือน ถือว่าเป็นคนจนมีประมาณ ๑๕.๖ ล้านคน ขณะเดียวกัน สภาพัฒนาฯ ได้กำหนด “คนเกือบจน” ไว้ว่าเป็นคนที่มีรายได้สูงกว่าเส้นความยากจน ๒๐% มีประมาณ ๗ ล้านคน ดังนั้น การรวมพลคนจนและคนเกือบจน จะมีประมาณ ๒๒.๖ ล้านคน (ประมาณ ๒๓.๕% ของประชากรไทยทั้งประเทศ)

พอที่จะจับประเด็นต้นสายปลายเหตุได้ว่า นโยบายและยุทธศาสตร์ของรัฐ คือ อุปสรรคในการแก้ปัญหาความยากจน ทั้งนี้ผู้เขียนได้ศึกษา รายงานการวิเคราะห์ ปี ๒๕๕๖ จัดทำโดยสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (อยู่ในห้วงพัฒนาเศรษฐกิจฯ ฉบับที่ ๑๑) พบว่า ปัญหาความยากจนและความเหลื่อมล้ำในสังคม เกิดจากปัญหาในทางโครงสร้างที่สำคัญได้แก่

- โครงสร้างการบริหารจัดการภาครัฐมีลักษณะรวมศูนย์ไว้ที่ส่วนกลาง และโครงสร้างบริการพื้นฐานของรัฐกระจุกตัวอยู่ในเขต

กรุงเทพฯ และปริมณฑล รวมทั้งหัวเมืองใหญ่ต่างๆ ในภูมิภาค

- การบริหารราชการแผ่นดิน ขาดประสิทธิภาพและความโปร่งใส รวมทั้งปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ ของเจ้าหน้าที่รัฐ เช่น มีการใช้งบประมาณแผ่นดินไม่เกิดประโยชน์ต่อประชาชนเต็มที่ และใช้จ่ายงบประมาณไม่ตรงกับกลุ่มเป้าหมาย

- จากการแปลงนโยบายไปสู่การปฏิบัติเพื่อแก้ปัญหาความยากจน และลดความเหลื่อมล้ำของสังคมไทย รัฐบาลจะใช้สูตรเดิมๆ ที่ได้ยืนยันจำเจซ้ำซาก คือ “ลดรายจ่าย เพิ่มรายได้ และขยายโอกาส” โดยอัดฉีดประชานิยม หรือประชารัฐ เยียวยาเบื่องตันไว้ก่อน

การลงทุนโครงสร้างฯ ของรัฐนาวา พลเอก ประยุทธ์ฯ เดินถูกทางแล้ว แต่ยังกระจุกตัวและวนเวียน อยู่ใน กทม.

จากการติดตามโครงการลงทุนโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนาดใหญ่ (Mega Project) ของรัฐบาล พลเอก ประยุทธ์ฯ รัฐวิสาหกิจทุกวัน เพราะเจ้ากระทรวงคมนาคม ซึ่งได้รับฉายานามว่า Mr. Project ออกมาแถลงข่าวเป็นรายวัน และวันละหลายๆ ครั้ง จับต้นชนปลายไม่ถูก ว่าโครงการไหนลงทุนไปแล้ว หรือประมูลแล้ว หรือรอการประมูล

ทั้งนี้ กระทรวงคมนาคม มีแผนการลงทุนในปี ๒๕๕๙ จำนวน ๒๐ โครงการ มูลค่า ๑,๗๙๖ ล้านล้านบาท ส่วนใหญ่เป็นโครงการฯ สร้างถนนและรางรถไฟ มีการลงทุนทางน้ำ (พัฒนาท่าเรือแหลมฉบัง) เพียง ๓,๘๙๕.๔ ล้านบาท โครงการต่างๆ เหล่านี้ กำลังอยู่ในขั้นตอนประกวดราคาทั้งสิ้น ซึ่งต้องใช้เวลาอีกนานเท่าใดก็ไม่รู้ ส่วนใหญ่ภาคประชาการมักอ้างว่ารอแก้กฎหมายและรอการศึกษาความเป็นไปได้จากผู้เชี่ยวชาญต่างประเทศ อธิการป้วยทางเศรษฐกิจของ

ประเทศต้องรอไปก่อน

โครงการฯ เหล่านี้ลงทุนโดยรัฐด้วยเงินกู้จำนวนมาก ต้องแบกดอกเบี้ยกันหลังอาณเลยละ กอปรกับเป็นโครงการบริการสาธารณะจะชู้ดรีดค่า บริการจากประชาชนตาตาๆ ก็อะไรอยู่ จุดคุ้มทุนโครงการฯ ใช้เวลานานและมีกำไรน้อย

นโยบายสภาพัฒน์ฯ เป็นการฝืนกลางวันรีเปล่า? ใช้แผนพัฒนาประเทศมา ๑๑ ฉบับแล้ว คนจนยังจนดักดานซ้ำซาก และยังพบอีกว่าหลายๆ โครงการแสดงตัวออกนอกหน้าเป็นเจ้าของเสียเอง เช่น โครงการทำเรือทวาย ในพม่า ซึ่งมีที่มาและที่ไปโดยเริ่มต้นจากรัฐบาลทักษิณฯ มูลค่าโครงการลงทุน ๔๐๐,๐๐๐ ล้านบาท ได้ส่งมรดกต่อรัฐบาลสมัครฯ สมชายฯ และยิ่งลักษณ์ฯ ท้ายที่สุดสภาพัฒน์ฯ และคมนาคมยังผลักดันให้รัฐบาล พลเอก ประยุทธ์ฯ รับเป็นเจ้าของภาพต่อได้สำเร็จ ทั้งนี้ ที่โครงการนี้ ญี่ปุ่นชวยนาอะไปนานแล้ว และเงินก็ 'จ่ายเจี้ยน' เช่นเดียว กันเพราะไม่คุ้มค่าในการลงทุน และไม่มีเรือเดินสมุทรชาติไหน อ้อมโลกขนสินค้ามาเทียบท่าเรือทวาย แล้วขนขึ้นบกผ่านภูเขาสูงหิวลึกสู่กาญจนบุรี ไปยังมาบตาพุด/แหลมฉบัง เกิดค่าใช้จ่ายด้านโลจิสติกส์ ๒ เท่าตัว รวมทั้งเสียเวลาจากการขนถ่ายสินค้าจากเรือขึ้นบก และจากบกลงเรือ

เดือนอีกครั้งไม่มีประเทศไหนขนสินค้าระหว่างประเทศจำนวนมากๆ โดยทางบก นอกจากค่าขนส่งจะโคตรแพงแล้วยังมีอุบัติเหตุระหว่างทางอีกด้วย ยังไม่เข็ดหลาบอีกหรือ? คนไทยล้มตายด้วยอุบัติเหตุทางถนนเกือบมากที่สุดในโลก ทั้งทางรถไฟและทางรถยนต์

สร้าง "คลองกระ" เชื่อม ๒ ฝั่งทะเลไทย คือ การสร้างและกระจายรายได้ให้คนไทยทั้งแผ่นดิน อยู่ดีกินดี

จากตำนานการศึกษาความเป็นไปได้ ของโครงการ สร้าง "คลองกระ" เชื่อม ๒ ฝั่งทะเลภาค

ใต้ของไทย (อ่าวไทย เชื่อมอันดามัน) โดยสถาบันต่างๆ ทั้งไทยและเทศ เห็นพ้องต้องกัน ในขั้นต้น โดยมีการออกแบบนวัตกรรมสมัยใหม่ สร้างภูมิรัฐศาสตร์ของประเทศไทยให้ตั้งอยู่บนเส้นทางการเดินเรือของโลก ดังนี้

(๑) โครงการ "คลองกระ" เป็นการลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานขนาดใหญ่ (Mega Project) ทางน้ำ (Water Transportation) เชื่อมต่อทางบก (Land Transportation) ทางราง (Rail Transportation) ทางอากาศ (Air Transportation) และทางท่อ (Pipeline Transportation)

(๒) โครงการ "คลองกระ" ออกแบบให้มีการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านอุตสาหกรรมแบบต่อเนื่อง ได้แก่ อุตสาหกรรมพาณิชย์นาวี อุตสาหกรรมต่อเรือและซ่อมเรือ อุตสาหกรรมปิโตรเคมี อุตสาหกรรมเครื่องจักรกล, อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ อุตสาหกรรมป้องกันประเทศ อุตสาหกรรมก่อสร้าง อุตสาหกรรมท่องเที่ยว และอุตสาหกรรมบริการ

(๓) โครงการ "คลองกระ" ออกแบบให้เกิดความสมบูรณ์ในการเดินเรือทุกประเภท มีการพัฒนาก่อสร้างท่าเรือน้ำลึก ๒ ฝั่งทะเลไทยพร้อมสิ่งอำนวยความสะดวกอื่นๆ ในการเดินเรือ ขณะแวะพักขนถ่ายสินค้า เติมน้ำมันเชื้อเพลิง เติมน้ำจืดและซ่อมบำรุงเรือ เป็นต้น

(๔) โครงการ "คลองกระ" ออกแบบให้มีเขตเศรษฐกิจพิเศษบริเวณ ๒ ฝั่งคลอง หรือบริเวณแนวคลอง เพื่อประโยชน์ส่งเสริมและอำนวยความสะดวก รวมทั้งให้สิทธิพิเศษในการดำเนินธุรกิจต่างๆ ของผู้ประกอบการ หรือกิจการอื่นได้ที่เป็นประโยชน์ต่อเศรษฐกิจของประเทศ เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของสินค้าไทยในเวทีต่างประเทศ นำไปสู่ความมั่นคงทางเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน

ก้าวข้ามความกลัวในอดีต สู่อ้อมกอด ในปัจจุบัน

ความคิด ความพยายามและการศึกษาหาข้อสรุปเพื่อจะสร้างคลองกระ เชื่อม ๒ ฝั่งทะเลไทย ให้เกิดเป็นเส้นทางเดินเรือโลก มีมานานกว่า ๓๐๐ ปี สำหรับการศึกษาค้นคว้าความเป็นไปได้ในการขุดคลองกระ (ขั้นต้น) ที่มีความเป็นวิทยาศาสตร์ เชื่อถือได้ เหมาะสม จัดทำขึ้นเมื่อ พ.ศ. ๒๕๑๖ โดยกลุ่มบริษัท Tippelt Abbets Mc Carty and Stratton (TAMS) แห่งสหรัฐฯ

ปัจจุบันนี้ มีกลุ่มนักวิชาการจากสถาบันต่างๆ ทั้งในประเทศและต่างประเทศจำนวนมาก ได้นำผลการศึกษาของบริษัท (TAMS) มาทบทวนวิเคราะห์ และประเมินผล ให้เป็นปัจจุบันทันสมัย มีข้อสรุปตรงกันว่า ไม่กระทบต่อความมั่นคงของประเทศไทย ตามยุคสมัยที่เปลี่ยนไป ทั้งนี้ สามารถตอบคำถามที่เล่าขานอย่างน่ากลัวในอดีต ให้กระจ่างแจ้งชัดเจนได้ เช่น

ด้านการป้องกันประเทศ มีคำถามสำคัญว่า การขุดคลองจะเป็นการแบ่งประเทศ ออกเป็น ๒ ส่วน หรือไม่? และจะอำนวยความสะดวก ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ รุนแรงขึ้นหรือไม่?

จากคำถามดังกล่าว อธิบายเป็นคำตอบได้ว่า **พื้นที่แนวก่อสร้างคลองกระ ที่มีการศึกษาความเหมาะสมไว้นั้น มีพิกัดที่ตั้งอยู่ในอาณาเขต และดินแดนประเทศไทย รัฐบาลไทย และประชาชนชาวไทยเป็นเจ้าของคลองกระ พร้อมกับมีอำนาจอธิปไตยอย่างสมบูรณ์ ทั้งในด้านนิติบัญญัติ ตุลาการและบริหาร ในการใช้อำนาจเหนือบริเวณคลองกระ ที่มีลักษณะเป็นน่านน้ำในประเทศไทย สามารถบริหารจัดการใช้ประโยชน์น่านน้ำตนเอง รวมทั้งจัดการบริหารสาธารณะ และจัดประโยชน์เพื่อส่วนรวมในเรื่องทรัพยากรธรรมชาติได้อย่างเต็มที่ ฯลฯ**

กรณีความหวาดกลัวว่า สร้างคลองกระแล้ว จะแบ่งประเทศไทยออกเป็น ๒ ส่วนหรือไม่?

คำตอบประเด็นนี้ อธิบายขยายความได้ว่า “คลองกระ” จะมีลักษณะทางกายภาพเหมือนแม่น้ำเจ้าพระยา (หรือ แม่น้ำอื่นๆ) ที่มีแนวคลอง ๗๗๒ กิโลเมตร ความกว้าง ๒๐๐-๒๕๐ เมตร และความลึก ๘ เมตร ขณะเดียวกันมีสะพานข้าม ๒ ฝั่ง แม่น้ำอีก ๔๙ แห่ง และมีอุโมงค์ลอดใต้แม่น้ำ ๑ แห่ง เพื่อเชื่อมการคมนาคม ๒ ฝั่งแม่น้ำ ให้สัญจรไปมาด้วยกันโดยสะดวก

แม่น้ำเจ้าพระยาเปรียบเสมือนเส้นเลือดใหญ่ กระจายความเจริญหล่อเลี้ยงประชาชน ๒ ฝั่งแม่น้ำด้วยความอุดมสมบูรณ์มาตลอดหลายร้อยปี อีกทั้ง ประวัติศาสตร์ในอดีต ก็ไม่ปรากฏพงศาวดารว่า มีประชากร ๒ ฝั่งแม่น้ำแบ่งปันและแย่งชิงพื้นที่แยกการปกครองออกจากประเทศไทย

ดังนั้น การสร้าง “คลองกระ” เชื่อม ๒ ฝั่งทะเลไทย มีความยาวประมาณ ๑๑๐-๑๒๐ กิโลเมตร กว้างประมาณ ๓๐๐-๓๕๐ เมตร และลึกประมาณ ๒๕-๒๗ เมตร เสมือนเป็นแม่น้ำสายสำคัญของประเทศ เพื่อใช้ประโยชน์การเดินทางเรือพาณิชย์ และการรักษาผลประโยชน์ของชาติทางทะเล รวมทั้งป้องกันประเทศในยามสงคราม จึงมีสภาพแวดล้อมเช่นการดำเนินชีวิตของประชาชนริมฝั่งแม่น้ำเจ้าพระยา

การเกิดขึ้นของ “คลองกระ” มิได้แบ่งประเทศไทยออกเป็น ๒ ส่วน หรือ ๒ เกาะแต่อย่างใด เพราะแผ่นดินใต้คลองยังเชื่อมต่อกันโดยธรรมชาติเช่นเดิม นอกจากนั้น การสัญจร หรือการจราจรไปมาสู่กันของประชาชน ก็ได้ถูกตัดขาดจากกัน เพราะจากการออกแบบด้านวิศวกรรมการขนส่ง จะมีการสร้างสะพานข้ามคลองกระ และอุโมงค์ลอดใต้คลอง เชื่อมการจราจรได้สะดวกตามปกติ

สำหรับประเด็นเป็นห่วงเป็นใยว่า
สร้าง “คลองกระ” แล้วจะเอื้ออำนวย
ให้ปัญหา ใน ๓ จังหวัด ภาคใต้
รุนแรงขึ้นหรือไม่?

คำตอบดังกล่าวอธิบายได้ว่า เมื่อย้อนรอย
ประวัติศาสตร์ปัญหา ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้
เป็นปัญหาสะสมและทับถมมาจากปัญหารากเหง้า
ก็คือ ความยากจนของประชาชน อันมาจาก
เศรษฐกิจ ที่พัฒนาไม่เท่าเทียมภูมิภาคอื่น ๆ และ
การไม่ได้รับความเป็นธรรมจากกระบวนการ
ยุติธรรมในระดับพื้นฐาน ตลอดจนไม่มีส่วน
ร่วมทางการเมือง เป็นต้น เมื่อรัฐบาลในอดีต
แก้ไขปัญหานี้ล่าช้า จึงมีการรวมตัวรวมใจของ
พี่น้อง ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ ปลุกฝังความเชื่อ
และความคิดที่ผิด ด้วยการชี้แจงข้อด้าน
วัฒนธรรม สังคม และศาสนาเป็นอำนาจต่อรองให้
ได้รับความเป็นธรรม กระทั่งนำไปสู่การก่อการร้าย
อย่างไรก็ตาม ความไม่สงบที่เกิดขึ้นใน ๓ จังหวัด
ชายแดนภาคใต้ นั้นเจ้าหน้าที่ของรัฐ สามารถ
ควบคุมสถานการณ์ มิให้ขยายการก่อความไม่
สงบไปยังพื้นที่อื่น ๆ โดยใช้ยุทธศาสตร์พระ
ราชทานฯ “เข้าใจ เข้าถึง พัฒนา”

ประโยชน์ของโครงการ “คลองกระ” พี่น้อง
ประชาชนในจังหวัดภาคใต้จะได้รับอย่างเป็นรูป
ธรรมอันดับแรก ก็คือ จะเกิดการสร้างงาน สร้าง
อาชีพ และสร้างรายได้ จาก ๓-๕ หมื่นอัตรา
(ระยะสั้น-ปานกลาง) จนถึง ๓-๕ ล้านอัตรา (ระยะ
ยาว) ตำแหน่งงานต่างๆ พี่น้องภาคใต้จะได้รับ
โอกาสเป็นลำดับแรกในการสร้างอาชีพและรายได้
นอกจากนั้น รัฐบาลสามารถนำรายได้ต่างๆ จากการ
บริหารคลอง มาจัดสรรใช้จ่ายเพื่อการพัฒนา ๓
จังหวัดชายแดนภาคใต้ หรือท้องที่ต่างๆ เป็นไปตาม
ความต้องการของประชาชน

ด้านเศรษฐกิจและการลงทุน มีคำถาม
สำคัญว่า เนื่องจากโครงการฯ ต้องใช้เงินลงทุน

สูงมากจะมีผู้สนใจลงทุนหรือไม่ และเกิดความ
คุ้มค่าอย่างไร? ตอบคำถามดังกล่าวได้ว่า นัก
ลงทุนให้ความสนใจ โครงการ “คลองกระ”
เพราะ

๑. ภูมิรัฐศาสตร์ไทย มีความเป็นเลิศ ดังนี้

- ที่ตั้งภูมิศาสตร์ประเทศไทย อยู่ใน

ศูนย์กลางของภูมิภาคอาเซียน และมีพรมแดน
ติดกับประเทศเพื่อนบ้านมากที่สุดจึงมีขนาดของ
ตลาดที่ใหญ่ และขยายความเจริญต่อเนื่องได้มาก
ที่สุดในอนาคต

- มีความได้เปรียบด้านยุทธศาสตร์
การคมนาคม ทั้งทางบก และทางอากาศ โดย
เป็นศูนย์กลางของเอเชียตะวันออกเฉียงใต้
เชื่อมต่อกับเอเชียตะวันออก และเอเชียตะวันออกเฉียงใต้
ทั้งนี้เมื่อรวมประชากรเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (๖๑๐ ล้านคน) เข้ากับเอเชียตะวันออก
(๑,๕๐๐ ล้านคน) และเอเชียใต้ (๑,๕๐๐ ล้านคน)
รวมมีประชากร รอบบริเวณโครงการคลองกระ
๓,๖๓๐ ล้านคน เกือบครึ่งหนึ่งของประชากร
โลก (๗,๓๐๐ ล้านคน)

- เป็นยุทธศาสตร์กึ่งกลางทางทะเล
ที่สั้นที่สุด เชื่อมต่อระหว่างมหาสมุทรอินเดีย
กับมหาสมุทรแปซิฟิก สามารถพัฒนาเป็น
ศูนย์กลางการเดินเรือ และศูนย์กลางโลจิสติกส์
ของภูมิภาคโลก

- มีความเสี่ยงต่อภัยธรรมชาติต่ำ
ทั้งนี้กลุ่มธนาคารโลกได้เก็บข้อมูลและวางแผน
จัดการความเสี่ยงตั้งแต่ ค.ศ. ๑๙๘๔ คิดความเสียหาย
โดยรวมต่อ GDP เป็น% หากเกิดภัยพิบัติขั้น
ร้ายแรงที่สุดมากกว่า ๒ เหตุการณ์ สำหรับประเทศ
ไทยมีความเสี่ยงจากอุทกภัยเพียงอย่างเดียว

๒. ยุทธศาสตร์ ความสัมพันธ์ระหว่าง
ประเทศของไทย เป็นกลางในเวทีโลก

ไทยมีนโยบายให้ความไว้วางใจเป็นมิตร
กับทุกประเทศ เชื่อมโยงมิติทางการเมือง เศรษฐกิจ

และสังคมด้วยความไว้วางใจกัน ผูกพันผลประโยชน์ สอดคล้องกัน (Win-Win Situation) และมีความ ยึดหยุ่นในการแสวงหาจุดร่วมและสงวนจุดต่าง

๓. โครงการ “คลองกระ” เป็นการค้าขาย ทางทะเลเพื่อสร้างแสนยานุภาพทางเศรษฐกิจ

เนื่องจากภูมิรัฐศาสตร์ของประเทศไทยมี แนวแผ่นดินส่วนที่แคบขวางกั้นทะเล ๒ ด้านเช่น เดียวกับภูมิรัฐศาสตร์ของประเทศอียิปต์และ ประเทศปานามา ซึ่งได้สร้างคลองเชื่อม ๒ ฝั่ง ทะเล เป็นเส้นทางเดินเรือสมุทร สามารถสร้าง รายได้ด้านเศรษฐกิจจำนวนมหาศาลอย่าง มั่นคงให้กับประเทศเจ้าของคลอง

ขณะเดียวกันจากตัวอย่างรูปแบบความ สำเร็จของทั้งสองคลอง ดังกล่าว รัฐบาลนิการากัวโดยประธานาธิบดี แดเนียล ออร์เกเต้ ลงนามในข้อตกลง เมื่อ มิถุนายน ๒๕๕๖ อนุมัติ ให้บริษัท HK Nicaragua Canal Development Investment (HKND Group) จากฮ่องกง ได้รับ สัมปทานโครงการฯ ๑๐๐ ปี มูลค่า ๔๐,๐๐๐ ล้านดอลลาร์สหรัฐ

โครงการคลอง นิการากัว ประกอบด้วย การสร้างคลองความยาว ๒๘๖ กิโลเมตร (ยาว กว่าคลองปานามา ๓ เท่า) กว้าง ๒๓๐-๕๒๐ เมตร รองรับเรือเดินสมุทร น้ำหนัก ๔๐๐,๐๐๐ ตัน พร้อม ก่อมีการสร้างท่าเรือน้ำลึก ๒ ฝั่งทะเล สนามบิน ทางรถไฟ ขนानแนวคลอง และท่อลำเลียงน้ำมัน/ ก๊าซ ตลอดจนโรงงานอุตสาหกรรมต่อเนื่องอื่นๆ โดย จะใช้เวลาศึกษาความเป็นไปได้ และการก่อสร้าง คลองอีก ๖-๑๐ ปี โครงการนี้จะสร้างแรงงาน ท้องถิ่นได้ ๕๐,๐๐๐ ตำแหน่ง

รัฐบาล นิการากัว เชื่อมั่นว่า โครงการนี้ จะเป็นศูนย์กลางการเดินเรือสมุทรของโลก แทนคลองปานามาซึ่งมีความล่าช้าและความไม่ สะดวกในการเดินเรือ ความคาดหวังสำคัญที่สุด ก็คือ คลองนี้ จะมีศักยภาพในการขับเคลื่อน

เศรษฐกิจเติบโตถึง ๑๐% จีดีพี (GDP) ของ ประเทศ

สำหรับโครงการ “คลองกระ” ของประเทศ ไทย มีนักลงทุนทั้งในประเทศและต่างประเทศ หลายกลุ่มแสดงความสนใจลงทุนในรูปแบบ การสัมปทานโครงการ หรือ ลงทุนร่วมกับ รัฐบาลไทย พร้อมกับยืนยันจากผลการศึกษาว่า คุ่มค่าในการลงทุน

โครงการ “คลองกระ” คือ สัญลักษณ์ ความรุ่งเรืองเฟื่องฟู สู่ศตวรรษที่ ๒๑

ศตวรรษที่ ๑๙ เปิดใช้งาน คลองสุเอซ เปิดใช้งาน ค.ศ. ๑๘๖๙ เป็นเส้นเลือดใหญ่ ฉีดเลี้ยงเศรษฐกิจให้อียิปต์เพิ่มรายได้มากกว่า ๑% จีดีพี (GDP) ในแต่ละปี และได้ลงทุนขยาย คลองใหม่ด้วยงบประมาณ ๙,๐๐๐ ล้านดอลลาร์ สหรัฐ จะเพิ่มตำแหน่งงานได้ ๑ ล้านอัตรา และเพิ่ม รายได้ ปีละ ๒% จีดีพี (GDP)

ศตวรรษที่ ๒๐ คลองปานามา เปิดใช้งาน ค.ศ. ๑๙๑๔ เป็นเครื่องยนต์หลักสร้างเศรษฐกิจให้ ปานามา ด้วยธุรกิจโลจิสติกส์ โดย มีกองเรือ พาณิชยกรรมอันดับที่ ๑ ของโลก (๖,๓๒๓ ลำ) เพิ่ม อัตราความเจริญทางเศรษฐกิจ ๓.๕% จีดีพี (GDP) ใน พ.ศ. ๒๕๕๓ และหลังการพัฒนาขยายคลอง จะ มีอัตราการขยายตัว ระหว่าง ๙.๒-๑๓.๐% จีดีพี (GDP) ใน พ.ศ. ๒๕๕๖ เป็นต้นไป

ศตวรรษที่ ๒๑ คลองนิการากัว จะเปิดใช้ งาน ค.ศ. ๒๐๒๐ เป็น เครื่องจักรกลขับเคลื่อน เศรษฐกิจ นิการากัวให้เติบโต มากกว่า ๑๐% จีดีพี (GDP) ในแต่ละปี และที่สุดของที่สุด คือ บท พิสูจน์วิสัยทัศน์และการตัดสินใจอย่างชาญฉลาด ของประธานาธิบดี แดเนียล ออร์เกเต้ จะ เนรมิตเศรษฐกิจสร้างความเจริญ ให้ประชาชน นิการากัว ได้เฉกเช่น คลองสุเอซ และคลอง ปานามา หรือไม่?

ศตวรรษที่ ๒๑ คลองกระ จะเป็นเครื่อง
ยนต์กลไกขับเคลื่อนเศรษฐกิจให้ไทยรุ่งเรือง
เพียงพอ สู่ศตวรรษที่ ๒๑ หรือไม่??? อยู่ที่การกล้า
ตัดสินใจและทำการใหญ่ของผู้นำประเทศ เพื่อชาติ
บ้านเมือง

ผู้นำประเทศต้องไม่กลัวที่จะทำการ
ใหญ่ และกล้าตัดสินใจเพื่อทำการ
ใหญ่นั้น

ยุคสมัยการล่าอาณานิคมของประเทศ
มหาอำนาจสิ้นสลายลงแล้ว ประเทศอาณานิคม
ต่างก็ได้รับอิสรภาพถ้วนหน้า สำหรับประเทศไทย
ไม่เคยตกเป็นเมืองขึ้นหรืออาณานิคมของชาติ
ใด จึงไม่มีเงื่อนไขผูกพันให้เกิด “ความกลัว” ซึ่ง

ครั้งหนึ่งในอดีต เป็นอุปสรรคขัดขวางการสร้าง
“คลองกระ” ฉะนั้นแล้ว ผู้นำประเทศต้องกล้าขจัด
ความกลัวเก่าๆ ออกจากสมอง มองไปข้างหน้าและ
กล้าตัดสินใจทำการใหญ่เพื่อบ้านเมือง อีกทั้งต้อง
“ปล่อยวาง” งานเล็กๆ จุกจิกๆ ไม่ให้รกรุงรัง
ฝังอยู่ในสมอง เมื่อสมาธิมา ปัญญาก็เกิด จะ
สามารถแก้ปัญหาวิกฤติสืบสนลุล่วงด้วยดี โดย
เฉพาะการแก้ปัญหาเศรษฐกิจและความยากจน
อันเป็นภัยต่อความมั่นคงทุกด้าน

นักเรียนนายร้อย อ่านตรงนี้

พล.อ.มนู สายัณห์นิโครธ

คำว่า “ความจริงรักภักดี” เป็นภาษาไทยที่คนไทยได้รู้จัก ได้ยินได้ฟังมาตั้งแต่เด็กแม่ในปัจจุบันนี้ คสช. ก็ได้จัดทำเพลงขึ้นมา มีถ้อยคำแสดงความหมายของคำนี้ เปิดวิทยุเมื่อใดก็จะได้ยินเพลงดังกล่าวอยู่ทุกวัน

ในสมัยที่ผู้เขียนเป็นนักเรียนนายร้อย (พ.ศ. ๒๕๐๖ - ๒๕๑๐) คนไทยโดยทั่วไปไม่มีการแสดงออกถึงความจงรักภักดีอย่างชัดเจน แสดงให้เห็นว่ามีอยู่ในตัวตน อาจจะมีบ้างในคนอีกหลายคนที่คนเหล่านั้น “ไม่มี” แต่ไม่กล้าที่จะแสดงตัวตนให้เป็นที่รู้เห็นแก่ผู้อื่น

กับคนสมัยนี้ ได้ทดลองด้วยตนเองแล้ว แกล้งพูดเล่น สอบถามให้อธิบายคำว่าจงรักภักดีนี้ว่า มีความหมายอย่างไร จะใช้คำนี้อย่างไร จะใช้กับใคร จะใช้เมื่อใด ส่วนใหญ่ไม่สามารถอธิบายความให้เป็นที่ชัดเจนได้ หรือจะให้ตกลงใจว่า คนสมัยนี้ “ไม่รู้” คำว่าจงรักภักดี หรือจะให้เข้าใจว่าคนที่รู้จักคำนี้เพียงแค่เคยอ่าน เคยได้ยิน แต่กับตัวของเขาเอง เขาไม่รู้ ไม่เคยคิด ไม่เคยมีความรู้จริง ๆ ว่า เขาจะจงรักภักดีกับสิ่งใด มันน่าตกใจจริง ๆ

ความหมายจากพจนานุกรม จงรักภักดี เป็น

คำกริยา มีความหมายว่า “ผูกใจรักด้วยความเคารพนับถือหรือรู้คุณอย่างยิ่ง” ในหนังสือพจนานุกรมบอกเพียงแต่ความหมายเอาไว้เท่านั้น การที่จะนำไปใช้อย่างไรนั้น จะต้องได้มาจากการอบรมสั่งสอนจาก พ่อ แม่ ครู อาจารย์ จึงต้องถ่ายทอดความรู้ที่มีอยู่ซึ่งได้รับการอบรมสั่งสอนมาตั้งแต่การเรียนหนังสือในชั้นประถมศึกษาว่า คำว่า จงรักภักดี จะใช้กับสิ่งที่สูงสุด ได้แก่ ประเทศชาติ ใช้กับบุคคลอันเป็นที่เคารพสูงสุด คือ พระมหากษัตริย์ ต่อมาก็มีคนนำไปใช้กับสถาบันการศึกษาบ้าง ห้างร้าน บริษัทบ้าง เช่น อบรมให้เจ้าหน้าที่ พนักงาน ลูกจ้างมีความจงรักภักดีกับองค์กร ซึ่งหมายถึงตัวบริษัท อันเป็นเจ้าของกิจการ ต่อมาก็มีคนใหญ่คนโต ดุด่าชี้ซ้ำของตัวเองว่าไม่จงรักภักดีกับตัว บรรดาชี้ซ้ำชี้ครอกลิ้นยาวทั้งหลายถือโอกาสวันตามเทศกาลไปอวยพรเจ้านายก็เพื่อไปมอบความจงรักภักดีว่า ยังแนบแน่นอยู่ไม่เสื่อมคลาย

สมัยที่เป็นนักเรียนนายร้อย อาจารย์ พล.อ.หญิง พะยอม สัจจานนท์ อาจารย์วิชาภาษาไทย ออกข้อสอบซึ่งนักเรียนส่วนใหญ่จะทำผิดเหมือนกับคนในสมัยนี้ก็คือ ใช้คำว่า “ถวายเป็น

จงรักภักดี...” ซึ่งผิดหลักภาษาไทย เพราะ “จงรักภักดี” เป็นคำกริยาไม่ใช่คำนามที่จะหยาบยกยื่นให้จับต้องได้ เมื่อเป็นคำกริยาจึงต้องใช้คำว่า แสดง เป็นการแสดงกริยา คือ “แสดงความจงรักภักดี” เมื่อผิดไปแล้วในสมัยเป็นนักเรียนคำ ๆ นี้จึงไม่เคยใช้ผิดอีกเลย แต่ไม่ทราบเหตุผลเหมือนกันว่า ทำไม ในสมัยนี้เมื่อถึงวันเฉลิมพระชนมพรรษา ๕ ธ.ค. หรือ ๑๒ ส.ค. ก็ตาม สื่อมวลชน หนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ แม้แต่บางครั้งข่าวสารจากทางราชการ ก็ใช้คำว่า “เพื่อถวายความจงรักภักดี” หรือถึงยุคที่คนไทยมันพร้อมใจกัน ชูช่ พร้อมใจกันโง่ ก็ไม่ทราบ

คนไทยในยุคนี้ ที่มีความจงรักภักดีต่อประเทศชาติ ต่อสถาบันพระมหากษัตริย์ ยังมีอยู่มาก แต่ไม่ค่อยจะแสดงออก เก็บตัวเงียบ และมีอีกเป็นจำนวนไม่น้อยแปรเปลี่ยนไป จงรักภักดีกับคนชั่ว รวมตัวกันเป็นพวกชั่วร้าย คิดแต่จะหาประโยชน์ใส่ตัวและพวกพ้องของมันเท่านั้น จำค่ากลอนของคุณเนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ ท่อนหนึ่งได้ว่า “เพียงเงินไม่กี่บาท มันเป็นทาสของคนชั่ว” นี่เป็นเพียงประโยคตัวอย่างที่แสดงจิตสำนึกของคนที่ไร้ความจงรักภักดี

มีนิทานเรื่องหนึ่งเขียนแล้วว่า มีบ้านไม้สักหลังใหญ่ปลูกอยู่ท่ามกลางแมกไม้ มีเรือกสวนไว้ นาน อยู่ล้อมรอบ คนในบ้านแต่เดิมมีไม่มากนัก แต่ต่อมาก็มีลูกหลานเพิ่มขึ้นมากมายจนบ้านเริ่มจะคับแคบ เรือกสวน ไว้ นาน ที่มีอยู่ก็เริ่มไม่เพียงพอต่อการกินอยู่ มีคนชู้ในบ้านหลังนี้คนหนึ่ง คิดไม่เห็นแก่ตัวอย่างร้ายกาจ แอบขโมยงัดไม้บ้านไปขายหน้าซ้ายังหลอกลวงคนในบ้านที่ไม่เอาใจใส่สิ่งใด ๆ ในบ้านของตนว่า ตรงนั้นซ้ารูด ตรงนี้ไม้ผุ ต้องซ่อมแซม มันถอดเอาไม้สักไปขาย เอาไม้ฉำฉาย่อมสีมาติดตั้งทดแทน ผู้คนในบ้านสรรเสริญเยินยอ คนที่รู้ความจริงมันก็แบ่งเงินสภปรกที่ได้มาปิดปากเสียสนิท นานวันเข้าบ้านก็เริ่มซ้ารูดเสียหาย มันคนนั้นก็บอกผู้คนที่มาว่า ควรจะรื้อบ้านออกเอาไม้สักแก่นี้ไป

ขาย ได้เงินมาปลูกตึกอยู่ดีกว่า แข็งแรงกว่า ปลอดภัยกว่า ทำอะไรไม่ได้อีกด้วย คนหลายคนในบ้านมันเห็นด้วย จะช่วยกันรื้อบ้าน เพื่อจะได้ปลูกตึกใหม่

พวกมันหารู้ไม่ว่า ตึกที่ปลูกสร้างด้วย อิฐ และปูนซีเมนต์นั้น มีอายุได้เพียง ๔๐ - ๕๐ ปี ก็จะมีหมดสภาพ ต้องทุบทิ้งสร้างใหม่ แต่บ้านไม้สักอยู่ได้เป็นร้อยปี แต่ด้วยกิเลส หน้ามืดตามัว ผู้คนก็คิดแต่จะปลูกบ้านใหม่ เพราะเบื่อหน่ายของเก่า หลงผิด และจะต้องผิดหวังเพราะหวังผิด ลองคิดกันดูว่าทำไมผู้คนจึงไม่รู้คุณค่าของบ้านไม้สัก

ผู้เขียนสนใจ อุบนิสัย และความเข้มแข็งอดทนของคนญี่ปุ่น สนใจศึกษา ยามาตะ ที่มารับราชการไทยในสมัยพระเจ้าปราสาททอง สนใจที่ญี่ปุ่นสามารถสู้รบในสงครามโลกครั้งที่ ๒ ได้ด้วยแสนยานุภาพของตนเอง พวกเขาก็นับถือพุทธศาสนาเหมือนกับคนไทยเรา แต่ของเขามีการกลายไปบ้าง เรียกว่า ศาสนาชินโต

ศาสนาชินโต มีข้อกำหนดแต่ในเรื่องพิธีการ และการปฏิบัติตน ตามแบบธรรมเนียม ไม่มีการสอนบาปบุญคุณโทษ ไม่บอกนรก สวรรค์ และไม่ชี้ทางรอดพ้นจากสิ่งหนึ่งสิ่งใดที่ไม่พึงปรารถนา และนี่เองผลโดยตรงแห่งพิธีการของชินโต ทำให้เกิดความ “ภักดี ๓” ขึ้นในใจของคนญี่ปุ่น คือ

๑. ความจงรักภักดีต่อครอบครัว
๒. ความภักดีต่อชุมชน
๓. ความภักดีต่อรัฐอันแสดงออกด้วยองค์จักรพรรดิ

ภายในครอบครัว พิธีไหว้ผีเรือนหรือผีบรรพบุรุษเป็นสาระอันสำคัญที่สุด พิธีนี้เป็นเหตุสำคัญในการก่อตั้งครอบครัวญี่ปุ่น และเป็นการกำหนดความสัมพันธ์ระหว่างครอบครัวอีกด้วย เมื่อครอบครัวเป็นหน่วยเล็กที่สุดของสังคม หลักการปฏิบัติใด ๆ ในครอบครัว และหลักความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลในครอบครัว ก็ย่อมจะส่งผลการปฏิบัติไปถึงมวลชนในสังคม และส่งผลไปถึง

ประเทศชาติในที่สุด เหมือนกับคำพูดของคนไทยที่ว่า ระเบียบวินัย เริ่มจากภายในบ้าน แต่คนไทยได้แต่พูด ไม่คิดจะทำ ไม่คิดจะปลูกฝังกันอย่างจริงจัง วันดีคืนดีก็จะอบบรมสร้างเสริมตั้งแต่เด็ก ๆ โตขึ้นจะได้เป็นผู้ใหญ่ที่ดี ในเวลาเดียวกัน ผู้ใหญ่ทั้งหลายยังคงกระทำตนที่ไม่เป็นตัวอย่างที่ดีให้เห็นโดยเด่นชัดได้ มีหน้าซ้ำคนไม่ดียังผลเกิดเป็นคนระดับผู้นำอีกเสียด้วย

อีกคำหนึ่งที่จะต้องหยิบยกมาประกอบเรื่องของ ความจงรักภักดีในฉบับนี้ก็คือ “บุชิตโต” คำว่าบุชิตโต แปลว่า หนทางของนักรบ หมายถึง ความกล้าหาญเสียสละที่จะมีต่อความภักดี ข้อสองและข้อสาม คือ สังคม และประเทศชาติ การปฏิบัติต่าง ๆ ยึดถือแบบธรรมเนียมประเพณี ผู้ที่ฝ่าฝืนหรือกระทำผิด จะถูกสังคมลงโทษ เทพจะกล่าวได้ว่า หมดสิ้นความเป็นคนญี่ปุ่นไปเลย สังคมรังเกียจ ไม่คบค้าสมาคมด้วยโดยเด็ดขาด และโดยพร้อมเพรียงกัน คนผู้โดนเช่นนี้จะอยู่อย่างไร การลงโทษด้วยวิธีนี้เป็นที่เกรงขาม และมีผลในทางป้องกันความผิดต่าง ๆ ได้จริงจังด้วย

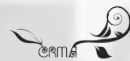
ถ้าจะเปรียบเทียบกับเมืองไทย ในประมาณร้อยกว่าปีมาแล้ว ในสมัยรัชกาลที่ ๓ คนไทยเริ่มติดฝิ่น สังคมไทยถือเป็นพฤติกรรมที่น่ารังเกียจมากที่สุด มากกว่าคนติดเหล้า คบหญิงโสเภณีจนเป็นโรคเรื้อรัง หรือมีหนี้สินล้นพ้นตัว หรือเป็นโจรผู้ร้าย แต่สังคมไทยมิได้ตั้งข้อรังเกียจเท่ากับคนติดฝิ่น ทางราชการในสมัยรัชกาลที่ ๓ จึงออกกฎหมายบังคับให้คนไทยที่ติดฝิ่น ผูกปี้เป็นจัน และเสียภาษีอย่างคนจีน สรุปว่าเป็นการลงโทษที่เสมือนว่ามีโทษเป็นคนไทยอีกต่อไป (คำว่าปี้ คือ ตราครั้งที่ทำขึ้นผูกข้อมือคนจีน เป็นเครื่องแสดงว่าได้เสียเงินเสียภาษีให้ทางราชการบ้านเมืองแล้ว) นี่คือเรื่องราวในอดีต แต่ในปัจจุบัน ผู้ค้ายาเสพติด ผู้ติดยาเสพติด ของบ้านเมืองเราจะทำกันอย่างไรให้พวกเขาได้เกิดความรู้สึกที่จะกลับเนื้อกลับตัวกันได้บ้าง

การลงโทษโดยตรง คือ การขับไล่ออกจากสังคม เป็นการลงโทษที่รุนแรง และก็ยังมิวิธีลงโทษที่เบากว่าสำหรับคนที่ยังไม่ถึงกับผิดนัก แต่อยู่ในข่ายที่จะต้องได้รับการตักเตือน เช่น บรรดาผู้คนที่ใจคอคับแคบ ไม่เผื่อแผ่ต่อเพื่อนบ้านที่ประสบเคราะห์ หรือค้าขายเอาไรต์เอาเปรียบลูกค้า เป็นต้น วิธีการออกจะพิสดาร และไม่มีใครรับผิดชอบ ดูจะเป็นเจตนาของสังคมมากกว่า ตามเมืองเล็ก หรือหมู่บ้านญี่ปุ่นจะมีพิธีแห่ศาลเจ้าขนาดเล็ก มีคนหามหลายสิบคน พอเจ้าขึ้นวอแล้ว คนหามวอจะเดินไปทางไหนก็ได้ ตามแต่เจ้าอยากจะไป ขบวนแห่เจ้านั้นมีชายหนุ่มหลายสิบคน นำขบวน นุ่งผ้าเดี่ยว ใช้ผ้าโพกหัว ไม่ใส่เสื้อ กระโดดโลดเต้นไปเหมือนคนเสียสติ ขบวนแห่เจ้านี้ปกติก็จะไปตามถนนหนทางรอบ ๆ หมู่บ้าน บางทีก็พุ่งไปทางโน้นบ้าง ทางนี้บ้าง สุดแต่อารมณ์ของคนหลายสิบคนที่ช่วยกันหามบ้าง ลากบ้าง ดันบ้าง ในวันนั้นถ้าใครอยู่บ้านสองชั้น หรือสูงกว่านั้นก็ต้องปิดหน้าต่างชั้นบนให้มิดชิด เพราะใครจะดูจะมองเจ้าจากที่สูงกว่าไม่ได้ ถ้าวอของเจ้ากระแทกบ้านเรือนผู้ใด หรือแม้แต่กันสาด หรือขอบรั้ว ก็แสดงว่าเจ้าไม่พอใจเจ้าของบ้านนั้น แต่ถ้าวอเจ้าบุกเข้าบ้านเรือนหรือร้านผู้ใดแล้ว แปลว่าเจ้าเจตนาลงโทษ ผู้คนที่อาศัยอยู่ในบ้านจะต้องหนีให้พ้น มิฉะนั้นอาจจะได้รับบาดเจ็บหรือถูกฝูงชนเหยียบตาย วิธีการลงโทษของสังคมญี่ปุ่นแบบนี้ใช้ลงโทษกับผู้ไม่สุจริต ไม่เอื้อเฟื้อต่อสังคม เอาผิดอะไรกับใครไม่ได้ เสียหายทั้งข้าวของและชื่อเสียง เมื่อสังคมมีอำนาจ ผู้คนก็เกรงขาม และมีความภักดีอย่างหนักแน่น ก็ไม่ทราบว่าจะประเพณีนี้ยังคงดำรงอยู่หรือไม่ แต่คิดดูแล้วจะมาใช้กับเมืองไทย คนไทยคงไม่ได้ คงจะมีการถล่มถล่ม ระดมผู้คนทำร้ายกัน โดยไม่มีมูลเหตุแห่งความจริงก็อาจเกิดขึ้นได้

ปัญหาของชาติบ้านเมืองนั้นมามากมายสารพัด แต่ละประเทศก็ล้วนมากปัญหา บางอย่างก็มีคล้ายกัน บางอย่างก็แตกต่างกันไป ที่แน่นอนคือ

ความเป็นอนิจจัง ความไม่เที่ยงแท้ทั้งหลายนั่นเอง คนญี่ปุ่นในปัจจุบัน ดูถูกว่าคนญี่ปุ่นในสมัยก่อน สาเหตุมาจากการพ่ายแพ้สงคราม ศาสนาชินโต ถูกมองว่าชักนำประเทศไปสู่สงคราม คนญี่ปุ่นนับถือศาสนาในทางติดยึด มิใช่ การปล่อยวาง ก็เหมือนคนไทยในปัจจุบันที่ติดยึด ติดยึดบุคคล ติดยึดพระองค์โน้น องค์นี้ บางคนติดยึดสิ่งศักดิ์สิทธิ์ ติดกันขนาดหนัก ในเวลาเดียวกัน บางคนไม่เชื่อเลยว่าสิ่งศักดิ์สิทธิ์มีจริง ยึดถือแต่กรรมดีกรรมชั่ว คือ การทำความดีละเว้นความชั่ว เป็นบรรทัดฐาน วัฒนธรรมสืบสืบทอดไปเน่ ไม่รู้ว่าจะของชาติไหน ไหลเข้าไปอยู่กับชาติไหน ไม่รู้รักษาระธรรมเนียมประเพณีของตนเองกัน ไม่คิดกันเลยจริง ๆ

จึงขอเขียนมาให้นักเรียนนายร้อยได้ทวนระลึกถึงคำว่า “จงรักภักดี” มีอยู่ในใจหรือไม่ รู้หรือไม่ ทำหรือไม่ เพราะจบการศึกษาออกไปรับใช้ชาติจะต้องมี ถ้าไม่มี ทำอะไรมันจะติดขัด อาชีพทหาร ซึ่งเป็นอาชีพที่ต้องมีความจงรักภักดี ต่อชาติบ้านเมือง และต้องไปอบรมสั่งสอนผู้คนที่มีความจงรักภักดีอีกด้วย ขอปิดท้ายด้วยวลีเดิมว่า บุคคลผู้อุทิศตนแก่ชาติบ้านเมืองได้คือผู้บริสุทธิ์และจะไม่ยอมมีหนี้บุญคุณใด ๆ กับคนชั่วโดยเด็ดขาด

คดีปกครองบางประเภท ที่เกี่ยวข้องกับวินัยทางทหาร สมควรจะอยู่ในอำนาจของศาลใด

พล.ท.ทวิ แจ่มจำรัส ข้าราชการบำนาญ

ในปัจจุบันอำนาจตุลาการตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยได้แบ่งระบบศาลออกเป็น ๔ ประเภท แยกออกจากกันโดยเด็ดขาด ศาลที่มีอายุมายาวนานกว่า ๑๐๐ ปี ได้แก่ ๑) **ศาลยุติธรรม** เป็นศาลที่มีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีทั้งปวง เว้นแต่คดีที่รัฐธรรมนูญหรือกฎหมายบัญญัติให้อยู่ในอำนาจศาลอื่น ๒) **ศาลทหาร** มีอำนาจพิจารณาคดีอาญาทหารและคดีอื่นตามที่กฎหมายบัญญัติ ส่วนศาลที่เพิ่งเกิดใหม่มีอายุไม่ถึง ๒๐ ปี ได้แก่ ๓) **ศาลรัฐธรรมนูญ** มีอำนาจพิจารณา พิพากษา วินิจฉัย คดีรัฐธรรมนูญหรือปัญหาเกี่ยวกับรัฐธรรมนูญ และ ๔) **ศาลปกครอง** เปิดดำเนินการในปี พ.ศ. ๒๕๔๔ มีอำนาจพิจารณา พิพากษาคดีปกครอง **คดีปกครอง** คือคดีที่มีข้อพิพาทระหว่างหน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐด้วยกัน หรือระหว่างเอกชนกับหน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอันเนื่องมาจากการปฏิบัติหน้าที่หรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ ทั้งนี้กรณีถ้ามีปัญหาเกี่ยวกับอำนาจศาลของ ๓ ศาล (เว้นศาลรัฐธรรมนูญ) ในการพิจารณาพิพากษาคดีรัฐธรรมนูญได้บัญญัติให้มีคณะกรรมการวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาลมาวินิจฉัยชี้ขาดว่าคดี

นั้น ๆ จะอยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลใด ตาม พ.ร.บ.จัดตั้งศาลปกครอง และวิธีพิจารณาคดีของศาลปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ใน มาตรา ๙ วรรคหนึ่ง(๑) ศาลปกครองมีอำนาจพิจารณาพิพากษา หรือมีคำสั่งในเรื่องที่เป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับการที่หน่วยงานทางปกครอง หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย ไม่ว่าจะเป็นการออกกฎ คำสั่ง หรือการกระทำอื่นใด เนื่องจากกระทำโดยไม่มีอำนาจหรือนอกเหนืออำนาจหน้าที่ หรือไม่ถูกต้องตามกฎหมาย หรือโดยไม่ถูกต้องตามรูปแบบขั้นตอน หรือวิธีการอันเป็นสาระสำคัญที่กำหนดไว้สำหรับการกระทำนั้น หรือโดยไม่สุจริต หรือมีลักษณะเป็นการเลือกปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรม หรือมีลักษณะเป็นการสร้างขั้นตอนโดยไม่จำเป็นหรือสร้างภาระให้เกิดกับประชาชนเกินสมควร หรือเป็นการใช้ดุลพินิจโดยมิชอบ และในวรรคที่ ๒(๑) **เรื่องดังต่อไปนี้ไม่อยู่ในอำนาจศาลปกครองคือ การดำเนินการเกี่ยวกับวินัยทหาร** และตาม พ.ร.บ.วินัยทหาร พ.ศ. ๒๕๗๖ มาตรา ๔ วินัยทหารนั้นคือ การที่ทหารต้องประพฤติตามแบบธรรมเนียมของทหารมาตรา

๕ วินัยเป็นหลักสำคัญที่สุดสำหรับทหาร เพราะฉะนั้นทหารทุกคน จำต้องรักษาโดยเคร่งครัดอยู่เสมอ ผู้ใดฝ่าฝืนให้ถือว่าผู้นั้นกระทำผิดจะต้องรับทัณฑ์ตามที่กำหนดไว้ ๕ สถาน ได้แก่ ภาคทัณฑ์ ทัณฑ์ขมกรรม กัก ขัง และจำขัง และอาจต้องถูกปลดจากประจำการ หรือถูกถอดจกยศทหาร ซึ่งโดยเนื้อแท้แล้วคดีตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๑) นี้เป็นการใช้อำนาจปกครอง เป็นคดีปกครองประเภทหนึ่งในหกประเภท (ที่สำคัญคือ คดีความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่และสัญญาทางปกครองของทุกส่วนราชการของ กท. ก็อยู่ในอำนาจของศาลปกครองอยู่แล้ว) แต่กฎหมายยกเว้นไม่ให้อยู่ในอำนาจของศาลปกครอง เนื่องจากทหารเป็นองค์กรที่ต้องมีความเป็นระเบียบ และวินัยสูงในการปกครองบังคับบัญชา ทั้งยังต้องการความเด็ดขาด รวดเร็ว และความเป็นเอกภาพ (แต่ถ้าไม่ใช่ทหาร เช่น ลูกจ้างประจำหรือพนักงานราชการที่สังกัดในทุกรัฐบาลของ กท. อยู่ในอำนาจพิจารณาของศาลปกครอง เช่น การออกคำสั่งลงโทษไล่ลูกจ้างประจำของกองทัพออกจากราชการเป็นการดำเนินการทางวินัยแก่ลูกจ้างประจำของ กท. ซึ่งต้องปฏิบัติตามข้อ ๒๖ วรรคสองของข้อบังคับ กท. ว่าด้วยลูกจ้างประจำ พ.ศ. ๒๕๒๘ การที่ผู้บังคับบัญชาสั่งลงโทษไล่ลูกจ้างประจำออกจากราชการโดยไม่ถือปฏิบัติตามข้อบังคับดังกล่าว จึงเป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย จึงพิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีดำเนินการให้ผู้ฟ้องคดีกลับเข้ารับราชการในตำแหน่งเดิม โดยให้มีผลย้อนหลังไปถึงวันที่มีคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ และคืนสิทธิและประโยชน์ด้วย ตามคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ.๒๗๐/๒๕๔๙)

ถึงแม้จะมีข้อยกเว้นไว้ แต่ก็มีคดีปกครองที่ทหารในทุกระดับชั้นยศ (โดยเฉพาะชั้นผู้น้อย) เป็นผู้ฟ้องคดี (โจทก์) จำนวนไม่น้อยแก่หน่วยงานทางปกครอง (หน่วยงานที่ตนเองสังกัด) และเจ้าหน้าที่ของรัฐ (ผู้บังคับบัญชาของตนเอง) ที่ออก กฎ คำสั่ง

หรือกระทำการโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการบริหารบุคคลเฉพาะในส่วนที่เป็นโทษ (โดยไม่เกี่ยวข้องกับการแต่งตั้ง โยกย้ายตำแหน่ง และการลงทัณฑ์) เช่น **สั่งพักราชการ ปลดออกไล่ออก จากราชการ สั่งงดหรือยกเลิกสิทธิต่าง ๆ** ที่มีสาเหตุสืบเนื่องหรือเกี่ยวข้องมาจาก วินัยทหาร และระเบียบธรรมเนียมของทหาร ศาลปกครองชั้นต้น เมื่อตรวจเงื่อนไขการฟ้องคดี ก็ จะสั่งจำหน่ายคดี ถ้ามีอุทธรณ์อีก ศาลปกครองสูงสุด ก็จะพิจารณาสั่งจำหน่ายคดีออกจากสารบบความเช่นกัน โดยไม่มีโอกาสเข้าไปพิจารณาในเนื้อหาคดีแต่อย่างใด ว่ากฎ คำสั่ง และการกระทำ ของหน่วยงานและเจ้าหน้าที่ของรัฐ นั้น มีความถูกต้อง ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ ผู้ฟ้องคดี (โจทก์) ถ้าต้องการดำเนินคดีต่อ ก็ต้องไปฟ้องคดีที่ศาลยุติธรรม (ศาลแพ่ง) ต่อไป (เพราะคดีปกครอง ในการออกกฎ คำสั่ง หรือกระทำการอื่นใด โดยไม่ชอบด้วยกฎหมายไม่อยู่ในอำนาจของศาลทหาร) กว่าจะทราบผลในเนื้อหาแห่งคดี ซึ่งอาจมีอุทธรณ์ฎีกาอีก ก็ต้องใช้เวลานานมาก และมีค่าใช้จ่ายพอสมควร ฯลฯ ทำให้ผู้ฟ้องคดี (โจทก์) ถอดใจเสียตั้งแต่ศาลปกครองสั่งจำหน่ายคดีแล้ว ส่วนใหญ่จึงไม่มีการฟ้องต่อไป และต้องยอมรับผลในกฎ คำสั่งหรือการกระทำที่ออกมา นั้น ซึ่งอาจจะไม่ชอบด้วยกฎหมายก็ได้ จึงเป็นช่องว่างที่สำคัญไม่อาจตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐในฝ่ายบริหารโดยฝ่ายตุลาการได้ ถ้ามีการตรวจสอบและผลว่าไม่ชอบด้วยกฎหมายก็ต้องมีการเพิกถอน และมีการเยียวยาหรือชดเชยความเสียหายที่เกิดขึ้นให้แก่ผู้ฟ้องคดี (โจทก์) และสามารถฟ้องเป็นคดีละเมิดเรียกชดเชยค่าสินไหมทดแทนได้อีก แต่ถ้าชอบด้วยกฎหมายแล้ว การฟ้องคดีปกครองดังกล่าวก็เป็นอันพับไปโดยปริยาย จะขอยกตัวอย่างจริงที่เป็นคำสั่งศาลปกครองสูงสุด ที่ไม่ได้เข้าไปพิจารณาในเนื้อหาแห่งคดีเพราะไม่อยู่ในอำนาจศาล จำนวน ๕ ตัวอย่าง ดังนี้

๑. การที่ผู้ฟ้องคดีซึ่งเป็นข้าราชการทหาร

ชั้นประทวน ฟ้องว่าคำสั่งของหน่วยงานระดับกองพลที่สั่งให้ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการโดยได้รับเงินเดือนที่ด้อยไว้ครึ่งหนึ่งของเงินเดือน ที่ได้รับก่อนวัน**ถูกสั่งพักราชการ** เนื่องจากมีมลทินมัวหมอง กรณีถูกกล่าวหาว่ามียาเสพติดไว้ในครอบครอง เป็น**คำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย** จึงมีเหตุแห่งการฟ้องคดี**สืบเนื่องจากการดำเนินการเกี่ยวกับวินัยทหาร** ตาม พ.ร.บ.ว่าด้วยวินัยทหาร พ.ศ. ๒๔๗๖ ไม่อยู่ในอำนาจของศาลปกครอง (คำสั่งที่ ๖๘๘/๒๕๔๗)

๒. คำสั่งของกองทัพ **ที่สั่งพักราชการ** ข้าราชการทหาร เป็นการดำเนินการตามข้อบังคับกระทรวงกลาโหมว่าด้วยการสั่งให้ข้าราชการทหารพักราชการ พ.ศ. ๒๕๒๘ ซึ่งถือ**ว่าเป็นคำสั่งเพื่อการดำเนินการวินัยทหาร** การยื่นฟ้องคดีเพื่อขอให้เพิกถอนคำสั่งดังกล่าว จึงเป็นกรณีที่ไม่อยู่ในอำนาจของศาลปกครอง (คำสั่งที่ ๒๒๓/๒๕๔๗)

๓. การที่ผู้ฟ้องคดีซึ่งเป็นข้าราชการทหารสังกัดกองทัพ ฟ้องว่า การที่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ใต้สวนข้อเท็จจริง และมีมติว่าผู้ฟ้องคดี การกระทำผิดวินัยฐานจงใจไม่ปฏิบัติตามหน้าที่ตามข้อบังคับ กห.ว่าด้วยการเงิน พ.ศ. ๒๕๒๘ และระเบียบกองทัพว่าด้วยการเงิน พ.ศ. ๒๕๓๐ อันเป็นการทุจริตต่อหน้าที่และกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการซึ่งเป็นความผิดวินัยร้ายแรงตาม มาตรา ๑๕ ของ พ.ร.บ.ระเบียบข้าราชการทหาร พ.ศ. ๒๕๒๑ **เป็นมติที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย** ขอให้เพิกถอนมติดังกล่าว มีผลเป็นอย่างเดียวกับการฟ้องว่าการสอบสวนทางวินัยของ**คณะกรรมการสอบสวนวินัยของกองทัพไม่ชอบด้วยกฎหมาย** จึงเป็นการฟ้องเกี่ยวกับวินัยทหารที่ไม่อยู่ในอำนาจของศาลปกครอง (คำสั่งที่ ๘๒๕/๒๕๔๗)

๔. การที่ฟ้องว่าคำสั่งของผู้บัญชาการทหาร ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาของผู้ฟ้องคดี ที่ให้ลงทัณฑ์ซึ่งผู้ฟ้องคดีมีกำหนด ๕ วัน เนื่องจากได้กระทำความ

ผิดต่อวินัยทหาร เป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย **เนื่องจากกระบวนการสอบสวนไม่ชอบ** ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งเพิกถอนคำสั่งดังกล่าว นั้น เป็นเหตุแห่งการฟ้องคดี**นี้สืบเนื่องมาจากการดำเนินการ**เกี่ยวกับการกระทำผิดต่อวินัยทหารตาม พ.ร.บ.วินัยทหาร พ.ศ. ๒๔๗๖ จึงไม่อยู่ในอำนาจของศาลปกครอง (คำสั่งที่ ๔๐๗/๒๕๕๓)

๕. การที่ผู้ฟ้องคดี (นายทหารชั้นนายพล) ฟ้องผู้ถูกฟ้องคดี (ส่วนราชการและผู้บังคับบัญชาระดับสูงของ กห.) ออกคำสั่งโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย ทำให้ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการและถอดยศทหารเป็นทหารกองหนุนไม่มีเบี้ยหวัดและย้ายประเภทเป็นพันราชการ ทหารประเภทที่ ๒ ซึ่งกระทรวงกลาโหมได้ออกข้อบังคับและระเบียบแบบแผนเกี่ยวกับวินัยทหารไว้หลายกรณีเช่น ระเบียบ กห.ว่าด้วยผู้ซึ่งไม่สมควรจะดำรงอยู่ในยศทหารและบรรดาศักดิ์ พ.ศ. ๒๕๐๗ ข้อบังคับ กห.ว่าด้วยเงินเบี้ยหวัด พ.ศ. ๒๔๙๕ ข้อบังคับ กห.ว่าด้วยการแบ่งประเภทนายทหารสัญญาบัตร พ.ศ. ๒๔๘๒ ฯลฯ **จึงเป็นการดำเนินการเกี่ยวกับวินัยทหาร** จึงเป็นคดีที่ไม่อยู่ในอำนาจของศาลปกครอง (คำสั่งที่ ๑๖๔/๒๕๕๔)

สำหรับการดำเนินคดีปกครองนั้นสิ่งที่มีความสำคัญมากที่สุดคือ **การแสวงหาข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นจากพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องทั้งหมด ศาลปกครองใช้ระบบไต่สวน** ใน ๔ ขั้นตอนคือการแสวงหาข้อเท็จจริงจากคำฟ้อง คำให้การ คำคัดค้านคำให้การ และคำให้การเพิ่มเติม ซึ่งพยานหลักฐานส่วนใหญ่จะอยู่ในหน่วยงานทางปกครองและเจ้าหน้าที่ของรัฐ ที่บางอย่างผู้ฟ้องคดี (โจทก์) ไม่สามารถเข้าถึงหรือรับรู้ได้ แต่ตุลาการมีอำนาจจะแสวงหาข้อเท็จจริงเองโดยมีอำนาจ สั่งให้หน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐจัดส่งให้ ปัจจุบันทราบว่าศาลปกครองได้จัดตั้งแผนกคดีบริหารงานบุคคลไว้โดยเฉพาะแล้ว **สำหรับศาลยุติธรรมใช้ระบบกล่าวหา** ผู้ใดฟ้องหรือเป็นผู้กล่าวหา (โจทก์)

ปกติต้องนำสืบก่อน โดยผู้พิพากษาจะพิจารณาจาก พยานหลักฐานที่คู่ความนำสืบเป็นสำคัญ ส่วนศาล ทหารก็ใช้ระบบกล่าวหาเช่นเดียวกับศาลยุติธรรม

การที่ผู้ฟ้องคดีที่เป็นข้าราชการประจำฟ้อง หน่วยงานหรือผู้บังคับบัญชาในคดีปกครองที่ เกี่ยวข้องกับการบริหารบุคคลนั้น **ถ้าไม่มีความ เดือดร้อนและจำเป็นจริง ๆ ที่เรียกกันว่า เลือด เข้าตาแล้ว จะไม่กระทำเป็นอันขาด** เพราะจะมี ผลกระทบต่ออนาคตชีวิตรับราชการของตน และคง ต้องมั่นใจในพยานหลักฐานที่คิดว่าตนเองมีอยู่ถูก ต้องและคิดว่าหน่วยงานและผู้บังคับบัญชาออกกฎ คำสั่ง หรือกระทำที่ไม่ถูกต้อง **ทำให้ตนได้รับโทษ มีผลกระทบอย่างร้ายแรง เสียสิทธิ์และไม่ได้รับความ เป็นธรรม** โดยผู้เขียนเชื่อว่าผู้บังคับบัญชา ทางทหารในทุกระดับทุก ๆ ท่านได้กระทำไปอย่าง รอบคอบถี่ถ้วนโดยมีพื้นฐานแห่งความถูกต้องและ ยุติธรรมอยู่เดิมแล้ว **แต่เมื่อมีข้อสงสัยและโต้แย้ง เกิดขึ้นจึงจำเป็นต้องให้อำนาจศาลใน ขั้นสุดท้าย** ตามระบบเดิมเมื่อศาลปกครองไม่รับคดี ก็ต้องไปฟ้องที่ศาลยุติธรรม (ศาลแพ่ง) ซึ่งมีคดีที่ ต้องพิจารณาพิพากษาเกี่ยวกับพลเรือนมากมายอยู่ เดิมแล้ว และจะไม่คุ้นชินกับพฤติกรรมขององค์กร ทางทหารมากนัก **สำหรับศาลทหาร** ซึ่งมีตุลาการ พระธรรมนูญ อัยการทหาร และเจ้าหน้าที่ธุรการของ ศาลทหาร ซึ่งมีความรู้ทางด้านกฎหมายเช่นเดียวกัน มีความคุ้นชินกับพฤติกรรมองค์กรของทหารอยู่เดิม แล้ว ถ้าจะให้ให้มีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดี ปกครองดังกล่าว ก็ต้องแก้รัฐธรรมนูญเกี่ยวกับ อำนาจศาลทหารและกฎหมายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง **สำหรับศาลปกครอง** ซึ่งมีอำนาจศาลอยู่เดิมแล้ว แต่มีข้อยกเว้นไว้ในเรื่องวินัยทหารและขยายไปถึง เรื่องอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกัวินัยทหารด้วยจึงไม่รับคดี ไว้พิจารณา ในเนื้อหาแห่งคดีมาโดยตลอด

ผู้เขียนเห็นว่าศาลปกครองจะมีความเหมาะสมที่สุดเพราะ ๑) เป็นคดีปกครองที่ศาลปกครองมีความเชี่ยวชาญโดยเฉพาะอยู่เดิมแล้วที่ได้พิจารณา พิพากษาให้กับข้าราชการส่วนใหญ่ของประเทศ เช่น ข้าราชการพลเรือน ข้าราชการตำรวจ ข้าราชการครู และบุคลากรทางการศึกษา ฯลฯ ๒) มีแผนกคดี บริหารบุคคลโดยเฉพาะเป็นมาตรฐานเดียวกันของ ข้าราชการเกือบทุกประเภท (ยกเว้น การดำเนินการ ของคณะกรรมการตุลาการและศาลชำนาญพิเศษ ต่าง ๆ) ๓) ใช้ระบบไต่สวนหาพยานหลักฐานที่เป็น ลายลักษณ์อักษรได้อย่างกว้างขวาง ๔) มีความคุ้น ชินกับพฤติกรรมองค์กรของทหารที่เคยพิจารณา พิพากษาในเนื้อหาของคดีปกครองประเภทอื่น ๆ และของลูกจ้างประจำ และพนักงานราชการของ กห. เดิมอยู่แล้ว ฯลฯ โดยแก้กฎหมาย พ.ร.บ.จัดตั้งศาล ปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ในมาตรา ๙ วรรค ๒(๑) **เรื่องดังต่อไปนี้ ไม่อยู่ใน อำนาจของศาลปกครองคือ การดำเนินการ เกี่ยวกับวินัยทหาร ยกเว้นเรื่องการบริหารบุคคล เฉพาะที่เกี่ยวกับการลงโทษ และสิทธิที่ทาง ราชการกำหนด** สิ่งที่ผู้ฟ้องคดี (โจทก์) มีความ ต้องการคือ **การพิจารณาในเนื้อหาแห่งคดีว่ามี ความผิดหรือถูกอย่างไร** เป็นไปตามหลักความ เสมอภาคและสิทธิมนุษยชนที่บัญญัติไว้ว่าบุคคล ย่อมเสมอกันในกฎหมาย และได้รับความคุ้มครอง ตามกฎหมายเท่าเทียมกัน และในร่างรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย ฉบับปฏิรูป (ปี ๕๘) มาตรา ๔๔ บุคคลย่อมมีสิทธิในกระบวนการยุติธรรม โดยมีสิทธิเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมได้โดยง่าย สะดวก รวดเร็ว ทั้งถึง เท่าเทียมกัน และเสียค่าใช้จ่ายน้อย

ญี่ปุ่นคิดสร้าง วงศ์ไฟบุลย์ในภูมิภาคเอเชีย

- (ต่อจากเล่มที่แล้ว) -

บทที่ ๑๔

ความรู้สึกของไทยต่อทางรถไฟ

เหตุการณ์สร้างทางรถไฟสายไทย-พม่า มีผลต่อความรู้สึกของคนไทยมากมาย หนึ่งในนั้นคือ เรื่องราวที่สะท้อนให้เห็นไว้อย่างชัดเจน

พันตรี ปูน วงศ์วิเศษ เจ้าหน้าที่ไทยประจำกรมประสานงานไทย-ญี่ปุ่น ซึ่งมีโอกาสขึ้นรถไฟเดินทางไปสังเกตการณ์ที่จังหวัดกาญจนบุรีจนถึงแผนกย่อยหินที่วังใหญ่ เมื่อวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๔๘๗ บันทึกสภาพการเดินรถของรถไฟสายไทย-พม่า ไว้ในรายงานว่า

“รถไฟสายไทย-พม่า นี้ แม้แต่ทหารญี่ปุ่น ถ้าไม่ได้รับอนุญาต ก็จะไม่โดยสารไม่ได้ ยิ่งเป็นคนไทยหรือคนชาติอื่นก็ยิ่งกว่านั้น คือห้ามเข้าไปในเขตรถไฟเลยทีเดียว ดังนั้น ฝ่ายไทยจึงไม่มีโอกาสได้รู้สภาพการเดินรถนี้เลย จังหวัดกาญจนบุรีนับวันจะมี

พันตรี ปูน วงศ์วิเศษ

ความสำคัญในทางทหารสำหรับการยุทธทางด้านพม่ายิ่งขึ้น เพราะเป็นจุดศูนย์กลางในการถ่ายและการลำเลียงสรรพกำลังซึ่งกระทำกันเป็นประจำทั้งกลางวันและกลางคืน โดยการลำเลียงทางรถไฟทางรถยนต์ ทำให้สภาพการค้าขายขยายตัวยิ่งขึ้น

“แต่เป็นที่น่าเสียดายที่วงการค้าที่สำคัญได้ตกอยู่ในกำมือของชนชาติญี่ปุ่นและชาติจีน ซึ่งทหารญี่ปุ่นนำเข้าเกือบทั้งสิ้น การปฏิบัติงานต่อเนื่องระหว่างเจ้าหน้าที่ไทยทุกฝ่ายกับเจ้าหน้าที่ญี่ปุ่นได้ดำเนินการไปด้วยดีพอสมควรกับสภาพการณ์ขณะนี้ งานของญี่ปุ่นส่วนมากในขณะนี้เกี่ยวกับการก่อสร้างใหม่ ๆ และการขยายที่พักเพิ่มเติมตามเส้นทางถนนบ้านโป่ง-กาญจนบุรี ซึ่งสร้างที่พักขนาดใหญ่หลายแห่งในท้องที่อำเภอท่าม่วงและเขตอำเภอเมือง ซึ่งน่าจะช่วยให้เป็นประโยชน์ในทางทหารต่อไป”

สำหรับความสัมพันธ์ระหว่างไทย-ญี่ปุ่นนั้น พันตรี ปูน วงศ์วิเศษ รายงานว่า

“การติดต่อกับสารวัตรญี่ปุ่นในด้านการ

ปฏิบัติงานส่วนมากได้อาศัยผู้กำกับการตำรวจภูธร จังหวัดกาญจนบุรี เป็นหัวเรี่ยวหัวแรงในการเจรจากับฝ่ายญี่ปุ่นตั้งแต่เริ่มต้นจนถึงผลที่สุดของคดี และได้รักษาผลประโยชน์ของฝ่ายเราไว้ด้วยดีตลอดมา”

นอกจากนั้นในรายงานยังกล่าวไว้ว่า

“งานสร้างทางรถไฟสายกาญจนบุรี-พม่า ได้สำเร็จพอใช้ในการลำเลียงได้ แต่มีบางตอนตั้งแต่หินลาดถึงเจดีย์สามองค์ทางยังไม่สะดวกและปลอดภัยพอ ขบวนรถลำเลียงจะใช้ความเร็วได้ไม่เกิน ๒๐ กิโลเมตรต่อ ๑ ชั่วโมง

“ข้าพเจ้าได้โดยสารรถไฟสายนี้จากกาญจนบุรีไปถึงสถานีวังใหญ่ ได้สังเกตเห็นการบำรุงรักษาเส้นทางนี้ โดยใช้กรรมกรจีนและไทยในความควบคุมของทหารญี่ปุ่นแบ่งเป็นกลุ่ม ๆ ตลอดระยะทาง ในด้านป้องกันข้าศึกที่จะมาโจมตีเส้นทางรถไฟสายนี้เฉพาะตามสถานีที่สำคัญ ๆ ชุมทางสะพานใหญ่ ๆ และทางรถไฟที่ต่อเป็นขบวนยื่นออกไปข้างแม่น้ำแควน้อย ส่วนที่ตำบลถ้ำชะนี มี ปตอ. ขนาดต่าง ๆ ตั้งประจำรักษาเหตุการณ์ นอกจากนั้นยังมีทหารยามเฝ้าตรวจตราคอยสอดส่องสถานที่สำคัญเหล่านี้ตลอดกลางวันและกลางคืน ส่วนด้านการระมัดระวังพวกจารชนที่จะปลอมแปลงเข้ามาสังเกตการณ์ในตำบล ที่ตั้งสำคัญทางทหาร ได้เห็นเจ้าหน้าที่รถไฟญี่ปุ่นสอบสวนชื่อและอาชีพผู้โดยสารรถไฟตลอดจนเข้าขอตรวจค้นสิ่งของที่นำติดตัวไปด้วย ฉะนั้นจึงอาจกล่าวได้ว่าการระมัดระวังเส้นทางรถไฟสายนี้ได้กระทำกันอย่างกวัดข้นเต็มที่”

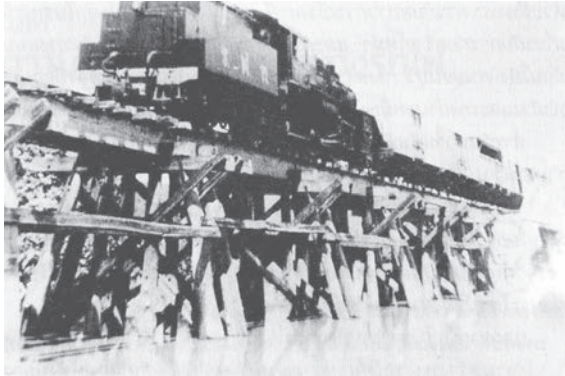
นอกจากนั้น จากรายงานของทางการอำเภอ ไทรโยค ซึ่งอยู่ลึกเข้าไปจากริมทางรถไฟสายไทย-พม่า กล่าวถึงการลำเลียงขนส่งของทหารญี่ปุ่น ซึ่งปรากฏในรายงานของปลัดอำเภอไทรโยคที่บ้านที่กรมอยู่ในรายงานของนายอำเภอเมืองกาญจนบุรีที่มีข้าหลวงประจำจังหวัดกาญจนบุรี ลงวันที่ ๑ กันยายน ๒๔๘๗ ดังนี้

“ระหว่างวันที่ ๒๒-๓๐ สิงหาคม ๒๔๘๗ ทั้งกลางวันและกลางคืนได้มีการขนลำเลียงทหารญี่ปุ่นโดยทางรถไฟสายไทย-พม่า ผ่านจังหวัดกาญจนบุรีขึ้นไปพักรวมอยู่ที่บริเวณสถานีวังโพ ตำบลลุ่มสุ่ม กิ่งอำเภอไทรโยค ห่างจากจังหวัดกาญจนบุรีขึ้นไปทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือ ประมาณ ๖๔ กิโลเมตร ในขณะที่ได้นำขบวนรถเข้าเก็บซ่อนรักษาไว้ในป่าซึ่งทำเป็นทางแยกลึกเข้าไปและหลังจากได้พัก ๒-๓ วัน ที่บ้านวังโพซึ่งเป็นที่รวมดังกล่าวแล้ว จึงทำการขนลำเลียงทหารต่อไปทางพม่าในเวลากลางวันเกือบทุกคืน โดยในเวลากลางวันไม่มีการขนลำเลียงแต่อย่างใด ในขณะนี้ที่บ้านวังโพยังมีทหารญี่ปุ่นตั้งพักอยู่ประมาณ ๒,๐๐๐ คน พร้อมด้วยปืนเล็กยาวและปืนกลหนัก”

ปลัดอำเภอไทรโยคสันนิษฐานว่า ที่ต้องจอดรถไฟที่สถานีวังโพในช่วงนี้ คงเป็นเพราะเส้นทางตอนเหนือขึ้นไปถูกตัดขาด เนื่องจากฝนตกหนักหรือไม่กี่อาจถูกเครื่องบินข้าศึกบินมาโจมตีทางอากาศอยู่เนื่อง ๆ ก็ได้ ถ้าเป็นเพราะฝนตกก็คงทำการลำเลียงไม่ได้ทั้งกลางวันและกลางคืน เพราะฉะนั้นสาเหตุน่าจะเป็นประการหลังมากกว่า นอกจากนี้ยังปรากฏรายงานเกี่ยวกับรถไฟตกเหวไว้ดังนี้

“วันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๔๘๗ เป็นวันครบรอบ ๑ ปีของการเดินทางรถไฟของทางรถไฟสายไทย-พม่า พลตรี อาดาชิ คาซึมิ ผู้บัญชาการกองก่อสร้างทางรถไฟสายไทย-พม่า ได้เชิญข้าหลวงประจำจังหวัดกาญจนบุรี ผู้กำกับการตำรวจภูธรจังหวัดกาญจนบุรี นายอำเภอต่าง ๆ และหัวหน้าหน่วยงานทางราชการต่าง ๆ ไปร่วมรับประทานอาหารเพื่อฉลองครบรอบอายุ ๑ ปี ที่สโมสรนายทหารญี่ปุ่นที่อยู่ในสนามบินจังหวัดกาญจนบุรี

“แต่ต่อมาอีก ๑ สัปดาห์ คือในวันที่ ๑ พฤศจิกายน พันตำรวจโท ชื่น มนต์วิวัฒน์ ได้ทำรายงานเสนอต่อผู้กำกับการตำรวจ สถานีตำรวจภูธรกาญจนบุรี ลงวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๔๘๗ ว่า

ขบวนรถไฟอันมีรถจักร ๒ คัน รถบรรทุก ๑๗ คัน ซึ่งบรรทุกทหารญี่ปุ่นประมาณ ๒,๐๐๐ คน ปีนใหญ่ สนามประมาณ ๑๐๐ กระบอกลงได้ ออกเดินทางจากหนองปลาตุ๊กไปพม่า ในระหว่างทางเมื่อมาถึงท่ามะขอมห่างจากเมืองกาญจนบุรีประมาณ ๒๐๐ กิโลเมตร ขณะรถแล่นข้ามสะพานยาวไหลเหว เกิดเหตุการณ์สะพานหัก รถทั้ง ๑๐ คันตกเหวหมด ทหารตายเป็นจำนวนมาก พร้อมทั้งอาวุธก็เสียหาย ซึ่งทางฝ่ายทหารญี่ปุ่นพยายามปกปิดสิ่งเหล่านี้ไว้เป็นความลับ”

ส่วนฝ่ายญี่ปุ่นมีรายงานเรื่องรถไฟตกเหว แต่ไม่ได้ระบุวันและเวลาไว้ว่า

“เลยตำบลผาไก่อ (กม. ๒๔๔) ไปอีก ๓ กิโลเมตร รถบรรทุกสินค้า ๑๔ คัน และรถจักรตกเหว ทั้งคนขับและผู้ช่วยเป็นคนแขกเสียชีวิตพร้อมกับนายทหารที่มาดูงาน ๒ คน ซึ่งนั่งอยู่บนรถปิดกรรมกรก็ตายไปหลายคน สาเหตุของอุบัติเหตุคือ ช่วงต่อรางรถไฟกับสะพานไม่ยุบลง ทำให้รถบรรทุกสินค้าตกลง รถไฟหักงอ รถสินค้าที่ตามมาข้างหลังกับรถจักรที่ลากอยู่หัวขบวนตกเหว” นอกจากนั้นก็ยังกล่าวไว้ในบันทึกว่า

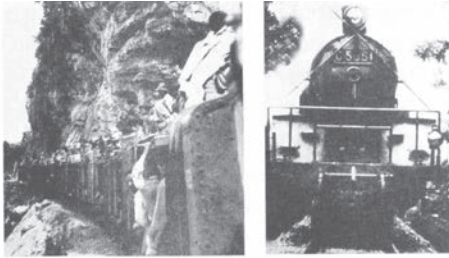
“ตอนเริ่มเดินรถใหม่ ๆ เกิดอุบัติเหตุรถตกรางคว่ำบ่อย อุบัติเหตุครั้งใหญ่ที่สุดคือตอนที่ขบวนรถลำเลียงหน่วยพยาบาลกองเสนาธิการทหารรถไฟหน่วยที่ ๒ คว่ำบริเวณระหว่างปรางกาสิกับหินดาด ร้อยเอกนายแพทย์กับพวกรวม ๘ คนเสียชีวิต และ

เมื่อเริ่มใช้ทางรถไฟสายไทย - พม่า

มีผู้บาดเจ็บทั้งเล็กน้อยและสาหัสอีกหลายสิบคน ตอนข้าพเจ้าไปสังเกตการณ์ถึงอะปาลอน (Apalon) ปลายเดือนตุลาคมปี ๒๔๘๗ ระหว่างทางได้เห็นรถขนส่งสินค้ากว่าร้อยคันกับรถจักรอีกคันหนึ่งถูกปล่อยคว่ำทิ้งอยู่ตามบริเวณรางรถไฟหลายแห่ง”

อุบัติเหตุรถไฟตกเหวนั้นแตกต่างกันไปตามสถานที่และเวลา เห็นได้ว่าตามหุบเหวต่าง ๆ ข้างทางรถไฟนั้นมียุติรถไฟตกอยู่หลายแห่ง การที่ทางรถไฟสายไทย-พม่า เดินรถตอนกลางคืนนั้น นอกจากจุดมุ่งหมายเพื่อปกปิดการเคลื่อนย้ายแล้ว ก็น่าจะมุ่งหมายไม่ให้ผู้โดยสารมองเห็นภาพอันน่าสยดสยองตามสองข้างทางรถไฟ

ข้าพเจ้าพอจะสรุปได้ว่า ทั้งหมดนี้คือการรายงานของฝ่ายไทยเฉพาะที่รถไฟไปถึงและเฉพาะที่ฝ่ายญี่ปุ่นยอมเปิดเผยให้เห็น ส่วนความทารุณต่าง ๆ ที่ญี่ปุ่นกระทำต่อเชลยศึกพันธมิตรนั้น คงเป็นตอนกำลังสร้างทางหรือตอนที่กำลังสร้างลึกเข้าไปซึ่งรถไฟยังเดินไม่ถึง

ทางรถไฟสายมรณะสมัยสงครามโลกครั้งที่ 2

ทางรถไฟสายเดียวกันในปัจจุบัน

มีนักท่องเที่ยวจากต่างประเทศให้ความสนใจต่อเส้นทางรถไฟสายมรณะทุกฤดูกาล

เมื่อฝ่ายสัมพันธมิตรทิ้งระเบิดปรมาณูที่เมืองฮิโรชิมาและนางาซากิ การสู้รบในพม่ายังคงดำเนินอยู่ จึงมีทหารญี่ปุ่นส่วนที่ไม่ได้ถูกจับเป็นเชลยหลบหนีมาประเทศไทยในสภาพบอบช้ำ

นายมานานุ วาดะ เล่าถึงความยากลำบากในการถอนกำลังออกมาว่า มีความทุลักทุเลมาก ไม่มีเสื่อกันฝนใด ๆ รองเท้าก็ขาดกระรุ่งกระริ่ง ต้องฝ่าฟันกับความหนาวเหน็บถึงกระดูก ระหว่างทางบริเวณเทือกเขาอาระกันเป็นภูมิประเทศที่ปกคลุมด้วยป่าทึบ เวลาฝนตกไม่มีแม้แต่ที่จ๊ะจั่ง ต้องยืนหลับ ได้พบเห็นศพเพื่อน ๆ ขึ้นอดีตส่งกลิ่นเหม็น เขาและเพื่อนตัดสินใจต่อแพไม้ไผ่ล่องไปตามลำน้ำชินดารวินถึงทองคำ หวังจะหาอาหารได้ที่นั่น

อย่างไรก็ตามไม่มีผู้ที่รอดชีวิตได้อย่างง่าย ๆ สักคนเดียว จากการซักถามชาวบ้านและทหารญี่ปุ่นที่ยังมีชีวิตอยู่ สรุปว่าทหารญี่ปุ่นออกจากพม่าด้วยร่างกายที่อิดโรย จิตใจบอบช้ำ บางคนถือไม้เท้าพยุงตัว เดินทางมาประเทศไทย ๒ ทางด้วยกัน คือ มาตามทางรถไฟสายไทย-พม่า ด้านกาญจนบุรี และอีกเส้นทางหนึ่งเข้าสู่จังหวัดแม่ฮ่องสอน ก่อนจะถูกจับเป็นเชลยศึก หรือปลอมตัวปะปนอยู่กับคนพื้นเมืองก็ไม่แน่นอน

- (อ่านต่อเล่มหน้า) -

อากาศยานไร้คนบินแบบเฮอรอน (Heron) กองทัพอากาศอินเดีย ประจำการ ๕๐ เครื่อง (ประเทศไทยยื่นที่นำเข้าประจำการ คือสิงคโปร์ ๒ เครื่อง พ.ศ. ๒๕๕๕)

อากาศยานไร้คนบิน (UAV)

ปฏิบัติการทางทหารในสมรรถุมิอัฟกานิสถาน

พล.อ.ทรงพล ไพนุงศ์

UAV

ปฏิบัติการทางทหารตั้งแต่โลกยุคโบราณมาถึงยุคปัจจุบัน แม้ทัพที่ยิ่งใหญ่จะให้ความสำคัญของการหาข่าวสารทางทหารของฝ่ายข้าศึกให้ได้มากที่สุดเพื่อใช้ในการวางแผนการรบ จึงจะชนะในปฏิบัติการทางทหารครั้งสำคัญที่บันทึกในประวัติศาสตร์โลก เมื่อมีความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีทางทหารเพิ่มมากขึ้นการหาข่าวทางทหารก็เปลี่ยนแปลงไป ข่าวทางทหารยังคงมีความสำคัญในปฏิบัติการทางทหารของยุคปัจจุบัน แต่จะมีความเร่งด่วนมากยิ่งขึ้นพร้อมด้วยรายละเอียดมากขึ้นเป็นลำดับ...บทความนี้กล่าวถึงอากาศยาน ไร้คนบิน (Unmanned Aerial Vehicle; UAV) ปฏิบัติการทางทหารภารกิจทำการบินลาดตระเวนหาข่าวทางอากาศในสมรรถุมิอัฟกานิสถาน

๑. กล่าวทั่วไป

การหาข่าวทางทหารในห้วงสงครามเย็นของสองอภิมหาอำนาจทางทหาร ใช้อากาศยานเป็นหลักที่เปิดเผยข้อมูลให้ทราบคือกองทัพอากาศสหรัฐอเมริกา (USAF) ทำการบินถ่ายภาพทางอากาศเหนือเป้าหมายในดินแดนข้าศึกโดยใช้เครื่องบินที่ทันสมัยล้ำยุคในขณะนั้นคือเครื่องบินแบบ เอสอาร์-๗๑ (SR-71, Blackbird) นำ เข้าประจำการ พ.ศ. ๒๕๐๙ หน่วยกองบินลาดตระเวนทางยุทธศาสตร์ที่ ๙ มีหน่วยรองคือ ฝูงบินที่ ๑ และ

ฝูงบินที่ ๙๙ ฐานทัพอากาศรัฐแคลิฟอร์เนีย ข้อมูลสำคัญ นักบิน ๒ นาย ขนาดยาว ๓๒.๗ เมตร เครื่องยนต์ให้แรงขับ ๓๔,๐๐ ปอนด์ (สองเครื่องยนต์) ความเร็ว ๓.๓ มัค และเพดานบินสูง ๒๕,๙๐๐ เมตร (๘๕,๐๐๐ ฟุต) ผลิตรวม ๓๒ เครื่อง เครื่องบินขับไล่ที่ทันสมัยที่สุดของกองทัพอากาศสหภาพโซเวียตคือ มิก-๒๕ (MiG-25) มีความเร็วในภารกิจสกัดกั้น ๒.๘ มัค (รุ่นลาดตระเวน MiG-25R มีความเร็ว ๓.๒ มัค) และความสูง ๒๔,๔๐๐ เมตร (๘๐,๐๐๐ ฟุต) ทำการขึ้นบินเข้าสกัดแต่ไม่สำเร็จ

(จากการรายงานของกองทัพอากาศสวีเดนติดตามด้วยเรดาร์บริเวณทะเลบอลติก พ.ศ. ๒๕๒๓ ขณะ que เครื่องบิน SR-71 บินที่ความสูง ๒๑,๙๖๐ เมตร และเครื่องบิน MiG-25 ขึ้นบินได้ที่ความสูง ๑๘,๓๐๐ เมตร จึงติดตามไม่ทัน) ภาพถ่ายที่ได้รับ จะมีความสำคัญยิ่งในด้านข่าวกรองทางยุทธศาสตร์ เพื่อทราบขีดความสามารถของฝ่ายอดีตสหภาพโซเวียต ที่จะนำใช้เป็นข้อมูลใหม่ล่าสุดในภารกิจวางแผนทางยุทธศาสตร์ทหารของกองทัพสหรัฐอเมริกาในอนาคต

เมื่อสงครามเย็นของสองชาติอภิมหาอำนาจทางทหารของโลกได้ยุติลง อดีตสหภาพโซเวียตล่มสลายลงเมื่อวันที่ ๒๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๓๔ เป็นผลให้ภัยคุกคามขนาดใหญ่ไม่มี ความต้องการข่าวกรองทางยุทธศาสตร์ก็ลดความสำคัญลงและมีค่าใช้จ่ายที่สูงมากที่ต้องใช้ในภารกิจบินและการซ่อมบำรุงจึงได้ยุติปฏิบัติการ กองทัพอากาศสหรัฐอเมริกาได้เข้าสู่ยุคใหม่จึงใช้ภาพถ่ายจากดาวเทียมทางทหารเป็นการทดแทน กองทัพอากาศสหรัฐอเมริกาก็ได้ปลดออกจากประจำการเครื่องบินตรวจการณ์ทางยุทธศาสตร์แบบเอสอาร์-๗๑ (SR-71) ใน พ.ศ. ๒๕๔๑ ประจำการนาน ๓๒ ปี ปฏิบัติการบินที่สำคัญคือ ทำการบินรวม ๓,๕๕๑ ภารกิจ โดยแยกเป็น ๑๗,๓๐๐ เที่ยวบิน และรวมทั้งสิ้น ๕๓,๔๙๐ ชั่วโมงบิน

๒. ปฏิบัติการทางทหารในอ่าวเปอร์เซียครั้งที่ ๑

ปฏิบัติการทางทหารในยุทธการพายุทะเลทราย พ.ศ. ๒๕๓๓ - ๒๕๓๔ เป็นปฏิบัติการทางทหารในสงครามสมัยใหม่ ความจำเป็นทางด้านยุทธวิธีจึงได้มีการนำอากาศไร้คนบิน (UAV) เข้าร่วมปฏิบัติการทางทหารในการปรับปืนใหญ่เรือรบขนาด ๑๖ นิ้ว (จากเรือประจัญบาน รวม ๙ กระบอก ขนาด ๔๕,๐๐๐ ตัน) เรือรบไอโฮว่า (Iowa) ทำการยิงสนับสนุนชายฝั่งให้กับหน่วยนาวิกโยธินสหรัฐ

อากาศยานไร้คนบินแบบอาร์คิว-๒ (RQ-2) ขณะพุ่งขึ้นจากเรือประจัญบานยูเอสเอส วิสคอนซิน (USS Wisconsin, BB-64) เมื่อวันที่ ๑ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๓๓ บริเวณอ่าวเปอร์เซีย

อเมริกา ลูกกระสุนปืนขนาด ๑๖ นิ้ว มีระยะยิงไกล ๓๘,๐๐๐ เมตร กองทัพเรือสหรัฐอเมริกานำเรือประจัญบานชั้นไอโฮว่า (Iowa-class) ปฏิบัติการทางทหารในอ่าวเปอร์เซียครั้งที่ ๑ รวม ๒ ลำสนับสนุนกำลังรบนาวิกโยธินสหรัฐอเมริการวม ๒ กองพล คือ กองพลนาวิกโยธินที่ ๑ และกองพลนาวิกโยธินที่ ๒ ใช้อากาศยานไร้คนบินแบบอาร์คิว-๒ (RQ-2) ประจำการในกองทัพสหรัฐอเมริกาทั้งสามกองทัพอากาศคือ กองทัพเรือ กองทัพบก และหน่วยนาวิกโยธิน ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๒๙ ข้อมูลที่สำคัญคือ ขนาดยาว ๔.๐ เมตร ช่วงปีก ๕.๒ เมตร สูง ๑.๐ เมตร น้ำหนักปกติ ๒๐๕ กิโลกรัม ความเร็วสูงสุด ๒๐๐ กิโลเมตรต่อชั่วโมง พิสัยบินไกล ๑๘๕ กิโลเมตร (บินได้นาน ๕ ชั่วโมง) และเพดานบินสูง ๔,๖๐๐ เมตร (๑๕,๐๐๐ ฟุต)

๓. ปฏิบัติการทางทหารในอัฟกานิสถาน

อัฟกานิสถานมีพื้นที่ขนาดใหญ่ ๖๕๒,๘๖๔ ตารางกิโลเมตร เป็นที่ราบสูงโดยมีจุดสูงสุด ๗,๔๙๒ เมตร เหนือระดับน้ำทะเล บริเวณแนวชายแดนอัฟกานิสถาน-ปากีสถาน (แต่จะมีความสูงโดยเฉลี่ยกว่า ๕,๐๐๐ เมตร) มีสภาพเป็นทะเลทรายที่แห้งแล้ง กองทัพบกสหรัฐอเมริกาและกองกำลังสนับสนุนด้านความมั่นคงระหว่างประเทศหรือไอซาฟ (Inter-

อากาศยานไร้คนขับแบบอาร์คิว-๗บี (RQ-7B Shadow) ขณะจอดอยู่ที่ฐานตรวจการณ์ หน้า (FOB) ที่จังหวัดเลกาการ์ ของหน่วยกองพลน้อยทหารราบที่ ๔, กองพลน้อยทหารราบที่ ๓ กองทัพบกสหรัฐอเมริกา

อากาศยานไร้คนขับแบบอาร์คิว-๗ (RQ-7) กองทัพบกออสเตรเลียขณะปฏิบัติการทางทหารในอัฟกานิสถาน

national Security Assistance Force; ISAF) ที่ได้เข้าร่วมปฏิบัติการทางพื้นดินมีการตั้งฐานปฏิบัติการทางทหาร ส่วนระวางป้องกันฐานปฏิบัติการมีด้วยกันหลายวิธีแต่ที่สำคัญคือการใช้อากาศยานไร้คนขับ (UAV) ภารกิจลาดตระเวนหาข่าวในพื้นที่ที่รับผิดชอบเพื่อค้นหาและทำลายกองกำลังติดอาวุธที่เรียกว่า ทาลีบัน (Taliban) ที่สำคัญคือ

๓.๑ อาร์คิว-๗ (RQ-7 Shadow)

อากาศยานไร้คนขับ (UAV) แบบอาร์คิว-๗ (RQ-7) ภารกิจลาดตระเวนทางยุทธวิธีของหน่วยภาคพื้นดินกองทัพสหรัฐอเมริกาประจำการรวม ๔๕๐ เครื่อง และหน่วยนาวิกโยธินสหรัฐ

อากาศยานไร้คนขับแบบอาร์คิว-๗ (RQ-7) ขณะทำการบินขึ้นจากแท่นปล่อยเพื่อขึ้นสู่ท้องฟ้าบินไปยังพื้นที่เป้าหมาย ขณะปฏิบัติการทางทหารในสมรภูมิประเทศอัฟกานิสถาน

อเมริกาประจำการรวม ๕๒ เครื่อง เป็นอากาศยานไร้คนขับ (UAV) ขนาดเล็ก ผลิตขึ้นใน พ.ศ. ๒๕๔๕ ข้อมูลสำคัญคือ ขนาดยาว ๓.๔ เมตร ช่วงปีก ๔.๓ เมตร น้ำหนักปกติ ๘๔ กิโลกรัม น้ำหนักบินขึ้นสูงสุด ๑๗๐ กิโลกรัม เครื่องยนต์ ขนาด ๓๘ แรงม้า ความเร็วสูงสุด ๒๐๔ กิโลเมตรต่อชั่วโมง พิสัยบินไกล ๑๐๘กิโลเมตร (บินได้นาน ๖ ชั่วโมง) และ เพดานบินสูง ๔,๕๗๒ เมตร (๑๕,๐๐๐ ฟุต) ประจำการ ๖ ประเทศ (ออสเตรเลียจัดหา ๑๘ เครื่อง เพื่อทดแทนรุ่นเก่าแบบสแกนอีเกิล นำเข้าปฏิบัติการในอัฟกานิสถานเมื่อเดือนพฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๕) ปัจจุบันทำการผลิตไปแล้วกว่า ๕๐๐ เครื่อง (ผลิตออกมา ๒ รุ่น คือรุ่น RQ-7A และรุ่น RQ-7B ผลิตขึ้นใน พ.ศ. ๒๕๔๗)

อากาศยานไร้คนขับ (UAV) แบบอาร์คิว-๗ (RQ-7) ปฏิบัติการทางทหารภารกิจบินลาดตระเวน ๒๐๐,๐๐๐ ชั่วโมงบิน เมื่อถึงเดือนกรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๐ เพิ่มขึ้นเป็น ๓๐๐,๐๐๐ ชั่วโมงบิน เมื่อถึงเดือนเมษายน พ.ศ. ๒๕๕๑ เพิ่มขึ้นเป็น ๕๐๐,๐๐๐ ชั่วโมงบิน เมื่อถึงเดือนพฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ และเพิ่มขึ้นเป็น ๗๐๘,๐๐๐ ชั่วโมงบิน เมื่อถึง พ.ศ. ๒๕๕๔ ปฏิบัติการทั้งสิ้นของอากาศยานไร้คนขับ (UAV) แบบอาร์

คิว-๗ (RQ-7) รวมกว่า ๙๐๐,๐๐๐ ชั่วโมงบิน ได้ยุติปฏิบัติการในเดือนมิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๗

๓.๒ อาร์คิว-๑๑ (RQ-11 Raven)

อากาศยานไร้คนบิน (UAV) แบบ อาร์คิว-๑๑ (RQ-11) เครื่องต้นแบบทำการบินครั้งแรกเมื่อเดือนตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๔ ประจําการในอีกสองปีต่อมา ใช้ภารกิจลาดตระเวนทางยุทธวิธีของหน่วยภาคพื้นดินกองทัพบกสหรัฐอเมริกา เป็นอากาศยานไร้คนบิน (UAV) ขนาดเล็ก ปฏิบัติการในเขตหน้าของพื้นที่การรบเพื่อต้องการข้อมูลฝ่ายข้าศึกที่มีผลต่อการรบให้ได้มากที่สุดตามเวลาที่เกิดขึ้นจริง เพื่อจะเตรียมการปฏิบัติอย่างรวดเร็วทั้งการตั้งรับหรือทำการรุกอย่างฉับพลันตามสถานการณ์ที่เกิดขึ้น ข้อมูลที่สำคัญคือ ขนาดยาว ๐.๙๑๕ เมตร ช่วงปีก ๑.๓๗๒ เมตร น้ำหนักปกติ ๑.๙ กิโลกรัม เครื่องยนต์มอเตอร์ไฟฟ้า ความเร็วสูงสุด ๙๗ กิโลเมตรต่อชั่วโมง พิสัยบินไกล ๑๐ กิโลเมตร (บินได้นาน ๖๐-๙๐ นาที) และเพดานบินสูง ๔,๖๐๐ เมตร (๑๕,๐๐๐ ฟุต) ประจําการกองทัพสหรัฐอเมริกา (กองทัพบก กองทัพอากาศ และหน่วยนาวิกโยธิน) ทำการผลิตมากกว่า ๑๙,๐๐๐ เครื่อง (กองทัพสหรัฐอเมริกา ๕,๐๐๐ เครื่อง) อากาศยานไร้คนบิน (UAV) แบบอาร์คิว-๑๑ (RQ-11) ประจําการ ๒๕ ประเทศ

อากาศยานไร้คนบิน (UAV) แบบอาร์คิว-๑๑ (RQ-11) ปฏิบัติการทางทหารภารกิจบินลาดตระเวนในประเทศอัฟกานิสถาน เป็นปฏิบัติการทางด้านยุทธวิธี กองทัพสหรัฐอเมริกา (กองทัพบก กองทัพอากาศ และหน่วยนาวิกโยธิน) พร้อมด้วยกองกำลังสนับสนุนด้านความมั่นคงระหว่างประเทศหรือกองกำลังไอซาฟ (ISAF) ประกอบด้วย เนเธอร์แลนด์ (๗๒ เครื่อง) และเดนมาร์ค (๑๒ เครื่อง) ปฏิบัติการบริเวณจังหวัดเฮลมันด์ (Helmand) ประเทศอัฟกานิสถาน

๓.๓ เฮอิร์เมส ๔๕๐ (Hermes 450)

อากาศยานไร้คนบิน (UAV) แบบเฮอิร์เมส ๔๕๐ (Hermes 450) ภารกิจลาดตระเวนทางยุทธวิธีและติดต่อสื่อสารของหน่วยภาคพื้นดิน เป็นอากาศยานไร้คนบิน (UAV) ขนาดกลาง ผลิตขึ้นใน พ.ศ. ๒๕๔๑ ข้อมูลสำคัญคือ ขนาดยาว ๖.๑ เมตร ช่วงปีก ๑๐.๕ เมตร น้ำหนักบินขึ้นสูงสุด ๔๕๐ กิโลกรัม เครื่องยนต์ ขนาด ๕๒ แรงม้า ความเร็วสูงสุด ๑๗๖ กิโลเมตรต่อชั่วโมง พิสัยบินไกล ๓๐๐ กิโลเมตร (บินได้นาน ๒๐ ชั่วโมง) และเพดานบินสูง ๕,๔๘๖ เมตร (๑๘,๐๐๐ ฟุต) ประจําการ ๑๓ ประเทศ

อากาศยานไร้คนบิน (UAV) แบบเฮอิร์เมส ๔๕๐ (Hermes 450) กองทัพอากาศอังกฤษโดยกรมทหารปืนใหญ่ที่ ๓๒ นำเข้าปฏิบัติการทางทหารภารกิจบินลาดตระเวนในประเทศอัฟกานิสถาน เมื่อเดือนกรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๔๘ ปฏิบัติการทางด้านยุทธวิธีสนับสนุนหน่วยทหารอังกฤษในอัฟกานิสถาน นานถึงเดือนกันยายน พ.ศ. ๒๕๕๖ ทำการบินได้ ๗๐,๐๐๐ ชั่วโมงบิน เมื่อถึงเดือนมกราคม พ.ศ. ๒๕๕๗ กองทัพอากาศอังกฤษได้นำอากาศยานไร้คนบิน (UAV) แบบเฮอิร์เมส ๔๕๐ (Hermes 450) สนับสนุนทหารอังกฤษในอัฟกานิสถานและอิรักกว่า ๘๖,๐๐๐ ชั่วโมงบิน ปกติจะทำการขึ้นบินวันละ ๕ เที่ยวบิน (เฉลี่ยรวม ๗๐ ชั่วโมง) ได้ยุติปฏิบัติการเมื่อกลางเดือนกันยายน พ.ศ. ๒๕๕๗

อากาศยานไร้คนบินแบบอาร์คิว-๑๑ (RQ-11 Raven) ขนาดเล็ก ขณะทำการบินขึ้นสู่ท้องฟ้าไปยังพื้นที่เป้าหมาย ประเทศอัฟกานิสถาน

กองทัพบกอังกฤษปฏิบัติการในอัฟกานิสถาน เป็นส่วนหนึ่งของกองกำลังสนับสนุนด้านความมั่นคงระหว่างประเทศหรือกองกำลังไอซาฟ (ISAF) กำลังพล ๘,๐๖๕ นาย หน่วยดำเนินกลยุทธ์และหน่วยสนับสนุนการรบฐานปฏิบัติการหลักอยู่ที่แคมป์บาซัน (Camp Bastion) สร้างขึ้นใน พ.ศ. ๒๕๔๕ พร้อมด้วยสิ่งอำนวยความสะดวกด้านส่งกำลังบำรุง มีทางวิ่งยาว ๓,๕๐๐ เมตร สามารถจะรองรับเครื่องบินขนส่งทางทหารขนาดใหญ่ และพื้นที่สามารถรองรับทหารได้ ๕,๐๐๐-๑๒,๐๐๐ นาย อยู่ที่ จังหวัดเฮลมันด์ (Helmand) ทางตอนใต้ของประเทศมีเขตแดนติดต่อกับประเทศปากีสถาน เป็นเขตอิทธิพลของกองกำลังติดอาวุธทาลีบัน (Taliban, พ.ศ. ๒๕๕๗ กองกำลังติดอาวุธกระจายอยู่ตามภูมิภาคที่อยู่ห่างไกลและมีความสำคัญประมาณ ๖๐,๐๐๐ นาย) จึงเป็นพื้นที่ที่มีการต่อสู้อย่างรุนแรง (มีพื้นที่เหมาะแก่การปลูกฝิ่นและได้ปลูกเป็นจำนวนมาก) กองทัพบกอังกฤษประจำการด้วยอากาศยานไร้คนขับ (UAV) แบบเฮอริเมส ๔๕๐ (Mermes 450) รวม ๙ เครื่อง

๓.๔ เฮอริออน (Heron)

อากาศยานไร้คนขับ (UAV) แบบเฮอริออน (Heron) ภารกิจลาดตระเวนทางยุทธวิธี เป็นอากาศยานไร้คนขับ (UAV) ขนาดกลาง ขึ้นบินครั้งแรก พ.ศ. ๒๕๓๗ ข้อมูลสำคัญคือ ขนาดยาว ๘.๕ เมตร ช่วงปีก ๑๖.๖ เมตร น้ำหนักบินขึ้นสูงสุด ๑,๑๕๐ กิโลกรัม เครื่องยนต์ ขนาด ๑๑๕ แรงม้า ความเร็วสูงสุด ๒๐๗ กิโลเมตรต่อชั่วโมง พิสัยบินไกล ๓๕๐ กิโลเมตร (บินได้นาน ๕๒ ชั่วโมง) และเพดานบินสูง ๑๐,๔๘๖ เมตร (๓๒,๘๐๐ ฟุต) ประจำการ ๑๓ ประเทศ (กองทัพอากาศออสเตรเลียนจัดหา ๔ เครื่อง นำเข้าปฏิบัติการในอัฟกานิสถานเมื่อกลาง พ.ศ. ๒๕๕๖)

อากาศยานไร้คนขับ (UAV) แบบเฮอริออน (Heron) ปฏิบัติการทางทหารภารกิจบินลาดตระเวนโดยกองทัพแคนาดาเมื่อ พ.ศ. ๒๕๕๒ และกองทัพออสเตรเลีย อากาศยานไร้คนขับ (UAV) แบบเฮอริออน (Heron) ได้ปฏิบัติการในสมรภูมิอัฟกานิสถานรวมทั้งสิ้น ๑๕,๐๐๐ ชั่วโมงบิน ได้ยุติปฏิบัติการใน พ.ศ. ๒๕๕๗

๔. บทสรุป

อากาศยานไร้คนขับ (UAV) ได้รับการพัฒนาอย่างรวดเร็วในปฏิบัติการทางทหารในประเทศอัฟกานิสถานภาพถ่ายที่ได้รับเป็นเวลาลงจริงจึงมีความสำคัญยิ่งในการตัดสินใจปฏิบัติการทางทหารต่อไปทันที บทเรียนจากการรบได้นำมาทำการปรับปรุงอากาศยานไร้คนขับ (UAV) ให้มีขีดความสามารถสูงขึ้น และมีขนาดใหญ่ขึ้นพร้อมทั้งระบบขับเคลื่อนที่เพิ่มมากขึ้น ได้เพิ่มขีดความสามารถให้รับภารกิจทางทหารเพิ่มอีกหลายภารกิจเป็นแนวทางให้หลายประเทศทำการพัฒนาและนำเข้าประจำการในกองทัพ จึงมีขีดความสามารถเพิ่มมากขึ้นกว่าในอดีตที่ผ่านมาเพื่อปฏิบัติการทางทหารในอนาคต

บรรณานุกรม

๑. http://en.wikipedia.org/wiki/AAI_RQ-7_Shadow
๒. http://en.wikipedia.org/wiki/AeroVironment_RQ-11_Raven
๓. http://en.wikipedia.org/wiki/IAL_Heron
๔. http://en.wikipedia.org/wiki/Camp_Shorabak
๕. http://en.wikipedia.org/wiki/Elbit_Hermes_450
๖. http://en.wikipedia.org/wiki/AAI_RQ-2_Pioneer
๗. http://en.wikipedia.org/wiki/Mikoyan_Gurevich_MiG-25
๘. http://en.wikipedia.org/wiki/Soviet_Union

รากไทย: นครแห่งอรุณรุ่ง

พ.ท.หญิง กรกมล สีขาว

ชนชาติไทย

กระจัดกระจายอาศัยอยู่ในดินแดนสุวรรณภูมิโดยลงหลักปักฐานตามลุ่มน้ำต่าง ๆ มีการรวมตัวเป็นกลุ่มชนเล็ก ๆ อาศัยตั้งบ้านเรือนบนดินแดนของชนชาติขอมเจ้าของถิ่นเดิมตั้งปรากฏเค้าเงื่อนหลักฐานร่องรอยตามแหล่งโบราณคดีในประเทศไทยและจารึกหลักต่าง ๆ ตำนานท้องถิ่นในแต่ละภูมิภาคอีกทั้งพงศาวดารหลายฉบับทำให้พอจะอนุมานได้ว่าดินแดนนี้ตกอยู่ภายใต้ปกครองของขอมมานานและรุ่งเรืองเรื่อยมาตั้งแต่ช่วงระยะก่อน พ.ศ. ๑๗๖๑ จนถึงสมัยพระเจ้าชัยวรมันที่ ๗ โดยมีศูนย์กลางอำนาจอยู่ที่เมืองละโว้ในแถบบริเวณลุ่มน้ำเจ้าพระยาในเมืองลพบุรีก่อนที่คนไทยจะเคลื่อนย้ายเข้ามามีอำนาจแทนในภายหลัง ครั้นนั้นกษัตริย์ขอมจะส่งขุนนางมาปกครอง โดยไทยจะต้องส่งส่วยเป็นเครื่องราชบรรณาการให้แก่เมืองนครหลวงอันเป็นนครของขอมเป็นประจำทุกปี

คนไทยบางกลุ่มพวกได้ตั้งบ้านเรือนอยู่อาศัยกันรวมกันเป็นชุมชนเล็ก ๆ มีอิสระไม่ขึ้นกับผู้ใดตั้งถิ่นฐานบ้านเรือนตามบริเวณลุ่มน้ำต่าง ๆ บริเวณที่สำคัญคือบริเวณภาคเหนือตอนล่างซึ่งเป็นที่ตั้งของเมืองศรีเทพ ลุ่มแม่น้ำป่าสักตั้งปรากฏซากโบราณสถานเป็นปราสาทที่สร้างด้วยศิลาแลงและอิฐ เทวรูปศิลาแบบศิลปะขอมหลายองค์ และบริเวณเมืองสองแควจังหวัดพิษณุโลกตั้งมีพระปราสาทวัดจุฬามณีซึ่งก่อสร้างด้วยศิลาแลงแบบศิลปะเขมรยืนยันถึงการเข้ามาของอิทธิพลของขอมในบริเวณนี้

คนไทยรวมตัวอยู่เป็นชุมชนใหญ่จนประมาณพุทธศตวรรษที่ ๑๘ พ่อขุนศรีนาวนำถมผู้เป็นเจ้าของเมืองได้ถึงแก่กรรมลง ขอมสบาดโขลญลำพงได้เข้าครองแทน พ่อขุนผาเมืองผู้เป็นโอรสจึงร่วมมือกับพ่อขุนบางกลางท่าวนำคนไทยขับไล่ขอมไปจากแผ่นดินได้สำเร็จและยึดเมืองสุโขทัยและศรีสัชนาลัยคืนมาจากข้าศึกได้จากนั้นจึงสถาปนาแคว้นสุโขทัย

อันหมายถึงนครแห่งรุ่งอรุณขึ้นเป็นอาณาจักรแรกของคนไทยที่เป็นอิสระ เป็นไทไม่ขึ้นแก่ผู้ใด

พ่อขุนผาเมืองเจ้าเมืองราด โอรสของเจ้าเมืองสุโขทัยเท่านั้นมีศักดิ์เป็นราชบุตรเขยของกษัตริย์เขมร จึงมีพระเกียรติยศเป็น “ศรีอินทราทิตย์” และได้รับพระราชทานพระขรรค์ชัยศรีจากกษัตริย์เขมรอันเป็นเครื่องหมายรับรองการเป็นกษัตริย์ผู้ได้รับสถาปนาจากกษัตริย์เขมร

แม้จะปลดแอกออกจากขอมได้แล้วและตั้งอาณาจักรสุโขทัยขึ้นใหม่แต่อาณาจักรใหม่แห่งนี้ยังคงรับวัฒนธรรมขอมเข้ามาใช้ในสิ่งคมเช่นรูปแบบโบราณสถานบริเวณเมืองสุโขทัยและเมืองศรีสัชนาลัยที่ปรากฏสถาปัตยกรรมแบบขอม เช่น พระปรางค์วัดเจ้าจันทร์ พระปรางค์วัดพระพายหลวง สุานพระปรางค์วัดศรีสวายในเมืองเก่าของกรุงสุโขทัย

เมื่อทั้งสองพระสหายยึดเมืองศรีสัชนาลัยกับสุโขทัยจากขอมได้แล้ว พ่อขุนผาเมืองได้มอบเมืองสุโขทัยให้พระสหายครอบครองและตั้งนามเป็นเกียรติยศให้แก่สหายว่า “ศรีอินทราทิตย์

ทราทิตย์” ส่วนตัวเองกลับไปครองเมืองราดเช่นเดิม จากนั้นมาพ่อขุนบางกลางท่าวจึงเป็นที่รู้จักในนามว่า “พ่อขุนศรีอินทราทิตย์”

ภูมิเมืองสุโขทัยตั้งอยู่บริเวณลุ่มแม่น้ำยมและแม่น้ำปิงตอนล่างอันเป็นทางสัญจรระหว่างเมืองเหนือและเมืองใต้อาณาจักรใหม่แห่งนี้จึงกลายเป็นเหมือนศูนย์กลางติดต่อของชุมชนตอนเหนือและใต้ สุโขทัยมีผู้คนสัญจรไปมาค้าขายแลกเปลี่ยนสินค้าอยู่ไม่ขาด สุโขทัยจึงรุ่งเรืองขึ้นอยู่ทางตอนเหนือของไทย

พ่อขุนศรีอินทราทิตย์มีโอรสที่ปรากฏพระนามอยู่สองพระองค์ คือ พ่อขุนบานเมืองและพ่อขุนรามคำแหงซึ่งเป็นกำลังสำคัญในราชการงานเมือง โดยเฉพาะการสงครามระหว่างไทยกับขอมเนื่องด้วยขณะนั้นไทยยังอยู่ในระยะเพิ่งปลดแอกออกจากใต้การปกครองของขอมและยังมีผู้นำของกลุ่มชนอิสระอยู่อีกหลายกลุ่มที่คิดจะตั้งตัวเป็นใหญ่ ไทยจึงจำเป็นต้องมีกองทัพที่เข้มแข็ง พ่อขุนรามคำแหงได้เป็นกำลังสำคัญในการนำทัพเข้าปราบปรามรวบรวมไทยกลุ่มต่าง ๆ เข้าด้วยกันเช่น ประมาณ พ.ศ. ๑๘๐๐ พระองค์ ในวัย ๑๙ ชันษาได้ชนช้างกับขุนสามชนเจ้าเมืองฉอดผู้ยกทัพมาตีเมืองตากซึ่งเป็นเมืองอยู่ในอาณาเขตปกครองของพ่อขุนศรีอินทราทิตย์ ครั้งนั้นพ่อขุนรามราชได้ช่วยพระราชบิดาออกสู้รบและชนช้างกับขุนสามชนได้รับชัยชนะ พ่อขุนศรีอินทราทิตย์จึงขนานนาม

อุทยานประวัติศาสตร์สุโขทัย ครอบคลุมพื้นที่โบราณสถานกรุงสุโขทัย ศูนย์กลางการปกครองของอาณาจักรสุโขทัย ซึ่งมีอำนาจอยู่บริเวณภาคเหนือตอนล่างของประเทศไทย ในช่วงพุทธศตวรรษที่ ๑๘-๑๙ ตั้งอยู่ที่ตำบลเมืองเก่า (เขตเทศบาลตำบลเมืองเก่า) อำเภอเมืองสุโขทัย จังหวัดสุโขทัย ห่างจากตัวเมืองสุโขทัยปัจจุบัน (เขตเทศบาลเมืองสุโขทัยธานี) ไปทางทิศตะวันตกประมาณ ๑๒ กิโลเมตร ตามทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๒ หรือ ถนนจรดวิถีถ่อง

พ่อขุนรามราชผู้ไธสงว่า “พระรามคำแหง”

เมื่อขุนศรีอินทราทิตย์สิ้นพระชนม์พ่อขุนบานเมืองได้ขึ้นครองราชย์ต่อมาและสิ้นพระชนม์ใน พ.ศ. ๑๘๒๒ พ่อขุนรามคำแหงจึงขึ้นครองราชย์ต่อมาพระนามว่าพ่อขุนรามคำแหง ทรงคิดประดิษฐ์อักษรไทยขึ้น ในสมัยของพระองค์นับเป็นยุคทองของสุโขทัย มีความเจริญรุ่งเรืองถึงที่สุด มีอาณาเขตกว้างขวางกว่ายุคสมัยใด โดยทิศเหนือจรดหลวงพระบาง ทิศใต้จรดฝั่งทะเลเขตมาลายู ทิศตะวันออกอาณาเขตถึงเมืองเวียงจันทน์ และเมืองเวียงคำ โดยมีเมืองสระหลวง เมืองสองแคว เมืองลุมบาจาย และ

เมืองสกา ทิศตะวันตกจรดเมืองจอดและเมืองหงสาวดี

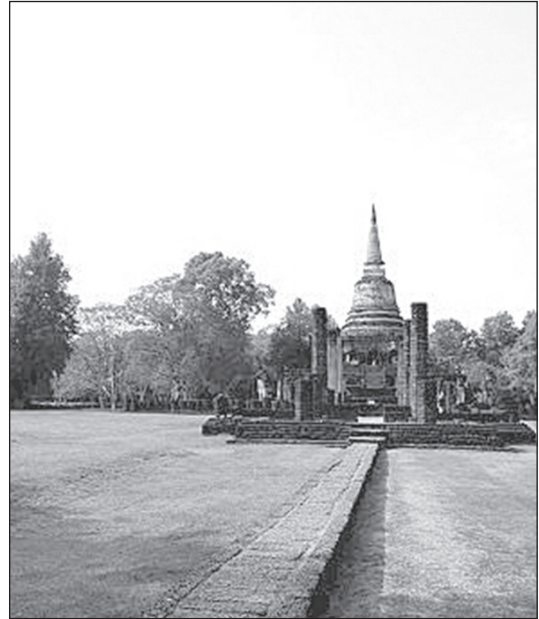
สุโขทัยในรัชสมัยพ่อขุนรามคำแหงมหาราช มีความสงบสุข “ในน้ำมีปลา ในนามีข้าว” การพาณิชย์รุ่งเรืองก้าวหน้า ทรงวางระเบียบปกครองบ้านเมือง ทรงประดิษฐ์อักษรไทยขึ้นเมื่อ พ.ศ. ๑๘๒๖ สุโขทัยสมัยนี้จึงมีความมั่นคงเจริญรุ่งเรือง ครั้นสิ้นพ่อขุนรามคำแหงมหาราช พญาเลอไทพระราชโอรสได้ขึ้นครองราชย์สืบต่อใน พ.ศ. ๑๘๔๒ เมืองที่เคยอยู่ในอาณัติของสุโขทัยได้แยกตัวออกเป็นอิสระ ทำให้อาณาจักรสุโขทัยตกอยู่ในที่นิ่ง

คืบขัน กษัตริย์ที่ครองราชสมบัติสืบต่อจากพ่อขุนรามคำแหงคือพญาไสสงครามประสพปัญหาเมืองขึ้นต่าง ๆ พยายามแยกตัวออกเป็นอิสระ ครั้นสิ้นรัชกาลของพญาไสสงครามแล้ว พญาเลอไทได้ขึ้นครองราชสมบัติต่อมาใน พ.ศ. ๑๘๖๖ ได้พยายามรวบรวมอาณาจักรอีกครั้งหนึ่ง พระองค์สวรรคตราว พ.ศ. ๑๘๘๔

ครั้นสิ้นพญาเลอไท พญาจวังนำถมในฐานะพระอนุชาแต่เป็นโอรสของพ่อขุนบานเมืองได้ขึ้นครองเมืองสุโขทัยสืบต่อ ทรงโปรดให้พญาลิไทโอรสของพญาเลอไทไปครองเมืองศรีสัชนาลัยในฐานะอุปราชครองเมืองลูกหลวง ครั้นพญาจวังนำถมสวรรคตในราว พ.ศ. ๑๘๙๐ หัวเมืองต่าง ๆ ได้แยกตัวเป็นอิสระ พญาลิไทได้กรีธาทัพเข้ายึดสุโขทัยไว้ได้แล้วปราบดาภิเษกขึ้นเป็นกษัตริย์กรุงสุโขทัย ทรงพระนามว่า “ศรีสุริยวงศ์รามมหารธรรมราชาธิราช” ทรงปราบปรามเจ้าเมืองต่าง ๆ เป็นที่เรียบร้อยแล้ว จึงแต่งตั้งพระบรมวงศานุวงศ์ที่ไว้วางพระราชหฤทัยไปปกครอง ทรงปกครองแบบรวมอำนาจเข้าสู่กรุงสุโขทัยซึ่งเป็นศูนย์กลางอาณาจักรทำให้บ้านเมืองสู่ความสงบอีกครั้ง

พญาลิไททรงพยายามรวบรวมเมืองต่าง ๆ ที่แตกแยกออกไปให้กลับเข้ามารวมกับสุโขทัยอีกครั้งหนึ่งพระองค์เสด็จไปยังเมืองต่าง ๆ เพื่อเผยแพร่และกระทำการทางศาสนาและแสดงพระองค์ให้เห็นว่าทรงเป็นกษัตริย์ผู้มีแสนยานุภาพและมีพระราชอำนาจเต็มภายในพระราชอาณาจักร ใน พ.ศ. ๑๙๐๒ พระองค์เสด็จกรีธาทัพไปตีเมืองแพร่กวาดต้อนครัวเรือนมาเป็นข้าพระและทรงประดิษฐานรอยพระพุทธบาทจำลองบนยอดเขาสุมนนภูมิที่เมืองสุโขทัย

พญาลิไททรงดำรงพระองค์ตามรอยตามเบื้องพระยุคลบาทของพ่อขุนรามคำแหงมหาราช ทรงสนพระทัยในทางศาสนา ทรงเป็นองค์อุปถัมภ์พระพุทธศาสนา ส่งสมณทูตไปเผยไปยั้งที่ต่างเพื่อ

แผ่พระพุทธศาสนาสู่ดินแดนต่าง ๆ เช่น เมืองน่าน หลวงพระบาง และกรุงศรีอยุธยา ขณะที่อีกด้านทรงเป็นนักรบที่พยายามขยายอำนาจของแคว้นสุโขทัยให้กว้างขวางออกไป ทรงกรีธาทัพไปตีเมืองแพร่ ทรงพยายามขยายอาณาเขตไปให้ถึงลุ่มแม่น้ำป่าสักจนเกิดกระทบกระทั่งกับกรุงศรีอยุธยาซึ่งมีสายสัมพันธ์กับหัวเมืองแถบนั้น สมเด็จพระรามาธิบดีที่ ๑ หรือพระเจ้าอู่ทองปฐมกษัตริย์แห่งกรุงศรีอยุธยาได้ลอบยกทัพมาตีเมืองสองแควไว้ได้และโปรดให้ขุนหลวงพ่องั่วพระเชษฐาของพระมเหสีขึ้นมาปกครองเมืองสองแคว ครั้นนั้นพระมหากษัตริย์ราชาลิไทต้องถวายเป็นธรรมากรเป็นอันมาก สมเด็จพระรามาธิบดีที่ ๑ จึงทรงมอบเมืองสองแควคืนและโปรดให้ขุนหลวงพ่องั่วไปครองเมืองสุพรรณบุรีดังเดิม

ครั้นสมเด็จพระรามาธิบดีที่ ๑ สวรรคต สมเด็จพระรามศวรเสด็จขึ้นครองราชย์สืบต่อพระมหากษัตริย์ราชาลิไทถือเป็นโอกาสในการรวบรวมไพร่พลแห่งแคว้นสุโขทัยยกทัพคืนสุโขทัย หลังต้องเสด็จไปประทับที่เมืองสองแควถึง ๗ ปี พระองค์ทรงสะสมกำลังทหารและอำนาจเพื่อเตรียม

สร้างอาณาจักรสุโขทัยให้มั่นคงทรงผูกไมตรีกับ
แคว้นล้านนาโดยทรงส่งพระสุมนะเถระเป็นสมณ
ทูตขึ้นไปเผยแพร่พระพุทธศาสนาที่เมืองเชียงใหม่
เมื่อขุนหลวงพองั่วเจ้าครองเมืองสุพรรณบุรีทราบ
ความเคลื่อนไหวของพระมหาธรรมราชาลิไทจึงเข้า
ยึดอำนาจกรุงศรีอยุธยาจากพระราเมศวรซึ่งทรง
ยอมกลับไปครองเมืองลพบุรีตามเดิม ขุนหลวง
พองั่วได้เสด็จขึ้นครองราชย์ทรงพระนามว่า สมเด็จพระ
บรมราชาธิราชที่ ๑

หลังการสวรรคตของพระมหาธรรมราชา
ลิไทอาณาจักรสุโขทัยเกิดความแตกแยกในวงศ์
ญาติ สมเด็จพระบรมราชาธิราชที่ ๑ ได้เสด็จขึ้นมา
ยึดอาณาจักรสุโขทัยแล้วโปรดให้เชื้อพระวงศ์ทาง
สุโขทัยปกครองตนเองโดยขึ้นตรงต่ออยุธยา
อาณาจักรสุโขทัยในยุคนี้กลายเป็นรัฐกึ่งอิสระระหว่าง
เชียงใหม่กับอยุธยา ที่ต่างมีความต้องการผนวก
อาณาจักรสุโขทัยเข้ากับอาณาจักรของตน ความ
ระแวงว่าสุโขทัยจะมีไมตรีกับอาณาจักรเชียงใหม่
จะทำให้อยุธยาอยู่ในฐานะลำบากสมเด็จพระบรม
ราชาธิราชที่ ๑ จึงทรงยกทัพไปปราบปรามหัวเมือง
ชายแดนที่ติดต่อกับอาณาจักรของสุโขทัยแล้ว
หาเหตุตีสุโขทัยจนได้รับชัยชนะเหนือหัวเมืองเหนือ
ทั้งปวง

การที่พระมหาธรรมราชาที่ ๒ ยอมออกมา
ถวายบังคมต่อสมเด็จพระบรมราชาธิราชแห่ง
อยุธยาส่งผลต่อเสถียรภาพทางการเมืองของสุโขทัย
ที่ลดน้อยลงไปเรื่อย ๆ เพราะถูกอยุธยาจำกัด
อำนาจลง ครั้นพระมหาธรรมราชาที่ ๒ สวรรคต
พญาไสลือไทยขึ้นครองราชสมบัติต่อมาทรง
พระนามว่า “พระมหาธรรมราชาที่ ๓” เสถียรภาพ
ทางการเมืองของอาณาจักรสุโขทัยก็ลดลงเป็นอัน
มากเพราะอาณาจักรอยุธยาขยายตัวออกไปได้
อย่างกว้างขวาง พระมหาธรรมราชาที่ ๓ พยายาม
กู้เสถียรภาพทางการเมืองของสุโขทัยคืนมาด้วยการ
ยกกองทัพออกไปปราบปรามหัวเมืองให้อยู่ใน

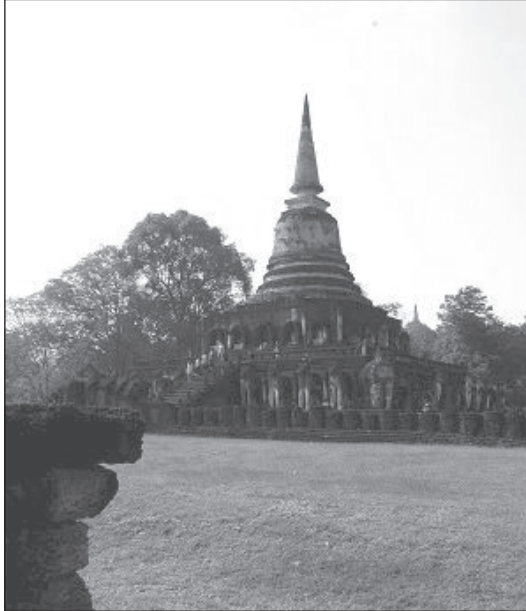
อำนาจทรงยกทัพไปตีเมืองเชียงใหม่ เมื่อ พ.ศ.
๑๙๔๕ แต่ไม่ได้ช่วยตามที่ทรงตั้งพระทัยไว้

ใน พ.ศ. ๑๙๖๒ หลังการสวรรคตของ
พญาไสลือไทย พระราชโอรสของพญาไสลือไทยคือ
พญาบาล และพญาราม ได้แย่งชิงราชสมบัติกันเอง
สมเด็จพระนครินทราชาธิราช (พระอินทราชาธิราช)
กษัตริย์อยุธยาต้องยกทัพมาปราบจลาจล พญาบาล
และพญารามต้องออกมากราบบังคมต่อสมเด็จพระ
นครินทราชาธิราชครั้งนั้นพระองค์โปรดให้
สถาปนาพญาบาลครองเมืองพิษณุโลก ทรงพระนาม
ว่าพระเจ้าศรีสุริยวงศ์บรมपालมหาธรรมราชาธิราช
และพญารามโปรดให้ครองเมืองสุโขทัย

พระเจ้าศรีสุริยวงศ์บรมपालครองราชสมบัติ
อยู่ ๑๙ ปี จึงสวรรคต การสวรรคตของพระเจ้า
ศรีสุริยวงศ์บรมपाल (พระมหาธรรมราชาที่ ๔) นับ
ได้ว่าเป็นการสิ้นสุดแห่งอาณาจักรสุโขทัย

ครั้นสิ้นพระเจ้าศรีสุริยวงศ์บรมपालสวรรคต
สมเด็จพระบรมราชาที่ ๒ (เจ้าสามพระยา) ได้มีการ
สถาปนาพระราเมศวรราชโอรสซึ่งประสูติจากเจ้า
หญิงสุโขทัยพระองค์หนึ่งมีพระชนมายุเพียง ๗
พรรษา ขึ้นเป็นพระมหาอุปราชครองเมืองสองแคว
ด้วยเหตุที่มีเชื้อสายทางเจ้านายฝ่ายสุโขทัยซึ่ง
เป็นการดีที่จะเข้ากับราชวงศ์สุโขทัยได้และเป็นเสมือน
การผนวกดินแดนของอาณาจักรสุโขทัยไปด้วย

สมเด็จพระบรมราชาที่ ๒ (เจ้าสาม
พระยา) เสด็จสวรรคตเมื่อ พ.ศ. ๑๙๙๑ พระรา
เมศวรจึงเสด็จไปครองกรุงศรีอยุธยา ทรงพระนาม
ว่า สมเด็จพระบรมไตรโลกนาถ พระองค์ทรงรวม
อำนาจจากการบริหารราชการแผ่นดินเข้าสู่ส่วน
กลางที่กรุงศรีอยุธยา เป็นเหตุให้พระยุษธิฐิระไม่
พอใจอย่างมากที่ได้เป็นเพียงเจ้าเมืองสองแคว จึง
หันไปผูกมิตรกับพระเจ้าติโลกราชเมืองเชียงใหม่
ทำให้เกิดการสู้รบยืดเยื้อระหว่างอาณาจักรอยุธยา
และอาณาจักรเชียงใหม่ ตลอดรัชกาลของสมเด็จพระ
บรมไตรโลกนาถ และเพื่อแก้ปัญหาเกี่ยวกับ

กลุ่มหัวเมืองเหนือ สมเด็จพระบรมไตรโลกนาถ จึงเสด็จขึ้นไปครองเมืองสองแคว และโปรดให้พระอินทราชาครองกรุงศรีอยุธยาแทนพระองค์ การที่สุโขทัยอ่อนกำลังลงเช่นนี้ เป็นผลให้บรรดาสังก่อสร้าง ปราสาทราชวังวัดวาอาราม คูเมือง กำแพงเมือง และระบบชลประทานต่าง ๆ ถูกภัยธรรมชาติทำลายให้เสียหาย ครั้นรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราชแห่งราชวงศ์จักรี ทรงเห็นว่าศิลปโบราณวัตถุทางศาสนา เช่น เทวรูป และพระพุทธรูปที่ตั้งงามในสมัยสุโขทัยถูกทอดทิ้ง จึงโปรดเกล้าฯ ให้ย้ายประติมากรรมล้ำค่าเหล่านั้น

ไปประดิษฐานตามวัดวาอารามต่าง ๆ ในกรุงเทพมหานคร ศิลปกรรมของเมืองสุโขทัยส่วนหนึ่ง จึงเก็บรักษาอยู่ในกรุงเทพมหานครสืบมาเป็นอนุสรณ์ แสดงความยิ่งใหญ่ของสุโขทัยที่เคยรุ่งเรืองในอดีตที่เหลือเพียงซากของสถาปัตยกรรมที่ปรักหักพังเพียงอย่างเดียวเท่านั้น

ในสมัยราชกาลสมเด็จพระมหาธรรมราชาสุโขทัยตกอยู่ใต้อำนาจของอยุธยาต้องส่งส่วยอากรและผลผลิตให้แก่อยุธยาและพม่าจนเมื่อสมเด็จพระนเรศวรมหาราชทรงประกาศอิสรภาพไม่ยอมอยู่ภายใต้การปกครองของพม่าที่เมืองแครง ในพ.ศ. ๒๑๒๗ พระองค์ได้โปรดให้กวาดต้อนคนจากหัวเมืองเหนือลงไปไว้เมืองอยุธยาทั้งหมด เนื่องจากกรุงศรีอยุธยามีกำลังน้อย และเพื่อเป็นการป้องกันมิให้พม่าใช้กำลังจากหัวเมืองเหนือเป็นฐานในการสนับสนุนส่งกำลังบำรุงให้แก่พม่า การทำเช่นนี้ทำให้สุโขทัยกลายเป็นเมืองที่อ่อนแอลงในที่สุด

ที่มาของภาพทั้งหมด

<http://www.oknation.net/blog/petpetpe/2007/12/14/entry-1>

บรรณานุกรม

http://www.thaigoodview.com/library/teachershow/bangkok/malaiwan_c/historym1/unit03.html
http://www.sukhothai.go.th/history/hist_02.htm

ทหารของพระราชา ตำรับตำราศิลปะของไทย

พ.ต.ฐนัส มานูวงศ์

กองวิชากฎหมายและสังคมศาสตร์ ส่วนการศึกษา
โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า

อารยธรรมล้วนเป็นสิ่งที่ถูกสร้างขึ้น เพื่อสนองความต้องการเบื้องต้นไปถึงเบื้องลึกที่สุดในใจคน ต้นสุดก็เป็นเพียงเรื่องของร่างกาย ลึกกว่านั้นก็เป็นเรื่องของจิตใจ ซึ่งเป็นที่เข้าใจและยอมรับว่าวิถีของแต่ละบุคคล อันสอดคล้องกับวิถีของสังคม นั้น ๆ ย่อมมีพื้นฐานมาจากธรรมชาติเป็นตัวกำหนด เมื่อพิจารณาด้วยมูลเหตุนี้แล้วก็ประจักษ์ว่า มนุษย์เป็นเพียงส่วนเสี้ยวเล็กน้อย เมื่อเทียบกับความยิ่งใหญ่ของธรรมชาติ อย่างไรก็ตาม มนุษย์ยังมีทรัพย์สินอันมีค่า เหนือกว่าอีกหลาย ๆ ชีวิตที่ไม่มี สิ่งนั้นคือ “ปัญญา” ทั้งนี้มนุษย์แต่ละพวกก็ใช้ปัญญาไปในวิถีที่แตกต่างกัน บ้างใช้ปัญญาเพื่อทำให้ตนเองเข้าเป็นส่วนหนึ่งกับธรรมชาติได้อย่างกลมกลืน โดยมีฐานคติเคารพและยำเกรงต่อธรรมชาติ บ้างก็ใช้ปัญญาพยายามทำให้ธรรมชาติกลับกลายมารับใช้เพื่อทาสของมนุษย์ ซึ่งก็มีฐานคติที่แสดงความเป็นเจ้าของทุกสิ่ง ดังนั้นต่างฝ่ายก็ต่างมีกระบวนการที่ต่างกันอย่างหนึ่งกับการพัฒนาตนเองมีรูปแบบหรือร่องรอยที่ต่างกัน

ในโลกฝั่งตะวันออกต่างก็มีวัฒนธรรมที่แสดงความเป็นอารยะเฉพาะตน โดยมีฐานคติคล้ายกันในเรื่องของการถือธรรมชาติเป็นใหญ่ ด้วยการเจริญเติบโตมาจากรากเหง้าแห่งวัฒนธรรมทางการเกษตรที่ต้องอาศัยดินน้ำฟ้าฝนเป็นหลัก จินตนาการและการประดิษฐ์สิ่งบำรุงขวัญบำเรออารมณ์จึงมักเลียนแบบหรือตั้งต้นมาจากธรรมชาติเป็นสำคัญ ทั้งนี้ต้นกำเนิดให้ศิลปวิทยาส่วนหนึ่งก็เกิดได้จากการที่มนุษย์ใช้ปัญญาจินตนาการเป็นแบบบุคคลาธิษฐานหรือบุคคลวัต นั่นคือการทำสิ่งที่ไม่ใช่มนุษย์มีความเป็นมนุษย์ ด้วยนัยแห่งความคิด อารมณ์และความรู้สึก การสมมติตนจึงเป็นกลไกที่พิสดารในการบอกเล่าความเชื่อและความหวัง การตั้งธรรมชาติให้เหนือกว่าตน สถาปนาให้เป็นเทพเจ้า จึงถือเป็นสิ่งที่น่าสนใจที่สามารถแสดงความบรรเจิดของปัญญาในแต่ละวัฒนธรรมได้ และเมื่อมีความเคารพต่อธรรมชาติการถ่ายทอดความคิดและความเชื่อสู่อุณหุนจึงต้องมีชั้นเชิงที่เป็นกุศโลบาย ไม่ว่าจะเป็นการสรรเสริญให้เทพเจ้า (ธรรมชาติ) พอใจ หรือการหิบบใส่คำสอนที่จะจรรโลงวิถีความเป็นอยู่

ของสังคมนั้น ๆ แทรกไว้ ก็เป็นผลผลิตแห่งภูมิปัญญา

ปกติแล้วนักเรียนมัธยม (นักเรียนนายร้อย) ของผมส่วนมากไม่มีใครจะมีความสุขกับเรื่องศิลปะเท่าใดนัก ด้วยเพราะเงื่อนไขชีวิตและกระบวนการฝึกหลายอย่าง ที่ทำให้เขาเหล่านั้นเห็นห่างจากความประณีตในชีวิต แต่ความเข้มแข็งของพวกเขา ก็ยังไม่พ้นความเป็นมนุษย์ที่ยังคงมีความสุขหรือ และตระหนักถึงความวิจิตรบรรจงอยู่บ้าง

ลูกศิษย์ : “ครูครับ... ครูเคยเล่นโยนด้วยหรือครับ” คำถามแสดงความรู้สึกประหลาดใจถูกเอ่ยขึ้น

ครูก็ตอบ : “เคยครับ” ผมตอบกลับไปตามความเป็นจริง

ลูกศิษย์ : “ครูเล่นเป็นตัวอะไรครับ” คำถามต่อเนื่อง

ครูก็ตอบ : “ตอนเด็กก็ฝึกเล่นเป็นพญาลิง พอโตมาหน่อยก็เป็นพญายักษ์”

ลูกศิษย์ : “ครูเป็นยักษ์ตัวไหนครับ” (เอ... เริ่มจะยืดยาว นี่จะเป็นการสัมภาษณ์หรือเป็นการสอบสวนไปเพื่อการใด ต้องถามให้รู้ความลึกหน่อย)

ครูก็ตอบ : “ที่ถามมานี่ จุดประสงค์คืออะไรครับ”

ลูกศิษย์ : “ครูพาผมไปเที่ยวหน่อยครับ ผมอยากรู้เรื่องโยน” (นั่นไง มัวแต่ขี้ม้าเลียบคาย นึกแล้วเซียว)

ครูก็ตอบ : “ทำไมถึงอยากรู้เรื่องโยนละ” (ผมถามด้วยความสนใจ)

ลูกศิษย์ : “รุ่นพี่เคยเล่าว่า ครูเล่าให้ฟังเรื่องโยน แล้วอธิบายถึงทหารแบบพวกเราครับ ผมอยากรู้บ้าง อยากให้ครูสอน แล้วก็อยากไปเที่ยวแบบที่จะเห็นของจริงตามเรื่องเล่าด้วยครับ” (แหม... มีความอยากเยอะเหลือเกินนะ)

“โยน” เป็นสิ่งแสดงทรัพย์สินสมบัติและมรดกที่ทรงคุณค่า อันกำเนิดมาจากวิถีชีวิตปัญญาของคนไทย โยนถือเป็นสุดยอดแห่งนาฏกรรมไทย ที่ผนวก

และผสมผสานศิลปะหลากหลายแขนงเข้าไว้ด้วยกัน ทั้งนี้ตามประวัติการกำเนิดของโยนนั่น พัฒนามาจากการแสดง ๓ ประเภท ได้แก่

๑. การแสดงชกนาคศึกดำบรรพ์ เป็นการแสดงที่มีบันทึกไว้ในกฎมณเฑียรบาลสมัยกรุงศรีอยุธยา กล่าวถึง พระราชพิธีอินทราภิเษก ว่าด้วย “การพระราชพิธีอินทราภิเษกปลูกเขาพระสุเมรุ” อันเป็นต้นเรื่องแห่งความขัดแย้งระหว่างฝ่ายเทวดา (ความดี) และฝ่ายยักษ์ (ความชั่ว) ด้วยเรื่องราวเปรียบเทียบอย่างเป็น กุศโลบายนี้ จึงได้มีการนำความคิดความเชื่อในเรื่องราวดังกล่าว มาเป็นองค์ประกอบสำคัญและเป็นพื้นฐานแห่งจินตนาการของการแต่งบทและตัวแสดง

๒. การแสดงกระบี่กระบอง ซึ่งในสมัยโบราณคนไทยจะฝึกวิชาการต่อสู้ไว้เป็นสมบัติติดตัวเพื่อป้องกันตัวจากภัยอันตรายและเข้าศึกศัตรู อันเป็นพื้นฐานของวิชากระบี่กระบอง จากการแสดงท่าทางการต่อสู้ประกอบกับท่าทางการต่อสู้ด้วยอาวุธที่เข้มแข็งและสง่างาม จึงนำลักษณะท่าทางนี้ มาผสมผสานเป็นท่ารำยาวที่มีจังหวะและความพร้อมเพรียงอย่างผสมกลมกลืน

๓. การแสดงหนังใหญ่ หนังใหญ่ หมายถึง ตัวหนังซึ่งทำจากหนังวัวกลายเป็นรูปตัวละครในเรื่องรามเกียรติ์ โดยใช้ไม้ผูกทาบตัวหนังไว้ทั้งสองข้าง เพื่อดึงให้ตัวหนังตั้งให้เห็นลวดลายและใช้ไม้ต่อลงมาไว้ให้มือจับสำหรับผู้เชิด หนังใหญ่จึงมีอิทธิพลต่อการแสดงโยน ๒ ประเภทคือ เรื่องราวที่ใช้แสดง (รามเกียรติ์) และท่วงท่าลีลาในการเชิดหนัง อันนำมาเป็นท่าเต้นโดยเฉพาะการแสดงท่าทางการเดินของยักษ์ (เต็นโยน)

ด้วยความเป็นอารยะแห่งปัญญาของคนไทย จึงนำการแสดงทั้งสามนี้มาประดิษฐ์ร้อยเรียงเกิดเป็นการแสดง “โยน” ขึ้นมาใหม่ หากยังได้รวบรวมเอาศิลปะนานาแขนงมาใช้ประกอบกับการแสดงด้วยไม่ว่าจะเป็นเครื่องแต่งกาย เครื่องประดับ ฉาก

รวมทั้งการแต่งหน้า ทั้งนี้คนไทยและคนทั่วโลกได้ประจักษ์แล้วถึงความเป็นอารยะแห่งนาฏกรรมโขมจากพระมหากษัตริย์คุณแห่งสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ พร้อมด้วยสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ที่ทรงฟื้นฟูศิลปะวิทยาการแห่งอารยะนี้ขึ้นมา จนปัจจุบันมีการเรียกกันติดปากว่า “โขมสมเด็จพระราชินี” ดังที่มีการแสดงเป็นประจำทุกปี จนทำให้เกิดความนิยมในการฝึกหัดโขมตามสำนักต่าง ๆ เพิ่มขึ้นมา อันเป็นการรักษามรดกแห่งชาติไทย รวมทั้งความเป็นอารยะแห่งปัญญาของมนุษย์ไว้ให้สถาวร

ทั้งนี้ ตามความเชื่อในระบอบสมบูรณาญาสิทธิราช อันเชื่อว่าพระเจ้าแผ่นดินหรือพระมหากษัตริย์เปรียบเสมือนองค์สมมติเทพ ดังนั้นจินตนาการและความเชื่อที่สอดคล้องกัน จึงนำมาสู่การสร้างสรรค์วัฒนธรรมอันเป็นรากเหง้าของชาติที่ผูกโยงคู่ไปกับสถาบันพระมหากษัตริย์ จากเรื่องราวเกียรติที่แสดงให้ประจักษ์ในความเชื่อที่ว่าพระรามเป็นองค์อวตารของพระนารายณ์เทพเจ้าผู้เป็นใหญ่ในศาสนาฮินดู และทหารฝั่งพระรามก็คือพลกระบี่ ท้าววานรทั้งหลาย (ลิง) อันเป็นสัญลักษณ์สัมพันธ์ที่สำคัญต่อการแสดงความจริงรักภักดีที่ทหารมีต่อองค์พระมหากษัตริย์ผู้เป็นเจ้าของหัว ดังเช่นการเชลย “ธงชัยราชกระบี่ยุทธ” และ “ธงชัยพระครุฑพ่าห์” นำเสด็จพระราชดำเนินหรือการเชลยประจำอยู่หน้าที่ประทับในงานพระราชพิธีที่เสด็จโดยกระบวนพระราชอิสริยยศ หรือกระบวนรถม้าพระที่นั่ง ที่เสด็จในพระราชพิธีที่แต่งเต็มยศ อันเป็นการแสดงถึงพระบรมเดชานุภาพ อันมีสัญลักษณ์มาจาก “ทัพพญาวานร (ทหารของพระราม)” และ “พระครุฑ (เทพพาหนะของพระนารายณ์)” ที่สอดคล้องกับความเชื่อข้างต้นเป็นสำคัญ

แม้ในการกำหนดจัดตั้งรูปแบบการยาดรา (เคลื่อนทัพ) ทั้งในกระบวน “สถลมารค (ทางบก)” และ “ชลมารค (ทางน้ำ)” ก็คงสะท้อนให้เป็นภาพ

แห่งอารยะนี้ ด้วยการแสดงลำดับตำแหน่งแห่งที่เป็นโครงสร้างตามหน้าที่และชั้นยศ โดยสามารถตีแผ่ออกมาเป็นสัญลักษณ์ของหน่วยงานทางทหารได้อีกทุกประการ หากแต่ภายหลังการทหารในประเทศไทย ได้รับอิทธิพลในรูปแบบของฝั่งตะวันตกเข้ามา มาก เพื่อพัฒนาให้เป็นกองทัพที่ทันสมัยในกรอบสากลที่ชาวตะวันตกตั้งไว้ รูปสัญลักษณ์ตามหน่วยจึงเปลี่ยนแปลงไปจนบางหน่วยไม่เหลือภาพให้หวนคิดถึงที่มาแห่งวรรณกรรมนี้ได้เลย นอกจากนี้บทสะท้อนที่สำคัญของการจัดลำดับที่ถือเป็นความงามแห่งศิลปะ ที่แสดงให้เห็นถึงความงามในการเคารพตามสายการบังคับบัญชา ความงามจากการให้เกียรติซึ่งกันและกัน พร้อมด้วย ความงามจากการเจริญรอยตามกันโดยการถือวุฒิและคุณวุฒิ ซึ่งเป็นการสอดแทรกคำสั่งสอนที่ใช้ศิลปะเข้ามาเป็นเครื่องมือในการสั่งสอนวิถีปฏิบัติของวัฒนธรรมอย่างชาญฉลาด

สิ่งที่อยากชี้ชวนให้มองในเรื่องของความสัมพันธ์ระหว่างทหารพระราชอาและตำรวจตำรวจศิลปะไทยนั้น มิได้มุ่งอยู่เพียงสิ่งที่เป็นโพ้นสมัยหรือความเชื่อดั้งเดิม อันไม่มีรูปรอยในสังคมปัจจุบัน หากเป็นการอยากให้หวนคิดและศึกษาเพิ่มเติมถึงนัยแห่งศิลปะแขนงนี้ ดังจะขอยกให้เป็นข้อคิดบางประการสำหรับการใช้ศิลปะแห่งนาฏกรรม “โขม” ไว้สอนใจนักรบผู้กล้าในยุคดิจิทัล พอสั่งเขป

“หัวโขม” ดังที่เรียนให้ทราบว่ามีจิตจินตนาการของมนุษย์คือการใช้วิธีบุคคลาธิษฐาน มาเป็นกลวิธีในการถ่ายทอดความคิด ความเชื่อ ความรู้สึก และอารมณ์ หากจะเปรียบให้เป็นสากล “หัวโขม” ก็เปรียบเสมือน “หน้ากาก (Mask)” เพื่อทำให้ผู้แสดงกลายเป็นตัวละครนั้น ๆ และดำเนินตนเองแสดง อากัปกริยาไปตามบทบาทที่กำหนด เป็นการครอบในสิ่งอื่นให้กลายเป็นหรือเหนือกว่าตัวของตัวเอง ทั้งนี้ “หน้ากาก” จะมีลักษณะที่แตกต่างกันออกไป เพื่อเป็นการแสดงถึงประเภท ความหมาย ความเป็น

มาของแต่ละตัวละคร สะท้อนเรื่องราวที่เกิดขึ้นกับตัวละครนั้น ๆ เช่นเดียวกับ “หัวใจ” ที่แต่ละศัวรรษนั้นจะแสดงนิสัยของตัวละครไม่ว่าจะเป็นชาติกำเนิด อุปนิสัย ตำแหน่งและยศถาบรรดาศักดิ์ อันเป็นพื้นฐานที่นักแสดงภายใต้หัวใจนั้น ๆ ต้องศึกษาให้ดี เพื่อการแสดงบทบาทจะได้สัมพันธ์กันอย่างพอดี ความรู้สึกนึกคิดเช่นมนุษย์ (บุคลาธิษฐาน) ก็ยังคงมีอยู่ ดังนั้นการแสดงอารมณ์ความรู้สึกของผู้แสดงผ่านตัวละครนั้น ๆ ก็ย่อมทำให้เห็นถึงความเป็นธรรมชาติด้วย ถ้าจะเปรียบเทียบมาไม่ว่าแม่ทัพนายกองหรือไพร่พลทหารทั้งหลาย ที่มีหน้าที่ต่างกัน มีความรับผิดชอบต่างกัน แต่ก็ย่อมมีอารมณ์รัก โลภ โกรธ หลง เช่นเดียวกัน นี่คือนักแสดงแห่งคำสอนที่ซ่อนอยู่ ซึ่งเป็นการแสดงให้รู้ถึงการต้องเคารพความเป็นพื้นฐานของมนุษย์ในคราบของสิ่งสมมติ (หัวใจ) ที่แตกต่างกัน แต่ก็น่าเสียดายที่เรามักเห็นหลาย ๆ คนในสังคมที่เคยใส่หัวใจและคิดว่าเป็นหัวใจของตนเอง จนลืมถอดลิ้มวางมั่นจะหมัดวาระแห่งการแสดงนั้นแล้วก็ตาม

“บทพากย์ บทเจรจา” เส้นหัวใจของใจอีกประการหนึ่งคือ การรำทำพิธีกรรมตามบทพากย์ ให้มีความสอดคล้องพอดีกับจังหวะและตรงกับความหมายที่ต้องการสื่อ ผู้แสดงเป็นตัวละครนั้น ๆ มิอาจแสดงท่าทางรำทำพิธีที่ผิดกับบทที่พากย์อยู่ได้ แม้ตนเองจะไม่ได้ถูกผูกมัดแขนขา มีความเป็นอิสระจะเยื้องซ้ายขวาอย่างไรก็ได้ แต่บทพากย์ก็กำกับไว้ว่าต้องทำตามอย่างไร เปรียบการชมใจตนของผู้แสดงที่เมื่อถึงคราวเป็นตัวละครนั้น ๆ ก็ไม่สามารถทำสิ่งใดตามอำเภอใจได้ ดูๆเดียวกับผู้พากย์ แม้จะเป็นผู้เอ่ย ผู้บอก หรือผู้สั่ง ให้ผู้แสดงเป็นตัวละครนั้น ๆ ทำตามอย่างปากของตน แต่ก็ต้องเข้าใจและยอมรับว่าตนเองไม่ใช่ผู้แสดง อาจไม่เข้าใจและหยั่งรู้ในสถานการณ์บนเวทีนั้นได้ หากมองอีกแง่มุมหนึ่งก็สะท้อนได้ว่าแม้เป็นผู้พากย์ แต่ก็ไม่สามารถพูดตามอำเภอใจได้เช่นกัน เพราะการ

พากย์ของตนในขณะนั้น ๆ ก็ย่อมอยู่ภายใต้เนื้อหาและเรื่องราวตามโครงเรื่องที่แสดง

คำสอนโบราณที่ว่า “ดู (ใจ) ละครแล้วย้อนดูตัว” จึงเป็นคำสอนที่เป็นสากลสามารถใช้ได้เสมอ ผิดแต่ที่เราทั้งหลายจะเข้าถึงซึ่งกุศโลบายแห่งปัญญาที่ได้จรรโลงไว้ในศิลปะหรือไม่ มากน้อยเพียงใด การเล่นใจละครจึงไม่ใช่เพียงการสานต่อความวิจิตรงดงาม ท่วงท่ารำรำอันสวยงามอ่อนช้อยเท่านั้น หากเป็นการฝึกคนให้รู้จักถึงคุณธรรมอันประเสริฐด้วย เช่น หลักสัปปริสธรรม ๗ ว่าด้วยการรู้จักเหตุ รู้จักผล รู้จักตน รู้จักประมาณ รู้จักกาล รู้จักบุคคล และรู้จักชุมชน ที่สามารถสะท้อนได้จาก การนาฏกรรมนี้อย่างแยบยล ในเรื่องรามเกียรติ์ไม่ว่าจะมองข้างพระรามหรือข้างทศกัณฐ์ ต่างก็มีทหารคู่ใจเป็นสหายร่วมรบทั้งสิ้น ผิดแต่ว่าการถือคุณธรรมที่ต่างกัน ความเชี่ยวชาญชำนาญยุทธ์ที่ต่างกัน อันจะทำให้ส่งผลต่อชัยชนะในการรบ แต่อย่างไรก็ดี ทหารทุกทัพที่มีสิ่งที่เป็นหลักสำคัญเดียวกัน นั่นคือ ความจงรักภักดีต่อจอมทัพ ดังนั้นนักเรียนนายร้อยรักษาพระองค์ ได้มีศักดิ์และสิทธิ์ที่เป็นสัญลักษณ์กำกับไว้แล้ว ว่าเป็นทหารของพระราชาก็ขอให้จงทำตนให้เป็นดังที่ตนเองได้เดินเข้ามา และเลือกที่จะสวมบทนี้ให้ดีเถิด เพราะหากไม่ใส่ใจแล้วตัวนักเรียนนายร้อยเองไม่ได้เป็นผู้เสียหายแต่คนเดียว ความเสียหายย่อมมีขึ้นไปถึงตัวละคร ตัวแสดงทุกตัว รวมทั้งเรื่องราวทั้งหมดที่เกี่ยวข้อง อย่าให้การละเลยเพิกเฉยต่อหน้าที่ของตนเอง ไปทำลายและทำร้ายผู้อื่นอีกเลย เพราะถึงอย่างไรตัวละครทุกตัวก็มีผลต่อการแสดง ทหารพระราชานายก็ย่อมมีผลต่อพระราชาท่านของทหารที่แสดงอากัปกิริยา ก็คือสิ่งดีตราว่าแผ่นดินของทหารผู้นั้นเป็นเยี่ยมไร

เปิดโลกความรู้เทคโนโลยีป้องกันประเทศ

ต้นแบบระบบจรวดหลายลำกล้อง แบบนำวิถี DTI-1G

จรวดและอาวุธนำวิถี นับเป็นยุทโธปกรณ์ที่มีบทบาทสำคัญในการสงครามและการป้องกันประเทศเชิงรุก เนื่องจากมีระยะยิงไกล มีอำนาจการทำลายล้าง และมีความแม่นยำสูง กองทัพอากาศจึงให้ความสำคัญกับการเสริมสร้างกำลังกองทัพด้วยการพัฒนายุทโธปกรณ์จรวด เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการป้องกันประเทศ รักษาผลประโยชน์และดุลยภาพความมั่นคงของชาติ และเป็นหลักประกันว่ากองทัพไทยมีความพร้อมและศักยภาพสงครามที่สูงกว่า รวมทั้งเป็นอำนาจต่อรองในการเจรจากรณีเกิดความขัดแย้งระหว่างประเทศด้านการเมืองและเศรษฐกิจ

กองทัพอากาศได้มีการจัดหาจรวดและอาวุธนำวิถีเข้าประจำการอยู่จำนวนหนึ่ง แต่ยังไม่เพียงพอต่อความต้องการ ตามแผนการเสริมสร้างกำลังกองทัพ อีกทั้งเป็นอาวุธที่มีเทคโนโลยีสูง การปรนนิบัติรักษา และซ่อมบำรุงมีความซับซ้อน ขณะที่อำนาจการรบของประเทศรอบบ้านเรามีการพัฒนายุทโธปกรณ์จรวดที่มีศักยภาพสูงและเพิ่ม

จำนวนมากขึ้น กองทัพ ไทยเราจำเป็นต้องเสริมสร้างความเข้มแข็งด้านยุทโธปกรณ์ของกองทัพ เสริมอำนาจการยิงของกองทัพให้เพียงพอแก่การป้องกันตนเอง ซึ่งการพัฒนาจรวดและอาวุธนำวิถีที่พัฒนาโดยหน่วยงานวิจัยของไทยเข้าประจำการ จะทำให้กองทัพอากาศไทยสามารถพึ่งพาตนเองด้านเทคโนโลยีได้อย่างมั่นคง

สถาบันเทคโนโลยีป้องกันประเทศ หรือ สทป. จึงก่อตั้งขึ้นเพื่อภารกิจในการวิจัยพัฒนาต้นแบบยุทโธปกรณ์ โดยโครงการแรก คือ การวิจัยระบบแบบไม่นำวิถี DTI-1 เพื่อพัฒนาขีดความสามารถด้านการวิจัยและใช้ทรัพยากรภายในประเทศเป็นสำคัญ สทป. ได้พัฒนาต้นแบบจรวดหลายลำกล้องแบบไม่นำวิถี DTI-1 ระยะยิงไกล ๑๘๐ กิโลเมตรได้สำเร็จ ด้วยการรับถ่ายทอดเทคโนโลยีบางส่วนจากมิตรประเทศ ส่งมอบให้กองทัพบกทดลองใช้งาน เมื่อ พ.ศ. ๒๕๕๔ โดย พลเอก ประวิตร วงษ์สุวรรณ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม เป็นประธานในพิธีรับมอบ และ

ได้มอบนโยบายให้พัฒนาระบบจรวดหลายลำกล้องแบบนำวิถีส่งมอบให้กองทัพบกใช้งาน

สทป. จึงได้พัฒนาต่อยอดความรู้และขีดความสามารถที่มีอยู่ของเทคโนโลยีจรวดหลายลำกล้องแบบนำวิถี DTI-1G และรับถ่ายทอดเทคโนโลยีจากมิตรประเทศบางส่วน เป็นระบบจรวดหลายลำกล้องแบบนำวิถี DTI-1G โดยสร้างต้นแบบที่สมบูรณ์ให้ทันต่อความต้องการใช้งานของกองทัพ และได้ทำพิธีส่งมอบต้นแบบระบบจรวดหลายลำกล้องแบบนำวิถี DTI-1G เมื่อวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ โดย พลเอก อุดมเดช สีตบุตร รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงกลาโหม ผู้แทนรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม และ สทป. โดยพลอากาศเอก พงศธร บัวทรัพย์ ประธานกรรมการบริหาร สทป. ส่งมอบให้ ผู้บัญชาการทหารบก พลเอก ธีรชัย นาควานิช เพื่อมอบให้แก่หน่วยผู้ใช้คือ กองพลทหารปืนใหญ่ นำเข้าประจำการต่อไป

ระบบจรวดหลายลำกล้องแบบนำวิถี DTI-1G

โครงการวิจัยและพัฒนาจรวดหลายลำกล้องแบบนำวิถี DTI-1G ได้มีการลงนามบันทึกข้อตกลงความร่วมมือวิจัยและพัฒนาจรวดหลายลำกล้องแบบนำวิถี ระหว่างกองทัพบก และ สทป. เมื่อ ๗ มีนาคม ๒๕๕๖ เพื่อส่งมอบจำนวน ๓ ระบบ ให้กองทัพบกนำไปทดลองใช้งาน โดยกองทัพบกกำหนดความต้องการระบบจรวดหลายลำกล้องแบบนำวิถี DTI-1G ระยะยิง ๗๐ - ๑๕๐ กิโลเมตร

ขีดความสามารถจรวดหลายลำกล้องแบบนำวิถี DTI-1G ขนาด ๓๐๒ มม. ยิงจากพื้นสู่พื้น ระยะยิง ๖๐ - ๑๕๐ กิโลเมตร รับถ่ายทอดเทคโนโลยีเฉพาะส่วนนำวิถีจากมิตรประเทศ โดยนักวิจัย สทป. และเหล่าทัพเข้ารับการอบรมในหลักสูตรการออกแบบระบบควบคุมและนำวิถี (Design of Con-

trol and Guidance) การใช้งาน ออกแบบและการผลิตชิ้นส่วนที่สำคัญ สร้างต้นแบบระบบจรวดและทำการยิงทดสอบเพื่อตรวจรับระบบจรวดหลายลำกล้องแบบนำวิถี DTI-1G จำนวน ๕ นัด ที่สนามทดสอบมิตรประเทศ เมื่อมีนาคม ๒๕๕๘

คุณลักษณะเฉพาะของจรวดหลายลำกล้องแบบนำวิถี DTI-1G

- ระยะยิง ๗๐ ถึง ๑๕๐ กิโลเมตร
- ความแม่นยำ (CEP) $\leq$ ๔๐ ม. (นำวิถีด้วย GPS/INS Combined)
- หัวรบ หัวระเบิด
- รัศมีการทำลาย $\geq$ ๗๐ ม.
- จำนวนลูกจรวดต่อรถยิง ๔ นัด
- เวลาในการเตรียมยิง $\leq$ ๗ นาที
- เวลาในการถอนตัว $\leq$ ๓ นาที
- ความยาวลูกจรวด ๖.๙๘๓ เมตร
- เส้นผ่านศูนย์กลางลูกจรวด ๓๐๐ มิลลิเมตร
- แบบการตั้งยิง แบบหลัก : อัตโนมัติ แบบฉุกเฉิน : ตั้งเล็งโดยกล้องตั้ง
- มุมทิศ +/- ๓๐ องศา มุมยิง ๒๔ - ๕๖ องศา
- การบรรจุและยิงจรวด บรรจุในกล่องหรือกระเปาะยิง ง่ายต่อการติดตั้ง
- อายุการเก็บรักษา ๑๐ ปี ที่อุณหภูมิ ๒๕ องศาเซลเซียส

บทความจาก

สถาบันเทคโนโลยีป้องกันประเทศ (องค์การมหาชน) กระทรวงกลาโหม
Defence Technology Institute (Public Organisation) Ministry of Defence, The Kingdom of Thailand

บทที่ ๖

ใช้คนผิด ทุกก็กล่อม

การบริหารทรัพยากรมนุษย์ ใน สามก๊ก

พล.ต.หลักแก้ว อัมโรสถ

- (ต่อจากเล่มที่แล้ว) -

๑. ราชวงศ์วุยใช้ใจของเสียอำนาจแก่ ตระกูลสุมา

พระเจ้าโจยอยโอรสซึ่งสืบอำนาจมาจากพระเจ้าโจโจ เมื่อใกล้จะสิ้นใจ ทรงมอบใจของซึ่งมีอายุเพียง ๘ ขวบ ให้ใจของกับสุมาอี้ช่วยทำนุบำรุง จนกว่าจะเติบโตว่าราชการได้ แต่ใจของกับสุมาอี้ต่อสู้แย่งอำนาจกันอย่างดุเดือด ใจของผู้ใดจะเอาแต่รอดฉลาดย่อมจะมีใช่เป็นคู่ต่อสู้ของสุมาอี้ลงท้ายก็ถูกกวาดล้างจนหมดโคตร อำนาจการบริหารวุยก็จึงตกไปอยู่ในมือของตระกูลสุมา ซึ่งเท่ากับเป็นการวางรากฐานให้แก่การชิงราชสมบัติของสุมาเอี้ยนในภายหลัง

ผู้ปกครองในยุคศักดินานั้น มักจะใช้วิธีการทุกอย่างเท่าที่จะทำได้ในการขจัดศัตรูเพื่อยังความมั่นคงแก่อำนาจตน

โจโจแม้จะเลื่องลือในการใช้คนเป็น แต่คนที่ไม่ยอมก้มหัวให้เขา ก็ถูกเขาฆ่าตายไปเป็นส่วนใหญ่ เมื่อโจโจตัดสินใจที่จะตั้งโจผีเป็นไท้เจ้อผู้สืบทอด

สมบัติ ก็กวาดล้างสมัครพรรคพวกของโจสิน้องชายโจผี เพื่อกรุยทางสะดวกให้แก่การครองอำนาจของโจผีอย่างไม่ปราณี

เมื่อโจผีโค่นราชวงศ์ซันไปแล้ว ขุนนางใหญ่น้อยทั้งฝ่ายบู๊และฝ่ายบู้ทั้งหลายล้วนแต่เป็นคนของโจผี ฉะนั้น อำนาจการปกครองของโจผีจึงค่อนข้างจะมั่นคง

ครั้นมาถึงคนรุ่นที่สามของราชวงศ์วุย คือเมื่อโจยอยขึ้นครองราชย์ ขุนนางผู้มีความดีความชอบส่วนใหญ่ก็ล้มหายตายจากไป ผู้สืบทอดของพวกเขาก็ล้วนแต่เป็นคนจำพวกเจ้าสำราญ ไร้ความสามารถ ด้วยประการทั้งปวง เอาแต่ดื่มกินเที่ยวเตร่ไปวันหนึ่ง ๆ โจของก็เป็นคนเช่นนี้ เขาอาศัยบุญญาของโจจิ้นผู้บิดาได้รับการแต่งตั้งให้เป็นขุนนางผู้ใหญ่จากพระเจ้าโจยอย เมื่อพระเจ้าโจยอยป่วยหนักเคยเห็นคนในตระกูลโจเพื่อให้นำช่วยราชการแผ่นดินมองไปมองมาก็เห็นแต่โจของเท่านั้นที่เหมาะสมที่สุด

ด้วยการเสนอแนะของโฮอันคนสนิท โจของจึงได้เข้าใจความสำคัญของอำนาจทหาร ดังนั้น จึง

หาข้ออ้างว่าสุมาอี้มี “คุณธรรมและบารมีสูงส่ง” เสนอให้พระเจ้าโจฮองยกขึ้นเป็น “ราชครู” ตำแหน่งราชครูสูงกว่าตำแหน่ง “กลาโหม” แต่มิได้กุมอำนาจทหาร การที่โจฮองเสนอให้สุมาอี้เป็นราชครู ก็เพื่อลดทอนอำนาจทหารของเขา หลังจากนั้น โจฮองก็ส่งคนของตนเข้าไปคุมกองทัพต่าง ๆ เข้าใจเอาว่าตนยึดอำนาจทหารได้แล้ว ต่อแต่นี้ไปกินนอนได้ตาหลับ จึงยิ่งปล่อยตัวหาความสำราญ ดื่มสุราเคล้านารีกับสมัครพรรคพวกอย่างระเริงใจ การกินอยู่หลับนอนการจัดขบวนแห่แห่น ก็หรูหราฟุ่มเฟือยดุจดังฮ่องเต้

สุมาอี้เป็นคนมีสติปัญญามากด้วยเล่ห์เหลี่ยมกลอุบาย เขาช่วยราชการตระกุลโจมาจนถึงสี่แผ่นดิน เป็นผู้สำเร็จราชการมาทั้งสองครั้ง ตระกุลโจต่างก็ถูกลงด้วยการแสดงออกภายนอกที่สุมาอี้ปั้นแต่งขึ้น จึงล้วนแต่ถือสุมาอี้เป็นคนของตน แม้แต่โจโฉซึ่งเป็นคนร้อยเล่ห์พันเหลี่ยมดูคนได้เก่ง ก็ยังถูกเขาหลอกจนเชื่อใจ

สุมาอี้เมื่อถูกขับออกจากอำนาจทหารแล้ว ก็แสวงทำปวดยไม่ออกไปไหน ลูกชายสองคนก็ขอลาออกจากราชการอยู่กับบ้าน เมื่อโจฮองส่งหลิซันซึ่งได้รับการแต่งตั้งใหม่ให้เป็นเจ้าเมืองเกงจิ๋วไปเยี่ยมลา ความจริงก็เพื่อสอดส่องดูความเป็นไปของสุมาอี้ สุมาอี้ก็รู้จุดหมายของการมาเยือนของหลิซันดี ปล่อยให้ผมเฝ้ารุงรังนั่งหม่อมผ้าทำชมอยู่บนเตียง ให้สาวใช้สองคนคอยขนานบ่าข้างแล้วเชิญหลิซันเข้าพบ

ระหว่างสนทนากัน สุมาอี้ก็แกล้งพูดเลอะเทอะไม่หยุดปาก ทำหูตึงฟังคำของหลิซันผิด ๆ ถูก ๆ เมื่อสาวใช้ป้อนน้ำตุนโสมให้ สุมาอี้ก็แกล้งทำสำลัก ปล่อยให้ไหลจากปากจนเสื้อผ้าเปียก ซ้ำยังสั่งเสียหลิซันเสียงขาด ๆ วิน ๆ เหมือนคนใกล้ตายว่า “ตัวเราทุกวันนี้ก็ชราทั้งโรคก็กำเริบปวดยหนัก จะตายวันนี้พรุ่งนี้ก็ไม่รู้เลย อันสุมาสู สุมาเจียวบุตรเราทั้งสองเป็นคนโหดเขลา ท่านจงเอ็นดูสั่งสอนด้วย จงช่วยบอกโจฮองด้วยว่า เราขอฝากบุตรทั้งสองด้วย จงเถิด” สั่งเสร็จก็ทำเอนตัวลงนอนแสร้งหอบหายใจไม่ออก

หลิซันกลับไปรายงานโจฮอง โจฮองรู้สึกยินดีเป็นอันมาก “ถ้าไอ้เฒ่าคนนี้ตายเสีย เราก็หมดห่วง” โจฮองถูกสุมาอี้ต้มเสียสุก

สุมาอี้เห็นหลิซันไปแล้ว ก็ลุกขึ้นพูดกับลูกชายทั้งสองว่า “หลิซันกลับไปคงจะไปรายงานแก่โจฮอง โจฮองก็จะหมดความกังวลในตัวบิดา เรารอให้เขาออกจากเมืองไปล่าสัตว์ก่อนจึงค่อยคิดการ”

ไม่นาน โจฮองพร้อมด้วยน้องชายรวมสามคน รวมทั้งโฮอัน นำทหารราชองครักษ์ซึ่งเขาเป็นผู้บัญชาการ คุมครองพระเจ้าโจฮองออกไปล่าสัตว์ เมื่อขบวนล่าสัตว์พ้นจากประตูเมืองไปไม่นาน สุมาอี้ก็ก่อกบฏขึ้น เข้าควบคุมค่ายทหารทั้งหมด หลังจากนั้นก็นำทหารไปตั้งมั่นอยู่ริมแม่น้ำลกโหรัษา สะพานแพทุ่นทอดสมอไว้

ฮวนห้อมคนสนิทของโจฮองหนีออกจากเมือง ได้กรีบไปแจ้งข่าวร้ายแก่โจฮอง สุมาอี้ได้ยินดังนั้นก็ตกใจ “การเราทำครั้งนี้คนข้างนอกจะรู้เพราะฮวนห้อมหนีออกไป” เจียงเจี๊จวินว่า “ม้าเลวถั่วลิบฉับนี้ หาประโยชน์อันใดมิได้” ม้าเลวถั่วลิบอุปมาโจฮองเป็นคนที่ไม่ได้แต่ความสุขสำราญ หาได้มีปณิธานอันใหญ่หลวงสิ่งใดไม่จึงมีควรวิตก

ฮวนห้อมเมื่อพบโจฮอง ก็เสนอโจฮองให้ระดมทหารจากที่ต่าง ๆ เข้าปราบกบฏในเมืองหลวง ไม่ช้าสุมาอี้ก็ส่งคนมาแจ้งข่าวว่า “การก่อกบฏครั้งนี้ไม่มีความประสงค์อื่นใดนอกจากต้องการให้ โจฮองพ้นจากตำแหน่งคุมทหารเท่านั้น”

ในคืนวันนั้น โจฮองครุ่นคิดอยู่ทั้งคืน ก็มีอากาศตัดสินใจลงได้ ร้องให้คร่ำครวญด้วยความเสียใจ แต่พลบค่ำจันรุ่งสว่าง ก็ยังคงล้มเลมิรู้ที่จะทำประการใด

ฮวนห้อมเข้าไปเร่งรัดถึงในกระโจมที่พัก “ท่านคิดอยู่ตลอดคืน เหตุไฉนจึงยังไม่ตัดสินใจแล้ว?”

โจฮองถอนหายใจใหญ่กล่าวว่า “เราจะไม่ยกทัพไปให้ลำบากแก่ทหารแล้ว ยินดีจะทิ้งตำแหน่งขุนนาง ขอให้เป็นแค่เศรษฐีมีเงินนั่งกินนอนกินไป

ชั่วชีวิตก็พอ”

ฮวนห้อมไต่ยืนดั่งนั้นก็ร้องไห้ด้วยเสียงอันดัง แล้วเดินออกจากที่นั่นพลางรำพึงว่า “ใจจีนพอใจของอวดตัวว่าเป็นคนมีสติปัญญา มีบุตรสามคนก็ล้วนแต่โง่เหมือนวัวควายทั้งสิ้น”

ดังนั้น ใจของจึงถูกสุมาอี้หลอกให้กลับเข้าเมือง ต่อมาก็ตั้งข้อหาว่าเป็นกบฏ จับใจของสามพี่น้องและสมัครพรรคพวก ประหารเสียที่กลางตลาดและให้ประหารครอบครัวของคนเหล่านี้ทั้งสามชั่วโคตรด้วย

ในการต่อสู้ที่เอาเป็นเอาตายกับปรปักษ์ ใจของกลับปล่อยอำนาจทหารออกจากมือไป คิดจะเป็นเพียง “เศรษฐีอยู่ดีมีสุข” ความโง่เขลาของใจของมีถึงขนาดนี้ก็น่าที่จะให้เขาฆ่าตายอยู่หรือก คนรุ่นหลังของตระกูลโจช่วงโง่เขลาเขาบาปัญญาอย่างเหลือขนาด จึงยอมเป็นเรื่องเสียไม่พินที่จะต้องถูกรตระกูลสุมาเข้ามามาแทนที่

๒. เล่าเสี้ยนหลงเชื้อฮุยโฮเสียจกัก

“ใกล้ชิดกับขุนนางผู้เป็นปราชญ์ ออกห่างจากคนถ้อยทรชน นี่คือเหตุแห่งความเจริญรุ่งเรืองของราชวงศ์ฮั่นยุคแรก ใกล้ชิดคนถ้อยทรชน ห่างเหินขุนนางผู้เป็นปราชญ์ นี่คือเหตุแห่งความล่มจมของราชวงศ์ฮั่นยุคหลัง เมื่อครั้งพระราชบิดายังทรงพระชนมายุอยู่ ทุกครั้งที่ทรงปรารภเรื่องนี้แก่ข้าพระองค์ ก็ทรงเสียดพระทัยเจ็บปวดด้วยพระจริยวัตรของพระเจ้าฮั่นเต๋และเลนเต๋เป็นที่ยิ่ง”

ความเหล่านี้ คือมูลเหตุแห่งความรุ่งเรืองและเสื่อมสลายของราชวงศ์ฮั่นยุคแรกและยุคหลังที่ขงเบ้งสรุปไว้ใน “ฎีกาการศึกษาทัพครั้งแรก” เพื่อใช้ตักเตือนเล่าเสี้ยน มันเป็นเรื่องคำอันเต็มไปด้วยความจริงใจที่แฝงความหมายลึกซึ้งถูกต้องตรงกับความจริงทุกประการ

แต่เล่าเสี้ยนมิได้กระทำตามที่ขงเบ้งได้ตั้งความหวังไว้ คือใกล้ชิดขุนนางผู้เป็นปราชญ์ ห่าง

เหินจากคนถ้อยทรชน เพื่อยังความรุ่งเรืองแก่ราชวงศ์ฮั่น แต่กลับใกล้ชิดคนถ้อยทรชน ห่างเหินจากขุนนางผู้เป็นปราชญ์ เดินไปตามรอยของฮั่นเต๋กับเลนเต๋ จึงต้องสูญเสียแผ่นดินจกักไปอย่างอัปยศ

เล่าเสี้ยนเป็นกษัตริย์เลอะเลือนซึ่งหาได้ยากเป็น “อาเต๋า” ที่อยู่ในความทรงจำของคนทั้งหลายไปตลอดกาลในด้านลบ แต่ถ้าวางกันอย่างจริงจังแล้ว เล่าเสี้ยนก็มีใช้จะเลวไปเสียหมด เขาชื่ออย่างน่าสงสาร เลอะเลือนอย่างน่าอัศจรรย์

เมื่อขงเบ้งยังบริหารราชการแผ่นดินอยู่ เล่าเสี้ยนก็ทำตามคำสั่งเสียของเล่าปี่ผู้บิดา “ปฏิบัติต่อท่านมหาอุปราชเหมือนหนึ่งบิดา” อำนาจที่อยู่ในมือของขงเบ้ง เล่าเสี้ยนไม่อยากฟังก็ต้องฟัง ขงเบ้งเหนื่อยยากด้วยราชการแผ่นดิน ยังห่วงววยจนเหลือไหลโคลย้อย กินไม่รู้รส นอนไม่รู้หลับ แต่เล่าเสี้ยนไม่ต้องใช้สมองแต่อย่างใดเลย กินนอนตลอดวัน หาความสำราญตามความพอใจ

แต่ก็แน่นอน เล่าเสี้ยนย่อมจะมีเซ่นนอนหลับอยู่ทั้งวัน เมื่อบ้านเมืองเกิดเหตุขึ้น บางครั้งเขาก็ใช้ความคิดอยู่เหมือนกัน เช่นเมื่อครั้งเล่าปี่สิ้นชีวิตไปแล้ว ใจโง่ฉวยโอกาสกรีธาทัพบุกเข้าจกักถึง ๕ ทาง ขงเบ้งก็ซุกอยู่แต่ในบ้านไม่ออกไปไหนเลย เล่าเสี้ยนไม่รู้จะจัดการอย่างไรต่อการบุกรุกของข้าศึก ร้อนกร้อนใจดังไฟเผา ก็รีบแจ้นไปเยี่ยมขงเบ้งยังจวนมหาอุปราช ขงเบ้งจึงได้แจ้งกลวิธีถอยทัพข้าศึกแก่เล่าเสี้ยน เล่าเสี้ยนจึงเกิดความสำนึกดูตุ๋นจากฝัน

เล่าเสี้ยนที่แท้ก็ไม่สู้จะไว้ใจในตัวขงเบ้งนัก เมื่อครั้งขงเบ้งชนะสุมาอี้ด้วยการศึกและด้วยการค่ายกล กำลังจะอาศัยชัยชนะบุกเข้ายึดเมืองหลวงเตียงอัน เล่าเสี้ยนก็กลับหลงกลใส่ศึกของสุมาอี้ เชื้อข่าวลือที่ใส่ศึกสุมาอี้แพร่ไปในเสฉวนว่า ขงเบ้งถือว่าตนมีความดีความชอบอันใหญ่หลวง จะชิงราชสมบัติตั้งตัวเป็นใหญ่ พวกชนที่จึงช่วยวางแผนให้เล่าเสี้ยนส่งคนเดินทางไปยังกลางวันกลางคืนเรียก

ให้ขงเบ้งยกทัพกลับมา

เมื่อขงเบ้งกลับมาถึงเชิงโต่ตามเล่าเสี้ยนว่า เรียกตัวกลับมาเพราะเหตุใด เล่าเสี้ยนก็ตอบไม่ถูก อึกอักอยู่เป็นนาน จึงว่า “มิได้มีการสิ่งใด เราจะลึกถึงมหาอุปราชา จึงให้หากกลับมา” คนชื่อจอนเซ่อก็พูดไปตามประสาเซ่อ

อย่างไรก็ดี เมื่อขงเบ้งยังมีชีวิต ขุนนางนักปราชญ์ทั้งหลายก็ยังคงกุมอำนาจอยู่ พวกคนถ้อยทรชนไม่กล้าเข้าใกล้ เล่าเสี้ยนก็ยังฟังคำของขงเบ้งเป็นส่วนใหญ่ พวกขันทีไม่กล้าจะเข้าแทรกแซงการบริหารราชการแผ่นดิน แต่ครั้งเมื่อขงเบ้งป่วยถึงแก่กรรมที่ลั่วเจียงหยวน การเปลี่ยนแปลงก็ได้เกิดขึ้นเป็นลำดับ โดยเฉพาะเมื่อเจียวอ้วนกับบิฮุยตายตามกันไป เล่าเสี้ยนก็ถูกห้อมล้อมชักจูงด้วยคนถ้อยทรชนพวกขันทีสุยโฮ ตีมสุราเคล้านารี มีอกว่าราชการแผ่นดิน ทำให้การปกครองทั้งทางการเมืองและการทหารเกิดความยุ่งเหยิงปั่นป่วนไปหมด

เกียงอุยซึ่งเป็น “เสาค้ำฟ้า” ของจก๊กที่ขงเบ้งมอบตำราพิชัยสงครามให้ด้วยความไว้วางใจ เป็นคนซื่อสัตย์และจงรักภักดีเป็นที่ยิ่ง เขาสืบทอดเจตนารมณ์ของขงเบ้ง ส่งทหารไปปราบตงหวงจนถึง 9 ครั้ง แม้ว่าจะมิได้ชัยชนะอย่างใหญ่หลวงก็ตาม แต่ก็ทำลายขวัญข้าศึกจนระส่ำระสาย ไม่กล้าที่จะรังควานจก๊ก แต่เมื่อเกียงอุยรบตะลุยเลือดอยู่แนวหน้า ล้อมตงงายขุนพลฝีมือดีของวุยก๊กอยู่ ณ บริเวณเขากิสาน ก็ได้รับหนังสือเรียกกลับจากเล่าเสี้ยนถึง ๓ ครั้งติด ๆ กัน เพราะขันทีสุยโฮทูลยุยงเล่าเสี้ยนว่า “เกียงอุยรบหลายครั้งไม่เคยชนะ ควรจะให้เจียมอุไปแทน”

เจียมอุเป็นใคร? มาแต่ไหน?

เจียมอุมีตำแหน่งเป็นถึงขุนพลเอกฝ่ายขวา แต่ไม่เคยรบทำความดีความชอบอันใดเลย

เพียงแต่คอยเข้าหาสุยโฮ จึงได้รับตำแหน่งสูงขึ้นเรื่อย ๆ สุยโฮเดิมทีก็คิดจะให้เจียมอุไปแทนเกียงอุย แต่มาคิดอีกทีก็เห็นว่า เจียมอุมิใช่คู่ต่อสู้ของตงงายซึ่งชำนาญศึกยิ่งนัก เมื่อเกียงอุยกทัพ

กลับมาแล้ว สุยโฮก็ทำเฉยเสีย ไม่ว่ากล่าวเรื่องนี่สืบไป

อันการศึกษาซึ่งมีความสำคัญต่อความเป็นความตายของจก๊กก็เป็นอย่างยิ่งนี้จะให้ใครเป็นแม่ทัพ เล่าเสี้ยนไม่มีความเห็นของตนเอง แต่กลับพลิกกลับไปกลับมาเหมือนของเล่นอยู่ในมือขันทีสุยโฮ ความเลอะเลือนของเล่าเสี้ยนจึงฉกฉกรรจ์นัก

เกียงอุยเมื่อกลับมาถึงเชิงโต่ ก็เข้าเฝ้าเล่าเสี้ยนทูลว่า “ข้าพเจ้าไปทำศึกอยู่เขากิสานจนจะได้ชัยชนะแก่ข้าศึกอยู่แล้ว เป็นในพระองค์จึงให้ข้าพเจ้ากลับมา... พระองค์เชื่อฟังถ้อยคำของสุยโฮสุยโฮคิดการทะนงใจนัก เห็นจะเหมือนครั้งพระเจ้าเลนเต้เมื่อมีขันทีสิบคนนั้น ขอพระองค์เร่งกำจัดสุยโฮเสียเถิด เมืองเสฉวนก็จะอยู่เย็นเป็นสุข และซึ่งเมืองวุยก๊กนั้นจะได้โดยง่าย”

แต่เล่าเสี้ยนปกป้องสุยโฮว่า “ท่านสุยโฮนี้เป็นแต่ขันทีที่เราใช้อยู่ข้างใน ท่านว่ามันทะนงใจนี้เราไม่เห็นด้วย ท่านจำไม่ได้หรือเมื่อครั้งตั้งอุ้นมีความวิษยากกล่าวโทษมันนั้นเราก็คิดขัดใจอยู่ บัดนี้ท่านมาว่าอีกเล่า เราหาเชื่อฟังท่านไม่”

เกียงอุยจนปัญญา เมื่อกลับที่พักแล้วก็เกรงว่าสุยโฮจะผูกใจเจ็บ หาทางทำร้ายตน จึงปฏิบัติตามคำแนะนำของซบเจ้ง พาทหารออกไปที่หลงเสทำอะไรเถนาเป็นเสบียง ฝึกปรีอทหารอยู่ที่นั่น เพื่อหาทางบุกวุยก๊กต่อไป

นับแต่โบราณอันไกลโพ้นมาแล้ว เมื่อกษัตริย์เลอะเลือนครองราชบัลลังก์ คนถ้อยทรชนมีอำนาจขุนพลออกรบอยู่ภายนอกก็ยากที่จะสร้างความดีความชอบได้

ก่อนหน้านี้ ในสมัยจ้านกั๋ว ขุนพลเล่ออ้อแห่งแคว้นเฉียนถูกใส่ความ เมื่อครั้งนำทัพไปที่แคว้นฉีจันต้องเตลิดหนีกลับบ้านเมืองไม่ได้

ในสมัยข่ง ขุนพลเยเฟยก็ถูกขุนนางกังฉินใส่ร้ายจนตัวตาย

เกียงอุยก็ดูเหมือนว่าจะตกอยู่ในชะตากรรมเดียวกัน

เล่าเสี้ยนเลอะเลือนไม่มีใครเทียบ สุธโธ มีอำนาจไร้ผู้เทียมทาน ก็เป็นธรรมดาที่จกก็จะต้องเสื่อมสูญ เมื่อจงโฮยกับเตงกายยกทัพบุกเสฉวน เกียงอุยนำทัพจากหลงเสออกรบศึก ส่งพลแยกไปรักษาตนเองอันก้วนและสะพานอิมเป็งเกี่ยว และได้สั่งความไว้อย่างหนักแน่นว่า “พื้นที่สองแห่งนี้ หากเสียไปฮั่นตั้งก็จะรักษาไม่อยู่”

ในช่วงเวลาแห่งความคับขันเช่นนี้ เล่าเสี้ยนกลับเชื่อคำของสุทธโธซึ่งกล่าวว่า “ซึ่งเกียงอุยบอกข่าวราชการมาทั้งนี้ จะคิดเอาความชอบใส่ตัวหาเป็นจริงดังว่าไม่ ขอพระองค์อย่าทรงพระวิตกเลย ข้าพเจ้ารู้จากยายเฒ่าคนหนึ่งชื่อสุไปลงผีแน่ นักข้าพเจ้าจะไปหามาลงดู ถ้าเท็จจริงประการใดก็จะรู้แน่”

เมื่อยายเฒ่าหมอมผีทำพิธีเสร็จจึงบอกแก่พระเจ้าเล่าเสี้ยนว่า “เราเป็นพระเสื้อเมืองท่านเข้าศึกยกมาหาจริงไม่ ท่านอย่าคิดวิตกเลย อันบ้านเมืองเรานี้อยู่เย็นเป็นสุขอยู่หาเป็นอันตรายไม่ นานไปเมืองวุยก๊กจะมานบนอบแก่ท่าน”

พระเจ้าเล่าเสี้ยนได้ยินยายเฒ่าว่าดังนั้นแล้ว ก็ดีใจ จึงพระราชทานเสื้อผ้าให้ตามสมควร ซึ่งเกียงอุยมีหนังสือบอกมานั้นไม่เชื่อฟัง มิได้คิดการสืบไปเลย ขวนสุยโฮเสพสุราทุกวันมิได้ขาด ตั้งแต่นั้นมา เกียงอุยบอกหนังสือมาเนื่อง ๆ สุธโธก็ปิดเสียมิได้ กราบทูลพระเจ้าเล่าเสี้ยน

ดังนั้นจึงทำให้จงโฮยตีตนเองอันก้วน และเตงกายบุกเข้าอิมเป็งได้โดยง่าย แม้เกียงอุยกับเหล่าขุนพลทั้งหลายจะรบสุดกำลัง เพื่อรักษาด่านเกียมก๊กไว้ ยับยั้งจงโฮยมิให้ตีหน้าต่อไปได้ก็ตาม แต่เตงกายก็บุกเข้าถึงเมืองเซงโตเสียแล้ว เล่าเสี้ยนถึงกับต้องมัดตัวเองออกไปยอมจำนน ถึงเกียงอุยจะมีสติปัญญายอดเยี่ยมสักเพียงใด เมื่อเจอกับเจ้านายซึ่งมีแต่ความโหดเหี้ยมเลวร้ายนี้ก็มิอาจจะแก้ไขได้

๓. ชุนโฮใกล้ซัดคนถ่อยถูกจินตีแตก

ในปลายราชวงศ์คักดินาเกือบทุกยุคสมัย

ความเสื่อมสลายของราชวงศ์นั้น ส่วนใหญ่แล้วเกิดจากคนถ่อยทรชนครองอำนาจ ขุนนางนักปราชญ์ต่างต้องรับเคราะห์ เล่าเสี้ยนหลงเชื่อขันที่สุทธโธ ขุนโฮยหลงเชื่อขันที่ยิมฮุนในที่สุดก็รักษาบ้านเมืองไว้ไม่ได้

เล่าเสี้ยนกับชุนโฮสองคนนี้แม้จะมีอุปนิสัยใจคอต่างกัน แต่วิธีการใช้คนเหมือนกัน เล่าเสี้ยนเลอะเลือนจึงถูกสุทธโธจงจุมกไปตามใจชอบ ชุนโฮมีสติปัญญาหลักแหลมพอสมควรแต่ก็เป็นคนโหดเหี้ยม ฆ่าฟันขุนนางตงฉินที่ทักท้วงพฤติกรรมของตนเป็นว่าเล่น จนทำให้คนทั้งปวงห่างเหินหลีกหนีหายกันไปสิ้น ที่ใกล้ชนิดสนิทสนมพอจะพึ่งพาอาศัยได้ ก็มีขันที่ยิมฮุนและพวกประจบสอพลอ ซึ่งคนพวกนี้ หากสติปัญญาไม่ได้ เรื่องดีไม่ทำ ทำแต่เรื่องเลว ไม่พอแก่ความสำเร็จแต่เหลือพอแก่ความล้มเหลว ข้าความหฤโหดของชุนโฮยังเหนือกว่าเล่าเสี้ยน ยิมฮุนหรือก็ยิ่งร้ายกว่าสุทธโธ

ภายใต้การคบคิดเป็นปีเป็นชุลยกันระหว่างนายโหดกับบ่าวเหี้ยม ราชการแผ่นดินของง่อก๊กก็ยุ่งเหยิงปั่นป่วนไปยิ่งกว่าของจก๊ก ราษฎรง่อก๊กตกทุกข์ได้ยากยิ่งกว่าจก๊ก ความอ่อนแอของชาติและความแร้นแค้นของราษฎรขึ้นถึงจุดสุดยุด หลังจากการสูญเสียของจก๊ก ความเสื่อมโทรมของราชการแผ่นดินของง่อก๊กก็ถึงจุดวิกฤต การถูกตีแตกจึงเป็นปัญหาของเวลาเท่านั้น

ในประวัติศาสตร์ มีชนชั้นปกครองคักดินาบางคน สามารถที่จะทำความดีได้แต่ต้นจนปลาย จึงได้ถูกขนานนามว่าเป็นกษัตริย์ผู้ทรงราชธรรม แต่บ้างก็มิได้เป็นเช่นนั้น ต้นดีปลายร้าย กลายเป็นทรราชไป

ชุนโฮนับได้ว่าเป็นทรราชประเภทหลัง ตามบันทึกในประวัติศาสตร์ได้เขียนไว้ว่า “ชุนโฮเมื่อแรกครองแผ่นดิน ก็มีโองการปลอบขวัญอาณาประชาราษฎร์เปิดยู่ฉาง ช่วยคนยากจน ปลดนางกำนัลออกไปมีครอบครัวภายนอก สัตว์นานาชนิดที่ขังอยู่ในอุทยานก็ให้ปล่อยไปสิ้น จึงได้รับการขนาน

นามในขณะนั้นว่า “เจ้านายผู้กล้าเลิศ”

ครั้นเมื่อฐานะการปกครองของซุนโฮมั่นคงขึ้นแล้ว ก็เกิดความกำเริบเลิบบาน ฮี้กheimด้วยอำนาจ ผู้ใดกล้าตักเตือนไม่เป็นที่พอใจก็ฆ่าเสีย

อันซุนโฮนั้น ขึ้นครองอำนาจด้วยการสนับสนุนของอัครมหาเสนาบดีเฉียงเหียนและซุนพลฝ่ายซ้ายเดียวเป่าสอคน ต่อมาซุนนางผู้ใหญ่ทั้งสองเห็นพฤติการณ์อันหยาบช้าของซุนโฮดังนั้น ก็รู้สึกเสียใจจึงตักเตือนซุนโฮด้วยความหวังดี แต่ซุนโฮกลับโกรธคนทั้งสองรุนแรง สั่งตัดคอทั้งสองแล้วยังไม่หนำใจยังสั่งประหารครอบครัวคนทั้งสองให้ตายตกไปตามกัน ๓ ชั่วโมง

ซุนนางผู้ใหญ่อีก ๓ คนมี บั้นฮก เล่าเผง โหลวเหียน เห็นซุนโฮไร้คุณธรรมก็แสดงการคัดค้านอย่างตรงไปตรงมา ก็ล้วนแต่ถูกประหารไปทั้ง ๓ คน ซุนนางทั้งหลายจึงไม่กล้าเสนอความเห็นอีกต่อไป ๑๐ กว่าปีที่ซุนโฮครองบัลลังก์ง่อก๊กได้ฆ่าผู้จงรักภักดีไปรวม ๔๐ กว่าคน

ซุนโฮหมกมุ่นอยู่แต่ในกามารมณ์ มีนางสนมกำนัลเป็นพันแล้วยังไม่พอใจยังแสวงหาเลิอกเพิ่ม สวามมาปรนนิบัติอย่างมิได้ว่างวัน นางใดที่ทำให้ไม่เป็นที่พอใจ ไม่ถลกหนังหัวก็ควักลูกตา ทารุณโหดเหี้ยมยิ่งนัก เวลาออกนอกเมืองไปหาความสำราญ ก็นำทหารไปเป็นโขยง ไม่ว่าจะไปซุนนางหรือราษฎร ล้วนแต่กลัวเกรงเกลียดชังซุนโฮกันทั่วหน้า แต่ก็สุดที่จะทำประการใด

ซุนโฮยังฝักใฝ่ในการแสวงหาอำนาจ ขอบรรพราช่าพิน จึงวางแผนปราบวูยก๊กให้ขึ้นกับง่อก๊กเรียกกองทัพเสียงนักรบตมาตามชะต่าบ้านเมือง ก้องเสียงทำนายนว่า “ชะต่าง่อก๊กกำลังขึ้น จะแย่งอำนาจได้ไปจนถึงเมืองลกเอียง” ซุนโฮที่ทักท้อเอาว่าเหตุการณ์จะเป็นตามคำทำนาย ตัดสินใจให้กรีธาทัพไปตีวูยก๊กทันที หอกหยกอัครมหาเสนาบดีทัดทานว่า “ควรสร้างคุณธรรมเพื่ออาณาประชาราษฎร์” ก็ถูกซุนโฮตะเพิดไป

ซุนโฮสั่งให้ซุนพลลกร่อนนำทหารไปล้อมซุนอยู่ ณ ปากแม่น้ำ มุ่งจะตีเมืองซงหยงก่อน ลกร่อนเป็นซุนพลมีชื่อของง่อก๊ก เอียวเก๋าซุนพลผู้มีฝีมือของวูยก๊กซึ่งรักษาเมืองซงหยงอยู่รู้ดีว่าลกร่อนเป็นคนฉลาด มีกลอุบายร้อยแปด จึงรักษาเมืองไว้อย่างมั่นคงไม่ออกรบ ฝ่ายลกร่อนก็รู้ว่าเอียวเก๋ามีฝีมือก็ไม่กล้าเข้าตีอย่างผลิผลลาม ซุนพลทั้งสองจึงต่างรักษาความสงบสุขแห่งพรมแดนของตนไว้ไม่ล่วงละเมิดแก่กัน

ซุนโฮเห็นลกร่อนยกทัพไปแต่ไม่มีผลการรบกลับมารายงาน จึงมีหนังสือไปเร่งรัดว่าให้รีบยกทหารตีลวงด่านเมืองไต้จินเข้าไปเอาชนะให้จงได้ ลกร่อนจึงตอบหนังสือมาว่า ทางไต้จินนั้นยังมีควรรติขอให้ซุนโฮตั้งอยู่ในทศพิชราชธรรมยังความสงบสุขแก่ง่อก๊ก จะประเสริฐกว่าทำสงครามให้เปลืองชีวิตผู้คน

ซุนโฮกริ้ว สั่งปลดตำแหน่งลกร่อนทันที แต่งตั้งให้ซุนอ้อเป็นแม่ทัพแทน ซุนอ้อหาใช่คู่ต่อสู้กับแม่ทัพจินไม่ ทั้งภายในง่อก๊กเองก็มีแต่ความพินเพื่อนหนทางที่จะชนะข้าศึกไต้จินนั้นมีดมนยิ่งนัก ชาวเมืองง่อก๊กจึงพากันคาดคะเนว่า “สมบัติในเมืองกั๋งตั้งนานไปจะเป็นของคนอื่น”

แม่น้ำฉางเจียงแต่โบราณมาก็ถูกขนานนามว่าเป็นชัยภูมิธรรมชาติ และการที่ฉางเจียงเป็นชัยภูมิ ยังมีปัจจัยอื่นอีกอย่างหนึ่งคือมีประชาชนผู้อยู่เบื้องหลังหากปราศจากประชาชนเสียแล้ว แม่น้ำฉางเจียงก็มีผิดอะไรกับคูน้ำเล็ก ๆ เพียงแต่ยกเท้าก้าวก็ข้ามไปได้ เมื่อครั้งที่ซุนกวนยืนผงาดอยู่ในกั๋งตั้งง่อก๊กก็มีความอุดมสมบูรณ์และทหารก็เข้มแข็งร่วมใจกันทั้งเบื้องบนเบื้องล่าง ร่วมมือกันทั้งทหารและประชาชน ใจใดจึงเห็นแม่น้ำฉางเจียงเป็นที่น่าขยาด

ในการเผชิญหน้ากันระหว่างโจโฉกับซุนกวนที่ยี่สู โจโฉเห็นทัพเรือของง่อก๊กพร้อมเป็นระเบียบ ไพร่พลในเรืออาวุธครบมือยืนเป็นสง่า ก็

ถอนหายใจใหญ่ว่า “ถ้ามีลูกควรจะให้ เป็นเช่นขุน กวน” รู้ว่าชินรูปไปก็ไม่ชนะจึงถอยทัพกลับเมือง และเมื่อคราวที่โจโฉนำทัพมาถึงเมืองกองเหลงมอง ซ้ำมแม่น้ำไปยังฝั่งตรงข้าม เห็นทหารของง่อก๊กลั่น แต่เก่งจรรจ์ก็รำพึงว่า “ขุยก็เราแม้จะมีทหารเป็น พันเป็นหมื่น แต่ก็ใช้การมิได้ ฝ่ายก้งหนำนั้นกล้า แข็งนัก จักรบด้วยมิได้”

ที่โจโฉพอลูกพรันพริ้งต้องง่อก๊กเช่นนี้ ก็เพราะ เคยมีบทเรียนมาแล้วในอดีตทุกครั้งที่ทำขุยก็กลัวง่อก๊กเข้าไปในแดนง่อก๊ก ก็มักจะได้รับความพ่ายแพ้ กลับมาแหละก็การที่ง่อก๊กมีอาจแต่ตั้งได้ ก็เพราะ ประชากราชภูรียอมมอบกายถวายชีวิตให้ จึงได้กลายเป็นผืนทองแดงกำแพงเหล็กที่ตีไม่แตกตลอดมา

เมื่อซุนโฮขึ้นครองอำนาจ ก็ฆ่าฟันเหล่า ขุนนางนักปราชญ์ รีดเนื้อเถื่อนหนังราชภูร คนทั้งหลายต่างพากันเอาใจออกห่าง ไม่อยากไปตายแทน ทรรราช เมื่อแม่น้ำฉางเจียงอันคับขัน ไร้ผู้คนคอย พิทักษ์รักษาเสียแล้ว ก็หมดบทบาทที่จะเป็นชัยภูมิ ธรรมชาติต่อไปอีกได้

ขุนนางและราชภูริในง่อก๊ก เคียดแค้นยิมหุน ชันที่ซึ่งสร้างกรรมชั่วไว้กับง่อก๊กอย่างเข้ากระดูกดำ

พอทหารทางเหนือประชิดเมือง ต่างพากันประกาศ ด้วยความเดือดแค้นว่า “ภัยในวันนี้ คือฝีมือของ ยิมหุน” ไม่รอให้ซุนโฮพูดจาว่าอะไร คนหลายร้อย คนฮือกันเข้าไปในวัง กลุ่มรุมกันสับยิมหุนจนและไป ทั้งตัว แลเนื้อเถื่อนหนังยิมหุนมากินด้วยความแค้น แสนสาหัส

ประชาชนเมื่อต่างละทิ้งซุนโฮ ครั้นเตาอี้ ขุนพลได้จับนำทัพลงได้ แม้ว่าจะมีแม่น้ำขวางกั้น มีความกว้างใหญ่ลึกล้ำของสายน้ำเป็นอุปสรรค ก็ สามารถก้าวข้ามมาได้อย่างสะดวกสบาย ราชภูริ และทหารก้งหนำพากันยอมแพ้ไม่ยอมรบเหลือแต่ ซุนโฮตัวคนเดียว จึงได้แต่เสียนแบบของเล่าเสี้ยน เอาท่อนไม้มัดติดกับตัวเองจนหลังแอ่น ออกมา มอบตัวแก่ทัพจีนแต่โดยดี

- (อ่านต่อเล่มหน้า) -

ทำอย่างไรจึงจะมีคำศัพท์ ภาษาอังกฤษติดตัว และใช้ได้อย่างสบาย ๆ

อาจารย์ไก่

สิ่งที่ผู้ใช้ภาษาอังกฤษติดขัดและไม่ค่อยคล่องตัวในการใช้ภาษาที่ไม่ใช่ภาษาแม่ของตน ก็คือการขาดคำศัพท์และสำนวนต่าง ๆ ถึงแม้เรารู้โครงสร้างไวยากรณ์อย่างครบถ้วนสมบูรณ์แล้ว แต่ขาดคำศัพท์ที่จะไปร้อยเรียงให้เป็นคำพูดที่ถูกต้องเหมาะสมในการสื่อสาร ถึงมีไวยากรณ์ก็จะไม่เกิดประโยชน์อันใด ในฐานะครูผู้สอนภาษาอังกฤษ สิ่งที่น่าให้นักเรียนภาษาในเบื้องต้นก็คือ “การอ่าน” อ่านให้มาก อ่านให้บ่อย เปิดแผ้ว (expose) ตนเองกับเรื่องราวร้อยแปดพันประการที่เป็นภาษาอังกฤษ การอ่านมาก ๆ อ่านด้วยความสนใจจะทำให้เพิ่มพูนคำศัพท์ และสำนวนได้อย่างเป็นธรรมชาติ โดยมีเคล็ดลับว่าให้พกสมุดบันทึกเล่มน้อย ๆ ไว้ เมื่อพบคำศัพท์หรือสำนวนที่ไม่รู้จักก็ให้บันทึกลงสมุดไว้ การบันทึกขอให้บันทึกโดยมีบริบทที่ร้อยล้อมคำศัพท์หรือสำนวนนั้น ๆ ไว้ เพื่อที่ว่าเราจะได้ใช้คำหรือสำนวนนั้น ๆ ได้ถูกต้องเหมาะสม ใช้ได้เป็นธรรมชาติเหมือนเจ้าของภาษา เมื่อฝึกไปนาน ๆ เราก็จะได้คำศัพท์ต่าง ๆ ที่ควรจะใช้ด้วยกัน (collocations) รู้จักใช้สำนวนที่เหมาะสมกับสถานการณ์และใช้ภาษาได้อย่างสวยงามสละสลวย สิ่งที่จะอ่านนั้นเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไรก็ได้แล้วแต่ความชอบ ความ

ถนัด แต่มีข้อแม้ว่าควรจะเป็นภาษาอังกฤษที่เขียนโดยเจ้าของภาษาหรือผู้ใช้ภาษาอังกฤษได้ดีใกล้เคียงกับเจ้าของภาษา บางคนชอบอ่านหนังสือธรรมะก็มีผู้เขียนหนังสือธรรมะเป็นภาษาอังกฤษดี ๆ มากมาย ผู้เขียนขอยกตัวอย่างหนังสือธรรมะภาษาอังกฤษที่กำลังอ่านอยู่เล่มหนึ่งคือหนังสือเรื่อง “What Makes You Not A Buddhist” ซึ่งเขียนโดยพระสงฆ์ชาว Bhutan ชื่อ Dzongsar Jamyang Khyentse เช่นตอน Yesterday’s River : Accepting Partial Logic “Through his tireless contemplation, Siddhartha clearly saw the faults in these conventional forms of estimating, rationalizing, and labeling. Of course, they work to an extent - our world seems to function based on these conventions.” แต่ข้อความสองประโยคเราได้เรียนรู้การใช้คำที่ต้องอยู่ด้วยกันเป็นชุด และใช้อย่างเหมาะสมเป็นธรรมชาติ ขอยกตัวอย่างคำศัพท์และสำนวนที่ขีดเส้นใต้ดังนี้

“tireless contemplation” : observing something thoughtfully for a long time with great effort and without tiredness = การเพ่งพิจารณาอย่างลึกซึ้งโดยไม่ย่อท้อเหน็ดเหนื่อย

“to an extent”/to a certain extent/to a degree/to some extent = somewhat/partly = ได้ในระดับหนึ่ง

“based on” : using particular facts or ideas to develop it = โดยมีพื้นฐานข้อเท็จจริงมาจาก...

เมื่อเราเปิดเผ้าตนเองกับตัวอย่างภาษาอังกฤษบ่อย ๆ คำศัพท์สำนวนต่าง ๆ เหล่านี้ก็จะติดตรึงอยู่ในคลังคำศัพท์ของเรา เมื่อเราจะพูดหรือเรียนภาษาอังกฤษก็จะหยิบมาใช้ได้โดยง่าย เช่น เราอาจต้องการบรรยายว่า “ในที่สุดเขาก็ค้นพบคำตอบอันชาญฉลาดในการค้นหาความหมายของการทำงานหนักโดยผ่านการเพ่งพิจารณาตรรกะอย่างลึกซึ้งอย่างไม่ย่อท้อเหน็ดเหนื่อย เขายืนยันว่าคำตอบที่มีพื้นฐานข้อเท็จจริงมาจากประสบการณ์ชีวิตของเขานั้นสามารถพิสูจน์ได้ อย่างไรก็ตามเขาสามารถอธิบายความหมายที่เขาค้นพบได้แค่ในระดับหนึ่งเท่านั้น”

“He finally got a brilliant answer to his quest for the meaning of hard work through

tireless contemplation. He confirmed that the answer based on his life experience is provable. However, he could explain the meaning he discovered only to an extent.” ไม่ว่าผู้เรียนภาษาอังกฤษจะชอบอ่านเรื่องราวประเภทใด การเปิดเผ้าตนเองกับตัวอย่างภาษาอังกฤษเป็นวิธีการง่าย ๆ ที่ทำได้ตลอดเวลา บ่อยครั้งที่ผู้เขียนได้ตัวอย่างภาษาที่โดนใจ ได้คำศัพท์สำนวนที่เคยสงสัย ที่เคยอยากรู้ ทำให้เกิดความสุขสนทนาก่อนที่จะอ่านเพื่อจะเก็บเกี่ยวคำศัพท์ต่อไป และผลพวงที่ยอดเยียมจากการอ่านก็คือจะทำให้มีความแม่นยำในเรื่องโครงสร้างของภาษาเป็นของแถมที่สุดยอดอีกด้วย ในตอนต่อไป จะกล่าวถึงตัวอย่างภาษาจากสื่อหลาย ๆ รูปแบบ ที่ทำให้ผู้เรียนภาษาอังกฤษได้เพิ่มพูนคำศัพท์และสำนวนให้ตนเองได้อย่างมีความสุขสนทนากัน

๗ อาการผิดปกติก่อนที่ควรมาพบแพทย์

พ.อ. นพ.ยรรยงค์ อิมสุวรรณ

ผู้อำนวยการกองจิตวิทยาการแพทย์

สำนักงานแพทย์ทหาร กรมยุทธบริการทหาร กองบัญชาการกองทัพไทย

๑. ไข้ คือ การวัดอุณหภูมิกายทางช่องปาก โดยปรอทวัดไข้ มีค่ามากกว่า ๓๗.๕ องศาเซลเซียส อาจเป็นไข้ตลอดทั้งวัน หรือบางช่วงเวลาก็ได้ แต่ถ้ามีอาการไข้สูงร่วมกับอาการอื่น ๆ ด้วย เช่น ปวดศีรษะ ชักเกร็ง หน้ามืด เป็นลม ปวดท้อง คลื่นไส้ อาเจียน ถ่ายเหลว ไอ หอบเหนื่อย เสมหะผิดปกติ มีเลือดปน ปัสสาวะแสบขัด มีผื่นคันตามผิวหนัง ต้องรีบไปโรงพยาบาลเพื่อตรวจวินิจฉัยและรักษาให้ตรงโรค แบ่งสาเหตุของไข้คร่าว ๆ เป็น ๒ กลุ่มได้แก่

๑.๑ ไข้จากการติดเชื้อแบคทีเรีย ได้แก่ ไข้ร่วมกับการติดเชื้อระบบต่าง ๆ ของร่างกาย เช่น ต่อมทอนซิลอักเสบ ไซติ่งอักเสบ ลำไส้อักเสบ ภาวะติดเชื้อในกระแสเลือด

๑.๒ ไข้จากการติดเชื้อไวรัส ที่พบอันตราย ได้แก่ ไข้เลือดออก ไข้หวัดใหญ่

๒. ความรู้สึกตัวผิดปกติ ในทางการแพทย์ใช้วิธีประเมินโดยไข้ การประเมินระดับความรู้สึกตัว (Glasgow Coma Scale; EMV) ซึ่งแบ่ง คะแนนการตรวจอาการออกเป็น ๓ ระบบ ได้แก่

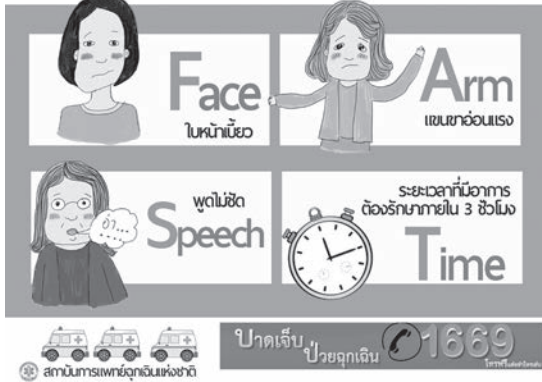
Glasgow Coma Score		
	Response	Score
Eye opening	Opens eyes on own	4
	To touch or loud voice	3
	To pain	3
Verbal response	None	1
	Oriented	5
	Confused	4
	Inappropriate	3
	Incomprehensible	2
Motor response	None	1
	Follows simple commands	6
	Localizes pain	5
	Withdraws	4
	Flexes to pain	3
	Extends to pain	2
	No motor response to pain	1

การแปลผลค่าความรู้สึกตัวผิดปกติ ให้นำคะแนนตามตัวเลขอาการแต่ละระบบที่ตรวจพบได้ทั้ง ๓ ระบบ มาบวกคะแนนรวมกัน ถ้าคะแนนรวมได้ ๑๕ แสดงว่ารู้สึกตัวปกติ เมื่อคะแนนรวมต่ำกว่า ๑๕ คะแนน ให้รีบนำผู้ป่วยส่งโรงพยาบาล

E (Eye opening) การลืมตา/V (Verbal response) การพูด/M (Motor response) การเคลื่อนไหว

๓. ปวดศีรษะ อาการปวดศีรษะที่ควรรีบพบแพทย์

ตรวจเช็คอาการ “โรคหลอดเลือดสมอง” (STROKE)

- ปวดศีรษะจนต้องตื่นจากการนอน
ปวดศีรษะต่อเนื่อง ๓ วันขึ้นไปไม่ได้ขึ้นหลังทานยา
แก้ปวด

- ปวดศีรษะบ่อยและถี่ขึ้นกว่าเดิมมาก
ลักษณะการปวดศีรษะที่อาการเปลี่ยนแปลงไป
จากเดิม

**อาการปวดศีรษะที่ควรพบแพทย์
ฉุกเฉิน**

- ปวดศีรษะมากเฉียบพลันร่วมกับ
คอแข็ง ใช้สูง คลื่นไส้ อาเจียน แขนขาอ่อนแรง
อาการพูดไม่ชัด ปวดตาตาแดง ตาเห็นภาพไม่ชัด
ปวดศีรษะภายหลังจากเกิดอุบัติเหตุทางสมอง

๔. โรคหลอดเลือดสมอง (Stroke) อาการ
ที่พบบ่อย คือ ใบหน้าเบี้ยว แขนขาอ่อนแรง พูดไม่
ชัด สาเหตุจากสมองขาดเลือดไปเลี้ยง เนื่องจาก
หลอดเลือดสมองตีบ อุดตัน หรือแตก ส่งผลให้เนื้อ
สมองถูกทำลาย

๕. เจ็บหน้าอกจากหัวใจขาดเลือด มี
อาการเจ็บแน่น ๆ อึดอัด เจ็บแหลม ๆ คล้ายเข็มแทง
กดไม่เจ็บ บริเวณกลางอกอาจเป็นด้านซ้ายหรือทั้ง
สองด้าน (มักไม่เป็นด้านขวาเดี๋ยวนั้น) อาจร้าวไป
ที่แขนซ้ายหรือทั้งสองข้างจุดแน่นที่คอ หรืออาจเจ็บ
กรามคล้ายเจ็บฟัน เกิดขึ้นขณะออกกำลังกาย เดินเร็ว ๆ
วิ่ง หรือโกรธ โมโห อาการดีขึ้นหลังหยุดออกกำลังกาย
บางรายมีอาการจุกแน่นลิ้นปี่เหมือนโรคกระเพาะ

อาหารได้ ในบางรายที่อาการรุนแรงอาจเกิดขึ้นขณะ
นั่งพักหรือหลังอาหาร กรณีที่เกิดหลอดเลือดหัวใจ
อุดตันกล้ามเนื้อหัวใจตายเฉียบพลันอาการจะ
รุนแรงมาก มีอาการเหงื่อออกมากเป็นลมหมดสติได้

๖. เวียนศีรษะ

แบ่งเป็น ๒ ลักษณะ คือ อาการเวียนศีรษะ
(Dizziness) และอาการเวียนศีรษะบ้านหมุน
(Vertigo)

สาเหตุของอาการเวียนศีรษะ

สาเหตุภายในสมอง

- การติดเชื้อในสมอง ภาวะสมองขาด
เลือดหรือเลือดออกในสมอง

- ภาวะหลังจากการเกิดอุบัติเหตุทาง
สมอง

สาเหตุจากความผิดปกติของหู

- โรคหินปูนในหูชั้นในเคลื่อนหรือโรค
เวียนศีรษะขณะเปลี่ยนท่า (Benign paroxysmal
positioning vertigo; BPPV) เป็นระยะเวลาสั้นๆ
ช่วงขยับศีรษะ

- โรคน้ำในหูไม่เท่ากัน (Meniere's disease) มีอาการเป็นนานหลายชั่วโมง

การดูแลตนเองเพื่อลดอาการเวียนศีรษะ

หลีกเลี่ยงท่าทางที่ทำให้เกิดอาการเวียนศีรษะ เช่น การหมุนหันศีรษะเร็วๆ การเปลี่ยนแปลงอิริยาบถอย่างรวดเร็ว งดสูบบุหรี่ ลดการดื่มกาแฟ ลดความเครียด การพักผ่อนให้เพียงพอ

๗. ปวดท้อง สาเหตุหลักเกิดจากโรคใน ๒ กลุ่ม คือ

ปวดท้องจากโรคทางอายุรกรรม เช่น โรคกระเพาะอาหาร ลำไส้อักเสบ กระเพาะปัสสาวะอักเสบ ปวดท้องจากโรคทางศัลยกรรม เช่น ไส้ติ่งอักเสบ ลำไส้อุดตัน นิ่วในถุงน้ำดีอักเสบ

ถ้าอาการปวดท้องเป็นมากขึ้น รับประทานยาแก้ปวดท้องแล้วไม่หาย ลักษณะอาการปวดท้อง

เปลี่ยนรูปแบบ เช่น จากที่เคยปวดแสบลิ้นปี่กลายเป็นปวดบีบ ๆ ปวดเกร็งรุนแรงมากขึ้น หรือปวดท้องย้ายตำแหน่ง เช่น จากปวดใต้ลิ้นปี่มาเป็นปวดท้องน้อยด้านขวาข้าง จะสงสัยไส้ติ่งอักเสบ นอกจากนี้ถ้ามีอาการปวดท้องร่วมกับมีอาการอื่น ๆ ร่วมด้วยอย่างใดอย่างหนึ่งต่อไปนี้ เช่น คลื่นไส้ อาเจียน มีภาวะซีด อุจจาระผิดปกติ อาการตาเหลืองตัวเหลือง มีไข้ น้ำหนักลด ปวดหลัง ปวดศีรษะ หรือคลำพบก้อนผิดปกติในท้อง ต้องมาพบแพทย์

“ขอให้ผู้อ่านทุกท่านมีสุขภาพกายใจแข็งแรงสดใสทุกวันนะครับ”

“สุขและทุกข์ ในวันปีใหม่...แบบไทย ๆ”

โดย **ขมิ้น นอกกอก**

เมื่อวันปีใหม่ ๒๕๕๙ ที่ผ่านมามีวันหยุดติดต่อกันหลายวันก่อนสิ้นปี ๒๕๕๘ ประมาณว่าหลายแสนคนต่างพากันมุ่งหน้าไปต่างจังหวัดบ้านเกิดเพื่อเฉลิมฉลองกันในวันปีใหม่ ว่ากันแบบบ้าน ๆ คือ ไปหาความสุขที่บ้านนอกกัน แม้แต่คนกรุงเทพแท้ ๆ ก็ออกต่างจังหวัด...เป้าหมายคือ พากันไปหาความสุข ส่วนคนต่างจังหวัดแท้ ๆ ไม่ต้องพูดถึง รอวันนี้กันมาเป็นปี เพื่อไปพบปะญาติ ๆ โดยเฉพาะคุณพ่อคุณแม่ ต่างตั้งหน้าตั้งตารอลูกหลานไปเยี่ยมเยียน หลังจากไม่เห็นหน้ากันมา ๑๑ เดือนเต็ม ๆ แม้จะเห็นหน้ากันทางไลน์ ทางเฟส ก็ยังไม่อบอุ่นหัวใจเท่ากับได้สัมผัสอ้อมแขนและน้ำเสียงกันซึ่งหน้า จนแทบน้ำตาไหลทุกครั้งที่ได้พบกัน...โดยเบื้องหลังแห่งการรอคอยนั้นแสนจะทรมานและทุกข์ระทมกับการจราจรที่ติดขัด...คำถามระหว่างทางขณะขึ้นรถหรือนั่งรถโดยสารประจำทางคือ...เมื่อไรจะถึง...ส่วนคนทางบ้านที่รอก็มีคำถามเช่นกันว่า ถึงไหนแล้วลูก...ถึงไหนแล้วพ่อ...ถึงไหนแล้วแม่...บางคนไม่ได้นอนเลย รอลูกจนสว่างก็มี...

สุขหรือทุกข์กันแน่...ระหว่างคนรอ...กับคนที่กำลังไปหา...คำตอบคือมันสุข ๆ ทุกข์ ๆ ละครันตลอดเวลาแห่งการรอคอย หลายคนออกกรดป้ายแดงไปอวดพ่อแม่...อวดสามี...อวดภรรยา...หรือมี

ของฝากสารพัดเพื่อชดเชยความสุขที่มันหายไป ช่วงเวลาตรากตรำกับการทำงานเพื่อให้ได้สิ่งที่ปรารถนา...ที่สังคมยกย่องเชิดชูว่า เป็นความก้าวหน้าทางสังคมหรือเป็นโลโก้แห่งความสำเร็จ...แต่นำเศร้าเสียใจจนสุดจะพรรณนา...เพราะความฝันและความหวังของคนที่กำลังเดินทางและคนที่กำลังรอคอยการกลับมา นั้นมันเจ็บและสิ้นสุดระหว่างทางและท้องถนนพร้อมกับฝุ่นคลุ้งกระจาย...ตามมาด้วยเสียงร้องครวญครางด้วยความเจ็บปวด และเสียใจ พร้อมทั้งความเสียหายทางทรัพย์สิน...ถูกแล้ว...มันเป็นอุบัติเหตุที่ไม่มีใครอยากให้เกิดขึ้น

ผู้เขียนอยู่บนท้องถนนที่อัดแน่นไปด้วยรถสารพัดชนิด เตือนสติตนเองตลอดการเดินทางว่าอย่าประมาทและต้องระมัดระวังรอบตัว คิดเสมอว่าเราไม่ประมาท แต่คนอื่นประมาทเราก็บาดเจ็บและล้มตายได้เช่นกัน คิดอ้างเอาบุญกุศลและความดีเป็นเครื่องป้องกันภัยให้ตนเองทุกครั้งที่ได้เดินทาง...ก็นับว่าโชคดีตลอดที่ไม่เคยพบกับตนเอง แต่ตลอดทางก็เห็นผู้คนประสบเหตุแล้วนำส่งสาร....

คำถาม...ทำไมถึงมีอุบัติเหตุ...ทำให้เสียชีวิตและทรัพย์สิน...คดีความตามมาอีก...มีผู้ให้คำตอบทุกเทศกาลโดยเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องดังนี้ **ศูนย์อำนวยความสะดวกป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนน**

ช่วงเทศกาล ปีใหม่ ๒๕๕๙ โดยกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย...

อุบัติเหตุสะสม ๓,๓๗๙ ครั้ง (เพิ่มขึ้นจากช่วงเวลาเดียวกันในปีที่ผ่านมา ร้อยละ ๑๒.๗๕)

ผู้เสียชีวิตรวม ๓๙๐ ราย (เพิ่มขึ้นจากช่วงเวลาเดียวกันในปีที่ผ่านมา ร้อยละ ๑๑.๔๔)

ผู้บาดเจ็บรวม ๓,๕๐๕ ราย (เพิ่มขึ้นจากช่วงเวลาเดียวกันในปีที่ผ่านมา ร้อยละ ๑๒.๔๕)

สำหรับสาเหตุของการเสียชีวิต พบว่าสาเหตุหลักมาจากการขับรถเร็วเกินกำหนด **รองลงมาคือ เมาสุรา** และตัดหน้ากระชั้นชิด ส่วนจังหวัดที่เกิดอุบัติเหตุสะสมสูงสุด คือ จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน ๑๓๙ ครั้ง และจังหวัดที่มีผู้เสียชีวิตสะสมสูงสุดคือ จังหวัดนครราชสีมา จำนวน ๑๕ ราย

นอกจากนี้ยังมีแพ็กเกจเสริมจาก คสช. บางคนเรียกว่ายาแรง คือเมาขับยี่ดรอ เพื่อแก้ปัญหาอุบัติเหตุ และถือเป็นอุบัติเหตุใหม่ทางกฎหมายที่เหมือนเล่นตลกแต่ไม่ตลก โดยการประกาศใช้มาตรา ๔๔ ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พ.ศ. ๒๕๕๗ เอาผิดกับผู้ขับขี่รถยนต์ยานพาหนะขณะเมาสุรา โดยให้เจ้าหน้าที่ยึดรถไว้จนกว่าจะผ่านพ้นช่วงเทศกาล ซึ่งมีประชาชนใช้ถนนหนทางเดินทางจำนวนมาก พร้อมกับให้ดำเนินคดีสถานหนักกับผู้ขับขี่ที่เมาแล้วขับ ซึ่งโทษล่าสุดคือจำคุก ๑ เดือน โดยไม่รอลงอาญา และให้นำปัญหาประโยชน์สาธารณะระหว่างคุ้มครองประพัตติเหมือนเช่นก่อนหน้านี้ มาตรการนี้เหมือนเป็นยาแรงมากที่สุดเท่าที่เคยมีมา แต่ก็ไม่ได้หมายความว่าผู้ใช้รถใช้ถนนบางส่วนที่ยังคงไร้ความรับผิดชอบจะยอมปฏิบัติตาม เห็นได้จากสถิติการจับกุมผู้ทำผิด “เมาแล้วขับ” ยังอยู่ในระดับที่สูง โดยระหว่างวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๕๘-๒ มกราคม ๒๕๕๙ ทหารและตำรวจ ได้ยึดรถที่ผู้ขับขี่ฝ่าฝืนคำสั่งหัวหน้า คสช. โดยการเมาแล้วขับมีมากถึง ๓,๐๔๖ คัน แบ่งเป็นรถจักรยานยนต์ ๒,๔๗๗ คัน ที่เหลืออีก ๕๖๙ คัน เป็นรถยนต์ ซึ่งแน่นอนว่าใน

จำนวนนี้ผู้ขับขี่ต้องถูกดำเนินคดีตามกฎหมายในข้อหาเมาแล้วขับควบคุมไปด้วย

มาตรการนี้สร้างความพอใจให้กับประชาชนผู้ใช้รถใช้ถนนอย่างมาก...แต่มีคำถามที่น่าคิดและน่าศึกษาเป็นอย่างยิ่งคือ

ทำไม? อุบัติเหตุสะสม ๓,๓๗๙ ครั้ง (เพิ่มขึ้นจากช่วงเวลาเดียวกันในปีที่ผ่านมา ร้อยละ ๑๒.๗๕)

ทำไม? ผู้เสียชีวิตรวม ๓๙๐ ราย (เพิ่มขึ้นจากช่วงเวลาเดียวกันในปีที่ผ่านมา ร้อยละ ๑๑.๔๔)

ทำไม? ผู้บาดเจ็บรวม ๓,๕๐๕ ราย (เพิ่มขึ้นจากช่วงเวลาเดียวกันในปีที่ผ่านมา ร้อยละ ๑๒.๔๕)

จากการที่ผู้เขียนเองได้ประสบพบเห็นอุบัติเหตุและได้ลงซักถามและช่วยเหลือประมาณว่าตัวเองก็สงสัยมานานแล้วจึงถือโอกาสเก็บข้อมูลภาคสนามพร้อมกันไปเลย...ปรากฏว่าสอดคล้องกับข้อมูลหน่วยงานอื่น ๆ ที่สรุปตรงกันคือ ทั้งหลายทั้งปวงของอุบัติเหตุบนท้องถนนทุกเทศกาลออกมาตรงกันคือ **สุราเป็นเหตุ...**

ด้วยเหตุนี้...ผู้เขียนก็อดแปลกใจไม่ได้ว่า เรามีข้อมูลเหล่านี้มานานแล้ว ทั้งงานวิจัย ทั้งงานสถิติการใช้รถใช้ถนน สืบสวนเมื่อไรก็พบว่า สุราเป็นเหตุ...แต่ไม่มีใครทำงานด้านการป้องกันต้นเหตุเลย...มีแต่ช่วยกันปลายเหตุคือ...แจ้งความ ขึ้นโรงพัก สืบสวนความเสียหายด้านชีวิตและทรัพย์สิน เรียกร้องค่าเสียหาย...แต่ไม่มีใครติดตามผลกระทบทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างรอบด้าน...ไม่มีใครติดตามต่อว่า พ่อแม่ที่เสียชีวิตจากอุบัติเหตุระหว่างทาง มีลูกน้อยที่ต้องกำพร้าพ่อแม่ตั้งแต่แบเบาะ...ปู่ย่าตายายที่รอคอยการกลับมาของลูกหลาน...กลับต้องมาจัดงานศพของลูกหลาน...พร้อมกับหัวใจแทบสลาย ความหดหู่ ห่อเหี่ยว ต่อไปใครจะส่งเงินมาค่านมให้หลาน เงินเบี้ยเลี้ยงผู้สูงอายุ ๕๐๐, ๖๐๐ บาท จะเจียดค่ายาต้ม ยาลม มาซื้อนมให้หลานก็ไม่พอ บ้านเรือนขาดเสาหลัก ชีวิตของเด็กน้อยก็จะเคว้งคว้าง โตมารักดีก็ไปหามั่ว รักชั่วก็ไปหามั่ว...เสร็จแล้วสังคมก็ประณามคนเหล่านี้ว่าสร้าง

ปัญหาสังคม...แต่ไม่มีใครล่วงข้อมูลเชิงลึกว่า...ใคร
ผลักดันไล่ส่ง สร้างปัจจัยส่งเสริมให้เด็กส่วนหนึ่ง
กลายเป็นผู้สร้างปัญหาสังคม...สังคมไทยเวลามี
ปัญหาแล้วมักจะมองข้ามมองขวา เพื่อหาเป้าหมาย
แล้วชี้หน้าว่า...นั่นไง คนผิด...

แต่ในหลักการทางพุทธศาสนานั้น...ถ้ารู้ว่า
เรื่องใดมีปัญหา...พุทธเจ้าให้มองหาสาเหตุ (สมุทัย)
ว่ามาจากอะไร ถ้าหาสาเหตุไม่เจอ หรือจับต้นตอผิด
ก็แก้ปัญหามาไม่จบไม่สิ้น...แจกเช่นเรื่องอุบัติเหตุบน
ท้องถนนในช่วงเทศกาลต่าง ๆ ของไทย ...คำถาม
ที่คนตอบไม่ได้คือ...ทำไมรู้สาเหตุแล้วไม่แก้ที่ต้น
เหตุ (อุบัติเหตุเพราะสุรา) เรามักจะตั้งด่านให้เขา
เป่าหาเรื่อง (เหล้า) ให้เจอ แต่เราปล่อยให้คนขาย
เหล้าได้...นี่ก็แปลก...สร้างปัญหาซ้ำซ้อน ทำให้รถ
ติดหนักเข้าไปอีก เจ้าหน้าที่ก็เครียดหนัก ดมควันบน
ท้องถนนทั้งวัน แทนที่จะได้อยู่ฉลองเทศกาลปีใหม่
กับครอบครัว ก็ต้องเสียสละมาเสี่ยงชีวิตกับคน
เมาอีก เพราะไม่มีใครรับประกันได้ว่า คนเมาไม่ชน
ตำรวจ...นอกจากนั้นยังสร้างความขัดแย้งกัน
กลายเป็น ๒ หน่วยงาน ตำรวจเห็นทหารขยับ
เกินเหตุก็ปล่อยให้ไซว์ไป ส่วนตำรวจก็นั่งในตึก
กดไลน์ส่งข่าว ต่างคนต่างเหลกัน...ไปตามถนนสาย
หลัก เจอแต่ทหารแก็คชั่นยี่ดรอ ทำให้ประชาชน
ถามว่าตำรวจไปไหน?...ตลอดเส้นทางกว่า ๖๐๐
กม. ที่ผู้เขียนเดินทาง บอกตรง ๆ แทบไม่เห็นตำรวจ
...ถามลูกศิษย์ที่เป็นตำรวจตามสถานีท้องที่..ได้คำ
ตอบว่า...ก็ออกครับ แต่ออกข้างหลัง ไม่ออกหน้า
เพราะยุคนี้ทหารใหญ่.... ได้ยินลูกศิษย์พูดใส่หูแบบ
นี้ก็พอนึกออกว่า...การประสานสอดคล้องระหว่าง
หน่วยงานไม่มีเอกภาพแล้วละ...ก็เลยถึงบางอ้อ...
ว่า...อาการน้อยใจนี้ไม่เข้าใครออกใครจริง ๆ...สาว
น้อยใจหนุ่มก็ต้องให้หนุ่มมาจ้อ...หนุ่มน้อยใจก็ต้อง
ให้สาวมาจ้อ....แต่ถ้าข้าราชการน้อยใจ...ใครหนอ
จะมาจ้อ....ถ้าเป็นเมื่อก่อนหน่วยงานราชการจะมี
ข้อความที่หน่วยงานติดด้านหน้าอาคารว่า...
ข้าราชการคือผู้รับใช้ประชาชน...ดังนั้น ผู้เขียนเห็น

ว่า คนที่จะมาจ้อให้ข้าราชการทำงานได้ดีคือ
ประชาชน...แต่วิธีการจ้อไม่ใช่หอบของมาให้หรือ
ชูป้าย...แต่ให้ประชาชนจ้อด้วยการให้ความร่วมมือ
กับทางราชการ...เมื่อประชาชนให้ความร่วมมือกับ
ข้าราชการ ๆ ก็จะได้กลับไปทำหน้าที่ของตน ตำรวจ
ก็จะกลับมาอยู่ที่ตำแหน่งผู้พิทักษ์สันติราษฎร์ คือ
รักษาความสุขให้ประชาชน ส่วนทหารกลับมากรม
กองทำหน้าที่วีรของชาติและพัฒนาประเทศ จะได้
ไม่ขัดหูขัดตาประชาชนหรือทำงานไซว์ออฟทุกเรื่อง
เมื่อก่อนจะเห็นทหารเป็นพระเอกตามแนวชายแดน
เมื่อมีสงคราม แต่เมื่อสังคมเปลี่ยนแปลงทหารก็
ปรับตัว แต่การปรับตัวของทหารแบบ ๓๖๐ องศา
ทำให้ภาพบางภาพหล่อแหลมต่อความขัดแย้งเพราะ
เอาทหารเป็นกันชน โดยหวังว่าเป็นสร้างความสุขให้
ประชาชน เช่น เอาทหารไปเฝ้าเครื่องสูบน้ำเพื่อไม่
ให้สูบน้ำท่ามกลางความขัดแย้งของชุมชน ปัญหา
สังคมสมัยใหม่เดี๋ยวนี้ซับซ้อนมากถือเป็นภัยรูปแบบ
ใหม่ที่ทหารต้องเรียนรู้เพราะมีผลกระทบต่อองค์กร
เราคิดแต่จะสร้างความสุขให้ประชาชน...แต่เราก็
อาจลืมไปว่า ทหารก็ต้องการความสุขเช่นเดียวกับ
ประชาชน ถ้าทหารไม่มีความสุข แล้วจะเอาแรงกาย
แรงใจที่ไหนไปสร้างความสุขให้ประชาชน...และ
แล้วก็วกมาเรื่องสุข ๆ ดิบ ๆ กับคำไทยที่ว่า เมีย
ทหารนับขวิด เมียตำรวจนับแบงค์...ก็อดคิดไม่ได้
ว่า...ทำไมโลโก้ดี ๆ ทหารเราไม่เอามาติด...ทำไม
ต้องเอาขวิดเหล้ามาติด... รู้กันมานานแล้วว่า เหล้า
หรือสุรา จัดอยู่ในกลุ่มอบายมุข ๖ คือปากแห่งความ
เสื่อม...การเป็นนักเลงสุรา หมายถึง การติดสุราและ
ของมีนเมาต่าง ๆ ผู้ที่ติดสิ่งเหล่านี้จะต้องดื่มและ
เสพเป็นประจำ ถือว่าเป็นภัยร้ายแรง เท่ากับตกรอก
ทั้งเป็น **คุณของสุราอาจเป็นเครื่องมือในการ
สร้างความสัมพันธ์ระยะสั้น แต่สร้างความโศก
สันตระยะยาว** ที่สำคัญเมื่อมีผลผลิตที่เกิดจากสุรา
ก็ไม่เห็นมีเพื่อนคนไหนมาแบ่งเบาภาระให้กันและ
กันได้...แปลกยิ่งกว่าแปลกคือรู้ว่ามิโทษแต่ไม่มี
ใครลด ละ เลิก บวกลบคุณหารแล้วทั้งในแง่

เศรษฐศาสตร์...สังคมศาสตร์...จิตวิทยา... ไม่มีอะไรคุ้มเลยกับโทษที่พระพุทธเจ้าชี้ให้เห็น การมองไม่เห็นโทษที่ว่านี้เขาเรียกว่า โมหะ คือ หลง...จนเกินคำอธิบาย โทษของสุราที่ว่านั้นคือ

๑. **ทำให้เสียทรัพย์สิน** เรียกว่าเสียทำง่าย ๆ กับการซื้อสุราดื่ม หาเงินมาทั้งปีแต่เสียเพราะเหล้าขวดเดียวแทนที่จะได้เดินทางไปกราบพ่อแม่ หรือสู้อ้อมอกคนที่รักแต่ไม่ถึงเป้าหมาย เสียทรัพย์ทั้งของตนเองและผู้อื่นเพราะอุบัติเหตุ

๒. **ทำให้เสียสุขภาพ** และเป็นบ่อเกิดของโรคต่าง ๆ เช่น มะเร็งตับ พิษสุราเรื้อรัง เป็นต้น สารพัดโรคที่มีก็จะถาโถมมาหา แต่คนดื่มก็จะได้ประโยชน์ปลอบใจตนเองว่า คนไม่ดื่มก็มีโรคเยอะแยะ ภาษาพระเรียกว่า มิจฉาทิฎฐิ คือเห็นผิดเป็นชอบ ทำงานปีหนึ่งได้ไม่ถึงแสน แต่ต้องมาขายที่ขายบ้านเพื่อรักษาโรคสุราตอนนั้นปลายชีวิต

๓. **ทำให้เกิดการทะเลาะวิวาท** เพราะคุมสติไม่อยู่ มีข่าวหน้าหนังสือพิมพ์ทุกวันแต่ไม่หวาดกลัว ยำเกรงกฎหมาย เมมาแล้วอาจทำผิดอีกหลายอย่างเพราะขาดสติ

๔. **ทำให้เสียชื่อเสียงและได้รับคำติเตียน** มีบุคคลผู้มีชื่อเสียงทางสังคมมากมายทั้งดารานักร้อง นักแสดง เสียคนเพราะสุราเป็นอุทาหรณ์ไม่เว้นแต่ละวัน หรือแม้แต่ครูอาจารย์ออกคลิปปวดแบ่งบารมีต่อตำรวจขณะเมา คนเป็นญาติแทบแทรกแผ่นดินหนี ลูกศิษย์ก็เอือมระอา

๕. **ทำให้ความละเอียดที่มีในตัวลดลง** ตามศัพท์แล้ว สุรา แปลว่า กล้า...ความหมายก็คือ กล้าทำสิ่งที่ไม่ควรทำ ความละเอียดที่เคยเก็บซ่อนไว้ก็เอาไปทิ้งเสีย ทำสิ่งที่เรียกว่าน่าอับอายขายหน้าได้อย่างไม่สะทกสะท้าน

๖. **บันทึกสติปัญญาให้เสื่อมลง** บางคนอาจปฏิเสธว่าไม่จริง เพราะเห็นคนเมาเหล้าพูดจาจะฉาน เล่าเรื่องโน้นเรื่องนี้ได้ยังกะเปิดหนังสือ...แต่ความจริงนั่นคือความจำไม่ใช้สติปัญญา... เดี่ยวลักพัก ไม่นานความจำก็แย่

๗. **ทำให้เกิดอุบัติเหตุจนถึงขั้นเสียชีวิต** สาเหตุยอดฮิตของเทศกาลในเมืองไทยและนอกเทศกาลคือข้อนี้นี้ และมีทุกวัน

ท้ายสุด ผู้เขียนขออ้างผลงานวิจัยเพื่อประกอบคำสอนพระพุทธเจ้าว่าสอดคล้องกันอย่างไรในเรื่องโทษของสุราคือข้อมูลจากงานวิจัยหรือฐานข้อมูลของรัฐแคลิฟอร์เนีย ผู้วิจัยได้รวบรวมมูลค่าความสูญเสียจากสุราในแง่มุมต่าง เช่น การตกงาน เพราะการเจ็บป่วยที่เป็นผลมาจากสุรา ความสูญเสียที่เกิดจากการให้กำเนิดเด็กที่ป่วยเป็น fetal alcohol syndrome (FAS) พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ และความสูญเสียที่ไม่สามารถจับต้องได้อื่น ๆ นักวิจัยแบ่งผลเสียออกเป็น ๔ หัวข้อใหญ่ คือ โรค การได้รับบาดเจ็บ อาชญากรรม และอุบัติเหตุ บนท้องถนน นอกจากนี้ นักวิจัยยังวิเคราะห์ถึงค่าใช้จ่ายที่รัฐบาลต้องใช้เพื่อดำเนินการเกี่ยวกับโปรแกรมป้องกันการดื่มสุราด้วย ผลการวิเคราะห์มูลค่าความสูญเสียจากสุราได้ถูกนำเสนอเป็น ๒ หัวข้อใหญ่ ๆ คือ **ความสูญเสียด้านเศรษฐกิจ** (เช่น ค่าใช้จ่ายทางการแพทย์ การสูญเสียทรัพย์สิน) และ**ความสูญเสียด้านคุณภาพชีวิต**ที่ไม่สามารถจับต้องได้ (เช่น ความเจ็บปวด ความทุกข์ทรมานฯ คุณภาพชีวิตที่ลดลง)

ความสูญเสียด้านเศรษฐกิจ ในปี ค.ศ. ๒๐๐๕ การดื่มสุราในรัฐแคลิฟอร์เนียทำให้ประชากรจำนวน ๙,๔๓๙ รายเสียชีวิต และอีก ๙๒๐,๐๐๐ คนได้รับการบาดเจ็บ ความเสียหายทางเศรษฐกิจมีมูลค่าประมาณ ๓.๘ หมื่นล้านเหรียญสหรัฐ โดยสามารถแบ่งออกได้เป็นค่าใช้จ่ายทางการแพทย์ ๕.๔ พันล้านเหรียญสหรัฐ ความสูญเสียในการทำงาน ๓.๑ หมื่นล้านเหรียญสหรัฐ ความสูญเสียทางเศรษฐกิจอื่น ๆ ๒.๕ หมื่นล้านเหรียญสหรัฐ และความสูญเสียด้านอาชญากรรม ๗.๘ พันล้านเหรียญสหรัฐ ความสูญเสียจากอุบัติเหตุบนท้องถนนและการบาดเจ็บที่ไม่ตั้งใจ รวมถึงการทำร้ายตนเอง ก่อให้เกิดความสูญเสียประมาณ ๑.๒ หมื่นล้าน

เหรียญสหรัฐ โดยคาดว่าประชากรราว ๓,๕๒๔ ราย เสียชีวิตเพราะอุบัติเหตุที่เกี่ยวข้องกับสุรา สุรายังทำให้ผู้ที่ดื่มมีความสามารถในการทำงานน้อยลง ทำให้ผลผลิตตกต่ำ ซึ่งนำไปสู่การสูญเสียด้านการทำงานประมาณ ๑.๓ หมื่นล้านเหรียญสหรัฐต่อปี ความสูญเสียด้านการขาดงานและการตายก่อนวัยอันควรประมาณ ๖.๘ พันล้านเหรียญสหรัฐ นักวิจัยยังวิเคราะห์ความสูญเสียด้านอาชญากรรมและความรุนแรงในสังคมที่เป็นผลจากการบริโภคสุราด้วย โดยประมาณว่าสุราทำให้เกิดการทำร้ายร่างกายมากกว่า ๓๕๐,๐๐๐ คดี การข่มขืนกระทำชำเรามากกว่า ๒๕,๐๐๐ คดี และการทำร้ายร่างกายเด็กมากกว่า ๑๐,๐๐๐ คดี ซึ่งเป็นมูลค่าความสูญเสียประมาณ ๗.๘ พันล้านเหรียญสหรัฐ และรัฐต้องเสียค่าใช้จ่ายในการดำเนินคดีประมาณ ๔.๗ พันล้านเหรียญสหรัฐ

ความสูญเสียด้านคุณภาพชีวิต สุราทำให้เกิดการสูญเสียประมาณ ๓๓๐,๐๐๐ ปีของชีวิตที่มีคุณภาพ (Quality Adjusted Life Year; QALY) ซึ่งคิดเป็นมูลค่าประมาณ ๔.๙ หมื่นล้านเหรียญสหรัฐต่อปี โดยเกิดจากการสูญเสียชีวิตหรือชีวิตที่มีคุณภาพของประชากรราว ๑๔,๔๐๐ คนต่อปี นอกจากนี้ รัฐยังต้องสูญเสียงบประมาณราว ๑.๓ หมื่นล้านเหรียญสหรัฐ เพื่อใช้ในการช่วยเหลือผู้พิการและอีกกว่า ๘.๖ พันล้านเหรียญสหรัฐ เพื่อช่วยเหลือผู้เคราะห์ร้าย

การดื่มสุราทำให้เกิดปัญหาต่าง ๆ ตามมา ไม่ว่าจะเป็น การตาย การป่วย การได้รับบาดเจ็บ อาชญากรรม การสูญเสียทรัพย์สิน และอุบัติเหตุบนท้องถนน ในด้านเศรษฐกิจ สุราทำให้เกิดความสูญเสียประมาณ ๓.๘ หมื่นล้านเหรียญสหรัฐ หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งว่า ประชากรในรัฐแคลิฟอร์เนียแต่ละคนต้องสูญเสียเงินที่เป็นผลมาจากการดื่มสุราปีละ ๑,๐๔๐ เหรียญสหรัฐ การลดลงของคุณภาพชีวิตของประชากรที่ประสบปัญหาเหล่านี้ยังทำให้รัฐสูญเสียงบประมาณไปอีก ๔.๙ หมื่นล้านเหรียญสหรัฐ

ผลเสียมากมายขนาดนี้เมื่อหลายปีมาแล้วหากนับถึงปัจจุบันมูลค่าความเสียหายทางเศรษฐกิจและสังคมแทบประเมินค่าไม่ได้กับทรัพยากรมนุษย์ที่เสียไป...แต่ถึงอย่างไรก็ตาม ด้วยอำนาจของระบบทุนนิยมและด้วยอำนาจของความอยาก ที่เรียกว่า ตัณหาบวกกับอวิชชา ที่ครอบงำจิตใจของมนุษย์ปุถุชน ก็ทำให้คนที่ตกเป็นทาสของสุราและทาสของการโฆษณาไม่สามารถคิดถึงความจริงที่ว่า...คนผลิตและจำหน่ายสุรา...ไม่มีคนไหนติดสุรา...มีแต่จะรวยขึ้น ๆ เพราะคนดื่มมากขึ้น ๆ...ส่วนคนดื่มสุรา...มีแต่จนลง ๆ และจนลง...สุดท้ายบัณฑิตและผู้ฉลาดทั้งหลายก็ได้แต่นั่งแผ่เมตตาให้กับสัตว์ทั้งหลายว่า...เป็นสุข ๆ เกิด...ช่วยอะไรไม่ได้จริง ๆ...เพิ่งเข้าใจพุทธพจน์ที่ว่า กัมมุนา วัตตะติ โลโก สัตว์โลกย่อมเป็นไปตามกรรม เพราะคนเมาสอนจริง ๆ ก็คราวนี้แหละ

ไฟรักไฟสงคราม

บัญญัติ ชวาลศิลป์

สงครามครั้งที่ ๑ : ความพยายาม

บทที่ ๔

ปริศนาแห่งกาลเวลา

- (ต่อจากเล่มที่แล้ว) -

๑๓ กรกฎาคม ๒๕๑๙

“อีกไม่กี่เดือนก็จะเรียนจบแล้วนะคะ เร็วจริง ๆ” นับดาวนั่งพลิกตารางสอนโรงเรียนเสนาธิการทหารบกที่วางอยู่บนโต๊ะรับแขกพาดกลางก่อกับผ่านภพและชายชาวยุทธ์ที่นั่งดูโฆษณาระหว่างข่าวโทรทัศน์กันอยู่เงียบ ๆ ชายชาวยุทธ์หรือเสียงเครื่องรับโทรทัศน์แล้วหันมาให้ความสนใจน้องสาว

“ใช่ คนไม่ได้เรียนก็ว่าเร็วนะซี แต่คนเรียนอย่างเราว่าจะผ่านแต่ละบทเรียนไม่เร็วเลยนะภพนะ” ผ่านภพพยักหน้ายิ้มรับ

“จบโรงเรียน เสธ. แล้ว พี่ภพยังคงจะกลับไปกษัตริย์ได้ตามเดิมใช่ไหมคะ”

“อ้อ...กลับซีครับ ก่อนมานี้สัญญากับรุ่นพี่ท่านหนึ่งไว้ว่าจะกลับไปทำงานในกองยุทธการกับท่าน...”

“กองยุทธการนี่เป็นอย่างไรคะ ช่วยยกอธิบายคนที่ไม่ใช่นักเรียน เสธ. หน่อย” นับดาวทักท้วง ผ่านภพทำท่าเก้อ ๆ ยกมือเกาศีรษะอย่างซัดเซิน

“ขอโทษน้องดาวครับ พวกทหารก็มักเป็น

อย่างนี้ ค่อยกับใครก็นึกว่าคุยกับทหารด้วยกันอยู่เรื่อย กองยุทธการมีหน้าที่หลักในเรื่องการวางแผนและอำนวยความสะดวกการใช้กำลังเข้าทำการรบ เองง่าย ๆ ว่ามีหน้าที่วางแผนการรบโดยตรงก็แล้วกัน”

“แล้วเสียงอันตรายใหม่คะ” ถามต่ออย่างเป็นห่วง

“ก็มีบ้างละครับ แต่เป็นงานระดับกองทัพอากาศควบคุมทั้ง ๑๔ จังหวัดภาคใต้ ไม่ได้มีหน้าที่ไปอยู่ในสนามรบโดยตรง ยกเว้นตอนเปิดแผนยุทธการสำคัญต้องไปกำกับดูแลในสนามก็อาจจะเสี่ยงบ้าง”

“ก็น่าห่วงอยู่ดีแหละคะ ชาวผู้ก่อการร้ายภาคใต้ดูรุนแรงขึ้นเรื่อย ๆ เลยนะคะ...” น้ำเสียงสะท้อนความอาทรชัดเจน

“แล้วพี่ละคะ...” หันไปถามพี่ชาย “จบแล้วจะกลับถิ่นเดิมหรือเปล่า”

“นี่ก็จะไม่ถาม กำลังคิดอยู่จะ ไม่แน่อาจจะลงไปลุยปักซีได้กับภพมันก็ได้ เผื่อจะได้ประสบการณ์ใหม่ ๆ แต่ก็คงต้องรอดูตำแหน่งที่เปิดรับก่อน...” ชายชาวยุทธ์ตอบ สามคนหนุ่มสาวนั่งเงียบไปครู่หนึ่ง ผ่านภพก็ถามขึ้น

“เออ...ชาญ นายจำที่เราเคยถามเรื่องผู้หญิงที่ชื่อสุภาได้ไหม...” ถามได้แค่นี้เมื่อเห็นเครื่องหมายคำถามในดวงตาของนับดาวก็รีบอธิบายต่อ “สุภา

อภิบาลภูวดล นามสกุลเดียวกับนายโง่...”

“จำได้...ทำไมหรือ”

“เพื่อนพอรู้ไหมว่า ท่านเสียชีวิตไปตั้งแต่เมื่อไหร่”

“จำไม่ได้หรอก เรายังไม่เกิดด้วยซ้ำ”

“รู้แล้ว นายเคยบอกเราแล้ว แต่อยากรู้วันเดือนปีที่แน่นอนนะ”

“จะรู้ไปทำไมวะ”

“เออน่า...”

“เอ็งแล้วกัน ไม่ต้องเกียกกัน ฟุ้งนี้ดาวจะถามคุณพ่อให้หะคะ...” นับดาวกล่าวตัดบท อาสาทำหน้าที่หาคำตอบให้ผ่านภพ

“ขอบคุณน้องดาวครับ”

เข้าวันรุ่งขึ้น ผ่านภพก็ได้รับคำตอบจากหญิงสาว

“ทราบแล้วคะ วันตายของคุณป้าสุภา ดาวถามจากคุณพ่อเมื่อคืนนี้ก่อนนอน ท่านก็เลยไปค้นจากสมุดบันทึกมาให้ นี่ค่ะ” ยื่นกระดาษโน้ตชิ้นเล็ก ๆ มาให้ ผ่านภพกล่าวขอบคุณแล้วก้มดูข้อความ

วันที่ ๑๔ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๗๖

จากนั้นก็เก็บกระดาษที่จะเป็นกุญแจไขปริศนาบางประการไว้ในกระเป๋าเสื้อ ตั้งใจว่าคำนี้จะตรวจสอบกับจดหมายบางฉบับที่ได้อ่านไปจนจบหมดแล้ว

วันนั้นทั้งวันผ่านภพแทบไม่เป็นอันเรียนหนังสือทั้ง ๆ ที่เป็นการ 'ติวเข้ม' ครั้งสุดท้ายก่อนการสอบ และเย็นนั้นเมื่อเสร็จอาหารที่บ้านใหญ่กับครอบครัวของเพื่อนรักแล้วก็รีบขอตัวกลับบ้านริมน้ำทันทีโดยอ้างเหตุผลเรื่องการสอบ เมื่อมาถึงก็เข้าห้องนอน ตรงไปที่โต๊ะทำงาน เปิดไฟแล้วค่อย ๆ เลือกรหัสจดหมายบางฉบับ กระทั่งพบตามต้องการก็นำมานั่งอ่านอย่างตั้งใจอีกครั้ง

แล้วเขาก็พบว่า จดหมายฉบับแรกที่ศศิประภาเริ่มเขียนทวงถามจดหมายตอบจากสุภาวันลงวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๗๖ ในขณะที่สุภาได้เสีย

ชีวิตไปแล้วตั้งแต่เมื่อวันที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๗๖ ดังนั้นจึงไม่เป็นปริศนาอีกต่อไปว่า เพราะเหตุใดศศิประภาจึงต้องเขียนจดหมายมาทวงถามฉบับแล้วฉบับเล่า

ปริศนาเรื่องนี้ได้รับคำตอบ แต่อีกปริศนาหนึ่งที่จะยังคงค้างคาอยู่ในหัวใจของเขาต่อไปคือ แล้วความรักของศศิประภาจะลงเอยเช่นไร...

ปกติแต่ไหนแต่ไรมา ผ่านภพเป็นคนหลับง่ายและหลับสนิทไม่ค่อยมีเรื่องฝันใด ๆ ไม่ว่าร้ายหรือดี อันเป็นผลมาจากการฝึกฝนตัวเองในชีวิตทหารที่ผ่านมา แต่คืนนี้นับว่าเป็นคืนที่แปลกไปจากปกติ เมื่อเขารู้สึกตัวสะดุ้งตื่นขึ้นมากลางดึก หัวใจเต้นแรงไม่เป็นลำดับ เหงื่อท่วมกาย

ในฝัน เขาเห็นสตรีนางหนึ่งกำลังร้องไห้คร่ำครวญราวจะขาดใจ เสื้อผ้าเนื้อตัวเประเปื้อนไปด้วยเลือดสด ๆ ในอ้อมกอดของเธอเขาเห็นชายคนหนุ่มในเครื่องแบบสนามสีเขียวเข้ม ร่างกายเต็มไปด้วยบาดแผลยับเยิน แขนงอยู่ในวงแขน...

เสียงเครื่องยนต์จากเรือที่วิ่งผ่านหน้าบ้านริมน้ำตอนเช้ามีดเป็นเสมือนสัญญาณแทนนาฬิกาปลุกให้ผ่านภพรู้สึกตัวตื่นขึ้นเหมือนนกก ๆ เข้าที่ผ่านมาเข้านี้ก็เช่นกัน แม้จะรู้สึกมีฝัน ๆ ศิระชะอยู่ข้างอันเป็นผลจากการพักผ่อนไม่เพียงพอในคืนที่ผ่านมา สืบเนื่องจากทั้งเรื่องราวของความรักที่ยังไม่มีคำตอบ แม้จะพยายามสลัดออกไปจากความคิดให้ได้ แต่ก็ทำไม่สำเร็จ มันคล้ายเป็นภาระผูกพันบางอย่างที่เขาที่ไม่อาจอธิบายได้ รู้เพียงว่าตัวเองจะต้องค้นหาคำตอบให้ได้ รวมทั้งเรื่องใหม่ ฝันร้ายที่ปลุกเขาขึ้นมากลางดึกอีกด้วย

เมื่อผ่านภพแต่งเครื่องแบบเสร็จและคว้ากระเป๋าหนังสือขึ้นมาถือไว้ นั่นเป็นจังหวะเดียวกับเสียงจากแตรรถของชายชาฎุที่มารับเหมือนนกก ๆ เข้าจึงก้มลงไปหยิบรองเท้าเครื่องแบบที่วางไว้ได้เพียงก็พบว่ามิซองจดหมายฉบับหนึ่งวางอยู่บนหีบไม้ใบนั้น จึงหยิบขึ้นมา แต่ยังไม่ทันจะให้ความสนใจมากกว่านี้ เสียงแตรรถก็ดังซ้ำขึ้นอีก จึงรีบนำของ

จดหมายนั้นไปวางไว้บนโต๊ะทำงาน ใช้ที่ทับกระดาษวางทับไว้ ตั้งใจว่าเย็นนี้ค่อยว่ากัน จากนั้นก็เดินออกไปขึ้นรถของเพื่อนรัก

ค่านั้น ผ่านภพค่อย ๆ หลุดกายลงนั่งบนเก้าอี้โต๊ะทำงานข้างเตียงนอน เปิดไฟบนโต๊ะเหมือนที่เคยทำมาทุก ๆ คืน แสงไฟสาดส่องไปที่หีบไม้ใบนั้น เขาค่อย ๆ เอื้อมมือไปลูบไล้อย่างอาลัยอาวรณ์ เพราะตลอดระยะเวลาหลายเดือนที่ผ่านมา หนึ่งเวลาอย่างนี้แหละที่เขาจะได้โลดแล่นไปกับเรื่องราวทั้งความรักและความขัดแย้งทางการเมืองในอดีต นับจากนี้ไปเมื่อเสร็จสิ้นกับจดหมายฉบับสุดท้ายไปแล้ว เขาคงไม่มีโอกาสได้ติดตามเรื่องราวเหล่านี้อีก

ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา เขาค่อย ๆ ได้ฟังเรื่องราวของคนที่คุณเคย ได้ใกล้ชิดและผูกพันราวอยู่ร่วมสมัยเดียวกัน แต่แล้วจู่ ๆ ความสัมพันธ์นั้นก็ขาดสะบั้นลงไป เรื่องราวชวนติดตามทั้งหมดจะจบลงเช่นใด ทั้ง *ไฟรัก* และ *ไฟสงคราม* ที่กำลังทิ้งล่อเลียงชีวิตและทิ้งรอยน้ําบาดแผลชีวิตของผู้คนในจดหมายเหล่านั้น

เขาค่อย ๆ อยู่ในภาวะที่กระทั่งมือได้สัมผัสของจดหมายที่วางไว้ใต้ที่ทับกระดาษเมื่อเช้านี้ ทำให้จิตใจหวนกลับคืนสู่เรื่องราวเฉพาะหน้า จึงค่อย ๆ หยิบของจดหมายฉบับนั้นขึ้นมาด้วยจิตใจที่ยังคงไม่อยู่กับเนื้อกับตัวสมบูรณ์นัก แต่เมื่อสายตาสัมผัสกับตัวอักษรบนของจดหมาย เขาก็ถึงกับชวูบไปทั้งตัวของจดหมายเก่าคร่ำคร่าที่มีข้อความจำหน้า

ของด้วยลายมือเป็นระเบียบงดงาม พร้อมตราประทับจากนครราชสีมาที่คุณเคย...

ภรรยา

คุณสุภา อภิบาลภูวดล

บ้านอภิบาลภูวดล ถนนพรหมเทพ

ตำบลสามเสนใน อำเภอดุสิต

จังหวัดพระนคร

ด้วยมืออันสิ้นเทา เขาค่อย ๆ พลิกของจดหมายขึ้นสำรวจอย่างละเอียด พลังจิตทบทวนที่มาของจดหมายอย่างจริงจัง เขายังจำภาพได้ดีแม้

จะอยู่ในความเร่งรีบตามเสียงแตรรถที่เร่งเร้า รวมทั้งยังจำได้ถึงความตั้งใจว่าจะกลับมาอ่านตอนเย็นก่อนจะนำมาวางแล้วทับไว้ด้วยที่ทับกระดาษเมื่อเช้านี้ ผ่านภพค่อย ๆ ใช้กรรไกรตัดกระดาษที่เสียไว้ในกล่องเครื่องเขียน บรรจงตัดขอบของด้านหนึ่งอย่างประณีตหลังจากแน่ใจว่าไม่มีร่องรอยเปิดอ่านลายมือสวยงามเป็นระเบียบเหมือนจดหมายหลายสิบฉบับที่เขาได้อ่านมาตลอดระยะเวลาหลายเดือนที่เข้าพักอาศัยในบ้านน้อยริมน้ำหลังนี้ปรากฏอยู่ตรงหน้า...

ที่บ้าน

๑๗ กรกฎาคม ๒๕๗๖

สุภาเพื่อนรักจะ

เดือนกว่าแล้วนะจ๊ะ ที่จดหมายของเธอขาดหายไปจนฉันชักเริ่มเป็นห่วงว่าเกิดอะไรขึ้นกับเธอ ถ้าเธอเจ็บป่วยถึงขนาดไม่สามารถตอบจดหมายฉันได้ก็ต้องขอโทษด้วยที่รบกวน ซึ่งฉันหวังว่าเธอคงเห็นใจว่านอกจากเธอ ฉันก็ไม่มีใครอีกแล้วที่จะเล่าทุกเรื่องราวให้ฟังได้ หากเธอเจ็บป่วยจริง ฉันก็ขอใช้จดหมายนี้มาเยี่ยมเธอแทน ขอส่งความรักความห่วงใยและหวังว่าเธอจะหายป่วยโดยเร็วที่สุด

เรื่องราวที่ฉันจะเล่าให้ฟังต่อไปนี้ ขอให้เก็บไว้เป็นความลับอย่างที่สุด แม้แต่คนใกล้ชิดก็อย่าได้แพร่งพราย เพราะมันเป็นเรื่องสำคัญของบ้านเมืองที่ใกล้วิกฤตเข้ามาทุกขณะแล้ว

เมื่อวานนี้จึงเจมได้เล่าเรื่องสำคัญให้ฉันฟังเรื่องหนึ่ง...

“นั่งลงก่อน ธงเจม ประยูร” ชายวัยกลางคนในเครื่องแบบสีก็แกมเขียวของทหารบกที่บนบ่าประดับเครื่องหมายยศพันโทเอ่ยปากอนุญาตผู้ใต้บังคับบัญชา นายทหารหนุ่มทั้งสองกล่าวขอขอบคุณแล้วนั่งลงพร้อม ๆ กัน

ผู้บังคับกองพันหนึ่งเงิบไปครู่หนึ่งคล้ายกำลังตัดสินใจเรื่องสำคัญบางอย่าง จากนั้นก็หยิบพู่หรือหีบเงินบนโต๊ะขึ้นมาวางหนึ่งพร้อมเลื่อนให้ผู้ใต้

บังคับบัญชา ทั้งสองปฏิเสธอย่างนอบน้อม

“เรื่องราวทางพระนครเป็นอย่างไบบ้าง ประยูร”

ถามทอดเสียงรอคำตอบ สายตาคมกริบจับจ้องสำรวจปฏิกริยาของผู้ใต้บังคับบัญชาอย่างจริงจัง ร้อยตรีหนุ่มสบตาผู้บังคับบัญชานิ่ง ในใจคิดคำนวณท่าทีและความประสงค์ที่แท้จริงของคำถามซึ่งส่อนัยสำคัญ แต่ยังไม่ถึงอึดใจก็ตัดสินใจ

“ก็อย่างที่ใต้เท้าทรงทราบดีอยู่แล้วนั่นแหละ ขอรับ กรณี่เค้าโครงเศรษฐกิจของหลวงประดิษฐฯ ได้ก่อให้เกิดความหวาดระแวงกันไปทั่ว หนังสือพิมพ์ซึ่งเป็นสื่อสะท้อนความคิดเห็นของราษฎรก็แตกเป็นสองฝักสองฝ่าย ดูเหมือนว่าข้อสงสัยเกี่ยวกับคอมมิวนิสต์จะมีน้ำหนักไม่น้อยทีเดียว แต่การเดินทางไปฝรั่งเศสของหลวงประดิษฐ์ฯ ในขั้นต้นก็ทำให้สถานการณ์คลี่คลายลงไปได้มากขอรับ” ร้อยตรีประยูรซึ่งเป็นที่ทราบกันทั่วไปถึงสายสัมพันธ์กับผู้ใหญ่ในกลุ่มผู้ก่อการกล่าวอย่างระมัดระวังโดยอาศัยข้อมูลทั่ว ๆ ไปอันเป็นที่รับรู้กันอยู่แล้ว ผู้บังคับกองพันพยักหน้าเห็นด้วย แล้วหันไปถามความเห็นของธงเจิมซึ่งท่านรู้ดีว่าเป็นนายทหารหนุ่มที่มีความคิดก้าวหน้าคนหนึ่ง ธงเจิมซึ่งไม่เคยปิดบังความคิดและจุดยืนของตนต่อบ้านเมืองกล่าวตอบแทบจะทันที

“ในความเห็นนึกคิดของราษฎรสยามนั้น กระผมเห็นว่าคนส่วนใหญ่ล้วนผูกพันและให้ความเคารพเทิดทูนสถาบันกษัตริย์อย่างไม่มีวันเปลี่ยนแปลง แม้พวกที่มีความคิดก้าวหน้าจะต้องการรูปแบบการปกครองแบบประชาธิปไตย แต่ก็พูดได้ว่าไม่มีใครปฏิเสธกษัตริย์ เป็นแต่เพียงอยากให้อยู่ใต้รัฐธรรมนูญอย่างที่คุณผู้ก่อการประกาศเท่านั้น

“แต่การยึดอำนาจของหลวงพิบูลฯ เมื่อ ๒๐ มิถุนายนที่ผ่านมา โดยมีการขับไล่พระยามโนฯ ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของการอยู่ร่วมในสังคมใหม่ของในหลวงออกไป แม้จะมีการปล่อยข่าวกันว่าเพื่อป้องกันไม่ให้ฝ่ายเจ้าเข้ามามีเป้าหมายของการปฏิวัติต้องหยุดชะงัก แต่ก็มีคนไม่น้อยที่เข้าใจกันว่า

นี่คือการรุกรไล้และบีบบังคับในหลวงโดยตรง หลายคนจึงเริ่มเป็นห่วงฐานะของพระองค์ท่านที่พวกเขาเคารพและเทิดทูน”

“แล้วเรื่องหลวงประดิษฐ์ฯ กับข้อหาคอมมิวนิสต์ล่ะ คุณคิดอย่างไร” ผู้บังคับกองพันปล่อยให้บุหรี่ยุ่กลามจนขี้เก๋ายาวแล้วหล่นลงเองบนที่เขี่ย

“กระผมเองแม้จะยังไม่ถึงกับสรุปว่าคุณหลวงท่านจะเป็นคอมมิวนิสต์แบบรัสเซียที่มีการทำลายล้างกษัตริย์กันอย่างถอนรากถอนโคน แต่ดูเหมือนท่านก็ยอมรับว่าเค้าโครงเศรษฐกิจของท่านนั้นมีลักษณะเป็นโซเซียลลิสต์อยู่ โดยเฉพาะเรื่องที่สร้างความหวาดระแวงในหมู่คนทั่วไปกับหลวงประดิษฐ์ฯ ก็เห็นจะเป็นคำแถลงการณ์ที่แจ้งการปฏิวัติของคณะราษฎรเมื่อเช้า ๒๔ มิถุนายน ๒๔๗๕ นั้นแหละ เพราะทุกคนทราบกันดีและคุณหลวงเองก็ยอมรับว่าท่านเป็นผู้ร่างแถลงการณ์นั้น ข้อความในนั้นกล่าวหากษัตริย์อย่างรุนแรงแทบไม่น่าเชื่อ จึงไม่แปลกที่ราษฎรทั่วไปจะบักใจเชื่อว่าฝ่ายผู้ก่อการเฉพาะที่ทำการยึดอำนาจใหม่เมื่อ ๒๐ มิถุนายน ๒๔๗๖ นี้จะตั้งตัวเป็นปฏิปักษ์กับฝ่ายเจ้าอย่างชัดเจน” ธงเจิมจบความคิดเห็นแล้วนั่งนิ่ง สายตาประสานแน่วแน่แสดงความตรงไปตรงมาเยี่ยงชายชาติทหารกับผู้บังคับบัญชา

ผู้บังคับกองพันสบตานายทหารทั้งสองแล้วทำท่าคล้ายตัดสินใจเรื่องสำคัญบางอย่างได้ แต่ก็ยังประวิงเวลาไว้ชนิดหนึ่งสำหรับการตัดสินใจขั้นสุดท้ายด้วยการค่อย ๆ ขยี้ก้นบุหรี่ในมือกับที่เขี่ยอยู่หลายครั้งทั้ง ๆ ที่ดับสนิทดีแล้ว จากนั้นก็ค่อย ๆ เอื้อมือเข้า ๆ ไปหยิบบุหรี่ตัวใหม่มาจุด ท่วงทำนองยังคงมีแววครุ่นคิด สบตาสลับไปมากับผู้ใต้บังคับบัญชาตรงหน้าที่ละคนคล้ายขึงน้ำหนักการตัดสินใจในที่สุดก็เอ่ยขึ้นช้า ๆ หนักแน่น ชัดถ้อยชัดคำ

“ธงเจิม... ประยูร” เว้นระยะไว้ชนิดหนึ่ง “ฉันเฝ้าสังเกตดูเธอทั้งสองอย่างละเอียดตั้งแต่มารับราชการครั้งแรกเมื่อต้นปีที่แล้ว ในที่สุดฉันก็สรุปได้

ว่า เธอทั้งสองเป็นนายทหารรุ่นใหม่ที่มีอุดมการณ์ เพื่อประโยชน์ของสยามประเทศอย่างแท้จริง ฉัน รู้สึกเป็นโชคของตัวเองที่ได้เธอทั้งคู่มาร่วมปฏิบัติงาน มีลูกน้องในกองร้อยของเธอมาเล่าให้ฉันฟัง เสมอ ๆ ถึงเรื่องราวที่เธอเฝ้าอบรมสั่งสอนผู้ใต้บังคับบัญชาให้ทำหน้าที่เป็นทหารที่ดีของประเทศชาติ

“สถานการณ์บ้านเมืองของเราในขณะนี้เป็นอย่างที่เธอกล่าวมาไม่ผิดเพี้ยน แน่แน่นอนว่าแม้พวกเราจะปฏิเสธการปกครองแบบสมบูรณาญาสิทธิราช และต้องการการปกครองระบอบประชาธิปไตยซึ่งจะ นำพาประเทศไทยของเราให้รอดพ้นจากขวากหนาม ทั้งปวงในสภาพการณ์เช่นนี้ แต่เราทุกคนโดยเฉพาะอย่างยิ่งนายทหาร...

“เราเป็นทหารของชาติ และถวายน้ำพิพัฒน์ สัตยาจากพระเจ้าอยู่หัว เราไม่ใช่ทหารของรัฐบาล หรือกลุ่มนักการเมืองใด ๆ

“ในฐานะทหารของชาติ เรามีหน้าที่ปกป้อง สยามไม่ให้ตกอยู่ภายใต้ลัทธินิยมการปกครองที่ไม่พึง ประารถอย่างคอมมิวนิสต์

“และในฐานะที่ถวายน้ำพิพัฒน์สัตยา เรา ย่อมพร้อมถวายชีวิตเป็นราชพลีเพื่อป้องกันพระ บรมเดชาานุภาพแห่งองค์พระมหากษัตริย์เจ้า ไซหรือ ไม่” นายทหารทั้งสองพยักหน้ารับพร้อมกัน

“หากชาติมีภัย หากในหลวงถูกลบหลู่ รังแก...พวกเราจะทำอย่างไร?”

สิ้นคำถามสำคัญ บรรรยากาศทั้งห้องก็ เงียบกริบคล้ายรอฟังคำตอบ เสียงพัดลมเพดาน เบื้องบนดังเบา ๆ ส่งสายลมถ่ายเทความอบอุ่น แต่ ก็ไม่อาจบรรเทาบรรรยากาศอึดอัดในห้องทำงานได้ สายตาผู้บังคับกองพันสบนึ่งอยู่กับผู้หมวดทั้งสองที่ นั่งตัวตรงอยู่ตรงหน้า

ธงเจิมหันไปสบตาเพื่อนรักสี่อัสัญญาณร่วม เป็นร่วมตายแล้วหันไปสบตาแว่นแ่งกับผู้บังคับ บัญชา จากนั้นทั้งสองก็ลุกขึ้นยืนตรง หน้าเขิดอย่าง ทระนง ตามองตรงไปข้างหน้า ตอบเสียงหนักแน่น พร้อมกันราวนัดไว้แล้วล่งหน้า ซึ่งความจริงก็เป็น

เช่นนั้น

“เพื่อชาติและราชบัลลังก์ กระผมทั้งสอง พร้อมสละชีวิต...ขอรับกระผม”

ผู้บังคับกองพันขยี้ก้นบูหรี่ในมือซึ่งเพิ่งสูบไป ได้เพียงครั้งเดียวกับที่เขี่ยตรงหน้า ลุกขึ้นยืนตรงหลัง โต๊ะทำงานเพื่อรับคำมั่นสัญญาจากผู้ใต้บังคับ บัญชาทั้งสอง ประสานสายตาแว่นแ่งกับผู้หมวดหนึ่งที่ดู นานราวชั่วมกับชั่วมักลับ จากนั้นก็ยื่นมือไปตรงหน้า จับมือทีละคน ความรู้สึกเฝ้าร้อนที่พร้อมเผชิญกับทุก สถานการณ์ไม่ว่าจะเป็นหรือตายเพื่อสิ่งที่ยึดมั่น เกิดทุนหลังไหลผ่านสัมผัสผืนหนักแน่นของทหารกล้า ต่างวัย...

“ฉันยินดีต้อนรับเธอเข้าร่วมคณะกู้บ้าน เมือง ณ บัดนี้ !!!”

“ผมต้องการใครสักคนที่รับรู้เรื่องนี้ไว้” ธงเจิม จ้องตาดูหญิงสาวที่นั่งอยู่ตรงหน้าแว่นแ่ง “รับรู้ไว้แต่ ต้นเพื่อว่าหากเหตุการณ์ผันแปรไป จะได้มีคน ที่ เข้าใจเรื่องราวช่วยอธิบายให้ผู้คนได้รับรู้ว่า แท้จริง นั้นความเป็นมาเป็นอย่างไ พวกเราไม่ได้มีความ มักรใหญ่ใฝ่สูงทางการเมืองหรือประโยชน์อื่นใดทั้งสิ้น และที่สำคัญคือ พวกเราไม่ได้ต้องการฟื้นฟูระบอบ กษัตริย์ พวกเราไม่ต้องการให้การปกครองแบบเดิม ซึ่งล้าสมัยกลับมา มีบทบาทนำชาติเช่นในอดีตอีก แต่พวกเราที่ไม่ต้องการลัทธินิยมการปกครองชนิดอื่นที่ ไม่เหมาะสมกับสยามประเทศของเราเช่นกัน

“และที่สำคัญที่สุด พวกเราไม่ต้องการให้ใคร มาลบหลู่รังแกพระมหากษัตริย์อันเป็นที่สักการะ เติตุนของพวกเรา” เขากล่าวด้วยน้ำเสียงราบเรียบ แต่เต็มไปด้วยความจริงจัง เด็ดเดี่ยว

ศศิประภาผู้รู้สึกหนาวเย็นเยือกไปทั้งตัวเมื่อได้ รับฟังเรื่องราวจากปากชายคนรัก แต่ยังไม่ทันได้ กล่าวอะไรต่อไปธงเจิมก็กล่าวต่อ

“ต่อไปนี้ไป ชีวิตของผมนี่คงไม่แตกต่างจาก ทหารที่กำลังจะออกสงครามซึ่งไม่มีวันรู้อนาคตว่า จะได้กลับมาหรือไม่ ผมจึงต้องการใครสักคนที่รับรู้ เรื่องนี้ไว้ แม้หากเหตุการณ์ไม่เป็นไปดังคาดในภาย

ภาคหน้า และคุณก็อาจไม่สามารถอธิบายเรื่องนี้ให้กับผู้ใดฟังได้ก็ตาม...

“แต่สิ่งที่ผมหวังก็คือ อย่างน้อยที่สุดก็มีความรู้คุณนี่แหละที่จะเข้าใจทุกเรื่องราวที่ผมจะต้องไปกระทำ...คุณศศิประภาครับ...” ธงเจิมลดน้ำเสียงลงจนแทบเป็นกระซิบ “ตลอดชีวิตของการเข้ามาเป็นทหาร ผมระลึกอยู่เสมอว่า ไม่วันใดก็วันหนึ่งผมคงต้องมีวันนี้ วันที่จะต้องทอดร่างอาสาศึก และถ้าวันนั้นมาถึงหากผมโชคร้ายต้องดับสิ้น ผมยังนึกหดหู่กับตัวเองว่าจะมีใครดูแลรับเป็นธุระฝังร่างให้ผม จะมีใครร้องไห้ให้กับการจากไปของผม วิญญาณของผมจะเร่ร่อนไปหาที่พักพิงได้ที่ไหน

“แต่วันนี้ วันที่ผมมีคุณอยู่ในใจ...กับการศึกษาเบื้องต้น ผมไม่ใส่ใจแล้วว่าใครจะฝังร่างให้หรือใครจะร้องไห้ให้ผม เพราะถึงวันนี้ผมมั่นใจแล้วว่า วิญญาณของผมมีคนที่ผมรัก และเป็นคนที่ผมจะเดินทางกลับมาหาแล้ว...” ทอดเสียงเศร้าเสียนจนศศิประภา รู้สึกถึงก้อนสะอื้นที่มาจากอยู่ในลำคอ

“ฉันยินดีทำหน้าที่นี้ค่ะ ธงเจิม” ศศิประภาตอบเสียงสั้นเครือแต่เปี่ยมล้นด้วยความมั่นใจและจริงจัง

ห้องฟ้าดำมืดเบื้องบนสว่างวูบชั่วขณะเมื่อดาวตกดวงหนึ่งกรีดเส้นผ่านจนเกิดแสงจรั้งจ้าก่อนกลับคืนสู่ความมืดมิดแห่งคืนข้างแรมพร้อมการเดินทางที่ยาวสุดท้ายสู่ความดับสูญชั่ววันรันดรของสะเก็ดดาวตกไร้ชื่อดวงนั้น

โดยไม่รู้ตัว หญิงสาวเอื้อมมือไปเกาะกุมมือชายคนรักเบื้องหน้าขึ้นมาแนบไว้กับแก้มใสของตน บีบมือแน่นส่งสัญญาณแทนคำมั่นสัญญาจากเบื้องลึกสุดแห่งหัวใจ

สำหรับชายชาติตรี ขอเพียงสัมผัสผัวเบาเพื่อให้อำลัใจจากหญิงคนรัก เท่านั้นก็เพียงพอแล้วที่เขาจะออกไปเผชิญหน้าทำทนายทุกเรื่องราวใหญ่น้อยบนโลก...

“สุภาเพื่อนที่รักยิ่ง” ผ่านภพรับรู้เรื่องราวจากตัวหนังสือในจดหมายแล้วเริ่มอ่านต่อไป

“ฉันเองไม่สามารถตัดสินใจว่า การตกลงใจของธงเจิมจะถูกหรือผิด ทว่าระหว่างความสัมพันธ์ของเราทั้งสอง ฉันคงไม่ต้องใส่ใจกับเรื่องนั้น สิ่งเดียวที่อยู่ในใจของฉันมีเพียงขอได้อยู่เคียงข้าง ได้ร่วมทุกข์ร่วมสุขกับเขาอย่างถึงที่สุดเท่านั้น

ก่อนเข้านอนคืนนี้ สิ่งที่คุณตั้งใจจะทำก็เพียงแต่กราบพระแล้วขอพรให้คุ้มครองชายอันเป็นที่รักของฉัน ขอให้เขาแคล้วคลาดจากอันตรายทั้งปวง และไม่ว่าเบื้องหน้าจะเป็นเช่นใด ฉันจะยืนอยู่ข้างเขาเสมอ

เรื่องราวในพระนครเป็นอย่างไร เขียนมาบอกกันบ้างนะจ๊ะ ฉันจะรอจดหมายจากเธอต่อไป

คิดถึงและเป็นห่วงเธอเสมอ
ศศิประภา”

ผ่านภพพบจดหมายสอดใส่ของไว้ตามเดิม แล้วครุ่นคิดทั้งเนื้อความจากจดหมายลึกลับฉบับใหม่ที่สอดคล้องและต่อเนื่องกับจดหมายชุดเดิมอย่างเหมาะเจาะ รวมทั้งปริศนาข้อใหม่ จดหมายฉบับนี้มีที่มาที่ไปอย่างไรกันแน่

เขาพยายามเรียกร้องความทรงจำเมื่อเข้าไปกลับคืนมาอีกครั้ง แต่ไม่ว่าจะทบทวนอย่างไร ก็เกี่ยวต่อกี่เกี่ยว คำตอบก็ออกมาตรงกันคือ พบจดหมายฉบับนี้วางอยู่ใต้เตียงบนหีบไม้ลิ้นลับใบนั้น เขาหยิบมาวางไว้บนโต๊ะทำงานแล้วใช้ที่ทับกระดาษทับไว้ กลับมาทุกอย่างก็ยังคงอยู่ในสภาพเดิม ก่อนออกจากห้องก็ลือคประตูเรียบร้อย การทำความสะอาดสะอาดห้องประจำวันก็เป็นหน้าที่ของเขา นาน ๆ ครั้งจึงจะขอให้เด็กในบ้านมาปิดฝุ่นทำความสะอาดใหญ่เสียครั้งหนึ่ง เว้นจากนี้แล้วก็ไม่เคยมีใครเข้ามายุ่งย่ำ

หรือว่าเป็นแผนสนุกที่ชายชาญซึ่งรับรู้เรื่องราวทั้งหมดในจดหมายเก่าแก่เหล่านี้มาก่อนจะแก๊งค์ทำจดหมายปลอมฉบับนี้ขึ้นมา...

แต่ตราประทับเล่า ลายมือซึ่งไม่มีผิดเพี้ยนเล่า เขานำจดหมายมาเทียบเคียงลายมืออีกครั้งซึ่งก็ยืนยันความจริงข้อนี้

ก่อนหลับตาแล้วปล่อยให้เข้าสู่ห้วงนิทรา ผ่านภพพวงรำลึกถึงฝันประหลาดเมื่อคืนก่อน ภาพหญิงสาวที่ร่างเปรอะเปื้อนไปด้วยเลือดกับชายร่างยับเยินในเครื่องแบบสนามยุคประวัติศาสตร์ย้อนกลับมาสู่ห้วงความคิดคำนึงอีกครั้ง ก่อนจะผล็อยหลับไปเมื่อคืนก่อน

วันรุ่งขึ้นเมื่อชายชาญมารับเขาไปโรงเรียน เสนาธิการทหารบกพร้อม ๆ กันเหมือนทุกวัน ผ่านภพพยายามค้นหาความผิดปกติของเพื่อนรัก แต่ก็ไม่พบวี่แววอันใด ชายชาญยังคงว่าเรื่องและชวนคุยเรื่องลึกลับเหมือนทุก ๆ ครั้ง แต่ผ่านภพก็ยังไม่ปักใจเชื่อและเฝ้าสังเกตต่อไป

ผ่านไปอีก ๓ วัน ท่าทีของชายชาญก็ยังคงเป็นปกติทุกอย่าง และทุกครั้งที่อยู่ในห้องนอนเพียงลำพัง ผ่านภพก็อดใจไม่ได้ที่จะคอยเหลียวมองไปยังหีบไม้ได้เพียงเผื่อว่าจะได้เห็นซองจดหมายสีขาววางอยู่อีก แต่ก็ไม่ปรากฏเหตุการณ์เช่นนั้น กระทั่งใกล้รุ่งคืนหนึ่งเขาก็ฝันร้ายอีกครั้ง

...ในฝัน เขาเห็นสตรีนางหนึ่งกำลังร้องไห้คร่ำครวญราวจะขาดใจ เสื้อผ้าเนื้อตัวเปรอะเปื้อน

ไปด้วยเลือดสด ๆ สีแดงฉาน ในอ้อมกอดของเธอ เขาเห็นชายคนหนึ่งในเครื่องแบบสนามสีเขียวเข้ม ร่างกายเต็มไปด้วยบาดแผลยับเยิน แน่นิ่งอยู่ในวงแขน...

เป็นฝันเดิม...ผ่านภพสะดุ้งตื่นแล้วทะลึ่งพรวดลุกขึ้นนั่ง สูดลมหายใจเข้าปอดเต็มที่จนแทบสำลัก เหงื่อไหลไทรยสกายราววิงเต็มผีเท้าหลายสิบกิโลเมตร หัวใจเต้นแรงไม่เป็นลำดับ ร่างกายสั่นสะท้านคล้ายมีอะไรบางอย่างมากระตุ้นเตือนสัญชาตญาณ เขาชะงักมองไปได้เพียงอย่างไม่ตั้งใจ

ท่ามกลางความมืดสลัวที่มีเพียงแสงจากหลอดไฟฟ้าบนเสานอกบ้านที่เปิดทิ้งไว้ เขาเห็นวัตถุแบนเรียบสีขาวโพล่งวางอยู่บนหีบไม้ใบนั้น

สายลมเย็นจากแม่น้ำเจ้าพระยาพัดกระโชกมาวูบหนึ่ง เสียงใบไม้เสียดสีกันดังกรูกริวชวนชวนลูก กลิ่นหอมรวยรินจากดอกไม้ชนิดหนึ่งคละเคล้าตามสายลม ซึ่งเขาระลึกได้ทันทีว่าเป็นกลิ่นจากดอกไม้ที่เขาชื่นชอบมาแต่ไหนแต่ไรแล้ว

กลิ่นหอมเย็นลิ้นกลับแห่งล้นทม...

เปิดไฟที่หัวเตียง เขารีบอ่านจดหมายฉบับนี้ทันที...

- (อ่านต่อเล่มหน้า) -

มือของดี มาฝาก

นายนก เต็มขั้น

ฉบับนี้มีมือของดีมาฝาก ๒ ตอน ตอนแรกเป็นการทายนิสัยโดยคำถามแค่ ๔ ข้อจากนักจิตวิทยา จะแม่นยำแค่ไหนก็ทดลองดู ว่ากันแบบสนุกๆ อย่าถือเป็นเรื่องจริงจัง แต่ถ้าแม่นยำอาจนำไปใช้ประโยชน์ในการเลือกคนได้ ส่วนตอนที่ ๒ เป็นนิทานที่กล่าวถึงวิธีการที่พ่อใช้บะหมี่ในการสอนลูกเชิงรับของฝากได้ ณ บัดนี้

ทายนิสัยจาก ๔ คำถาม แม่นมาก!

ตอนที่ ๑ ทายนิสัยจาก ๔ คำถาม

แค่ตอบคำถามสั้น ๆ ๔ ข้อเท่านั้น ก็รู้นิสัยแล้ว โดยเลือกตัวอักษรภาษาอังกฤษหน้าข้อที่เลือกแล้วนำมาเรียงกัน (Ref. : <http://it.irpct.ac.th>)

๑. บุคลิกภาพของคุณเป็นอย่างไร?

(I) ชอบสันโดษ คิดก่อนทำ มีแรงบันดาลใจหรือความคิดจากตัวเองเป็นใหญ่

(E) ชอบเข้าสังคม, ชอบไปงานสังสรรค์ ทำก่อนคิด มีแรงบันดาลใจหรือความคิดจากคน-สิ่งของสิ่งแวดล้อม เป็นส่วนใหญ่

๒. เมื่อคุณมีข้อมูลที่ต้องพิจารณา คุณจะพิจารณาข้อมูลเหล่านั้นอย่างไร?

(S) ดูถึงรายละเอียดของข้อมูล ดูถึงปัญหาปัจจุบัน ดูถึงหลักความเป็นจริง

(N) ดูถึงภาพรวมหรือข้อสรุปของข้อมูล คาดการณ์ล่วงหน้า ดูถึงความน่าจะเป็นที่จะเกิดขึ้น

๓. คุณใช้อะไรในการตัดสินใจกับปัญหา? (โดยสัญชาตญาณของคุณ)

(T) ใช้เหตุผลในการตัดสินใจ ใช้หลักตรรกวิทยาความถูกต้อง คิดถึงผลที่จะตามมาจากการตัดสินใจ

(F) ใช้ความรู้สึกในการตัดสินใจจากความชอบ ความต้องการ คิดถึงความต้องการและการตอบสนองของตน

๔. คุณมีวิธีการดำเนินชีวิตอย่างไร?

(J) ชอบวางแผนในการใช้ชีวิตประจำวัน ชอบตั้งเป้าหมาย ระยะเวลา วันที่ในการทำ ชอบตัดสินใจเพื่อให้จบปัญหา

(P) ยอมรับการเปลี่ยนแปลงกับสิ่งรอบตัว ไม่ยึดติด มีความยืดหยุ่นต่อสถานการณ์ รับฟังความคิดผู้อื่น

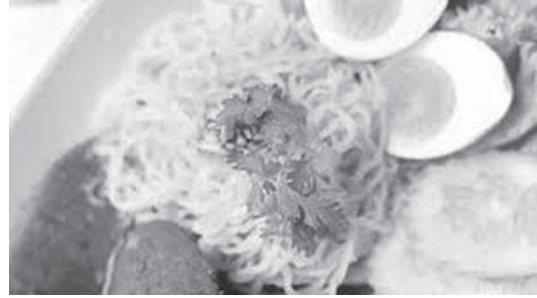
คำทำนาย

<p>ISTJ -> The Duty Fulfiler 'ผู้สำเร็จ'</p> <ul style="list-style-type: none"> - มีสมาธิสูง เจียม เป็นคนรักครอบครัว - ละเอียด จริงจัง และไวใจได้ - ทำงานหนัก เจ้าระเบียบ และมีความรับผิดชอบสูง - อาจจะทำให้ถูกเอาเปรียบได้ เพราะความที่เขาซื่อสัตย์และเป็นທີ່พึ่งได้ - ไม่เก่งเรื่องของความรู้สึก <p>ISTP -> The Mechanic 'ช่างเครื่อง'</p> <ul style="list-style-type: none"> - เจียม ชอบผจญภัย และกีฬา - ชอบเสี่ยง เป็นตัวของตัวเอง แก้ปัญหาเก่ง - มองโลกในแง่ดี แต่อาจโกรธง่ายตอนเครียด - ปกติไม่รู้ว่าจะตัวเองทำอะไรให้คนอื่นอยู่ทั้งดีและไม่ดี <p>ISFJ -> The Nurturer 'ผู้ดูแล'</p> <ul style="list-style-type: none"> - เจียม ใจดี มีสติ - มีความรับผิดชอบ แก่ภาระและหน้าที่ - คิดถึงคนอื่นก่อนตัว จำกัดเก่ง - เสียกำลังใจเมื่อถูกวิจารณ์ - ชอบเก็บความรู้สึกไว้กับตัวเอง <p>ISFP -> The Artist 'ศิลปิน'</p> <ul style="list-style-type: none"> - เจียม ใจดี จริงจัง และอ่อนไหว - ไม่ชอบการโต้แย้ง ไม่ชอบระเบียบ - ความคิดสร้างสรรค์ และไม่เหมือนใคร - รักชอบสวยของงาม - เข้าใจยาก เปิดเผยตัวเองกับคนใกล้ชิดเท่านั้น - ใช้ชีวิตอย่างจริงจัง <p>INFJ -> The Protector 'ผู้ป้องกัน'</p> <ul style="list-style-type: none"> - ความคิดสร้างสรรค์ อ่อนไหว เป็นตัวของตัวเอง - เก่งเรื่องคน และสถานการณ์ - เป็นคนลึกซึ้ง ซ้ำซ้อน ชอบความเป็นส่วนตัว - เข้าใจยาก มีความมั่นใจในตัวเองสูง - คือรันต่อความคิดของผู้อื่น - ไม่ชอบการโต้แย้ง <p>INFP -> The Idealist 'นักอุดมการณ์'</p> <ul style="list-style-type: none"> - เจียม ซื่อสัตย์ ชอบอุดมการณ์ - ชอบช่วยเหลือ และเข้าใจคนอื่น - ไม่ชอบการโต้แย้ง - ซื่อสัตย์ต่อตนเอง - มีความคิดสร้างสรรค์ <p>INTJ -> The Scientist 'นักวิทยาศาสตร์'</p> <ul style="list-style-type: none"> - ฉลาด มุ่งมั่น ไม่เหมือนใคร - เป็นผู้นำที่ดี มีความมั่นใจสูง มองการณ์ไกล - ชอบคิดคนเดียว และชอบอยู่คนเดียว ชอบด่วนสรุป - ไม่ชอบรายละเอียด คิดว่าตนเองถูกเสมอ - บอกความรู้สึกไม่เก่ง - จะมีปัญหากับความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิด <p>INTP -> The Thinker 'นักคิด'</p> <ul style="list-style-type: none"> - ความคิดสร้างสรรค์ เป็นตัวของ ตัวเอง - มีเหตุผลและมีสติความสามารถสูง - ไม่อยากถูกนำหรือนำคนอื่น ไม่ชอบระเบียบ - ใช้เวลาในหัวตัวเองมาก ไม่อยู่กับเนือกับตัว - เจียม ไม่ค่อยรู้ว่าคนอื่นรู้สึกยังไง - มีอารมณ์ซับซ้อน ไม่อยู่นิ่ง และแปรปรวน 	<p>ESTP -> The Doer 'ผู้กระทำ'</p> <ul style="list-style-type: none"> - เป็นมิตร ชี้คหยุน่ง่าย เข้าใจความรู้สึกของผู้อื่นเก่ง - ไม่ชอบคำอธิบาย แต่ต้องการแค่ผลลัพธ์ - ใช้ชีวิตที่สนุกสนาน จึงทำให้ผ่านไปเร็ว - รักสนุก สามารถทำร้ายจิตใจผู้อื่นโดยไม่รู้ตัว - ไม่ชอบเคารพกฎระเบียบ - เบื่อง่าย <p>ESTJ -> The Guardian 'ผู้พิทักษ์'</p> <ul style="list-style-type: none"> - มีระเบียบ ซื่อตรง ตรงไปตรงมา - มีความมั่นใจในตัวเอง มีความสามารถทำงานหนัก เป็นผู้นำ - ชอบความปลอดภัย และความสงบสุข - บอกความรู้สึก และความห่วงใยไม่เก่ง <p>ESFP -> The Performer 'ผู้แสดง'</p> <ul style="list-style-type: none"> - อยู่คนเดียวในโลกไม่ได้ มีมนุษยสัมพันธ์ดี รักสนุก และทำงานเป็นทีมได้ดี - มองโลกในแง่ดี ต้อนรับทุกคน แต่ก็เกลียดทุกคนได้เหมือนกัน - ไม่ชอบงานประจำ คิดมากเวลาเครียด - รักสวยรักงาม <p>ESFJ -> The Caregiver 'นักใส่ใจ'</p> <ul style="list-style-type: none"> - มีน้ำใจ คนชอบ มีสติ มีความรับผิดชอบ - เก่งเรื่องคน เข้าใจ สนใจ และปรับตามคนได้ - ชอบให้คนชอบ ชอบบริการผู้อื่นก่อนตนเอง - รักสงบ และความปลอดภัย ไวใจได้ กระจือรือร้น - อ่อนไหว ต้องการการเห็นด้วยจากผู้อื่น <p>ENFP -> The Inspirer 'ผู้มีแรงบันดาลใจ'</p> <ul style="list-style-type: none"> - มีความคิดสร้างสรรค์ กระจือรือร้น ชี้คหยุน่ง - ต้อนรับไอเดียใหม่ ๆ เสมอ แต่จะเบื่อกับรายละเอียด - มีมนุษยสัมพันธ์ ชอบให้คนชอบ แต่ก็สามารถหลอกใช้ผู้อื่นได้ด้วย - เป็นคนจำเริญ และชอบเป็นอิสระ <p>ENFJ -> The Giver 'ผู้ให้'</p> <ul style="list-style-type: none"> - มีมนุษยสัมพันธ์ดีมาก ห่วงใยความรู้สึกของผู้อื่นเสมอ - ไม่ชอบอยู่คนเดียว ต้องการอยู่กับผู้อื่นตลอดเวลา - มีความสามารถที่จะทำในสิ่งที่เขาชอบหลาย ๆ อย่าง - มีความมั่นใจในตัวเอง เจ้าระเบียบ <p>ENTP -> The Visionary 'ผู้มีวิสัยทัศน์'</p> <ul style="list-style-type: none"> - มีความคิดสร้างสรรค์ ฉลาด แก้ปัญหาเก่ง - ชอบไอเดียใหม่ ไม่ชอบทำอะไรซ้ำ ๆ - ชอบคุย คยเก่ง หัวไว - ไม่สนใจเรื่องความรู้สึก แต่เพียงจะให้งานสำเร็จ - บางครั้งอาจจะเคร่งครัดกับคนรอบข้าง <p>ENTJ -> The Executive 'ผู้บริหาร'</p> <ul style="list-style-type: none"> - เป็นผู้นำตั้งแต่เกิด พูดต่อหน้าคนเก่ง ฉลาด มีความรู้ - เห็นความสำคัญในความรู้ และความสามารถ - ไม่มีความอดทนกับคนทำงานไม่เก่ง - แก้ปัญหาเก่ง สามารถเข้าใจปัญหาซับซ้อน - เจ้าก้เจ้าการ ไม่มี ความอดทน เด็ดขาด น่าเกรงขาม
--	---

ตอนที่ ๒ บะหมี่สอนใจ

(Ref. : <http://www.spursthailand.net>)

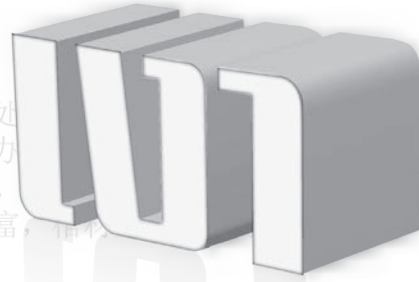
ตอนยังเป็นเด็กเล็กอยู่ ผมเป็นเด็กที่เห็นแก่ตัว มีอะไรที่เป็นของดี ๆ ผมก็ คิดถึงแต่ตัวผมเพียงผู้เดียว ไม่สนใจความรู้สึกของผู้อื่น ผลปรากฏว่าเพื่อนฝูงห่างหายไปจากผม ทีละคน ทีละคน กับเรื่องนี้แล้ว ผมกลัวใจมาก บ่อยครั้งที่ตำหนิผู้อื่นลับหลัง!! ค่ะวันหนึ่ง คุณพ่อทำบะหมี่มาสองชาม ชามหนึ่งบนบะหมี่มีไข่อยู่ใบหนึ่ง ส่วนอีกชามหนึ่ง เมื่อมองดูแล้วไม่มีอะไรเลย คุณพ่อกถามผมว่า “ลูกจะกินชามไหน?” เวลานั้น ไข่ไก่เป็นสิ่งที่ล้ำค่ามาก หากไม่ตรงกับวันตรุษหรือวันเทศกาลแล้ว ยากนักที่จะได้กิน ผมยอมไม่ละทิ้งโอกาสอันดีนี้ไป ฉะนั้นผมไม่ลังเลเลยที่จะเลือกชามที่เห็นมีไข่อยู่ด้านบนบะหมี่แท้จริงแล้ว สิ่งที่ผมได้เลือกมันคือความผิดพลาด ในยามที่ผมกำลังหลงดีใจกินไข่ใบนั้นอยู่ ผมประหลาดใจที่เห็นว่า ในก้นชามบะหมี่ของคุณพ่อนั้น ซ่อนไข่ไว้สองใบ ผมเสียใจมาก และโกรธตัวเองที่ใจร้อนเกินไป รีบเลือกโดยไม่ทันได้คิด ค่ะวันที่สองคุณพ่อทำบะหมี่มาสองชามอีก ยังคงเหมือนเดิม ชามหนึ่งด้านบนเห็นมีไข่ใบหนึ่งวางอยู่ส่วนอีกชามดูไปแล้วไม่มีอะไร คุณพ่อให้ผมเลือกก่อน ครั้งนี้ผมฉลาดขึ้นแล้ว เลือกชามที่ด้านบนไม่มีไข่ คุณพ่อได้แต่จ้องมองฉัน ไม่พูดไม่จาสักคำ ผมรีบหยิบตะเกียบขึ้นมา เขี่ยบะหมี่ให้แยกออก ผมคิดแต่เพียงว่า ช่างได้บะหมี่ต้องซ่อนไว้ด้วยไข่ไก่สองใบ แต่แล้วผมก็ต้องผิดหวังอย่างรุนแรง ก้นชามนอกจากน้ำซุปลแล้ว

อะไรก็ไม่มี ยามนี้ คุณพ่อได้บอกผมว่า “ลูกเอ๋ย... ลูกต้องจำไว้ว่า อย่าเชื่อมั่นในประสบการณ์ที่ผ่านมาให้มากนัก เพราะชีวิตบางครั้งก็หลอกลวงเรา ทว่า ลูกอย่าเพิ่งโมโห และไม่ต้องเศร้าใจ ทั้งหมดนี้ให้ถือว่าเป็นประสบการณ์ครั้งหนึ่งในชีวิต ซึ่งลูกไม่สามารถเรียนรู้จากหนังสือได้” ค่ะวันที่สาม คุณพ่อทำบะหมี่เช่นเดิมอีกสองชาม ยังคงเป็นชามหนึ่งด้านบนมีไข่หนึ่งใบ ส่วนอีกชามมองดูแล้วไม่มีอะไรเลย คุณพ่อให้ผมเลือกก่อนเช่นเดิม ครั้งนี้ผมจะไม่เลือกอย่างผลิผลามอีกแล้ว แต่บอกกับคุณพ่อจากใจจริงว่า “คุณพ่อ ท่านเป็นผู้อาวุโส อีกทั้งได้เสียสละให้แก่ผมและครอบครัวมากมาย ให้คุณพ่อเลือกก่อนเถอะ” คุณพ่อไม่ได้ปฏิเสธ เลือกชามที่มีไข่อยู่ด้านบนโดยไม่ลังเล ผมเดาว่า อีกชามที่เหลือต้องไม่มีไข่แน่ ๆ แต่นอกเหนือการคาดเดา ผมโชคดีมาก ที่ก้นชามมีไข่อยู่ตั้งสองใบ คุณพ่อยกหน้าขึ้น ในนัยน์ตาเปี่ยมไปด้วยความรักและเอ็นดู ท่านบอกผมอย่างราบเรียบว่า “ลูกเอ๋ย! ลูกต้องจำให้มั่น ยามที่ลูกคิดเพื่อคนอื่นแล้ว ความโชคดียิ่งจะเข้ามาหาตัวลูกเอง” คำพูดของคุณพ่อ ทำให้ผมละอายใจยิ่งนัก ตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา ผมนำคำสอนนี้มาเป็นเกณฑ์ในการดำรงชีวิต ไม่ว่าจะต่อผู้คนหรือต่อหน้าที่การงาน สิ่งแรกที่ผมนึกคิดได้ก่อนอื่นใด ก็คือผลประโยชน์ที่ผู้อื่นจะได้รับก่อน ตรงตามที่ท่านพ่อได้สอนไว้ ความโชคดีได้ทยอยเข้ามาหาผม ทำให้หน้าที่การงานของผมเจริญรุ่งเรือง

影子
梦凌

天空一片漆黑，没星没月，不远处地跳动着。他猫在墙角边已有几个小时，没办法找钱过生活，他铤而走险，在佛寺里干着偷摸的事儿。昨晚听火化的工头说这家死人很富，死者的孩子们再三交代好好守看。

凌晨四时多，火化的工人已经撬开了棺材的铁钉，等待天明死者亲属看最后一眼，然后火化。

他只能等待，等待时机。

ห้องฟ้า มีดมืด ไร้ดาวเดือน มีแค่แสงน้อย ๆ กระพริบเป็นระยะที่วัด

เขานั่งยอง ๆ อยู่ท่าแพงหลายชั่วยามแล้ว เขาต้องอดทน หลังจะตงงาน เขาได้เสียดกับโชคชะตาของตน ลักขโมยของในวัด เพื่อดำรงชีวิต เลี้ยงดูพ่อแม่และลูกเมีย

เมื่อคืนเขาได้ยินสับหระอคุยกัน ผู้ตายรายนี้ รวยมาก ลูกหลานของผู้ตายกำชับว่าต้องดูแลให้ดี ๆ

ยามตีสี่ สับหระอได้แะเปิดโรงศพไว้เพื่อให้ ลูกหลานผู้ตายดูหน้าอีกครั้งตอนรุ่งเช้าแล้วจะนำไปทำพิธีเผา

เขารอคอยจ้งหระ ในที่สุด เสียงฝีเท้าของสับหระก็เงียบหายไป เขามองซ้ายมองขวาและเร่งฝีเท้ามาที่ข้างโรงศพ

หยุดและฟัง บริเวณนี้ไร้เสียง แม้แมวสักตัวก็ไม่มี มีแต่เสียงลม

ออกแรง และออกแรงอีกที ในที่สุดเขาก็ได้เปิดฝาโรงศพได้

เสียงลมดังที่ข้างหู เขามักจะบอกกับตัวเองว่าไม่มีผีในโลกนี้ เขาคดไฟแช็ค

หน้าผู้ตายขาวเหมือนหิมะ เขาสูดลมอย่างแรงและได้ยินเสียงหัวใจที่เต้นแรง ของตัวเอง ไม่กล้ามองหน้าผู้ตายอีก

มือของเขาคลำทั่วโลงศพ

ไม่พบสิ่งของ

แต่เมื่อเขาได้คลำถูกรูปถ่ายใบหนึ่ง อยู่ข้าง

ตัวผู้ตาย

เขาหยิบขึ้นมาดู รูปผู้หญิงที่หน้าตาดีปรากฏบนรูปถ่าย

พลิกมาที่ด้านหลัง มีอักษรจีนเขียนว่า ภรรยา

ที่รัก

สีหน้าของเขาได้เปลี่ยนไปทันที

เขายังจำวันที่แม่กอดเขาและพูดว่า แม้รัก

ลูกนะ

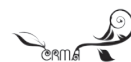
นั่นคือประโยคสุดท้ายที่แม่พูดกับเขา ซึ่งวันนั้นเป็นวันหย่าของพ่อแม่เขา

ไฟแช็คดับไป เขาได้เห็นรูปที่อยู่ข้าง ๆ โลงศพกำลังยิ้มกับเขา

.....

ประวัติของนักประพันธ์

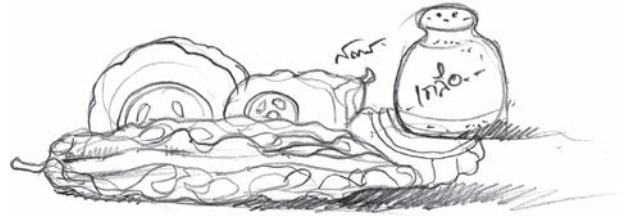
เม็งหลิง หรือนางสาวศุภร อธิธิพุมิ คนไทยเชื้อสายจีน นักประพันธ์จีนชื่อดังในประเทศและต่างประเทศ มีผลงานด้านกวี เรื่องสั้น และ นวนิยาย และวรรณกรรมเด็กสองภาษา เป็นต้น ๑๒ เล่ม ปัจจุบันเป็นบรรณาธิการคอลัมน์วรรณกรรมจีน หนังสือพิมพ์ดวงฮั่ว

เคล็ดลับ แก้ปวดหัว

พ.อ.หญิงสุทธิลักษณ์ เกิดสวัสดิ์

👍 วิธีต้มมะระไม่ให้มี savu

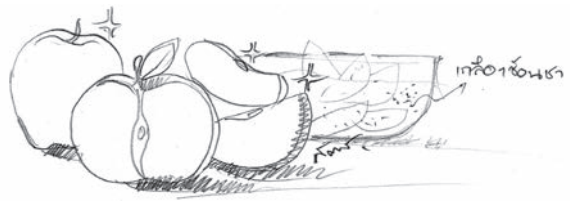
ขึ้นชื่อว่ามะระ ใคร ๆ ก็ต้องทราบดีว่ามีรสขม จนไม่อยากรับประทานเลย ฉบับนี้เรามีเคล็ดลับ ดังนี้ค่ะ เลือกมะระที่ผลมีสีเขียว มีผิวตั้งใส ไม่มีสีเหลือง นำมะระมาหั่นและควักไส้ให้สะอาด แล้วแช่ลงไปในน้ำเกลือ (อัตราส่วนน้ำ ๑ ลิตร/เกลือ ๑ ช้อนโต๊ะ) แช่มะระในน้ำเกลือไว้ประมาณ ๒๐ นาที หลังจากนั้นนำมะระขึ้นจากน้ำเกลือ และแช่ในน้ำเปล่าเป็นเวลา ๑๐ นาที แล้วเอาขึ้นจากน้ำ นำมาหั่นเป็นท่อน ๆ หรือเตรียมสำหรับยัดไส้ ต้มน้ำให้เดือดจัด ใส่มะระลงไปปิดฝาไว้ ห้ามเปิดจนกว่ามะระจะสุก เมื่อมะระสุกแล้วค่อยปรุงรสตามใจชอบแค่นี้เราก็จะได้แกงจืดมะระที่ไม่มีรสขม หรืออาจจะมีรสขมเล็กน้อย

👍 เคล็ดลับทำน้ำปลาพริก ทำอย่างไรให้สีพริกสด ใหม่บาน

สำหรับคนไทยเรานั้น เวลาจะกินอาหารสักครั้ง สิ่งที่เราขาดไม่ได้ก็คือ น้ำปลาพริก ถึงแม้ว่าจะเป็นสิ่งที่ทำได้ง่าย ๆ ก็จริง แต่คิดว่าหลาย ๆ คน คงไม่ทราบว่า จะทำอย่างไรให้น้ำปลาพริก ไม่เป็นสีคล้ำ ๆ (พริก) ดูไม่น่ากินอีกต่อไป

วิธีทำ ใส่น้ำตาลทรายลงในถ้วย ๑ ช้อนชา บีบมะนาวตามลงไป ๒ ช้อนโต๊ะ คนจนน้ำตาลละลายหมด ใส่พริกขี้หนูซอย และกระเทียมซอยหรือหอมซอยลงไป ในน้ำมะนาวคนผสมให้เข้ากัน และแช่ทิ้งไว้ประมาณ ๑ นาที วิธีนี้จะช่วยทำให้สีของพริกไม่คล้ำนั่นเอง พอครบ ๑ นาที ค่อยเติมน้ำปลาลงไปคนผสม ให้เข้ากันพร้อมเสิร์ฟ กินกับข้าวผัด ผัดกะเพราไข่ดาว ก็อร่อยได้แล้วค่ะ

👍 ปอกแอปเปิ้ลไม่ให้ดำ

เวลาที่เรापอกแอปเปิ้ล หรือสาลี่ทิ้งไว้ ผิวของผลไม้ชนิดนี้จะหมองคล้ำหรือดำ ยิ่งเวลาผ่านไป ความน่ารับประทานก็ยิ่งลดลงเรื่อย ๆ มีวิธีแก้ไขค่ะ โดยละลายเกลือประมาณ ๑ ช้อนชา ลงในน้ำเปล่า ๑ ขามแกง นำแอปเปิ้ลหรือสาลี่ ที่ปอกเสร็จแล้วลงแช่ทิ้งไว้สักพัก เมื่อนำขึ้นมาผ่าจัดใส่จานผิวของผลไม้ก็จะไม่ดำคล้ำค่ะ ลองดูนะคะ

นายทหารย้ายออก

ลำดับ	ยศ, ชื่อ - สกุล	ตำแหน่งเดิม	ตำแหน่งใหม่
๑	พล.ท.ถกกลเกียรติ นวลยง	ผบ.รร.จปร.	จก.ยศ.ทบ.
๒	พ.ท.วัชรกร อินทคำภู	อจ.กรม นนร.ร.ร.จปร.	หน.กพ.ทบ.
๓	พ.ท.สุขสันต์ พลหาล้า	ผบ.พัน.กรม นนร.ร.ร.จปร. (อัตรา พ.ท.)	ทก.กกร.มทบ.๒๑๐ (อัตรา พ.อ.)
๔	พ.ท.หญิง จณัญญา มะโนปา	หน.สปร.รร.จปร. (อัตรา พ.ท.)	นายทหารประจำผู้บังคับบัญชา (อัตรา พ.อ.)
๕	ร.อ.โชติวุฒิ เสนีวงศ์ ณ อยุธยา	นพธ.รพ.รร.จปร	ประจำหมวด พธ.ทบ.

นายทหารย้ายเข้า

ลำดับ	ยศ, ชื่อ - สกุล	ตำแหน่งเดิม	ตำแหน่งใหม่
๑	พล.ต.สิทธิพล ชินสำราญ	รอง จก.ยศ.ทบ. (อัตรา พล.ต.)	ผบ.รร.จปร. (อัตรา พล.ท.)
๒	พ.ท.หญิง จณัญญา มะโนปา	นายทหารประจำผู้บังคับบัญชา (อัตรา พ.อ.)	ประจำ รร.จปร. (อัตรา พ.อ.)
๓	พ.ท.ภูวนาท จันทระประนต	หน.ฝกบ.พล.ร.๑๕	ผบ.พัน.กรม นนร.ร.ร.จปร.
๔	ร.ท.อำนาจ ขำประจิตร	รอง ผบ.ร้อย.สสช.ศร.พัน.๒ (อัตรา ร.ท.)	ผช.ฝอ.๓ รร.จปร. (อัตรา ร.อ.)
๕	ร.ท.คุณสาร ศาตราทอง	ประจำหมวด พธ.ทบ.	นพธ.รพ.รร.จปร

ปรับตำแหน่ง

ลำดับ	ยศ, ชื่อ - สกุล	ตำแหน่งเดิม	ตำแหน่งใหม่
๑	พ.ท.วันปิยะ ไชยเนตร	หน.กกร.รร.จปร.	รอง ผบ.พัน.ร.ร.จปร.
๒	พ.ต.หญิง ปวีริศา บุญน้อย	ประจำแผนก มพพ.รร.จปร.	ประจำแผนก ผกท.รร.จปร.
๓	ร.อ.กำพล ชิลวงษ์	ประจำแผนก กสพ.รร.จปร. (อัตรา ร.อ.)	นายทหารตรวจสอบและวิเคราะห์ กปช.รร.จปร. (อัตรา พ.ต.)
๔	ร.อ.ชัยวัช เงินเจื่อนสุข	ครูฝึก กรม นนร.ร.ร.จปร. (อัตรา ร.อ.)	อจ.กรม นนร.ร.ร.จปร. (อัตรา พ.ต.)
๕	ร.อ.สุภาพล จินบันทัก	รอง ผบ.ร้อย.พัน.ร.ร.จปร. (อัตรา ร.อ.)	ผบ.ร้อย.พัน.ร.ร.จปร. (อัตรา พ.ต.)
๖	ร.อ.เกียรติศักดิ์ อุทัยศรี	ประจำห้องปฏิบัติการ สกศ.รร.จปร. (อัตรา พ.ต.)	อจ.สกศ.รร.จปร. (อัตรา พ.ต.)
๗	ร.อ.หญิง ชรัญพร พานิกุล	ประจำกอง สกศ.รร.จปร. (อัตรา ร.อ.)	อจ.สกศ.รร.จปร. (อัตรา พ.ต.)
๘	ร.อ.ประวิทย์ ทองพูน	รกร.อจ.สกศ.รร.จปร. (อัตรา พ.ต.)	อจ.สกศ.รร.จปร. (อัตรา พ.ต.)
๙	ร.อ.หญิง ปวีณา วัตบัว	รกร.อจ.สกศ.รร.จปร. (อัตรา พ.ต.)	อจ.สกศ.รร.จปร. (อัตรา พ.ต.)
๑๐	ร.อ.หญิง ชนชื่น สุราษฎร์	รกร.อจ.สกศ.รร.จปร. (อัตรา พ.ต.)	อจ.สกศ.รร.จปร. (อัตรา พ.ต.)
๑๑	ร.อ.หญิง ณิชิตศา สายสะอาด	รกร.อจ.สกศ.รร.จปร. (อัตรา พ.ต.)	อจ.สกศ.รร.จปร. (อัตรา พ.ต.)
๑๒	ร.อ.หญิง เพ็ญพรรณน เสนารักษ์	รกร.อจ.สกศ.รร.จปร. (อัตรา พ.ต.)	อจ.สกศ.รร.จปร. (อัตรา พ.ต.)
๑๓	ร.ท.ภาณุพงศ์ บุษปฤกษ์	ผบ.มว.พัน.ร.ร.จปร. (อัตรา ร.ท.)	รอง ผบ.ร้อย.พัน.ร.ร.จปร. (อัตรา ร.อ.)
๑๔	ร.ต.ภาณุกร แซ่มทอง	ประจำแผนก กกพ.รร.จปร. (อัตรา ร.อ.)	ผบ.มว.พัน.ร.ร.จปร. (อัตรา ร.ท.)
๑๕	ร.ต.กิตติภัทร ตั้งอ่วม	ประจำแผนก สปร.รร.จปร.	หน.มว.คลังน้ำมัน สปร.รร.จปร.

ดูกรจุนทะ ผู้ที่ตนเองจมอยู่ในเปลือกตมอันลึกแล้ว
จักยกขึ้นซึ่งบุคคลอื่นที่จมอยู่ในเปลือกตมอันลึก
ข้อนี้เป็นฐานะที่จะมีไม่ได้.

ผู้ที่ตนเองไม่จมอยู่ในเปลือกตมอันลึก
จักยกขึ้นซึ่งบุคคลอื่นที่จมอยู่ในเปลือกตมอันลึก
ข้อนี้เป็นฐานะที่จะมีได้.

ผู้ที่ไม่ฝึกตน ไม่แนะนำตน ไม่ดับสนิทด้วยตนเอง
จักฝึกสอน จักแนะนำผู้อื่น จักให้ผู้อื่นดับสนิท
ข้อนี้เป็นฐานะที่จะมีไม่ได้.

ผู้ที่ฝึกตน แนะนำตน ดับสนิทด้วยตนเอง
จักฝึกสอน จักแนะนำผู้อื่น จักให้ผู้อื่นดับสนิท
ข้อนี้เป็นฐานะที่จะมีได้ จันต.

สังเขปสูตร

พระไตรปิฎกฉบับหลวง ๑๒/๑๐๘/๖๐

คำถามที่พบบ่อย ตอบโดย พระอาจารย์ศีกฤกษ์ โสตุฎโพล วัฒนาป่าพง

๓๓๔. ทาน ทมะ และสังกัณณะมะ คืออะไร

พระศาสดาเคยบอกถึงตัวพระองค์ว่า พระองค์เองเคยทำทาน แล้วก็ทรมะ แล้วก็สังกัณณะมะ สามอย่างนี้เป็นเหตุให้พระองค์ได้เป็นพระมหาจักรพรรดิ ได้เป็นท้าวสักกะเทวราช ไม่นับพระราชธรรมดาอีกหลายครั้งมาก ได้เป็นมหาพรหม มีทาน การให้ มีทมะ ความข่มใจ มีสังกัณณะมะ ความสำรวมระวัง ความข่มใจ เช่นว่า เห็นเขาพยาบาท เราจะไม่พยาบาท เห็นเขาเบียดเบียน วิชา ตระหนี่ ใ้อวด มายา ดูหมิ่นท่าน ยกตนข่มท่าน อย่างนี้ เราจะไม่ทำ ที่เรียกว่า สังกัณณะธรรม ตัวสังกัณณะมะ สังวร สำรวมอินทรีย์ สำรวมใจอยู่กับกายให้มาก ด้วยการ

ทำสามเหตุปัจจัยนี้ พระพุทธเจ้าบอกว่าพระองค์ไม่เคยตกต่ำ เกิดภพใดก็มีแต่ความเจริญทั้งนั้น

พระสูตรที่เกี่ยวข้อง

บุญสูตร

ดูกรภิกษุทั้งหลาย เธอทั้งหลายอย่าได้กลัวต่อบุญเลย คำว่าบุญนี้เป็นชื่อแห่งความสุข อันน่าปรารถนา น่าใคร่ น่ารัก น่าพอใจ

ดูกรภิกษุทั้งหลาย ก็เราผู้ด้วยญาณอันวิเศษยิ่ง ซึ่งวิบากอันน่าปรารถนา น่าใคร่ น่ารัก น่าพอใจ ที่ตนเสวยแล้วสิ้นกาลนาน แห่งบุญทั้งหลายที่ตนได้ทำไว้สิ้นกาลนาน เราเจริญ เมตตาคิดตลอด ๗ ปี

แล้ว ไม่กลับมาสู่โลกนี้ตลอด ๗ สังวัฏฏวิวัฏฏกับ

ดูกรภิกษุทั้งหลาย ได้ยินว่า เมื่อภักขิพหาย
อยู่ เราเป็นผู้เข้าถึงพรหมโลกชั้นอาภัสสระ เมื่อภัก
เจริญอยู่ เราย่อม เข้าถึงวิมานแห่งพรหมที่ว่าง

ดูกรภิกษุทั้งหลาย ได้ยินว่าเราเป็นพรหม
เป็นมหาพรหม เป็นผู้ยิ่งใหญ่ ใครครอบงำไม่ได้ เป็น
ผู้สามารถเห็นอดีต อนาคตและปัจจุบันโดยแท้ เป็น
ผู้ยังจิตให้ เป็นไปในอำนาจ อยู่ในวิมานพรหมนั้น

ดูกรภิกษุทั้งหลาย ก็เราได้เป็นท้าวสักกะผู้
เป็นจอมเทพ ๓๖ ครั้ง ได้เป็นพระเจ้าจักรพรรดิผู้
ประกอบด้วยธรรม เป็นพระธรรมราชามีสมุทรสาคร
สี่เป็น ขอบเขต เป็นผู้ชนะวิเศษแล้ว ถึงความเป็นผู้
มั่นคงในชนบท ประกอบด้วยรัตนะ ๗ ประการ
หลายร้อยครั้ง จะกล่าวไยถึงความเป็นพระเจ้า
ประเทศราชเล่า

ดูกรภิกษุทั้งหลาย เรานั้นดำริว่า บัดนี้ เรา
เป็นผู้มีฤทธิ์มากอย่างนี้ มีอำนาจมากอย่างนี้
เพราะผลวิบากแห่งกรรมอะไรของเรา นอแล

ดูกรภิกษุทั้งหลาย เรานั้นดำริว่า บัดนี้ เรา
เป็นผู้มีฤทธิ์มากอย่างนี้ มีอำนาจมาก อย่างนี้
เพราะผลวิบากแห่งกรรม ๓ ประการของเรา คือ
ทาน ๑ ทมะ ๑ สัญญมะ ๑ ๕

พระผู้มีพระภาคได้ตรัสเนื้อความนี้แล้ว ใน
พระสูตรนั้น พระผู้มีพระภาคตรัสคาถา ประพันธ์
ดังนี้ว่า กุลบุตรผู้ใคร่ประโยชน์ พึงศึกษาบุญนั้นแล
อันสูงสุดต่อไปซึ่งมีสุข เป็นกำไร คือ พึงเจริญทาน
๑ ความประพฤติสงบ ๑ เมตตาจิต ๑ บัณฑิต ครั้น
เจริญกรรม ๓ ประการอันเป็นเหตุเกิดแห่งความสุข
เหล่านี้แล้ว ย่อมเข้าถึงโลกอันไม่มีความเบียดเบียน
เป็นสุข ๕

(ไทย)อิติวุ.ขุ.๒๕/๑๗๒/๒๐๐

(บาลี)อิติวุ.ขุ.๒๕/๒๔๐/๒๐๐

ว่าด้วยทางหลีกเลี่ยงคนชั่ว

ดูกรจุนทะ เปรียบเหมือนทางที่ไม่เรียบ ก็พึง
มีทางเส้นอื่นที่เรียบ สำหรับ หลีกทางที่ไม่ราบเรียบ
นั้น อนึ่ง เปรียบเหมือนท่าที่ไม่ราบเรียบ ก็พึงมีท่า
อื่นที่ราบเรียบ สำหรับ หลีกท่าที่ไม่ราบเรียบนั้น

ความไม่เบียดเบียนก็ฉันนั้นแล เป็นทาง
สำหรับหลีกเลี่ยงบุคคลผู้เบียดเบียน

การงดเว้นจากปาณาติบาต เป็นทางสำหรับ
หลีกเลี่ยงบุคคลผู้ฆ่าสัตว์.

การงดเว้นจากอกุศลทณาทาน เป็นทางสำหรับ
หลีกเลี่ยงบุคคลผู้ลักทรัพย์.

การประพฤติพรหมจรรย์ เป็นทางสำหรับ
หลีกเลี่ยงบุคคลผู้เสพเมถุน.

การงดเว้นจากมุสาวาท เป็นทางสำหรับหลีก
เลี่ยงบุคคลผู้พูดเท็จ.

การงดเว้นจากปิศุนาวาจา เป็นทางสำหรับ
หลีกเลี่ยงบุคคลผู้กล่าวส่อเสียด.

การงดเว้นจากผรุสวาจา เป็นทางสำหรับ
หลีกเลี่ยงบุคคลผู้กล่าวคำหยาบ.

การงดเว้นจากสัมผัปปลาปะ เป็นทางสำหรับ
หลีกเลี่ยงบุคคลผู้พูดเพ้อเจ้อ.

ความเป็นผู้ไม่เพ่งเล็ง เป็นทางสำหรับหลีก
เลี่ยงบุคคลผู้มักเพ่งเล็ง.

ความไม่พยายาบท เป็นทางสำหรับหลีก
เลี่ยงบุคคลผู้มีจิตพยายาบท.

ความเห็นชอบ เป็นทางสำหรับหลีก
เลี่ยงบุคคลผู้มีความเห็นผิด.

ความดำริชอบ เป็นทางสำหรับหลีก
เลี่ยงบุคคลผู้มีความดำริผิด.

การกล่าววาจาชอบ เป็นทางสำหรับหลีก
เลี่ยงบุคคลผู้มีวาจาผิด.

การงานชอบ เป็นทางสำหรับหลีก
เลี่ยงบุคคลผู้มีการงานผิด.

การเล็งชีพชอบ เป็นทางสำหรับหลักเลียง
บุคคลผู้มีอาชีพผิด.

ความเพียรชอบ เป็นทางสำหรับหลักเลียง
บุคคลผู้มีความเพียรผิด.

ความระลึกชอบ เป็นทางสำหรับหลักเลียง
บุคคลผู้มีความระลึกผิด.

ความตั้งใจชอบ เป็นทางสำหรับหลักเลียง
บุคคลผู้ตั้งใจผิด.

ความรู้ชอบ เป็นทางสำหรับหลักเลียงบุคคล
ผู้มีความรู้ผิด.

วิมุติชอบ เป็นทางสำหรับหลักเลียงบุคคล
ผู้มีวิมุติผิด.

(ไทย)ม. มุ. ๑๒/๕๘/๑๐๖

(บาลี)ม. มุ. ๑๒/๗๘/๑๐๖

ติดตามการเผยแพร่ธรรมคำสอนตามหลักพุทธวจน
โดยพระอาจารย์คึกฤทธิ์ โสตถิผโล ใต้ที่

www.buddhakos.org | media.watnapahpong.org | www.watnapp.com

คลื่น ส.ว.พ. FM ๙๑.๐ MHz ทุกวันพระ เวลา ๑๗.๔๐ น.

ที่วัดดาวเทียมระบบ C-Band ช่อง A I Biz Net Tong Hua เวลา ๐๖.๐๐ - ๐๗.๐๐ น.

www.etipitaka.com

โปรแกรมตรวจหาและเทียบเคียง
พุทธวจนจากพระไตรปิฎก

เสนาศึกษา

กกร.บก.รร.ตท.สปท.

The Warrior

กับภารกิจ สร้างความสุขด้วยเสียงดนตรี

“ทหารไม่ใช่เพียงหยิบปืนเพื่อป้องกันประเทศ แต่ทหารยังสามารถหยิบเครื่องดนตรีขึ้นมาเพื่อสร้างความสุขให้ทุก ๆ คนได้อีกด้วย” เป็นสโลแกนและความมุ่งมั่นตั้งใจของวงดนตรี The Warrior ที่เกิดจากการรวมตัวของนักเรียนเตรียมทหาร รุ่นที่ ๕๗ และรุ่นที่ ๕๘ ในชมรมดนตรีสากล โรงเรียนเตรียมทหาร ที่ต้องการนำเสนอการแสดงดนตรีสากล เพื่อให้บุคคลทั่วไปได้เห็นว่าการเป็นทหารเป็นอะไรได้มากกว่าการจับอาวุธ และใช้ความแข็งแกร่งเพื่อป้องกันประเทศ แต่ทหารยังสามารถใช้ความคิดสร้างสรรค์กับเสียงดนตรี มาสร้างความสุขให้กับประชาชนทั้งประเทศได้อีกด้วย

ชมรมดนตรีสากลของโรงเรียนเตรียมทหาร ประกอบด้วยสมาชิกประมาณ ๓๐ นาย โดยจะมี นตท.รุ่นพี่ที่เป็นสมาชิกในชมรมฯ เป็นผู้พิจารณาคัดเลือกสมาชิกรุ่นน้องที่มีความสามารถทางดนตรี ให้เข้าเป็นสมาชิกของชมรมฯ ในปีที่ผ่านมาได้มี ร.ต.ท.นรบดี ดวงจิตต์ เป็น ผู้ควบคุมชมรมดนตรีสากล ได้มอบแนวทางแก่นตท.ชมรมดนตรีสากลว่า กิจกรรมชมรมเป็นกิจกรรมหนึ่งที่ตั้งตั้งขึ้นเพื่อให้ นตท.ได้มีโอกาสทำกิจกรรมร่วมกัน อันเป็นการปฏิบัติที่สอดคล้องกับคำขวัญของโรงเรียนเตรียมทหาร คือ สามัคคี มีความรู้ คู่คุณธรรม ดังนั้น นตท.จึงใช้กิจกรรมชมรมเป็นหนทางไปสู่การสร้างสามัคคีระหว่าง นตท.ทั้งเพื่อนพี่และน้อง

ต่อมา นตท.ชั้นปีที่ ๓ (ตท.๕๗) ได้นำแนวทางดังกล่าวมาสู่การปฏิบัติ โดยได้คัดเลือกสมาชิกชมรมทุกชั้นปีเพื่อคัดบุคคลที่มีทักษะสูงในเครื่องดนตรีแต่ละชนิดและร่วมกันจัดตั้งเป็นวงดนตรีในนาม “The Warrior” และได้สมัครประกวดแข่งขันดนตรีในเวทีต่างๆ เพื่อให้มีโอกาสทำกิจกรรมร่วมกันของ นตท. ทั้งได้นำความสามารถทางดนตรีไปแสดงให้ปรากฏแก่สาธารณชนอันเป็นการสร้างชื่อเสียงให้กับโรงเรียนเตรียมทหาร สำหรับการฝึกซ้อม นตท.

ได้ใช้เวลาว่างหลังจากเลิกเรียนรวมตัวมาฝึกซ้อมร่วมกัน โดยได้รับการสนับสนุนจากครูอาจารย์เป็นอย่างดีและคำแนะนำที่เหมาะสมในการเข้าแข่งขันจาก พล.ต.ชรินทร์ โตเลี้ยง ผ.บ.รร.ตท.สปท. จนนำไปสู่ความสำเร็จสามารถผ่านการคัดเลือกได้รับรางวัล ดังนี้

รายการ Futuristic Music Contest ได้รางวัลพิเศษเทคโนโลยีดนตรี (ชมเชย)

รายการ ดนตรีสตริงเทิดทูนสถาบัน ได้รางวัลรองชนะเลิศอันดับ ๑

Bao Young Blood Season 2 ดนตรีสร้างคุณค่าชีวิต ได้รางวัลชนะเลิศ

แนะนำสมาชิก วงดนตรี The Warrior

นร.บริรักษ์ มณีศรีสุวรรณ (ตท.๕๗)

นักร้องนำ

ปัจจุบันศึกษาที่ รร.จปร. รุ่น ๖๘

นรต.อาชวินทร์ อ่องวงศ์ (ตท.๕๗)

กีตาร์

ปัจจุบันศึกษาที่ รร.นรต. รุ่น ๗๓

นรต.ชัยสิทธิ์ เขมกปสิทธิ (ตท.๕๗)

ไวโอลิน

ปัจจุบันศึกษาที่ รร.นรต. รุ่น ๗๓

นนอ.ปัญญาพล ดงแสนแก้ว (ตท.๕๗)

เบส

ปัจจุบันศึกษาที่ รร.นนท. รุ่น ๖๔

นตท.วงศ์สวัสดิ์ สวัสดิ์พาณิชย์ (ตท.๕๘)
นักร้องประสาน
ปัจจุบันศึกษาที่ รร.ตท.สปท.

นตท.อลังการ ภูษาวิไลตร์ (ตท.๕๘)
คีย์บอร์ด
ปัจจุบันศึกษาที่ รร.ตท.สปท.

นตท.จิตตศักดิ์ ไชยลังกา (ตท.๕๘)
กีตาร์
ปัจจุบันศึกษาที่ รร.ตท.สปท.

นตท.สุรชัย คล้ายคลึง (ตท.๕๘)
กลอง
ปัจจุบันศึกษาที่ รร.ตท.สปท.

ที่ปรึกษา

๑. ร.ต.ท.นรบดี ดวงจิตต์
(นายตำรวจควบคุมชมรม)
๒. นนร.คณิศร คชทรัพย์
(เรียบเรียงดนตรี)
๓. นายปิติพงษ์ พิณฑุสมิต
(การร้องและทำนอง)
๔. นายชย ประทุมวรรณ
(การแสดงโชว์)

เส้นทางรายการ Bao Young Blood Season 2 ดนตรีสร้างคุณค่าชีวิต

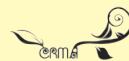
การเข้าร่วมแข่งขันดนตรีในรายการ Bao Young Blood Season 2 เริ่มจากการนำบทเพลงของวงคาราบาว มาเรียบเรียงใหม่ให้เป็นแนวดนตรีในแบบฉบับของผู้เข้าร่วมประกวด โดยวง The Warrior ทำการอัดคลิปบทเพลง **บางระจันวันเพ็ญ** ในแนวเพลง Rock ลงใน Youtube เพื่อนำเสนอให้กรรมการตัดสินว่าจะให้เข้ารอบเพื่อไปคัดเลือกในรอบ Audition หรือไม่

ซึ่งวง The Warrior ได้รับคัดเลือกให้ไปประกวดในรอบ Audition ที่ เซ็นทรัลพลาซ่า ศาลายา จ.นครปฐม เพื่อค้นหาตัวแทนวงดนตรีจากภาคกลาง จากนั้น วง The Warrior ได้เข้าแข่งขันในรอบ ๒๐ ทีมสุดท้าย (Semi - Final) โดยโรงเรียนเตรียมทหาร ได้เชิญ นายปิณฑพงษ์ พิณฑุสมิต หรือ พี่เบส อาจารย์ที่สอนอยู่กรมดุริยางค์ทหารบกและนายธัช ประทุมวรรณ หรือ พี่แก๊ง The voice มาให้คำแนะนำทางดนตรี ซึ่งในรอบนี้ทุกวงจะต้องใช้บทเพลงใหม่ วง The Warrior จึงเลือกใช้บทเพลง **สมเด็จพระนเรศวร** มาเรียบเรียงใหม่ในแนว Soldier Metal ซึ่งเป็นแนวดนตรีแบบหนักหน่วง ประกอบกับการใช้ไวโอลินเพื่อให้ผู้รับชมเข้าถึงจิตวิญญาณของพระองค์ดำ ผู้ซึ่งมีความกล้าหาญเด็ดเดี่ยวและใช้สงครามจิตวิทยาโน้มน้าวให้แม่ทัพฝ่ายตรงข้ามมากกระทำยุทธหัตถีด้วย ทำให้วง The Warrior ได้เข้ารอบชิงชนะเลิศ (Final) ในฐานะตัวแทนภาคกลาง

ในรอบสุดท้าย วง The Warrior เลือกใช้เพลง **เจ้าตาก** โดยเรียบเรียงเป็นแนวดนตรี Soldier Metal เช่นเดิม โดยผสมผสานกับการใช้การร้องร่วมของผู้ชม ซึ่งแสดงออกมาถึงความสามัคคีของชุมชนพระเจ้าตากในการกอบกู้เอกราช โดยในรอบชิงชนะเลิศ จะมีคะแนนโหวตจากผู้ชมทั่วประเทศประกอบด้วย ผลคือ วง The Warrior ได้รับรางวัลชนะเลิศ ได้รับถ้วยเกียรติยศจากวงคาราบาว และทุนการศึกษาจากมูลนิธิคาราบาว มูลค่า ๑๐๐,๐๐๐.- บาท บทเพลงที่วง The Warrior เลือกนำมาใช้ในการประกวดทั้ง ๓ เพลง คือ เพลง**บางระจันวันเพ็ญ** เพลง**สมเด็จพระนเรศวร** และเพลง**เจ้าตาก** เพื่อต้องการปลุกใจให้ผู้ชมได้เกิดความรักชาติ บ้านเมือง สำนึกในความเสียสละของบรรพบุรุษและพระมหากษัตริย์ของไทย

สิ่งที่น้อง ๆ The Warrior อยากฝากถึง พี่ ๆ ทหาร - ตำรวจ ทุกคน

“ฝากถึงพี่ ๆ ทหาร ตำรวจทุกคนที่มีใจรักในเสียงดนตรี เราเชื่อว่า ไม่มีอะไรที่ทำได้ หากเราคิดจะลงมือทำ ถึงแม้อุปสรรคมันจะมากมายแค่ไหน ต้องไม่ย่อท้อกับสิ่งที่เรารัก แล้ววันหนึ่งสิ่งที่เราทำ จะแสดงออกมาประจักษ์ให้ทุก ๆ คนได้รับรู้ เพราะในโลกนี้ ดนตรีคือสิ่งหนึ่งที่ไม่มีใครคิดจะปฏิเสธ ไม่มีใครคิดจะปิดกั้นและพร้อมจะให้การสนับสนุนเป็นอย่างดี”

* ประวัติการศึกษาและการทำงาน

ยศ,ชื่อ,สกุล: พลโท สิทธิพล ชินสำราญ

ตำแหน่ง: ผู้บัญชาการโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า

๑. ประวัติย่อ

- เกิดเมื่อวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๐๓

๒. การศึกษา

- พ.ศ. ๒๕๑๖ โรงเรียน ประจันตราชูภิบาล (มศ.๓)
- พ.ศ. ๒๕๑๙ โรงเรียนเตรียมทหาร รุ่นที่ ๑๗
- พ.ศ. ๒๕๒๔ โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า รุ่นที่ ๒๘
- พ.ศ. ๒๕๒๔ หลักสูตรชั้นนายร้อย เหล่า ป. รุ่นที่ ๒๑
- พ.ศ. ๒๕๒๙ หลักสูตรชั้นนายพัน เหล่า ป. รุ่นที่ ๓๑
- พ.ศ. ๒๕๓๒ หลักสูตรหลักประจำ รร.สธ.ทบ. รุ่นที่ ๖๗
- พ.ศ. ๒๕๓๖ หลักสูตรปริญญาโทรัฐประศาสนศาสตร์
- พ.ศ. ๒๕๔๗ หลักสูตรหลักประจำ วทบ.สบส. ชุดที่ ๔๙
- พ.ศ. ๒๕๕๘ หลักสูตร วปอ. รุ่นที่ ๕๗

๓. ตำแหน่งราชการที่สำคัญ

- พ.ศ. ๒๕๒๔ ผู้ตรวจการณหน้า ร้อย.ปืนใหญ่ ป.พัน.๒๑ รอ.
- พ.ศ. ๒๕๒๘ ผบ.ร้อย.ปืนใหญ่ ป.พัน.๒๑ รอ.
- พ.ศ. ๒๕๓๑ ประจำ รร.สธ.ทบ. เพื่อเข้าศึกษาเป็น นทน.รร.สธ.ทบ.
- พ.ศ. ๒๕๓๕ ผบ.ป.พัน.๒๑ รอ.
- พ.ศ. ๒๕๔๒ รอง ผบ.ป.๒ รอ.
- พ.ศ. ๒๕๕๐ รอง ผบ.มทบ.๑๒
- พ.ศ. ๒๕๕๗ ผบ.มทบ.๑๒
- ผู้บัญชาการโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า
- พ.ศ. ๒๕๒๕ รอง ผบ.ร้อย.ปืนใหญ่ ป.พัน.๒๑ รอ.
- พ.ศ. ๒๕๓๑ ผอ.๓ ป.พัน.๒๑ รอ.
- พ.ศ. ๒๕๓๒ รอง ผบ.ป.พัน.๒๑ รอ.
- พ.ศ. ๒๕๓๘ เสธ.ป.๒ รอ.
- พ.ศ. ๒๕๔๗ ผบ.ป.๒ รอ.
- พ.ศ. ๒๕๕๕ ผบ.จทบ.ส.ก.
- พ.ศ. ๒๕๕๘ รอง จก.ยศ.ทบ.

๔. ราชการพิเศษ

- ปฏิบัติหน้าที่ราชการชายแดน ในการป้องกันประเทศ ศปก.ทก.๑
- ได้รับพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งเป็นราชองครักษ์เวร
- ปฏิบัติงานสำนักงานประสานงานชายแดนไทย - กัมพูชา
- ปฏิบัติหน้าที่ ผู้บังคับการ หน่วยปฏิบัติการตรวจค้นและทำลายทุ่นระเบิดเพื่อมนุษยธรรมที่ ๑ (นปท.๑)

๕. เครื่องราชอิสริยาภรณ์

- พ.ศ.๒๕๒๖ เหรียญราชรุจิทอง
- พ.ศ.๒๕๒๘ เหรียญพิทักษ์เสรีชน ชั้น ๒
- พ.ศ.๒๕๒๙ จัตุมาภรณ์ช้างเผือก (จ.ช.)
- พ.ศ.๒๕๓๒ ตริตมาภรณ์มงกุฎไทย (ต.ม.)
- พ.ศ.๒๕๓๖ ตริตมาภรณ์ช้างเผือก (ต.ช.)
- พ.ศ.๒๕๓๘ เหรียญจักรมาลา
- พ.ศ.๒๕๔๐ ทวีติยาภรณ์มงกุฎไทย (ท.ม.)
- พ.ศ.๒๕๔๔ เหรียญราชการชายแดน
- พ.ศ.๒๕๔๘ ทวีติยาภรณ์ช้างเผือก (ท.ช.)
- พ.ศ.๒๕๕๑ ประถมาภรณ์มงกุฎไทย (ป.ม.)
- พ.ศ.๒๕๕๕ ประถมาภรณ์ช้างเผือก (ป.ช.)

